

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

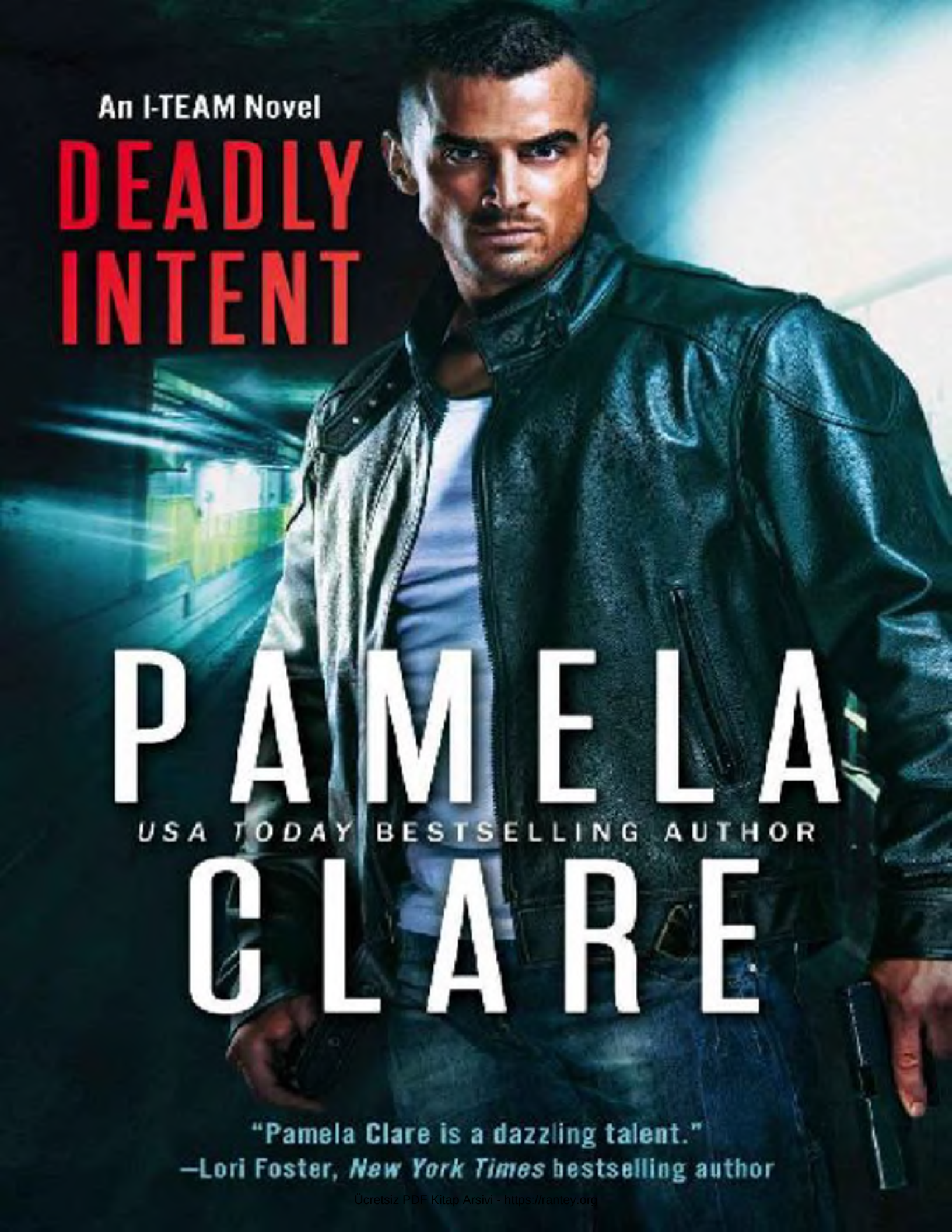
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

An I-TEAM Novel

DEADLY INTENT

PAMELA
USA TODAY BESTSELLING AUTHOR
CLARE

"Pamela Clare is a dazzling talent."

—Lori Foster, *New York Times* bestselling author

An I-TEAM Novel

DEADLY INTENT

İÇİNDEKİLER

Teşekkür

Bölüm 1 Bölüm 2

Bölüm 3 Bölüm 4

Bölüm 5 Bölüm 6

Bölüm 7 Bölüm 8

Bölüm 9 Bölüm 10

Bölüm 11 Bölüm

12 Bölüm 13

Bölüm 14 Bölüm

15 Bölüm 16

Bölüm 17 Bölüm

18 Bölüm 19

Bölüm 20 Bölüm

21 Bölüm 22

Bölüm 23 Sonsöz

Ayrıca Pamela Clare

Yazar Hakkında

Ölümcul Niyet

Bir I-TEAM Romanı

Pamela Clare tarafından yayınlandı, 2018

Kapak Tasarımı © Carrie Divine/Seductive Designs

Görsel: Perfect Lazybones/Shutterstock

Resim: MRBIG_PHOTOGRAPHY/iStockphoto

Copyright © 2018 by Pamela Clare

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya hayali olarak kullanılmıştır ve herhangi bir benzerlik yaşayan ya da ölmüş gerçek kişiler, ticari kuruluşlar, olaylar ya da yerler tamamen tesadüfidir.

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü izinsiz olarak çoğaltılamaz, taranamaz veya herhangi bir basılı ya da elektronik formatta dağıtılamaz. Lütfen katılmayın veya Yazarın haklarını ihlal ederek telif hakkıyla korunan materyallerin korsanlığını teşvik etmek. Kimseden bedavaya çalışması beklenmemelidir. Eğer sanatı destekliyor ve edebiyattan keyif alıyorsanız, yasadışı dosya paylaşımına katılmayın.

ISBN-10: 0-9987491-5-X

ISBN-13: 978-0-9987491-5-0

Bu hikaye, ÷lkelerine hizmet ederken sıklıkla cinsiyetçilik, cinsel taciz ve cinsel şiddetle karşı karşıya kalan üniformalı kadınlara adanmıştır.

Hiç kimse bir yandan ulusunun düşmanlarıyla savaşırken bir yandan da hizmet arkadaşlarıyla ya da emir komuta zinciriyle mücadele etmek zorunda kalmamalıdır.

TEŞEKKÜRLER

Michelle White, Benjamin Alexander, Jackie Turner, Pat Egan Fordyce ve Shell Ryan'a sonsuz destekleri için teşekkür ederiz. Yıllar önce yazdığı Joaquin gerçeklerinin çok kullanışlı listesi için Shell'e de teşekkürler. İnanılmaz derecede yardımcı oldu. Siz olmasaydınız ben nerede olurum?

ABD Ordusu'nda görev yaptığı yıllardaki uzmanlığını paylaştığı için Sarah Whitenight'a ve balistik ve DNA analizi ile ilgili sorularımı yanıtladığı için Colorado Soruşturma Bürosu'na özel teşekkürler.

Esmeralda Mijangos, Roxana Marmolejo ve Monica Flores-Royo'ya, Joaquin'in otantik bir Meksika-Amerikan sesine sahip olabilmesi için Meksika İspanyolcası konusundaki uzmanlıklarını bana ödünç verdikleri için ayrıca teşekkür ederim.

Gerçek hayatta orduda yüzbaşı ve belalı bir adam olan yazar Jessica Scott'a dostluğu, desteği ve bu hikâyeye ilham verdiği için kucak dolusu teşekkürler.

Yazar Kaylea Cross'a dostluğu, desteği ve Joaquin ile Mia'nın hikâyesi için beyin fırtınası yapmamıza yardımcı olduğu için çok teşekkür ederiz.

I-Takımı karakterlerini bu kadar çok seven ve bu seriyi canlı tutan hepinize teşekkürler. Çok minnettarım.

Joaquin Ramirez, ışıkları alacakaranlıkta kırmızı, mavi ve beyaz renklerde yanıp sönen bir ekip arabasının arkasına park etti. Cebinde gizlenmiş olarak taşıdığı Glock 27'yi kontrol etti.

kılıfı. Silah doluydu, mermi yatağında bir mermi vardı. Geçen ay tatil partisinde olanlardan sonra, bir daha asla evden silahsız çıkmayacaktı. Memnun bir şekilde silahını kılıfına soktu, kamera çantasını aldı ve buz gibi rüzgâr yüzüne çarparak kamyonetinden çıktı.

Muhtemel bir cinayet.

Ona söylenen tek şey buydu. Hafta sonu nöbetçiydi ve şu ana kadar Eyalet Meclisi'nde bir protesto, küçük bir ev yangını ve 16th Street Mall'un hemen dışında bir vur-kaç bisiklet kazası çekmişti. Pulitzer'in onu bu tür saçmalıklardan kurtaracağını ve daha önemli görevlere odaklanmasını sağlayacağını düşünmüştü ama Denver Independent, biri sadece spor haberleri yapan dört fotoğrafçının çalıştığı küçük bir gazeteydi.

Belki de ayrılma, Denver'dan çıkma ve New York Times ya da National Geographic gibi daha önde gelen bir yayın için çalışma zamanı gelmişti. Seyahat edebilir, kamerasının objektifinden dünyayı görebilir, yeteneklerini test edebilirdi. Şu andan daha iyi bir zaman olamazdı. Gençti, hayatında bir kadın yoktu, çocukları yoktu, bir evcil hayvanı bile yoktu.

O zaman neden hala buradasın, aynı işte çalışıyorsun?

Gazetenin I-Team muhabiri ve Joaquin'in en iyi arkadaşı olan Matt Harker, dün gece ona bu soruyu sormuştu. Joaquin de ona her zaman verdiği cevabı vermişti. Sevdiği insanlar -arkadaşları ve ailesi- burada yaşıyordu.

Cadde boyunca aceleyle ilerledi, ilerlerken fotoğraf makinesini çıkardı, geniş açılı lensi ve flaşı yerine yerleştirdi. Az ileride, barikat şeridinin dışında meraklı bakışlar vardı; merakları onları sıfırın altındaki Ocak sıcaklarında dışarıya çekiyordu.

Kalabalığın arasından bir kadın çıktı ve ağır bir parkanın içinde ona el salladı. "Hey, Joaquin!"

"Hey, Cate, neler oluyor?"

Catherine Warner gazetenin seçkin I-Team, yani Araştırma Ekibi'nin en yeni ve yirmi beş yaşında en genç üyesiydi. Laura Nilsson'ın yerine polis ve mahkemeler bölümüne geçmişti. Sarı saçlı ve çilli bir çocuk gibi görünebilirdi ama kanıt odasından uyuşturucu satan birkaç şerif yardımcısıyla ilgili bir ifşaatla ayakları yere basmıştı.

Joaquin'i hızlandırdı. "Adamın biri alt kattan bağırışlar ve ardından silah sesleri duymuş. Andrew Meyer adındaki komşusunu kontrol etmek için aşağı inmiş ve kapıyı açık bulmuş. İçeri girmiş-"

"Ne salak ama."

"Evet, salak herif duş kabinde mermi kovanlarıyla birlikte kurşun delikleri bulmuş. İşte o zaman polisleri aradı."

"O da vurulmadığı için şanslı. Ceset yok mu?" "Hayır."

"Polisler ne diyor?" "Tek kelime etmiyorlar."

"Başka silah sesi duyan var mı?" Küçük bir apartman dairesinde ateşli bir silahın ateşlenmesi çok büyük bir gürültü çıkarır, tabii ateş edenin bir susturucusu yoksa.

Cate başını salladı. "Birkaç komşu da silah sesi duymuş ama haber vermemişler. Burası insanların polisle arasının iyi olduğu bir mahalle değil."

"Bu adamın yanlışlıkla kendini vurup acile gitmiş olma ihtimali var mı?" Joaquin'in Cate üzerinde on yıllık bir deneyimi vardı ve ona akıl hocalığı yapmak, düşüncesizliğini dizginlemesine ve bir muhabir olarak olgunlaşmasına yardımcı olmak için elinden geleni yapıyordu.

Cate başını salladı. "Dedektiflerden birinin Denver metrosundaki hiçbir acil serviste John Doe ya da Andrew Meyer diye birinin bulunmadığını söylediğini duydum. Ayrıca adamın aracı hâlâ burada, yerine park edilmiş durumda."

Eski, kahverengi bir Toyota Camry'yi işaret etti.

"Kurşun delikleri var ama ceset yok. Bu delilik." Joaquin olay yerini inceledi ve olasılıkları değerlendirdi. Bu hikâyeyi tek bir görüntüde anlatmak onun işiydi; karanlıkta ve elinde sadece görgü tanıkları, polis şeridi ve ekip arabaları varken bu hiç de kolay değildi.

Dedektif Wu olarak tanıdığı bir adam daireden dışarı çıktı.

"Dedektif Wu, size birkaç soru sorabilir miyim?" Cate kendi işini yapmak için acele etti ve Joaquin'i kendi işini yapması için bıraktı.

Sokağa doğru yürüdü, sahneyi gerilimi ve bilinmeyenleriyle birlikte yakalayacak bir açı aradı - açık kapılı apartman, barikat bandı, çevredekiler ve en azından bir polis aracının bir kısmı. Fotoğraf makinesinin ISO'sunu 1600'e ayarladı, birkaç kare çekti ve sonra nasıl çıktıklarını kontrol etti.

Pozlama iyiydi ama görüntü durağan gibiydi. Bu gece burada bir adam hayatını kaybetmiş olabilir. Komşuları, arkadaşları ve ailesi kesinlikle onun için çaresiz ve korkuyorlardı. Joaquin daha iyisini yapabilirdi.

Birkaç adım sola kayarak kompozisyonu zihninde yeniden oluşturdu, sonra bir dizinin üzerine çöktü ve kamerayı tekrar kaldırdı.

Birisi objektifinin önüne geçti.

"Neler olduğunu biliyor musunuz?" diye sordu bir kadın.

Kamerayı indirdi ve kendini çarpıcı güzellikte bir yüze yerleştirilmiş bir çift büyük, öfkeli mavi göze bakarken buldu - yüksek elmacık kemikleri, küçük, kalkık bir burun, dolgun bir ağız. "Denver Independd-"

"Andy'ye bir şey mi oldu?" Kızıl saçları rüzgârda savruluyordu.

Joaquin ayağa kalktı. "O dairede yaşayan adamı tanıyor musun?"

"Lütfen soruma cevap verin."

Kadının ani çıkışı Joaquin'i şaşırtmıştı ama gözlerindeki korkuyu görebiliyordu. Bu, iş başındayken birinin ona ilk kez bok atışı değildi. İnsanlar medyadan nefret ederdi.

-Ta ki bir şeye ihtiyaç duydukları ana kadar.

"Henüz resmi bir şey yok. Bir komşu silah sesleri duymuş ve kapıyı açık bulmuş ama evde kimse yokmuş. Duş kabininde kurşun delikleri ve mermi kovanları gördüğünü düşünüyor. Olası bir cinayet olduğunu söylüyorlar. Üzgünüm."

Yüzündeki öfke yerini endişeye bıraktı. "Teşekkürler."

Ondan uzaklaştı, barikat şeridine doğru yürüdü ve orada durup izledi, bir elinin narin parmaklarını dudaklarına götürdü, yüzünde sıkıntı okunuyordu. Onun ötesinde, olay yeri inceleme ekibinin bir üyesi verandaya çıktı ve parmak izi aramak için toz almaya başladı.

Joaquin atışını gördü.

Bir kez daha dizlerinin üzerine çöktü, kadına odaklandı, CSI'daki adamın arka planda bulanıklaşmasına izin verdi, polisin tepesindeki mavi ve kırmızı ışık dairenin pencerelerinden yansıyor, sarı bant ortayı kesiyordu. Bir düzine fotoğraf çekti, onları kontrol etti, sonra yakaladığından emin olmak için birkaç tane daha çekti. Ayağa kalktı, görüntüler arasında gezindi ve işe yarayacak birkaç tane buldu.

Şimdi tek ihtiyacı olan kadının adıydı.

Ona doğru yürüdü, üzgün olduğu belliyken kişisel alanına girmek istemiyordu. "Hey, ben gerçekten

Üzgünüm. Umarım tüm bunlar büyük bir yanlış anlaşılmalıdır ve arkadaşınızı sağ salim bulurlar."

Daha garip şeyler olmuştu.

Ona bakmaya zahmet etmedi.

"Teşekkürler." "Adınızı öğrenebilir miyim?"

Başını çevirdi, yüzünde şaşkınlık ve öfke vardı. "Fotoğrafımı mı çektin? Sana bunu yapman için izin vermedim."

"İzne ihtiyacım yok. Halka açık bir caddedesin, bu yüzden-" "Tanrım, foto muhabirlerinden nefret ediyorum. Olay yerine geliyorsun

Adınızı ön sayfaya taşıyacak kareyi bulmak için başkalarının sefaletini çekiyorsunuz. İnsanlara ne olduğu gerçekten umurunuzda değil."

"Vay be! Nasıl hissettiğimi ya da ne düşündüğümü bilmiyorsun." Joaquin onun üzgün olduğunu biliyordu ama bu, bunu kabul etmek zorunda olduğu anlamına gelmiyordu. "Benim işim haber yapmak. Bana adını verebilirsin ya da vermeyebilirsin ama fotoğraf yine de yayınlanacak."

Sanki ona cehenneme gitmesini söyleyecekmiş gibi görünüyordu. Sonra içindeki öfke boşalır gibi oldu. "Mia Starr. S-T-A- R-R."

Joaquin bunu not defterine not etti. "Teşekkürler, Bayan. Starr. Ne düşünürsen düşün, bunun için üzgünüm-"

"O yaptı! Birkaç saat önce Andy'nin kapısına doğru yürüdüğünü gördüm."

Bir bağırış Joaquin'in sözünü kesti ve başını çevirdiğinde kot pantolon ve tişört giymiş bir adamın -üst kat komşusu- bir polisin yanında durduğunu ve parmağıyla Bayan Starr'ı işaret ettiğini gördü.

"İŞTE O! Ona bağırıldığını duydum!" Sokaktaki her kafa Mia'ya doğru döndü. Çenesini kaldırdı. "Evet, buradaydım."

Polis memuru ona doğru yürüdü ve barikat bandını kaldırdı. "Hanımefendi, size birkaç soru sorabilir miyiz?"

sorular?"

Mia'nın saklayacak bir şeyi yoktu. "Elbette."

Şeridin altına eğildi ve yakışıklı yüzünde okunamayan bir ifade olan koyu renk gözleriyle onu izleyen fotoğrafçıya baktı.

Evet, onun bakışlarını fark etmişti. Bir kadının fark etmemesi için ölü olması gerekirdi.

Polis memurunu Andy'nin verandasına kadar takip etti ve orada kendisini Dedektif Wu olarak tanıtan bir adam tarafından karşılandılar. "Andy'nin kayıp olduğu doğru mu? Birisi komşusunun silah sesleri duyduğunu ve duşunda kurşun delikleri bulduğunu söyledi."

"Bunu nereden duydun?" Wu sordu.

"Fotoğrafçı söyledi."

Wu kaşlarını çattı, bundan memnun olmadığı belliydi. "Şu anda kamuoyuyla bilgi paylaşmıyoruz ama size bazı sorular sormam gerekiyor."

Mia işi onun için kolaylaştırmaya karar verdi. "Evet, bu gece buradaydım. Andy ve ben Irak'ta birlikte görev yaptık. Birbirimizi neredeyse on yıldır tanıyoruz. Benim ilk görevim sırasında yaralandı ve terhis oldu. Ben onun bölük ikinci komutanıydım.

-yönetici memur- ve elimden geldiğince onu kontrol ediyorum."

Bravo Company'deki herkesle iletişimde kalmak ve hala Denver-metro bölgesinde yaşayanları ziyaret etmek için elinden geleni yaptı.

"Buraya ne zaman geldin?"

"Saat beş buçuk civarı olmalı. Otuz dakika kadar kaldım. Ben ayrıldığımda Andy kanepesinde oturmuş televizyonda spor izliyordu. Yalnızdı."

Wu cevaplarını bir deftere yazdı. "İkiniz tartıştınız mı?"

"Evet." Onu işaret eden komşu Andy'nin bağırdığını duymuş olmalıydı. "VA maluliyet yardımı almasına yardım etmemi istiyor ama yapabileceğim bir şey yok."

Tüm gerçek olmasa da gerçek buydu.

Wu soru üstüne soru sorarak devam etti. O buradayken arayan ya da uğrayan olmuş muydu? Andy bir şeylerin ters gittiğine ya da tehlikede olabileceğine dair herhangi bir işaret verdi mi? Andy'nin uyuşturucu geçmişi ya da bildiği herhangi bir suç ilişkisi var mıydı? Ona zarar vermek isteyen birini tanıyor muydu? Bu öğleden sonra dairesinin etrafında dolaşan birini görmüş müydü? Andy intihara meyilli görünüyor muydu?

Mia tekrar tekrar "hayır" ve "bilmiyorum" yanıtlarını verdi. "Ateşli silahınız var mı?"

"Evet, bir SIG P320 ve on iki kalibrelik bir av tüfeği." Sonra aklına geldi. "Ben şüpheli miyim?"

"Muhtemelen onu gören son kişi sizsiniz, bu yüzden kesinlikle şüpheli bir kişisiniz."

Harika.

"Aracınızda veya üzerinizde herhangi bir ateşli silah var mı?"

"Hayır. Onlar evde, silah kasasında kilitli. En son temizlediğimden beri ateş etmedim, yaklaşık üç yıl önce."

Wu ehliyetini görmek istedi, bilgilerini telsizden girdikten sonra ehliyeti ona geri verdi. "Hâlâ bu adreste misin?"

"Evet."

Kadının adresini, iş adresi ve telefonuyla birlikte yazdı. "Yaklaşık altıda ayrıldığınızı söylediniz. Nereye gittiniz?"

"Acıkmıştım, bu yüzden Federal-Tacos Azteca'daki taco restoranına gittim, sanırım adı buydu."

Dedektif başıyla onayladı. "Orayı biliyorum. Harika burritoları da var. Demek orada bir şeyler atıştırdınız. Neden geri geldin?"

"Güneş gözlüklerimi burada bıraktığımdan oldukça emindim."

"Buraya gelmeden önce arayıp emin olmak daha mantıklı olmaz mı?"

"Aradım. Andy cevap vermeyince oraya gittim ve tüm bunları buldum."

Wu bir parmağını kulaklığına bastırarak dinledi, sonra el mikrofonunu aldı. "Yedi otuz altı. Anlaşıldı."

Mia'ya ehliyetini uzattı. "İşbirliğiniz için teşekkürler. Bizden tekrar haber alacaksınız."

Hikayeni kontrol edecekler.

Bu düşünce onu ürküttü. Onlara doğruyu söylemişti ama ya bunu doğrulayamazlarsa? Ya sokak kameraları yoksa? Ya Tacos Azteca'da kimse onu hatırlamadıysa?

"Güneş gözlüklerimi alabilmemin bir yolu var mı?"

Wu ön kapıya doğru döndü. "Bir çift kadın gözlüğü bulabildiniz mi?"

Beyaz adli tıp tulumu giymiş bir adam dışarı çıktı ve eldivenli eliyle plastik bir kanıt torbası tuttu. "Aradığınız şey bu mu?"

Çantanın içinde Mia'nın güneş gözlüğü vardı ama parçalanmıştı.

Öne doğru bir adım attı, onlara uzandı.

Wu başını salladı. "Üzgünüm Bayan Starr, ama güneş gözlükleri kanıt niteliğinde."

Mia bunun önemli olmadığını düşündü. Onları bir daha giymeyecekti. "Andy'nin ... olup olmadığını ne zaman anlayacaksınız?"

Bunu söylemeye cesaret edemedi.

"Onu canlı bulana ya da cesedini bulana kadar hiçbir şeyden emin olamayacağız."

"Tanrım. Doğru." Yutkundu. "Gitmekte özgür müyüm?"

"Evet efendim," diye cevapladı Wu. "Lütfen bu davayı ya da burada duymuş veya görmüş olabileceğiniz herhangi bir şeyi medya ile tartışmayın."

Sanki.

"Sorun değil."

"Arkadaşın için üzgünüm."

"Teşekkürler." Mia döndü ve insanların bakışlarını görmezden gelerek çimenliği geçti, bandın altına eğildi ve geri yürüdü

göğsüne yerleşen donuk bir ağrıyla arabasına doğru yola çıktı.

Kahretsin, Andy!

Bunu kim yapmıştı? Her kimse, o gittikten hemen sonra gelmiş olmalıydılar. Gideli çok olmamıştı, en fazla bir saat.

"Bayan Starr, araba kullanabilecek durumda mısınız?" Fotoğrafçı onu takip ediyordu, kamera çantası omzundaydı. "Arayabileceğim biri varsa ya da sizi bırakmamı isterseniz..."

Mazda'sının kilidini açan düğmeye bastı ve kapıyı açtı. Kendi başının çaresine bakmaya alışkındı. "Ben iyi olacağım."

Aracına tırmandı, kapıyı kapattı ve anahtarını kontağa soktu, ancak uzaklaşması için beş dakika geçmesi gerekti.

Lanet olsun, hava soğuktu.

Parkasına sarınmış bir halde, polisler işlerini bitirip yaptığı pisliği olay yeri temizleme ekibine teslim ederken güvenli bir mesafeden izledi. "Zavallı Andy. Bunun olacağını hiç tahmin etmemiştin."

Kafatasındaki acıyı görmezden gelerek kendi kendine kıkırdadı. Hayal ettiğinden çok daha heyecan vericiydi ve bu sadece başlangıçtı.

Teker teker hepsini yakalayacaktı.

Bunu daha iyi planlasaydı, suçu Mia'nın üzerine atabilirdi. Polisin kaltağı şüpheli olarak gördüğü açıktı. Mia Starr'ı sonsuza dek hapiste görmek ne güzel olurdu. Aptal amcık. Bunu fazlasıyla hak ediyordu.

İğneler şakaklarına, gözlerine ve kafatasının içine battı.

Hiçbir şey onu durduramadı. Hiçbir şey. Narkotik ve marihuana acıyı hafifletti ama uykusunda bile onunla birlikteydi.

Nefes aldı, elini cebine atıp bir Oxy aldı, ağzına attı ve çiğnedi. Bu etkisini gösterdiğinde planlarını yeniden düşünmek zorunda kalacaktı. Belki onu suçlu göstermenin hâlâ bir yolu vardı. Ya da belki bunun bir önemi yoktu.

Sonunda Demir Kız da diğerleri gibi ölecek ve beynine sıkacağı bir kurşunla acısını sonsuza dek dindirmekte özgür olacaktı.

JOAQUIN gazeteye girdi ve asansörle üçüncü kattaki haber odasına çıktı. Masaların çoğu boştu, haber odası sessizdi, editörün ofisi karanlıktı ve kapısı kapalıydı. Ama hâlâ kahve vardı.

Haber masasında Cate, yazı işleri müdürü Syd Wilson'la konuşuyor ve olası bir cinayet konusunda onu bilgilendiriyordu. "İki dakika öncesine kadar bir ceset bulamamışlardı, bu yüzden bunun bir cinayet olduğunu söyleyemeyiz."

"Görünüşe göre kesin bir şey söyleyemeyiz."

Cate hikayesini savundu, tüm yeni muhabirler gibi manşete çıkmaya hevesliydi. "Elimde komşuyla yaptığım röportaj var. Polise adamın duşunda kurşun delikleri gördüğünü söylemiş ama DPD'nin kamu bilgilendirme görevlisi bunu doğrulamıyor."

"On santimi doldurabileceğini düşünüyor musun?" "Kesinlikle."

Syd odanın öbür ucundan Joaquin'e bağırdı. "Ramirez, ön sayfada yayınlanacak bir şey bulabildin mi?"

Joaquin ekrandaki görüntüleri inceledi, bakışları Mia Starr'a takıldı, yüzündeki sıkıntı fotoğrafa duygusal bir ağırlık veriyordu. "Emin olabilirsin. Birkaç dakika içinde size getiririm."

Görevler arasında ilerledi, protestodan bir atış seçti, ardından ateşten ve

vur-kaç kazası. Muhtemelen hepsine yer bulamazlardı ama foto muhabirliği böyle bir şeydi. Çektiği fotoğrafların büyük çoğunluğu hiçbir zaman yayınlanmadı.

Her görüntü için bir kesme çizgisi yazdı ve dosyaları haber sunucusuna kaydetti. "Tamamdır, Syd."

Bilgisayar ekranından başını kaldırmadan başını salladı.

Cate aceleyle Syd'in masasına gitti ve eğildi, belli ki hikâyesi için ne çektiğini görmeye hevesliydi. "Bu harika. Bu kadın davayla ilgilenen bir kişi."

"O yapmadı." Joaquin konuştuğunu fark etmeden önce kelimeler ağzından çıkmıştı.

Hem Cate hem de Syd ekrandan başlarını kaldırıp baktılar. "Bunu sana söyleten ne?"

Cate sordu.

"Ben çekim yaparken yanıma geldi, görüşümü engelledi ve sorular sormaya başladı. Olanlardan dolayı çok üzgündü, gerçekten endişeliydi."

Syd güldü. "Belki de onu yakalayacaklarından endişeleniyordur."

Joaquin başını salladı. "Hayır dostum, hiç sanmıyorum. Eğer adamı kendisi öldürmüş olsaydı, gölgelerde bir yerde kalır, gözlerden uzak durur, kameramın önüne çıkmazdı."

"Ama o şüpheli bir kişi, doğru mu?" Syd sordu.

Cate başını salladı. "Dedektif Wu'nun Andrew Meyer kaybolmadan önce onu gören son kişi olabileceğini söylediğini duydum."

"Haberinizde ondan bahsettiğinizden ve soruşturmada şüpheli kişi olduğu gerçeğini eklediğinizden emin olun. Hikayeyi ve fotoğrafı ön sayfada yayınlayalım."

Bu Bayan Starr'ın medyayı daha çok sevmesini sağlayacaktır.

Kahretsın.

Bunun onu neden rahatsız ettiğinden emin değildi - sadece gerçekleri yayınlıyorlardı- Joaquin bilgisayarını kapattı, parkasını giydi ve fotoğraf makinesi çantasını aldı. Yaklaşık olarak

dışarı çıkmak üzereydi ki aklına geldi. "Hey, Syd, Chris yarın gece benim yerime bakacak."

"Ateşli bir randevun mu var?"

Joaquin az önce dilek tutmadı mı?

Birkaç aydır ateşli bir randevuya çıkmamıştı. Sorun onunla vakit geçirmek isteyen kadınlar bulamaması değildi. Tek istediği bu olsaydı her gece birileriyle yatabilirdi. Barlarda, kulüplerde ve internette herkesle neredeyse her şeyi yapmaya hazır pek çok kadın vardı. Ama o bir ilişki, özel bir kadınla gerçek bir bağ arıyordu, sadece hızlı bir sevişme değil.

Syd'e yarın gecedan bahsetmişti ama anlaşılan Syd unutmuştu. "Kuzenim Irak'taki dokuz aylık görevinden yeni döndü ve ailem bir parti düzenliyor. Her zaman fotoğrafçı olarak ben görevlendirilirim. Sana en son anlatmıştım-"

"Tamam. Tamam. İyi eğlenceler."

Joaquin haber odasından çıktı, üç kat merdiven indi ve soğuk geceye adımını attı, düşünceleri fotoğrafa ve Mia Starr'a geri döndü.

Mia acele yukarı ve
sidewalk toward ve Adres Ramirez vardı verilen Onu,
dilemek o yıpranmış daha sıcak tutan bir
palto ve bu lanet topuklular yerine mantıklı ayakkabılar.
Kızlara özgü şeylerde hiçbir zaman iyi olmamıştı. Her
zaman bir erkek fatma olmuştu - elbiseler ve topuklu
ayakkabılardan çok kot pantolonlar ve yürüyüş botlarıyla
evinde gibiydi. Neden kendini

çabalayarak mı?

Hüsnü kuruntuydu. Olan buydu. Ramirez onu kuzeniyle tanıştırmak istemişti, çocukken ona salsa yapmayı öğreten kuzeniyle ve Mia da aptallık ya da delilikle, bu adamın "O" olması ihtimaline karşı kendini güzel göstermeye çalışmıştı.

Bunun gerçekleşme ihtimali nedir?

Cehennemde kar yağmadığı sürece -ki yağabilecek kadar soğuktu- bu ihtimal zayıftı.

"Varış noktası sağınızda," diye cıvıladı Siri ceketinin cebinden.

"Tanrım, teşekkürler." Mia akıllı telefonunu çıkardı ve yol tarifi uygulamasını kapattı.

Geç kalıyordu, ama o gün çok kötü geçmişti. Denver Independent'ta çıkan ve kendisini şüpheli kişi olarak tanımlayan makale sayesinde, öğleden sonrasını muhabirlerle konuşarak geçirmişti.

diğer haber kaynakları. Ayrıca Andy'nin kız kardeşinden öfkeli bir telefon almış ve kardeşinin cesedine ne yaptığını öğrenmek istemişti. Mia zavallı kadını yalancı bir katil olmadığına ikna etmek için bir saat uğraşmıştı. Ramirez'i hayal kırıklığına uğratacağı gerçeği olmasaydı, Mia evde kalırdı. Andy kayıptı, belki de ölmüştü. Parti yapacak cesareti yoktu. Ama Ramirez zorlu bir görevden yeni dönmüştü, ve Mia onu hayal kırıklığına uğratmak istemedi.

Mia öfkesini bir kenara bırakmaya çalışarak Latin müziğinin ritmini takip ederek sokağın ortasındaki eve doğru ilerledi. Ön kapıdan verandaya doğru yürüdü. Pencereleri kırmızı acı biber ışıkları süslüyor, ön kapıda küçük ABD ve Meksika bayrakları yan yana asılı duruyordu. Kapıyı sertçe çaldı, kimsenin onu duyamayacağından emindi.

Kapı açıldı, sokağa sıcaklık ve müzik yayıldı.

Ramirez küçük boncuklu siyah elbisesiyle orada duruyordu, yüzünde parlak bir gülümseme vardı. Paravan kapısını açtı. "Gelmişsin!"

"Elbette." Mia içeri adım attı, Ramirez'in gülümsemesi bulaşıcıydı. "Bunu özleyeceğimi mi sanıyorsun? Evine hoş geldin Ramirez."

Ramirez onu kucakladı. "Geri dönmek çok güzel, hanımefendi."

"Bana hanımefendi demeyin. Mia iyi."

Görevden eve dönmenin nasıl bir his olduğunu tecrübelerinden biliyordu. İki kez Irak'ta görevlendirilmişti ve birkaç ömre yetecek kadar MRE, deve örümceği, kum, pis tuvaletler ve sıcak yaşamıştı.

"O zaman bana Elena de." Ramirez-Elena- geri adım attı. "Paltonu alayım. Çok güzel görünüyorsun. Rengine bayıldım. Mavi gerçekten gözlerini öne çıkarıyor. Seni hiç elbiseyle gördüğümü sanmıyorum."

Evet, bunun bir nedeni vardı. Mia ceketini Elena'ya uzattı. "Teşekkürler."

Güzel olan Elena'ydı. İri kahverengi gözleri, uzun siyah saçları ve kıvrımlarıyla kadınsılığı yansıtıyordu. ACU ve savaş botları giydiğinde bile baş döndürüyordu. Emir komuta zincirinde yer alan bir subay olarak Mia, erkeklerin ilgisinin Elena'nın kariyeri üzerindeki etkisinden endişelenmişti ama Mia'nın yardımı olmadan da azgın askerlere hadlerini bildirebilecek kapasitede olduğu ortaya çıktı.

Elena Mia'nın paltosunu kalabalık bir dolaba astı, sonra dönüp Mia'yı oturma odasında birbirleriyle konuşmakta olan insanlara tanıttı ve sesini duyurabilmek için sesini yükseltti. "Millet, bu Mia Starr. Ordudaki ilk yılımda benim yüzbaşımı."

"Hoş geldiniz!"

"Tanıştığımıza memnun oldum!"

"Hakkınızda çok şey duyduk."

Elena Mia'ya kendisini takip etmesini işaret etti. "Büyükannem ve annemle babamla tanışmanı istiyorum. Kuzenim Quino da burada."

Mia yüzüne zorla bir gülümseme yerleştirdi. "Harika."

Elena'nın ailesiyle tanıştığı için mutluydu ama tuzağa düşürülmekten nefret ediyordu. Bu sadece beceriksizliğe ve utanca yol açıyordu.

Elena onu partinin içinden geçirerek müzikten uzak, arka odaya götürdü; burada yaşlı bir kadın, omuzlarında tığ işi bir şalla bir koltuğa oturmuştu. Kadınla İspanyolca konuştu ve Mia'ya doğru eliyle işaret etti.

Yaşlı kadının yüzü aydınlandı ve kemikli elini uzattı.

Mia sadece birkaç kelime anlıyordu -abuelita, capitán, Irak. Yaşlı kadının elini tuttu ve kendi elinin arasına aldı. "Torununuz mükemmel bir asker. Onu eve getirdiğiniz için çok mutlu olmalısınız."

Elena Mia'nın İspanyolca söylediklerini tekrarladı.

"Sí, sí." Yaşlı kadın başını salladı, kahverengi gözleri parlıyordu. Sonra Mia'nın anlayamadığı bir şey söyledi.

Elena tercüme etti. "Beni iyi eğittiğin ve bana göz kulak olduğun için sana teşekkür ediyor."

"Benim için onurdu." Mia, görevinden istifa edip ordudan ayrılmadan önce Elena'ya botlarını yere sağlam basması için yardım etmişti.

Mia'yı gördüklerinde mutfaktan içeri giren Elena'nın anne ve babasıyla da aynı konuşma tekrarlandı.

Elena'nın annesi Aleta, Mia'ya sarıldı ve ona teşekkür etti. "Ona öğrettiklerinin onu güvende tutmaya yardımcı olduğunu biliyorum. Evimize her zaman hoş geldin."

"Teşekkür ederim, hanımefendi."

"Gelin ve yiyecek bir şeyler alın." Aleta mutfağa doğru işaret etti.

Ama Elena Mia'nın kolunu çekiştirdi. "Onun Quino'yla tanışmasını istiyorum."

Mia'ya göre acelesi yoktu ama Elena'nın bu tanışmayı yapmaya kararlı olduğu belliydi. Mia onu çamaşırhaneye kadar takip etti ve merdivenlerden inerek bir zamanlar garaj olması gereken ama şimdi fazladan bir oturma odası olan yere girdi. Gençler dans ediyor, gülüyor, konuşuyorlardı; bazıları İngilizce, bazıları İspanyolca konuşuyordu.

Sonra Mia onu gördü.

Pistin ortasında bir adam genç bir kadınla salsa dansı yapıyor, vücudu Mia'nın gözlerini kaçırmasını imkânsız kılan bir şehvetle hareket ediyordu.

Sadece... Vay canına.

Mia'nın ağzı sulandı.

"Quino!" Elena onun için bağırdı. "Joaquin!"

Bu onun kuzeni

miydi? Hay Allah!

Mia kaçmak için bir dürtü hissetti ama sanki yere çakılmış gibi öylece kaldı.

Adam yüzünde bir gülümsemeyle döndü ve Mia'nın başına kan hücum etti.

Oh, Tanrım.

Lanet fotoğrafçı.

JOAQUIN kuzeni Maria'yı dans pistinde bıraktı, onu teyzesi ve eniştesinin evinde görünce şaşırdı. "Bayan Starr."

Geniş mavi gözleriyle ona baktı, yanaklarına renk hücum etti. Bu bir kızarma değildi. Kızgındı. "Sen."

Dün gece onun çarpıcı olduğunu düşünmüştü, ama bu gece...
Madre de Dios.

Sөгüt gibi vücudunu saran kraliyet mavisi güzel bir elbise giymişti, ince bacaklarında şeffaf mavi bir hortum vardı, ayaklarında siyah topuklu ayakkabılar vardı, kızıl saçları omuzlarının üzerinden sarkıyordu, gür ve parlaktı.

Elena Joaquin'den Mia'ya baktı ve tekrar geri döndü. "Birbirinizi tanıyor musunuz?"

"Tanıştık." Joaquin tam olarak ne olduğunu açıklamayı Mia'ya bıraktı.

nasıl tanıştıklarını. "Nasılsın?"

"Peki." Mia'nın bakışları Elena'ya kaydı ve Joaquin onun Elena'nın iyiliği için kendini kaybetmemeye çalıştığını söyleyebildi.

Gazeteyi görmüş olmalı. Şey, göreceğini biliyordu.

Sonra kafasına dank etti. "Siz Yüzbaşı Starr'sınız, kuzenime ilk yılında yardım eden subay."

Mia başını salladı. "Üç yıl önce görevimden istifa ettim."

Elena aralarındaki gerginliğe aldırmadan gülümsedi.

"Birbirinizi zaten tanıyor olmanız ne kadar eğlenceli."

"Elena!" Tío Danilo bağırdı. "Kapıda biri var!"

"Hemen döneceğim." Elena aceleyle uzaklaştı.

Bir an için ne Joaquin ne de Mia konuştu, aralarında garip bir sessizlik uzandı.

Mia sesini alçalttı. "Gazeteniz sayesinde, katil olup olmadığımı öğrenmek isteyen yarım düzine muhabir aradı. Andy'nin kız kardeşi de aradı ve kardeşinin cesedini nereye sakladığımı sordu."

"Özür dilerim." Başka ne diyebilirdi ki? "Bu zor olmalı. Şunu bilmelisiniz ki, arayan gazeteciler adınızı gazetemizden değil, muhtemelen polis raporundan almışlardır."

"Polis raporu zaten medyaya açık mı?" "Bu kamuya açık bir belge." Kadının yüzündeki ifadeyi görebiliyordu. Bunu bilmiyordu. "İçecek bir şey ister misin?"

Amigo, sen onun dünyada içki içmek isteyeceği son adamsın.

Kızgınlığını gözle görülür bir çabayla bastırdı. "Elbette. Ama açık olmak gerekirse, senden hoşlanmıyorum."

"Evet, fark ettim." Onu mutfağa doğru götürdü. "Şarap? Bira? Soda? Kuzenim David harika bir paloma yapar."

"Beyaz şarap, lütfen."

"Bana bir bira, ona da beyaz şarap," diye seslendi Joaquin David'e ve Mia'nın kim olduğunu hemen söyledi.

David şarap kadehini Mia'ya uzattı. "Ülkemiz için yaptıkların ve kuzenimi desteklediğin için teşekkürler."

Mia şarabı aldı ve David'e sanki bu ilgi onu rahatsız ediyormuş gibi sert bir gülümseme verdi. Ya da belki de Joaquin'le birlikte olmak onu rahatsız ediyordu. "Teşekkür ederim."

Joaquin onu yemek odasında sessiz bir yere götürdü. "Arkadaşımdan haber var mı?"

Ona temkinli bir bakış attı. "Bu kayıt altında mı yoksa kayıt dışı mı?" "Bu gece, biz sadece Elena'yı önemseyen iki kişiyiz.

onun onuruna verilen bir partide sohbet ediyorduk."

Mavi gözleriyle onu ölçüyor gibiydi, endişesi yüzündeki kızgınlığı kovalıyordu. "Hâlâ hiçbir şey bilmiyorlar."

"Özür dilerim. Siz ikiniz yakın mısınız?"

Başını iki yana salladı. "Bir süre onun ikinci kaptanıydım. Görevlerimizden birinde yaralandı ve taburcu edildi. Onunla iletişimde kalmak için elimden geleni yaptım."

"Eminim bunu takdir etmiştir."

Mia şarabından bir yudum aldı. "Ordunun ona nasıl davrandığı konusunda çok üzgündü."

"Bunun ne kadar zor olduğunu biliyorum; endişelenmek ve nerede olduğunu ya da ona ne olduğunu bilmemek."

Ona bir bakış attı. "Gerçekten mi?"

"Evet, biliyorum." Ona bir uyuşturucu kartelinden gelen katillerin, arkadaşı ve eski iş arkadaşı Natalie Benoit'i işle ilgili bir Meksika gezisindeyken nasıl kaçırdıklarını anlattı. "Otobüsteki tüm Meksikalı muhabirleri öldürdüler, gözümüzün önünde vurdular. Benim Meksikalı olduğumu düşünüp beni de öldüreceklerinden korkuyordu. Onun için orada olduklarını bilmiyordu. Onu kollarımdan kopardılar, benden ayırdılar. Bir haftadan uzun bir süre boyunca ölü mü diri mi hiçbir fikrim yoktu."

Mia kocaman gözlerle ona baktı. "Tanrım, çok üzgünüm. O...?"

"Kartelin, ABD şerif yardımcısı ve eski bir deniz komandosu olan Zach McBride'ı da esir aldığı ortaya çıktı. Natalie onu küçük hücrelerinden kaçırdı ve ikisi birlikte kaçtılar. Onu sağ salim ABD'ye geri götürdü ama kartel burada da peşine düştü. Büyük bir çatışma oldu ve bazı arkadaşlarım bu çatışmada yaralandı. Natalie şerifle evlendi."

Teröristlerin oteli ele geçirdiği geçen ayki tatil partisi de vardı ama bu hâlâ çok acıydı. Bir kez daha, şerefsizler arkadaşlarına saldırmıştı ve o bu konuda hiçbir şey yapamamıştı.

"Bana en azından piçleri yakaladıklarını söyle."

"Onlar yaptı. Bana Pulitzer kazandıran hikaye buydu. Eminim Elena size bundan bahsetmiştir. Herkese anlatır."

Mia'nın gözleri kocaman oldu. "Bir Pulitzer. Vay canına. Tebrikler. Bana söylemedi ama muhtemelen foto muhabirleri hakkında ne hissettiğimi biliyordur."

"Bir grup insanın tamamından hoşlanmamak bağnazlık değil midir?"

Birkaç kişinin eylemlerine bakarak hepimizi yargılıyorsunuz."

Mia şarabından bir yudum daha aldı, bakışları pencereye ve ötesindeki karanlığa kaydı. "İki görevim sırasında buraya gelen çok sayıda gazeteci ve fotoğrafçı vardı. Bazıları ahlaklıydı ama birçoğu da şan şöhret için oradaydı. Bir keresinde adamlarımızdan biri el yapımı patlayıcıyla yaralandığında bir fotoğrafçı askerin yüzüne baktı. Asker acı içinde bağıırıyordu ve kan kaybından ölme tehlikesi vardı ama fotoğrafçı sağlık görevlilerinin önüne geçerek işlerini yapmalarını zorlaştırdı. Kelimenin tam anlamıyla onu kenara itmek zorunda kaldım, kışına tekmeyi bastım. LeBron'un çektiği acı umurunda değildi. Tek istediği kan ve sefalet üzerinden para kazanma şansıydı."

Joaquin, hırsın kendilerini çarpıtmasına izin veren tetikçilerle tanışmıştı. Onlara karşı tiksintiden başka bir şey hissetmemişti. "Böyle adamlardan nefret ediyorum. Diğer herkesin adını kötüye çıkarıyorlar."

Bir kaşını kaldırdı. "Bu bana farklı olduğunu, iyilerden biri olduğunu söylediğin zaman mı?"

Joaquin şansını denedi. "Sanırım bunu zaten biliyorsun. Bu yüzden burada durmuş benimle konuşuyorsun."

"Oh, çok pürüzsüzsün." Mia güldü. "Burada durup seninle konuşmamın nedeni Elena."

"Ah!" Joaquin, geçirdiği gün göz önüne alındığında bunun adil olduğunu düşündü. Konuyu değiştirdi. "Elena seni çok beğeniyor."

"O güçlüdür, iyi bir askerdir."

"Bir yüzbaşı ordudan ayrıldığında ne yapar?"

"İstediği her lanet şeyi." Mia yine tatlı bir sesle güldü. "Okula geri döndüm ve bahçecilik alanında yüksek lisans yaptım. Çölde neredeyse iki yıl geçirmek çiçek açan, yeşil olan her şeyi görmeyi özlememe neden oldu. Bir şeylerin büyümesini izlemeyi sevdiğimi keşfettim. Şimdi Botanik Bahçeleri'nde çalışıyorum, onların."

"Quino, kameranı nereye koydun?" Elena araya girdi. "Getirebilir misin? En sevdiğim memurla bir fotoğrafımı çekmek istiyorum."

"En sevdiğim eski subay," diye düzeltti Mia.
"Senin için her şeyi yaparım, Chula." Joaquin kamera çantasını aramaya başladı.

Joaquin, akrabalarının alkışları arasında Elena'yı açık ahşap zemine götürürken MIA kapının girişinde durdu.

Mia'nın yanında duran bir kadın, "Quino, Elena henüz dört yaşındayken ona dans etmeyi öğretti, o da on dört yaşındaydı," dedi.

Yani Joaquin, Mia'dan otuz dört-üç yaş büyüktü. Bunun bir önemi ya da anlamı olduğundan değil.

"O bir fotoğrafçı," dedi kadın. "O ailenin sanatçısı. Ben Isabel, onun annesiyim."

"Tanıştığımıza memnun oldum." Mia'nın gerçekten eve gitmesi gerekiyordu ama bu gece onu bir kez dans ederken gördüğü için kapıya doğru ilerlemekten kendini alamadı.

O ve Elena orada durmuş İspanyolca bir şeyler tartışıyorlardı.

Isabel Mia'ya doğru eğildi. "Oğlum salsa dura istiyor - klasik salsa - ama Elena salsa romantica istiyor. Marc Anthony üzerinde anlaştılar."

Bunların hiçbirisi Mia için bir şey ifade etmiyordu. Salsa hakkında hiçbir şey bilmiyordu, tacoların üzerine konanlar dışında.

Sonunda müzik başladı ve Joaquin ile Elena hareket etmeye başladı. İnsanlar tezahürat yapıyor, gürültü evin diğer bölümlerinde bulunan ve onları da izlemek isteyen insanları bir araya getiriyordu. Mia'nın yanından geçip gittiler ama Mia onları fark etmedi bile, bakışları Joaquin'e sabitlenmişti.

Doğal bir zarafetle hareket ediyordu; her adımı, kalçalarının her hareketi, hatta Elena'yı tutuş şekli bile erkeksi bir duygusallık yayıyordu. İkisi birbirine bağlı gibiydi, sanki bunu her zaman birlikte yapıyorlarmış gibi adımlarıyla birbirlerini yansıtıyorlardı. Elena, işinde gücünde Onbaşı Ramirez, bir dans tanrıçasına dönüşmüştü,

Kısa elbisesi ancak poposunu örtmeye yetiyordu. Saçlarını savurarak dönüyor, bir adımını bile kaçırmıyor, yüzünde parlak bir gülümseme vardı. Bir insan üç santimlik topuklarla nasıl böyle dans edebilirdi? Mia zar zor yürüyebiliyordu.

Sonra Elena Joaquin'in kollarında döndü, kışını geriye doğru ona doğru itti, kalçaları açıkça cinsel bir şekilde hareket ediyordu. Joaquin güldü, kendi itişleriyle karşılık verdi, kalçaları senkronize bir şekilde gıcırdıyordu.

Düdükler. Şerefe.

Mia'nın nabızı atmaya başladı.

Eğer bir kuzeniyle böyle dans etseydi... Diyelim ki muhafazakâr Baptist ailesi sorular sorardı. Ama Elena'nın annesi Aleta, Joaquin'in annesi Isabel ve küçük yaşlı büyükanneleri gülüyor, ayaklarını ritme göre hareket ettiriyorlardı. Hiçbiri bundan rahatsız olmuş görünmüyordu.

Sonra Mia'nın aklına başka bir düşünce geldi.

Joaquin dans pistinde böyle hareket ediyorsa, yatakta nasıl olurdu?

Cennetteki Tanrı.

Hayır. Hayır, hayır. Bunu düşünemezdi.

Bunu düşünmeden edemiyordu.

Elena müziğe eşlik etmeye başlamıştı, göğüs kafesi bile Joaquin'in kollarında bir kez daha dönerken dalgalanıyor, odanın içinde hareket ederken ayakları mükemmel bir ritim tutturuyordu. İkisi arasında Elena daha gösterişli olsa da Mia kontrolün Joaquin'de olduğunu söyleyebilirdi, onun hâkimiyeti açıktı; Elena'nın şurasına dokunuyor, eli Elena'ninkini yakalıyor, Elena geriye doğru eğilirken kolları onu destekliyordu.

Daha fazla şerefe.

Şarkı bittiğinde salonda alkış tufanı koptu. Joaquin

Elena'ya sıkıca sarıldı. "Evine hoş geldin, prima."

"Joaquin iyi bir adam," dedi Isabel.

Mia başını çevirdiğinde yaşlı kadının onu izlediğini gördü. "Ben... um..."

Sonra Joaquin oradaydı, elini uzattı. "Dans et benimle."

Mia başını salladı. "Ben... ben dans edemem. Hiç-"
"Quino en iyi öğretmendir." Elena Mia'ya baktı,
Yüzündeki beklenti.

"Haydi, Kaptan Starr," dedi Isabel. "Bir deneyin."
Sözleri odadaki diğer kişiler tarafından da duyuldu.
"En azından deneyin."

"Quino sana
öğretebilir."

"Yapabilirsin, Kaptan."

Etrafındakilere bir göz attı. "Sadece hepiniz
gülmeyeceğinize söz verirsiniz."

Nedense bunu komik buldular.

Joaquin onun gözlerinin içine baktı, bakışlarının
yoğunluğu onu olduğu yere mıhladı. "Gülmeyeceğim. Söz
veriyorum."

Daha iyi bir yargıya karşı Mia onun elini tuttu. "Seni
uyarıyorum. Muhtemelen bu işte iyi değilimdir."

"Temel adım çok kolay. Elena, gel ona göster."

Elena Mia'nın sağ tarafında durmak için yürüdü.
"Sadece Quino'yu dinle."

"Sağ ayağınızla geri adım atın, sol ayağınızla yerinize
geçin, ardından sağ ayağınızla tekrar hafifçe öne doğru
adım atın. Sonra sol ayağınızla geriye, sağ ayağınızla
yerinize, sol ayağınızla hafifçe öne doğru adım atın. Geri
sallanın, yer değiştirin, ileri adım atın. Geri sallan, yerine
geç, ileri adım at. İşte bu kadar. Tamamdır."

Bunu birkaç kez tekrarladılar, Mia Elena'nın ayaklarını
izliyordu.

"Şimdi, ayaklarınıza bakmadan yapmayı deneyin. Bana
bak ve beni takip et."

Mia, Joaquin'in kahverengi gözlerine baktı, nabzının
hızlandığını hissetti ve adımları durakladı.

"Rahatla," dedi rahatlamayı imkânsız kılan ipeksi bir
sesle.

"Düşman ateşi altında olmayı tercih ederim." Kelimeleri ağzından
kaçırdı

-Ama gerçek buydu.

Oda kahkahalara boğuldu ve bir şekilde bunun yardımı
oldu. Burada kimse onu küçük düşürmek istemiyordu. Hiç

kimse

onu utandırmak istiyorlardı. Sadece eğleniyorlardı ve onun da eğlenmesini istiyorlardı.

"Birbirimize biraz daha yakın olursak takip etmen daha kolay olur." Joaquin onu daha da yaklaştırdı - vücutları birbirine değecek kadar değil ama ondan yayılan sıcaklığı hissedebileceği ve teninin kokusunu alabileceği kadar yakın.

Daha derin nefes aldı, onun kokusunun ve erkek hissinin tadını çıkardı.

"Tekrar deneyelim. Bir, iki, üç, dinlen. Beş, altı, yedi, dinlen. Başardın. Yapıyorsun. Şimdi dönmeyi deneyelim."

Bir sonraki sefer sağ ayağıyla geri adım attığında Joaquin onu sağa çevirdi ve o da adımını kaybetti.

Sorun değil. Bu yeni bir şey. Alışırısın." Joaquin birkaç tur atmayı başarana kadar ona koçluk yaptı ve bir kez olsun sabrını kaybetmedi. "Hadi müzikle deneyelim."

Birisi aynı Marc Anthony şarkısını açmış, Joaquin onun için ritmi sayıyordu. "Bir, iki, üç, dinlen. Beş, altı, yedi, dinlen. Bana bak, ayaklarına değil."

Mia şaşkınlık içinde kendini dans ederken buldu, müziğin ritmi ayaklarına ne yapmaları gerektiğini gösteriyordu. İlk başta ileri ve geri hareket ettiler. Sonra Joaquin ona yol göstermek için elini kalçasına koyarak birkaç tur attırdı. Bu temas onu ürküttü, dokunuşu elbisesinin kumaşını yakıyor gibiydi. Kızın adımları yine duraksadı.

"Hey, kimse ilk seferinde doğru yapamaz," dedi. "Sadece dans etmeye devam edin."

Mia konsantre olmaya çalıştı. Bir, iki, üç, dinlen. Beş, altı, yedi, dinlen.

"Fazla düşünüyorsun. Bırak gitsin."

Teslim oldu, bir kez daha onun gözlerinin içine baktı, ritim onu ele geçirdi.

"T a m a m d ı r ." Joaquin sırttı, yüzü şaşırtıcı derecede yakışıklıydı.

Mia da kendini gülümserken buldu. Özellikle Elena'ya kıyasla sert ve beceriksiz görünmesi gerektiğini biliyordu ama

umursamadı. "Bu çok eğlenceli!"

"Gelen ateşten kaçmaktan daha mı eğlenceli?" Gülmekten kendini alamadı.

"Evet."

Çok geçmeden şarkı sona erdi.

Alkışlar ve tezahüratlar.

Joaquin geri adım attı, kadının ellerinden birini dudaklarına götürdü ve öptü, temas endişe vericiydi.

"Teşekkürler."

Yanaklarına sıcaklık hücum etti. "Teşekkür ederim."

Mia bir anda başka bir yerde, herhangi bir yerde olmak istedi. "Gitmeliyim."

"Bu kadar ç a b u k mu?" Elena hayal kırıklığına uğramış görünüyordu. "Saat daha on bile değil."

"Ben erken k a l k a n biriyim, bu yüzden benim için geç oldu." Mia Elena'ya bir kez daha sarıldı. "Seni tekrar görmek çok güzel."

"Sizi görmek de güzel. Geldiğiniz için teşekkürler. Paltonuzu getireyim."

Mia ev sahiplerine teşekkür ederek Elena'nın annesinin sarılmalarını ve Elena'nın babasının yanağına kondurduğu öpücüğü kabul etti.

"Kızımız için yaptıklarınızdan dolayı çok teşekkür ederiz."

Elena Mia'nın paltosuyla döndüğünde Joaquin onu aldı ve Mia'nın giymesine yardım etti. "Seninle arabana kadar yürüyeceğim."

Ona buna gerek olmadığını söyleyecekti ama adamın gözlerindeki bakış bunun anlamsız olacağını söylüyordu. "İyi geceler, Elena. Evine hoş geldin."

Joaquin ceketini kaptığı gibi onu dışarı kadar takip etti ve bir süre hiç konuşmadan yürüdüler. Joaquin sessizliği bozdu. "Bu gece geldiğin için tekrar teşekkürler. Bunun Elena için çok şey ifade ettiğini biliyorum."

"Tüm askerlerimle iletişim halinde kalmaya çalışıyorum. Onlar artık benim askerlerim değiller."

"Andrew Meyer gibi."

"Evet." Mia'nın ruh hali dibe vurdu.

"Arkadaşınız ve haber makalesi için gerçekten üzgünüm."

"Sadece yapman gereken bir iş var. Kişisel bir şey değil, değil mi?" Mia anahtarlığındaki fob'u tıklatarak arabasının kapısını açtı.

Farlar yanıp sönüyor.

Joaquin'e haksızlık mı ediyordu? Bu onun işiydi. Ve o da şüpheli bir kişiydi, en azından şu anda. Polis onu temize çıkaracaktır.

Onun için kapıyı açtı. "Umarım yakında iyi haberler alırsın."

"Teşekkürler." Kızgınlık ve cazibe arasında sıkışmış bir halde bir an öylece durdu. "Dans dersi için de teşekkürler."

"Benim için zevk." Onun içeri girmesini ve kapıyı kapatmasını bekledi.

Caddede ilerlerken dikiz aynasından adamın hâlâ orada durup kendisini izlediğini gördü.

Joaquin Pazartesi sabahı işe gittiğinde I-Team'in en iyi muhabirlerinden biri olan Sophie Alton-Hunter'ı masasında gözyaşları içinde, Alex Carmichael'ı da yanında oturmuş

onu rahatlatmak için, ikisi sessizce konuşuyorlardı.

Matt Harker Joaquin'le masasında buluştu. "Sanırım Noel partisi Carmichael'ı bir insana dönüştürmüş olabilir."

"Öyle mi?" Bu garip bir düşünceydi.

Yine de, müthiş bir parti olmuştu.

Sophie o zamandan beri mücadele ediyordu ve orada bulunan hiç kimse onu suçlayamazdı. Terörist lideri -o hijueputa Moreno- kafasına bir tabanca dayamış, kocası öldürülmek üzere adamlarına teslim olmazsa onu öldürmekle tehdit etmişti. Bir SWAT subayı ve sertifikalı bir belalı olan Marc Hunter, silahını bırakmış ve onun hayatını kurtarmak için teslim olmuştu.

"Her şey yoluna girecek Sophie. İyi olacaksın."

"Seni seviyorum, Hunt. Olduğun adamlar gurur duyuyorum. Chase ve Addy babalarıyla gurur duyarak büyüyecekler."

"Sen benim her şeyimsin."

Joaquin, Sophie ve Marc'ın Moreno'nun adamlarının önünde birbirlerine veda etmelerini asla unutamayacağını düşünüyordu

Hunter'ı sürükleyerek götürmesi ya da Sophie'nin silah sesinden sonra yüzünde beliren paramparça ifade.

Bir insan böyle bir şeyi öylece atlatamaz.

Joaquin kamera çantasını yere bırakıp bilgisayarını açtı ve Sophie'nin masasına doğru ilerledi. Onun yanına eğildi. "Hey, iyi misin?"

Başını salladı, burnunu çekti, genellikle ördüğü çilek sarısı saçları sallanıyordu. "Pek sayılmaz. Geceleri uyuyamıyorum. Uyuduğumda da kabuslar görüyorum."

"Sanırım hepimiz kabuslar görmüşüzdür." Joaquin kesinlikle gördü.

Sophie devam etti. "Bütün gün kendimi hasta hissediyorum, sanki korkunç bir şey olacakmış gibi. Odaklanamıyorum. Tom'dan izin isteyeceğim."

Joaquin, Alex'in bakışlarıyla karşılaştı ve Alex'in de kendisi kadar şaşırdığını gördü. Sophie mükemmel bir gazeteciydi. I-Team'de diğerlerinden daha uzun süredir çalışıyordu. Ama belki de bu da işin bir parçasıydı. Bir insan ancak bu kadarını kaldırabilirdi.

Joaquin başını salladı. "Bu iyi bir şey. Kendine ve çocuklarına iyi bakmalısın."

"Sence Tom kızar mı? Kat birkaç hafta daha doğum izninde, yani personeliniz yetersiz olacak."

Geçen ay terörle mücadelenin ortasında bir bebek dünyaya getiren Kat James, Sophie ile iş paylaşımı yapıyordu ama şu anda kocası Gabe Rossiter ile birlikte Navajo rezervasyonundaki ailesinin evinde iyileşme sürecindeydi.

Carmichael homurdandı. "Tom'un ne düşündüğü kimin umurunda?"

"Tom için endişelenme, bizim için de endişelenme. Biz idare ederiz. Geri dönmeye hazır olduğunda işin seni bekliyor olacak."

"Öyle mi düşünüyorsun?" Sophie Joaquin'e baktı, gözlerinde gölgeler, altlarında koyu halkalar vardı. "Sence Tom geri dönmeme izin verir mi?"

Joaquin bir elini onunkinin üzerine koydu ve titrediğini fark etti. "Elbette yapacak. Sen en iyilerden birisin ve o

bunu biliyor."

Carmichael, "Eğer yapmazsa, o lanet olası bir aptaldır," dedi.

Arkalarında Tom'un ofis kapısı açıldı ve Cate dışarı çıktı. Bağırış çağırış olmamıştı ve Cate de Tom'un onu yerden yere vurduğu gibi görünmüyordu.

Güne iyi bir başlangıç.

Tom bir ayı kadar iriydi ve bir hurdalık köpeğinin huyuna sahipti. "I-Takımı şimdi toplanıyor. Son teslim tarihine altı saat kaldı, millet."

Tom Trent bir pendejo'ydu - buna şüphe yoktu - ama aynı zamanda muhabirleri kadar sıkı çalışan eski usul bir gazeteciydi. Joaquin, Tom'un çalışanlarına davranış şeklinden hoşlanmasa bile ona ve editoryal kararlarına saygı duyuyordu.

"Hey, her şey yoluna girecek." Joaquin onun elini sıktı. "Tom'a nasıl olduğunu söyle, hemen geliyoruz."

Alex, "Arkanızdayız," dedi.

Evet, Alex partiden beri farklı bir adamdı. Hepsi öyle değil miydi?

Joaquin masasına geri döndü, bir kâğıt ve kalem aldı ve diğer I-Takımı üyelerini takip ederek koridordan konferans salonuna doğru ilerledi. Masaya oturdu, bakışları gözyaşlarını durdurmayı başarmış ama gözle görülür bir şekilde üzgün olan Sophie'deydi.

"Alton," dedi Tom, onun tireli evlilik adını görmezden gelerek. "Aklında bir şey var."

"İzin alacağım." Sophie'nin sesi titriyordu. "İşimi gerektiği gibi yapamıyorum. Evde işleri zar zor bir arada tutabiliyorum. Sağlığıma ve aileme odaklanmam gerekiyor."

Tom kaşlarını çattı ve not defterine kalemle vurdu. "Bunu duyduğuma üzüldüm. Bu gazete için uzun süre ve çok çalıştınız ve biz de sizin yanınızda olacağız."

Joaquin konferans masasının ucunda oturan adamın gerçekten Tom Trent olup olmadığını merak ederek baktı. O

Harker ve Carmichael'a baktı ve onların da yüzlerindeki şaşkınlığı gördü.

"İzninize ne zaman başlamayı düşünüyordunuz?"

"Bugün." Sophie'nin gözleri yaşlarla doldu. "Bir süre daha geri dönmeye hazır olacağımı sanmıyorum."

Tom başıyla onayladı. "Sen ve ben toplantıdan sonra İK'ya gidip ne yapabileceğimize bakacağız."

"Teşekkür ederim." Sophie rahatlamış görünüyordu.

Tom Cate'e döndü. "Warner, sıcak koltuktasın."

Cate dik oturdu. "Aurora'daki kayıp adam Andrew Meyer ile ilgili bir takip haberi yapıyorum. Polis duş kabiniinde mermi delikleri ve boş kovanlar buldu ama ceset yoktu. Bazı mermi kovanları çıkardılar ama hangi kalibrede olduklarını söylemiyorlar. Olayla ilgilenen bir kişi var. Bu adamı en son gören kişi olan bir kadın. Komşusu bir tür tartışma duyduğunu söyledi. Kadın, Meyer ordudayken onun yönetici subayıymış. Polis onu araştırıyor. Kadının ve kayıp adamın askeri kayıtlarına bakıp bir şey çıkacak mı diye bakayım dedim."

Joaquin'in vücudu gerildi. "Polis onun hikayesini doğrulayabildi mi - nerede ve ne zaman olduğunu?"

Cate başını salladı. "Bunu bugün tekrar soracağım."

"Kadınla bir röportaj yapma şansınız var mı?"

Tom sordu.

"Denedim. Telefonu yüzüme kapattı."

Joaquin dün gece Mia ile konuştuğundan ya da kuzeninin onunla birlikte görev yaptığından bahsetmedi. Onunla röportaj yapması ya da bizzat görüşmesi için kendisini zorlayacaklarını biliyordu. Nedenini tam olarak söyleyemiyordu ama onun kimseyi öldürmediğinden emindi. Bunun bir nedeni Cuma gecesi olay yerine geldiğinde sergilediği davranışlardı. Bir kısmı da onun bir yalancı olamayacak kadar acımasızca dürüst olmasıydı.

Ondan etkileniyorsun.

Evet, öyleydi.

Kuzeni David, Mia'nın kendi zevkine göre fazla zayıf olduğunu söylemişti ama Joaquin'in ilgisini çekmişti. Narin yüzü. Söğüt gibi vücudu. Etkileyici gözleri. Kontrollü dış görünüşünün altında sakladığı kırılganlığı. Ona objektifinden baktığında bunu görmüştü ve kamerası asla yalan söylemezdi.

Tom devam etti. "Harker, Belediye Binası'nda neler oluyor?"

MIA serada oturmuş staj başvurularını inceliyor ve en umut verici olandan lütfen, Tanrım, hayır'a doğru sıralıyordu. İşe alım kararlarını o vermiyordu -bahçıvanlık personelinin en yeni üyesiydi- ama seçim sürecinde kendisine söz hakkı verilmesini takdir ediyordu. Keşke konsantre olabilseydi.

Sayfadaki kelimeleri görmek yerine Joaquin'i gördü. Joaquin ona salsa adımlarını öğretmeye çalışırken gülümsüyordu. Joaquin Elena'yla dans ediyordu, vücudu Mia'nın düşüncelerini tamamen X-rated'e çevirecek şekilde hareket ediyordu. Joaquin'in Mia'nın içine bakan koyu renk gözleri. Çıplak vücudu Mia'nının üzerinde hareket ediyordu. Avuçlarının altındaki çıplak göğsü.

Evet, sanki öyle bir şey olacakmış gibi.

Aklını tekrar işine ver.

Doğru. Staj başvuruları.

Bu aday Colorado Eyalet Üniversitesi'ndeki eğitimini neredeyse tamamlamıştı ve işin en çok araştırma kısmıyla ilgileniyordu - doku yetiştiriciliği, nadir ve nesli tükenmekte olan türlerin çoğaltılması. Sıcak yaz güneşinde otları ayıklamaya ve kompost küremeye açık mıydı?

Bir sonraki kişi toplum destekli tarım alanında üç yıllık deneyime sahipti ve topluluk bahçeciliği programının bir parçası olmak istiyordu. Bu daha uygun görünüyordu.

Mia'nın patronu Kevin seradan içeri girdi. "Birkaç dakikan var mı?"

"Elbette." Başvuruları bir kenara bıraktı.

Kevin onun karşısındaki tabureye oturdu, yüz ifadesinden bir şeyler olduğu anlaşıyordu. "Denver Independent'ta o adamın kaybolmasıyla ilgili haberi gördüm ve sizin bu davada şüpheli kişi olduğunuzu okudum."

Harika.

"Evet."

"Bu sabah Denver Polis Departmanı'ndan insan kaynaklarına bir telefon geldi ve iş bilgileriniz istendi - burada ne kadar süredir çalıştığınız, bizimle iyi bir sicilinizin olup olmadığı vb. Eğer iş telefonunuz varsa -ki yok- telefon kayıtlarınıza erişmek istediler. Ayrıca bir şirket aracı kullanıp kullanmadığınızı ya da araç öğütücüyü, bobcat'i ya da diğer büyük ekipmanları kullanma yetkiniz olup olmadığını öğrenmek istediler."

"Bunu neden bilmek istesinler ki?" Soruyu sorar sormaz, cevap yüzüne çarptı. "Oh, Tanrı aşkına. Cidden mi?"

Ekipmanı Andy'nin cesedinden kurtulmak için kullanmış olabileceğini düşündüler.

Gülme dürtüsüne karşı koydu, Kevin'in yüzündeki ciddiyet bunu hiç de eğlenceli bulmadığını gösteriyordu.

"Elbette onlarla işbirliği yaptık ve onlara yaptığınız olağanüstü işler hakkında. Sizin arkanızda durmak istiyoruz ama aynı zamanda bu kuruma karşı bir sorumluluğumuz da var. Bilmem gereken bir şey var mı?"

Mia bunu neden sorduğunu anlıyordu ama incinmiş hissetmekten de kendini alamıyordu. "Hayır, efendim. Ben şüpheli bir kişiyim çünkü kaybolmadan önce onu gören son kişi bendim. O ve ben birlikte görev yaptık ve Irak'ta birlikte görevlendirildik. Yaralanmış ve sakatlanmıştı. Ben onun idari subayıydım. Anksiyete ve depresyon sorunları var, bu yüzden zaman zaman onu kontrol ediyorum. O gece nerede olduğumu araştırdıklarında beni aklayacaklar."

Kevin kaşlarını çatarak başını salladı. "Cuma öğleden sonrasına ait güvenlik kamerası görüntülerimizi istediler."

Bu onu ne kadar şaşırttıysa, bir o kadar da rahatlattı. Eğer dışarıda gül çalılarının arasına ceset gömmüş olsaydı, bu güvenlik kameraları tarafından kaydedilirdi. Yine de güvenlik görevlileri için çok zahmetli bir işti.

"Bunun için çok üzgünüm. Bir cesedi sürüklesem ya da bir yerde çukur kazıyor olsam birilerinin fark edeceğini anlamıyorlar mı?"

"Bu yönde bir şey söyledim. Onlara güvenlik kamerası görüntülerimizi vermeyi kabul ettim. Güvenlik kayıtlarını bile kontrol ettim ve bu hafta sonu anahtar kartınızı kullanmadığınızı gördüm. Burada olsaydınız, halka açık bir girişten gelmeniz gerekirdi."

"Bu, bir cesedi taşımayı zorlaştırırdı. Ve kayıtlara geçsin diye söylüyorum, hayır, bu hafta sonu gelmedim." "Doğru. Güzel. Sanırım hepsi bu kadar."

Kevin
Ayaklar.

"Bunun için gerçekten üzgünüm."

"Özür dilemeyin. Bu bizimkinden çok sizin hayatınızı sekteye uğratıyor." Ayağa kalktı ve serayı terk etmek için döndü ki, ofis müdürü Sharon aceleyle içeri girdi.

"Seninle konuşabilir miyim?" Bakışları Mia'ya kaydı.

İkisi bir an için dışarı çıktılar, Sharon duyulmak istemiyormuş gibi Kevin'e yaklaştı. Sonra Kevin cep telefonunu çıkardı ve bir arama yaptı.

Mia bir kez daha staj başvurularına odaklanmak için elinden geleni yaptı ama pencereden dışarı bakmaktan kendini alamadı. Bir keresinde hem Kevin hem de Sharon'ın kendisine baktığını gördü. Bir nefes verdi.

Hayal görüyorsun.

Kevin tekrar içeri girdi. "Mia, bu çok zor ama benimle ön büroya gelmeni istemek zorundayım."

"Neler oluyor?"

"Bunu oraya vardığımızda konuşabiliriz."

Kahretsin.

Bu iyi olamaz.

Parkasını giydi ve midesi düğümlenerek onu dışarı kadar takip etti. İki güvenlik görevlisi -Beth ve Michael- doğruca ona doğru geliyordu.

Korkmanız için bir neden yok.

Belki de değil, ama yine de nabzı hızlandı.

"Bizimle birlikte yürüyecekler," dedi Kevin.

"Neden? Neler oluyor?"

"Bunu ofisimde konuşuruz."

Lanet olsun.

Beth ve Michael, sanki Mia'nın kaçmaya çalışacağını düşünmüşler gibi, Mia'nın yanına çökerek onu kuşattılar. Ama kaçmak için bir nedeni yoktu. O hiçbir şey yapmamıştı.

Ofis binasına geri dönüş sonsuza kadar sürecekmış gibi görünüyordu, iş arkadaşları yanakları hayal kırıklığı ve öfkeyle yanana kadar kaçamak bakışlarla onu izliyordu. Korumalardan biri onun için kapıyı açtı ve o da sıcaklığın içine doğru yürüdü.

"Bu taraftan." Kevin ona ofisine girmesini işaret etti, sonra da Kevin'in kapısının önüne dikilmiş olan iki korumayla sessizce konuştu.

Mia sabrının sonuna gelmişti. "Ne haltlar dönüyor burada?"

Kevin ona sanki onu daha önce hiç görmemiş gibi baktı. "Bahçe ekibinden biri dalları odun öğütücüsünden geçirmeye gitmiş ama sıkışmış. İçinde kanlı havlular ve banyo paspasıyla dolu plastik bir torba bulmuş. Bir de ehliyet vardı. Andrew Meyer'e aitmiş."

"Ne?" Mia az önce duyduklarına inanamayarak ona bakakaldı. "Buna inanıyor olamazsın-"

"Bunu polis geldiğinde konuşabiliriz."

Mia, Wu'ya, "ŞİMDİ GÜVENLİK GÖRÜNTÜLERİNİ İNCELE," diye ısrar etti. "Bu Bugün malç bahçesinin yakınında bile olmadığımı kanıtla."

Kevin, Wu'ya "Malç bahçesinde kamera yok," dedi.

"Hayır, ama bugün bulunduğum her yerde kameralar var." Mia, Wu'nun dinlediğini görebiliyordu. "Günümün her anının hesabını verebilecek ve oraya gitmediğimi kesin olarak bileceksiniz. Oraya nadiren giderim. Görüntüler ayrıca geçen Cuma öğleden sonrasında beri bahçelere gitmediğimi de gösterecek."

"Anahtar kartını kontrol ettik," dedi Kevin. "Cuma gecesi çıkış yaptıktan sonra herhangi bir personel girişinden içeri girmemiş. Kamuya açık kapılardan herhangi birinden girip girmediği kamera kayıtlarından anlaşılabilir."

"Cuma günü size söylediklerimi ve güvenlik kamerası görüntülerini incelerseniz, bunu benim yapmış olamayacağımı göreceksiniz."

Wu'nun bakışları esrarengizdi. "Restoranı zaten takip ettim. Müdür sizi orada gördüğünü hatırlıyor. Bu öğleden sonra kredi kartı ve cep telefonu kayıtlarınızı aldık. Hikâyeyi doğruluyorlar."

"Oh. Güzel." Rahatlamış bir nefes verdi.

"Bu görüntüleri inceleyip ne bulacağımıza bakacağız. CBI'nın laboratuvarında bir yığılma var, bu yüzden DNA'nın kana geri dönmesi zaman alacak. Ancak ehliyet geçerli, bu yüzden kanın Meyer'e ait olduğunu bulacağımızdan şüpheleniyorum."

Mia buna inanamıyordu. "Neden iş yerime suçlayıcı bir kanıt getireyim ki?"

"Bilmiyorum. Belki de onu başka bir yere götürecektiniz ve atmak zorunda kaldınız. Belki de makineyi sıkıştıracağını fark etmediniz ve malçlanacağını umdunuz." Wu doğrudan onun gözlerinin içine baktı. "Bayan Starr, bazı soruları yanıtlamak ve resmi bir ifade vermek üzere merkeze gelmenizi istiyorum."

Mia şaşkınlıkla ona baktı. "Hâlâ benim yaptığımı düşünüyorsun. O kaybolduğunda ben şehrin öbür ucundaydım. Bunu biliyorsun."

"Şu anda hiçbir şey bilmiyorum. Hâlâ araştırıyorum."

Onun nerede olduğunu doğrulamış ve kendisine söylediklerini teyit etmişken bunu nasıl söyleyebilirdi?

Başını iki yana salladı. "Bu çılgınlık. Ne yani, iş gününün ortasında seni istasyona kadar takip mi edeceğim?"

Kevin boğazını temizledi. "Seni şimdilik idari izne çıkardık. Bu durum çözülene kadar-"

"Bana inanmıyorsun." Bunun farkına varmak Mia'nın göğsüne bir ağrı sapladı.

Bir amirin onu ilk kez hayal kırıklığına uğratışı değildi bu. "Mia, ne düşüneceğimi bilmiyorum. Bunu benim açımdan görmeye çalış.

bakış açısı. Sizi olası bir cinayetle ilişkilendiren kanıtlar tesislerimizde bulundu. Bu davayla ilgili olumsuz tanıtımın bu kuruma zarar vermesine izin veremem. İnsanlar suçluları işe aldığımızı düşünürlerse büyükannelerini ve çocuklarını buraya getirmek istemeyeceklerdir. Aklandığınızda, geri dönmekte özgürsünüz. Kaçırdığın günlerin ücretini bile geri vereceğim."

Mia az önce söylediklerinin ona adil geldiğini düşünüyordu ama onun için bu geçici gelir kaybı, utanç ve mahcubiyet anlamına geliyordu. "Polisin bunu çözmesi aylar sürebilir, özellikle de yanlış kişileri araştırmaya devam ederlerse."

"Suçlu olmadığınız sürece işinizi elimizden geldiğince elinizde tutacağız."

Mia Wu'ya döndü. "Tutuklu muyum?"

Bir avukata ihtiyacı var mıydı?

Wu başını salladı. "Sadece sana bazı sorular sormak istiyorum. Bunu anlamlandırmak için yardımına ihtiyacım var."

Kevin ayağa kalktı, elini uzattı.

Mia bir an için onun elini sıkmak ve şans dilemek istediğini düşündü.

"Anahtar kartınıza ihtiyacım var," dedi, ifadesi sertti. Yüce Tanrım.

"Doğru." Bunun olduğuna inanamayan Mia ayağa kalktı, anahtar kartını ve kimliğini taşıyan zinciri boynundan çıkarıp Kevin'in havaya kalkmış avucuna koydu. "Benim bununla hiçbir ilgim yok. Buradaki işimi seviyorum. Geri döneceğim."

Kevin hiçbir şey söylemedi.

Sharon, Mia'nın sırt çantasını ve parkasını taşıyarak Kevin'in ofisine girdi. Onları Mia'ya uzattı. "Al bakalım."

Çalışanların dinlenme odasına geri dönmesini bile istemediler.

Mia eşyalarını aldı, parkasını giydi. Wu'ya döndü. "Beni istasyona bırakabilir misin? Şu anda araba kullanabileceğimden emin değilim."

Wu başını salladı. "Elbette."

Mia onu ofis binasından çıkıp ön girişten plakasız bir polis arabasına kadar takip etti, personelin kendisine baktığını fark edemeyecek kadar uyuşmuştu.

Joaquin, Denver Polis Departmanı'nın ana merkezindeki resepsiyona doğru yürüdü. "Bir sabıka fotoğrafı almam gerekiyor."

DPD henüz yirminci yüzyıla girmemişti, yirmi birinci yüzyıldan bahsetmiyorum bile. Hâlâ gazetelerin bu iş için gerçek evraklar doldurmasını istiyorlardı.

Kahverengi saçlarını sıkı bir topuz yapmış genç bir kadın olan üniformalı personel tek kelime etmeden ona bir pano ve kalem uzattı.

Adamın biri karısını dövmüş, arabasının bagajına kilitlemiş ve görünüşe göre donmuş olduğunu fark etmeden aracı Sloan Gölü'ne sürmeye çalışmıştı. Neyse ki, sabah erken saatlerde koşuya çıkan biri olayı görmüş ve polisi aramış. Koca kaçmış ve kadının çığlıklarını duyan koşucu, buz kırılmadan dakikalar önce camı kırıp bagajı açarak kadını kurtarmıştı. Polisler kocayı bir saat sonra kredi kartıyla havaalanına taksi çağırırken yakalamıştı.

Pendejo.

Mia, Wu'yla birlikte ön kapıdan içeri girdiğinde Joaquin henüz elindeki kâğıdı personele geri vermişti, yüzünde sıkıntılı bir ifade vardı.

Joaquin bakakaldı. "Mia mı?"

İlk aklına gelen tutuklandığı oldu ama bu doğru olamazdı. Kelepçeli değildi ve onu nezarethanelere açılan arka kapılardan değil, ana girişten getirmişlerdi.

Ona baktı, onu gördüğüne şaşırdığı belliydi, sonra başını sallayarak konuşmak istemediğini belli etti.

Onun geçişini izledi, zihni hızla çalışıyordu. Wu onu sorgulamak için getirmiş olmalıydı, bu da bir şey olduğu anlamına geliyordu.

Bir ceset mi
bulmuşlardı? Canı
cehenneme.

Cebinden akıllı telefonunu çıkardı ve Julian Darcangelo ile Marc Hunter'a kısa mesaj yazdı. Darcangelo DPD'nin ahlak masasının başındaydı, Hunter ise SWAT ekibinin kaptanıydı. Her iki adam da onun iyi arkadaşıydı. Ayrıca Joaquin'in atış arkadaşlarıydı. Ona ateşli silahları nasıl kullanacağını öğretmişlerdi ve şimdi üçü birlikte haftada bir kez polis poligonunda eğitim yapıyorlardı.

Bir arkadaşım sorgulama için burada. Neler olduğunu bilmek istiyorum. Ben ön taraftayım.

Gönder tuşuna bastı ve bekledi. Muhtemelen ona defolup gitmesini söyleyeceklerdi ve onları suçlayamazdı. Mia'nın işine ya da bir polis soruşturmasına karışmaya hakkı yoktu.

Birkaç dakika sonra Darcangelo güvenlik kapısından içeri girdi, kaşları çatıktı. Boyu Joaquin'den biraz daha uzundu, siyah saçlarını at kuyruğu yapmış, omzundaki kılıfı siyah tişörtüne dayamıştı. DPD'ye katılmadan önce FBI'da gizli ajan olarak çalışmış, seks tacirlerini adalete teslim etmişti. Geçen ay, Noel partisinin basılmasına yardım etmiş, FBI'ın Rehine Kurtarma Ekibiyle birlikte çalışarak hepsini serbest bırakmıştı.

Teröristlerden kendini riske atarak. Joaquin ona çok saygı duyuyordu.

Joaquin'e ters ters baktı. "Benimle dalga geçiyor olmalısın."

Duyulmamaya çalışarak Joaquin açıkladı. "O benim arkadaşım. Başının belada olduğunu düşünüyorum ama o hiçbir şey yapmadı."

Daha az açık sözlü olabilir miydin, cabrón?

Joaquin tekrar denedi. "Sadece neler olduğunu bilmek istiyorum, böylece ona yardım edebilirim."

"Sana hiçbir şey söyleyemeyeceğimi biliyorsun, değil mi?"

Joaquin sinirli bir nefes verdi. "Biliyorum. Arkadaşlığımız hakkında varsayımda bulunmaya çalışmıyorum, dostum."

"Elbette, öylesin. Sorun değil." Darcangelo başıyla bir işaret yaptı. "Gel bakalım."

Darcangelo onu güvenlik kapısına götürdü, anahtar kartını okuttu ve Joaquin için kapıyı açtı. Hunter koridorda duruyordu, üzerinde siyah bir SWAT kazağı vardı, elleri kalçalarında. Darcangelo gibi uzun boyluydu, SFO'da keskin nişancı olarak görev yapmış, sonra da işlemediği bir cinayet yüzünden hapse girmeden önce DEA için çalışmıştı. Sophie'nin araştırma çalışmaları gerçeği ortaya çıkarmış ve Hunter'ı özgürlüğüne kavuşturmuştu. İkisi evlenmiş ve iki çocukları olmuştu. Hunter, geçen ayki tatil partisinde kim bilir kaç kişinin hayatını kurtarmış ve bunu yaparken de bir yara almıştı. "Neler oluyor Ramirez?"

"Ben de bunu bilmek istiyorum." Joaquin artık binanın halka açık bir bölümünde olmadığına göre onlara tüm hikâyeyi anlatabilirdi. "Mia Starr az önce sorgulanmak üzere getirildi sanırım. Andrew Meyer'in kaybolmasıyla ilgili bir şüpheli ama Meyer'in başına gelenlerle hiçbir ilgisi yok."

"Bundan emin misin?" Darcangelo sordu.

Joaquin nasıl açıklayabilirdi? Onlara dünyayı kamerasından izlemenin ona diğer insanların göremediği şeyleri görmeyi öğrettiğini söylese anlayabilirler miydi?

Yüzeyin altına bakmayı, insanların saklamaya çalıştığı duyguları okumayı özlediniz mi?

Hayır, muhtemelen değil.

O da kendi sorusuyla cevap verdi. "Bir cinayette bana karşı ikinci derece kanıtlar olsaydı, buna inanır mıydınız?"

İki adamın bakışları tekrar karşılaştı ve başlarını salladılar.

Hunter'ın gözleri kısıldı. "Bu kadını ne kadar iyi tanıyorsun?"

Joaquin onlara yalan söylemezdi. "Birlikte dans ettik. Elena'nın ordudaki ilk yılında kuzenim Elena'nın komutanıydı."

"Huh." Hunter'ın sesi etkilenmemiş gibiydi.

"Onunla dans mı ettin?" Darcangelo kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Bu senin seks hayatınla mı ilgili?"

Joaquin istemedi mi? "Hayır dostum, sana söyledim. O Elena'nın komutanıydı."

Hunter, Darcangelo ile bir kez daha bakıştı. "Şimdilik ofisimde oturabilirsiniz. Neler olduğunu öğrenmeye çalışacağız."

"Bu kayıt dışıdır. Anlaşıldı mı?" Darcangelo yaklaştı, sesini alçalttı. "Size söylediklerimizin tek bir kelimesi bile gazetede çıkarsa, İhtiyar Irving taşaklarımızı kahvaltıda yer."

"Anladım. Sağ ol dostum."

"ANDY DEPRESYONDAYDI-engelli olduğu için, hükümetin ona davranış biçimi yüzünden." Mia öfkesine karşı kaybettiği bir savaş veriyordu. "Cidden, altı saatlik güvenlik görüntülerini incelemek ne kadar sürebilir ki? Sana bütün gün nerede olduğumu söyledim. Bunu düzeltebilmeniz gerekir-"

"Askeri sicilini gözden geçirdim." Wu yanındaki masanın üzerinde duran dosyadan bir klasör çıkardı. "İki kez madalya almışsın. Sana karşı disiplin cezası yok. Onurlu bir terhis. Burada 'örnek bir subay' yazıyor."

"Elimden geleni yaptım, efendim."

Wu başını salladı. "Bunun için teşekkür ederim."

Daha kalın bir başka dosyaya uzandı ve onu açtı. "Andrew Meyer ise Sam Amca'nın sorunlu çocuğuydu. Dosyasında 'Ordunun askerlerinden beklentilerini sürekli olarak karşılamayan bir davranış biçimi sergilediği' yazıyor. 'Onurlu koşullar dışında' terhis edilmiş. Bu ne anlama geliyor?"

"Hizmeti örnek teşkil edecek düzeyde değildi, ancak askeri mahkemeye çıkarılacak ve onursuz bir şekilde terhis edilecek kadar ciddi değildi."

"Kulağa tam bir pislik gibi geliyor." Wu onu izledi.

Mia kelimelerini dikkatle seçti. "O bir hayal kırıklığıydı."

Wu Andy'nin dosyasına baktı. "Burada onu birkaç kez ihbar eden memurun siz olduğunu görüyorum."

"Ben onun bölüğünün ikinci komutanıydım."

"Bir icra subayının evrak işlerinden, gıda malzemelerinden ve tuvalet kâğıtlarından sorumlu olduğunu sanırdım, askerleri disipline etmekten değil."

"Ben ikinci komutandım. Evrak işleriyle uğraşmak, şirketimizin tedarikini ve işleyişini sağlamak ve bazı personeli denetlemek benim işimdi."

Wu başını salladı. "Yani, sizin imzanızı taşıyan tüm bu belgeler Meyer'e karşı bir kini temsil etmiyor mu?"

"Kin mi?" Mia'nın yüzüne bir sıcaklık yayıldı. "Hayır. Elbette değil."

"Sana karşı bir kini mi vardı?" Bu gerçeğe daha yakındı.

"İşten çıkarılmasıyla ilgili olarak kısmen beni suçladı. Maluliyet yardımı alamamasının sebebinin ben olduğumu düşünüyor."

"Buna inanmak için bir nedeni var mıydı?"

"Hapse attığınız dolandırıcılar parmaklıklar ardında geçirdikleri zamanın sizin suçunuz olduğuna mı inanıyor?" Mia sözlerinin yerine ulaştığını görebiliyordu. "Bazı insanlar kendi eylemlerinin sorumluluğunu almakta zorlanırlar."

"Gerçek bu değil mi?" Wu tekrar belgelere baktı ve onları karıştırdı. "Dosyasında bazı belgeler aradım -nasıl yaralandığını, ne zaman ve neden taburcu edildiğini. Burada hiçbir şey yok. Beni bilgilendirmek ister misin?"

Mia'nın nabızı hızlandı. "Sonra taburcu edildi-"

Kapının çalınması onu rahatlattı ve kapı açıldığında koyu renk at kuyruklu bir adamla karşılaştı. "Hey, Wu, bir dakikan var mı?"

"Elbette." Wu ayağa kalkarak Mia'yı yalnız bıraktı ve ona düşünmesi için zaman verdi.

Ne demesi gerekiyordu ki? Andy'nin taburcu edilme koşulları gizliydi. Bütün felaket gizliydi. Bu konuda kimseyle konuşmaması emredilmişti. Ordunun durumu ele alış biçimine katılmıyordu. Eğer söz hakkı olsaydı, Andy ve diğerleri askeri mahkemeye çıkarılırdı. Bunun yerine, ordu üst düzey yetkilileri her şeyi örtbas etmiş ve ona da çenesini kapalı tutmasını emretmişti.

Mia her zaman yasal emirlere uymuştu ve şimdi de durmayacaktı. Dedektife gerçeği söyleyecekti ama tüm gerçeği değil ve tatmin olmasını umacaktı. Daha fazla bilgi istiyorsa bayrak direğine çıkması gerekecekti.

Kapı açıldı ve Wu içeri girdi, kapıyı arkasından kapatıp yerine döndü, bakışları kadına sabitlenmişti. "Görünüşe göre burada arkadaşların var."

Öyle mi yaptı?

"Onlardan biri sizi lobide bekliyor."

Joaquin.

Onu mu bekliyordu?

Bu fikir onu hem sinirlendirmiş hem de moralini yükseltmişti. İş arkadaşları ona şüpheyile bakıyordu. Güvendiği bir adam olan patronu onu izne çıkarmıştı. Ama Joaquin buradaydı. Onu çok az tanıyordu ama bir şekilde ona inanıyordu.

Yalnız değildi.

"Departmanda birkaç arkadaşı var, benim de arkadaşım olan yüksek rütbeli polisler ve senin neden burada olduğunu öğrenmek için nefeslerini ensemde hissediyorlar." Wu bunu sanki bu onun suçuymuş, bir komponun parçasıymış gibi söyledi.

Bu Mia için yeni bir haberdi ve moralini daha da yükseltti.

"Beni daha ne kadar burada tutacaksınız? Bana sorduğunuz her soruya cevap verdim, bazılarına birden fazla kez."

"O son soru değil. Sözümüz kesildi." Oh, doğru.

Kahretsin.

"Andy, ileri hareket üssümüzden izinsiz ayrıldığında yaralandıktan sonra taburcu edildi."

Wu'nun kaşları kalktı. "Yani firar mı etti?"

Mia bunu nasıl açıklayabilir ve hükümetin talep ettiği gizliliği nasıl koruyabilirdi? "Tam olarak AWOL değil. Komutanımız da dahil olmak üzere bölükteki diğer kişilerle birlikte izinsiz olarak görev yerini terk etti ve saldırıya uğradı. Yaralanmasına ve terhis edilmesine yol açan şey buydu."

"Dosyada neden hiçbir şey yok?"

"Bu soruya cevap veremem." Gerçekten de cevap veremezdi ama bunun nedeni konusunda Wu'yu yanıltmıştı. "Onun hizmet kayıtlarından ben sorumlu değildim."

Wu başını salladı, bakışları önündeki dosyalara kaydı ve yüzünde düşünceli bir ifade belirdi. "İşbirliğiniz için teşekkürler. Denver'dan ayrılmayın."

"Güvenlik kayıtlarını incelemeyi ne zaman bitireceksiniz?"

"Söylemesi zor." Ayağa kalktı. "Üzerinde çalıştığımız tek dava bu değil."

Mia dışarı çıktığında JOAQUIN lobide kapının yanında duruyordu, bitkin ve biraz da sarsılmış görünüyordu. "Selam."

Onu gördüğüne şaşırması gibi görünmüyordu. "Burada ne yapıyorsun?"

"Gazete için bir sabıka fotoğrafı almam gerekiyordu. Geldiğinizi gördüm ve iyi olduğunuzdan emin olmak için beklemek istedim."

"Teşekkürler." Bakışları yumuşadı, sonra yere düştü. "Seni bırakmamı ister misin?"

Başını salladı. "Botanik Bahçeleri'ne dönmek için bir araca ihtiyacım var."

Arabam orada park halinde. Sakıncası var mı?"

"Önce seni bir şeyler atıştırmaya götürmeme ne dersin?" Tereddüt eder gibi oldu, sonra başını salladı.

"Tamam."

Yani onunla yemek yemek yapılacaklar listesinde yoktu.

Birlikte dışarı çıktılar, soğuk rüzgâr Joaquin'in yüzüne çarptı.

¡Carajo! Çok soğuktu.

Denver'in caddeleri trafiğin yoğun olduğu saatlerdi, bu yüzden kamyonetine iki blok ötede ulaşması birkaç dakika sürdü. Kadının kapısını açtı, arkasından kapattı, sonra sürücü tarafına doğru yürüdü ve içine tırmandı.

Mia parkasına sarılmış titriyordu. "Irak'ta iki yıl geçirdim ve soğuğa bir türlü alışamıyorum."

"Bu gece havanın 10 dereceye kadar düşeceğini söylüyorlar." Motoru çalıştırdı. "Meksika yemeği sever misin?"

Başını salladı. "Bayıldım."

Trafiğe girdi ve 13th Avenue'ye doğru ilerledi. "Kuzenim Mateo'nun buradan çok uzakta olmayan bir yeri var. O servis yapıyor

Denver'daki en iyi şili verde."

"Gerçekten mi?" Mia narin, kırmızı bir kaşını kaldırdı. "Bu büyük bir iddia."

"Göreceksin." Joaquin kırmızı ışıktaki durdu. "Önce gazeteye uğrayıp sabıka fotoğrafını bırakmam gerekiyor. Sen kamyonunda bekleyebilirsin. Bunu ön güvenlik masasına bırakacağım."

"Sorun değil."

Gazeteye ulaşmak birkaç dakika sürdü. Joaquin kamyoneti çalışır halde bıraktı, kapıları kilitledi ve aceleyle gazetenin ön kapısından içeri girdi. Sabıka fotoğrafının bulunduğu zarfı güvenlik masasına bıraktı, Syd'e fotoğrafın nerede olduğunu bildiren bir kısa mesaj gönderdi ve sonra aceleyle aracına geri döndü.

"Açlıktan ölüyorum. Ya sen?"

Mia başını salladı. "Açım."

Speer'a doğru sürdü, konuşma sessizliğe gömüldü.

Joaquin bunu ortaya çıkarmaya karar verdi. "Meyer denen adamın ehliyetiyle birlikte kanlı havlular ve bir banyo paspası bulduklarını duydum ve hayır, bu gazete için değil."

Mia gözlerinde şüpheyi onu izledi. "Evet. Bana öyle söylediler. Onu oraya ben koymadım. Bununla hiçbir ilgim yok."

Uzandı ve elini sıktı. "Ben de öyle dedim."

Başını salladı, kaşları çatıldı. "Beni çok az tanıyorsun. Nasıl emin olabiliyorsun? Bildiğin kadarıyla bir seri katil olabilirim."

Joaquin çoğu insanla işinin ruhani yönü hakkında konuşmazdı. Çok fazla kişi anlamazdı. Ama Mia'nın bunu sadece onu elde etmek için söylediğini düşünmesini istemiyordu.

"Elena sana güveniyor ve insanları iyi değerlendiriyor. Dahası, yetişkinliğim boyunca fotoğrafçılık yaptım."

Hayat. Politikacıları, rock yıldızlarını ve katilleri çektim. Kameram bana insanların dış görünüşlerinin ötesinde, derilerinin altında ne olduklarını görmeyi öğretti. Bu muhtemelen kulağa garip geliyor."

Onun sözlerini ölçüyor gibiydi. "Sanırım insanların iyi fotoğraflarını çekmek istiyorsanız, insan duyguları konusunda anlayışlı olmanız gerekir."

"Barikat bandının yanında dururken seni vurduğumda duyguların yüzünden okunuyordu. Bana kızgındın ve arkadaşın için korkuyordun - kendin için değil, onun için. Ona ne olacağını önemseydiğini hemen anladım. Onu kaçırmış ya da öldürmüş olsaydınız, kendinizden utanır, görünmekten korkar, içinize kapanırdınız. Karşılaşacağın son kişi bir foto muhabiriydi."

Mia rahatlamış görünüyordu. "Birinin bana inandığını bilmek güzel."

Sonra da Darcangelo ve Hunter ona odun öğreticiden bahsettiğinden beri ne düşündüğünü anlattı. "Tüm bu olanlar - sen onun evine gittikten hemen sonra ortadan kaybolması, kanlı havluların, banyo paspasının ve ehliyetin senin çalıştığın yerde ortaya çıkması. Ya biri Andy'den kurtulup suçu senin üzerine yıkmak istediye?"

Joaquin'in sözleri büyük resme odaklanmasını ve içinde bulunduğu durumu daha önce hiç görmediği bir şekilde görmesini sağlayarak Mia'nın omurgasını ürpertti. "Ne?"

Bunu neden düşünmemiştin ki?

Andy'nin ortadan kaybolmasına çok üzölmüş ve parçaları bir araya getirmek için sevdiği işi kaybetme korkusuyla dikkati çok dağılmıştı.

"Hey, seni korkutmak istememiştim."

"Korkmuyorum." Bu tam olarak doğru değildi. Birinin ona komplo kurmaya çalışıyor olabileceği fikri sinir bozucuydu ama iki görev Mia'ya korkusunu kontrol etmeyi öğretmişti. "Öfkeliyim. Biri bunu neden yapsın ki?"

"Tecrübelerime göre, kötü insanların kötü şeyler yapmak için bir nedene ihtiyacı yoktur, ama bu bana kişisel görünüyor. Andy'nin hiç düşmanı var mıydı, başınızın belaya girmesini isteyen insanlar?"

Mia bunun hakkında düşündü. "Onunla düşmanları olup olmadığını bilecek kadar yakın temasta bulunmadım."

"İkinizi de tanıyan biri olmalı." "Bu seçenekleri **daraltıyor.**" "İkinizi de tanıyan biri olmalı. alaycı bir ses tonuyla. "Bizim bölükte herhangi bir zamanda iki yüz asker vardı ve Andy'nin takımında onun dışında on dokuz asker vardı. İnsanlar gelip gidiyordu. Belki üç yüz askerden bahsediyoruz."

"Kaç tanesi Colorado'da yaşıyor?"

"Bilmiyorum." Mia Joaquin'e baktı. "Belki de dedektif olmalısın. Dedektif gibi düşünüyorsun."

Sırıttı. "Hayır dostum, ben araştırmacı bir gazeteci gibi düşünürüm."

"Araştırmacı gazeteciyle sıradan bir muhabir arasındaki fark nedir?" Mia'nın dürüst olmak gerekirse hiçbir fikri yoktu.

"Araştırmacı muhabirler sadece haber yapmazlar. Oraya gider ve haberi bulurlar. Bir muhabir Belediye Meclisi toplantısını haberleştirip okuyucularımıza neler olduğunu anlatırken, araştırmacı muhabir Belediye Meclisi'nin evrak kayıtlarını inceleyerek yolsuzluğu ortaya çıkarabilecek her şeyi arar. I-Takımı -Araştırma Ekibi- gazetenin rock yıldızlarıdır."

"I-Takımı'nı duymuştum. Siz de bir parçası mısınız?"

Başını salladı, yaptığı işten duyduğu gurur gülümsemesine yansımıştı. "Ben onların tetikçisiyim, ancak bazen Genel Müdürlük işlerini yapmak zorunda kalıyorum - geçen gece seninle tanıştığımda olduğu gibi genel görevler."

Pişmanlık Mia'yı bıçakladı. "O gece sana karşı kabaydım. Özür dilerim."

"Özrün kabul edildi." Aztlán adlı bir restoranın otoparkına döndü. "Dostum, burası bu gece tıklım tıklım."

Joaquin park ettikten sonra parkasının cebinden cep telefonunu çıkardı ve bir mesaj yazdı. "Mateo'ya burada olduğumuzu haber veriyorum."

Mesaj gönderildiğinde içeri girdiklerinde ön lobinin masa bekleyen insanlarla dolu olduğunu gördüler.

"Burası iyi bir yer olmalı." Mia etrafındaki Meksika dekoruna baktı; rustik çömler, renkli yer karoları, kerpiç duvarlar. "İsimlerimizi bekleme listesine yazdırmalıyız."

Joaquin kıkırdadı, kalabalığın içinde ilerlerken eli kızın sırtının küçük kısmına dokundu. "Bekleme listesinin canı cehenneme."

"Quino!" Beyaz gömlek, gri yelek ve parlak sarı kravatla gri pantolon giyen bir adam yüzünde kocaman bir gülümsemeyle onlara doğru ilerledi. Joaquin'e o kadar benziyordu ki ağabeyi olabilirdi.

Joaquin'i kucakladı, ikisi İspanyolca konuştu.

Sonra Mateo hâlâ gülümseyen Mia'ya döndü. "Demek seni kapımdan içeri sokmak için güzel bir kadınla buluşman gerekiyor, kuzen?"

Randevu mu? Güzel bir kadın mı?

Mia'nın yanaklarına sıcaklık hücum etti. "Um... Ben... Çıkmak mı?"

Erkeklerin ilgisinden ürkmek ona göre değildi. Zaten hiçbir zaman erkeklerin ilgisini çekememişti, en azından istediğı türden bir ilgi.

Joaquin kuzenine ters ters baktı. "Bunun bir randevu olduğunu bilmiyordu. Bunun için çalışıyordum. Şimdi sürprizi mahvettin. Bu Bayan Starr. İlk yılında Elena'nın komuta subayıydı. Bizim için masan var mı dostum?"

"Sizin için bir masa, primo? Hayır. Ama sizin için, seşorita. Elena'mız için yaptıkların için teşekkür ederim. Beni takip edin."

Mia kendini arka tarafta, özel bir bölmede otururken buldu; luminaryanın altın rengi ışığı karo masanın üzerinde titriyordu. Ne söyleyeceğinden ya da ne yapacağından emin olamadan peçetesini kucağına sıkıştırdı. "Randevu mu?"

"Bu gece olmaz," diye takıldı Joaquin. "Bu gece seninle akşam yemeği yiyeceğim."

Mia güldü. Ama sonra onu gördü ve nefesi kesildi.

Cazibe merkezi.

Gözlerinden okunuyordu.

Joaquin, Mateo'nun sataşmasının Mia'yı utandırdığını anlayabiliyordu. Yanakları pembe pembe kızarmış ve gözlerini kaçırmıştı. Şimdi de Mateo'nun bakışlarına karşılık veremiyor gibiydi.

Joaquin menüyü okuyormuş gibi yaptı. "Burada her şey güzel; empanadalar, enchiladalar. Tamaleler eski bir aile tarifidir."

Renkli bir etek ve beyaz bir köylü bluzu giyen bir garson su bardakları, bir sepet cips ve bir kase pico de gallo getirdi, uzun siyah saçları örgüyle geriye doğru toplanmıştı. "Başlangıç olarak içecek bir şey alır mıydınız?"

Joaquin, Mia'nın içki menüsünü incelediğini gördü. "Bir paloma dene. Margarita gibi bir şey."

Mia başını kaldırdı. "Tamam. Elbette."

"Size bir paloma, se orita. Ya siz, senyor?" "İki paloma olsun."

Servis görevlisi içki siparişleriyle birlikte ortadan kayboldu ve ikisini yalnız bıraktı.

"Tam olarak kaç kuzenin var?" Mia sordu. Joaquin bunu düşündü. "Kırk bir. Hayır, kırk iki." Mia'nın gözleri fal taşı gibi açıldı. "Kırk iki kuzen mi?"

"Birinci dereceden kuzenler, evet."

"Vay canına." Mia küçük bir kahkaha attı. "Beş kuzenim var; üçü anne tarafından, ikisi de baba tarafından. Ne zaman

aileniz ABD'ye nasıl geldi?"

Joaquin bir sırtışı ısırdı. "Biz yapmadık. Birleşik Devletler bize geldi."

Mia'nın kaşları şaşkınlıkla çatıldı. "Ne demek istiyorsun?" "Ailem, burası bir eyalet ya da hatta ABD toprağı olmadan önce Colorado'da yaşıyordu. Meksika-Amerika savaşından sonra sınır güneye kayarak San Luis Vadisi'ni Birleşik Devletler'in bir parçası haline getirdi.

Büyükannemin sevdiği gibi
'Biz hareket etmedik. Sınır üzerimizden geçti."

Mia'nın dudakları utanmış bir O harfi oluşturdu ve yanaklarında renk yükseldi. "Özür dilerim. Öyle sandım... Aptallık ettim."

Uzandı, elini sıktı, aralarındaki sıcaklık onu ürküttü ve elini çekmeye isteksiz hale getirdi. "Bunun için endişelenme. Ama, hey, şimdi garip bir soru sorma sırası bende."

Gözlerinde bir parça eğlence vardı. "Bu işler böyle mi yürüyor-bir garip soru diğerini bahane ediyor?"

"Hayatında bir erkek var mı?" Elena'nın partisinin olduğu geceden beri bunu merak ediyordu. "Bekâr olmak için fazla akıllı ve güzelsin."

Mia başını hafifçe sallayarak onun iltifatını reddetti. "Şu anda Irak'ta olsaydık, konuşlanma gözlükleriyle baktığını söylerdim."

"Konuşlanma gözlükleri mi?"

Servis görevlisi içkilerini getirerek sohbeti böldü. "Buyurun. Ne sipariş etmek istediğinize karar verdiniz mi?"

Joaquin tomatillo salsa soslu tamaleleri tercih etti.

Mia boğulmuş burrito sipariş etti. "Bolca chile verde lütfen. Burada çok lezzetli olduğuna dair bir söylenti duydum."

"Söylenti doğru. Bayılacaksınız." Servis görevlisi menüleri aldı ve aceleyle uzaklaştı.

Joaquin seçildi yukarı nereden o ve Mia vardı Sol kapalı. "Konuşlanma gözlükleri?"

Mia, "Bira gözlüğü gibiler, tek farkları konuşlanma gözlüğü olmaları," diye açıkladı. "Bir süredir görevdesin."

Etrafta çok fazla kadın yok. Birdenbire, başka türlü asla çekici bulmayacağınız kadınlar iyi görünmeye başlıyor."

Joaquin anlamıştı ve bundan hoşlanmamıştı. Mia'yı hiçbir yerde görmezden gelmezdi. Bunu öylesine söylediğini, ciddi olmadığını mı sanıyordu? Ne kadar güzel olduğunu bilmiyor muydu?

Onun gözlerinin içine baktı. "Seni hayal kırıklığına uğratmaktan nefret ediyorum, amiga, ama görüşümü engelleyen hiçbir şey yok."

Göz temasını kesti, yanaklarında yeniden pembe bir dalga yükseldi.

"Soruma cevap verecek misin yoksa tahmin etmek zorunda mıyım?"

"Henüz doğru adamı bulamadım. Yine de, gerçekten aramıyordum. Komutanım erkeklerin gözünü korkuttuğumu söyledi. Bana soğuk ve kadınsı olmayan biri gibi göründüğümü söyledi. Ona fikrini sorduğumdan değil tabii." İçkisinden bir yudum aldı, ilk tadında gözleri irileşti. "Oh, bu çok güzel."

Joaquin insanların Mia'yı soğuk olarak değerlendirmesini anlayabilirdi ama onun kadınsı olmadığını söylemek... Bu delilikti. Nasıl bir komutan kadın askerleriyle böyle konuşurdu ki? "Gözünü korkuttuğun bu adamlar ne kadar güvensiz olmalı. Yataktan kalkıp üniforma giymeye cesaret edebilmelerine şaşıyorum. Komutanınıza gelince, tam bir pendejo gibi.

-Gerçek bir pislik."

"Oh, hiçbir fikrin yok."

MIA peçetesini dudaklarına götürdü ve neredeyse boş olan tabağının yanına koydu. "Bir lokma daha yiyemem. Bu inanılmazdı."

Joaquin yemeğini bitirmişti. "Dediğim gibi, Denver'daki en iyi chile verde."

İçkisinden son yudumu aldı, tekila ve tuzun ısırtığı misket limonu ve greyfurtun ekşi tadıyla karıştı. "Bunun için teşekkürler. Andy ile olan bu karmaşayı bir süreliğine unutmak güzeldi."

Gerçekten unuttuğundan değil. Endişe yemek boyunca içini kemirmiş ama iyi yemek, alkol ve çok yakışıklı bir arkadaş onu köreltmmişti. Şimdi tüm gücüyle geri dönmüştü, pek çok bilinmeyen belirsizliği içini kemiriyordu.

Joaquin öne doğru eğildi, onun gözlerinin içine baktı ve elini tuttu. "Bu işin aslını öğrenecekler. Wu iyi bir polis. Darcangelo ve Hunter ona güveniyor ve bu benim için yeterli. Bunu atlatacaksın, Mia."

"Teşekkürler." Mia bu kadarını bile nasıl söyleyebildiğinden emin değildi, Joaquin'in dokunuşu ve gözlerindeki empati düşünmesini zorlaştırıyordu.

Elini çekmesi gerektiğini biliyordu. Ona yanlış bir fikir vermek istemiyordu. Bunun yerine parmaklarının onunkilere karışmasına izin verdi, temas sarhoş ediciydi, teni karıncalanıyor gibiydi. Onun da bunu hissettiğini gözlerinden anlayabiliyordu, irisleri neredeyse siyaha dönmüş, göz bebekleri büyümüştü. Sonra başparmağı avucunun üzerinde bir daire çizdi ve bir tane daha.

Dünyayı sarsacak bir şey olmamış gibi davranmaya çalıştı. "Bu kadar polisi nereden tanıyorsun?"

"Darcangelo ile eski bir I-Team muhabiri olan Tessa aracılığıyla tanıştım. Denver'da seks kaçakçılığını araştırırken tanışmışlar. Hunter, hala I-Team'de çalışan Sophie ile evlendi. Lisede sevgiliymişler. Sophie onu hapisten çıkarmış. Bu iki adam, teröristler Palace Oteli'ni ele geçirdiğinde birçok hayat kurtardılar. Onlar olmasaydı muhtemelen hepimiz ölmüş olacaktık."

Joaquin'in sözleri onun üzerinden akıp gitti - son kısım hariç. Sıkışmış, onu geriye doğru sarsmıştı. Mia ona baktı. "Saray Oteli mi? Orada mıydın?"

Ülkedeki herkes bunu biliyordu. Narko-teröristler tarihi oteli bir savaş alanına çevirmişti,

İçlerinden birini Supermax'ten kurtarmak için bir avuç güvenlik görevlisini öldürdüler ve oteldeki herkesi rehin aldılar. Bodrum katını binayı yerle bir etmeye yetecek kadar patlayıcıyla doldurmuşlar ve talepleri yerine getirilmediği takdirde her erkeği, kadını ve çocuğu öldürmekle tehdit etmişlerdi. FBI'ın Rehine Kurtarma Ekibi bombayı etkisiz hale getirmeyi, teröristleri öldürmeyi ve rehinelere serbest bırakmayı başarmıştı.

"Evet, oradaydım." Joaquin'in çenesi gerildi, ifadesi sertleşti, gözlerinde gölgeler belirdi.

Mia bu bakışı biliyordu. Bombardıman ve EYP saldırılarından sonra genç askerlerin gözlerinde aynı gölgeleri görmüştü. Onun elini biraz daha sıkı tuttu. "Özür dilerim. İyi olmana sevindim. Umarım tüm arkadaşların sağ salim kurtulmuştur."

Başını salladı. "Hunter geri kalanımızı kurtarmak için bir raunt aldı ama kötü yaralanmadı. İş arkadaşlarımdan biri, Kat, doğuma girdi. Ona yardımcı olmak için elimden geleni yaptım. Çatışmalar durduktan hemen sonra bir kız bebeği oldu."

Mia'nın kalbi eridi. "Sen... bir bebeğin doğumuna yardım mı ettin?"

Aklıma gelmişken, Mia orada bir bebeğin doğduğuna dair bir şeyler duymuştu.

Joaquin başını salladı. "Kasılmaları boyunca Kat'in elini tuttum ve onu o piç Moreno ve adamlarından korumaya çalıştım. Kendimi çok çaresiz hissettim. Ama bebeği yakalayan kocası Gabe Rossiter oldu. Gerçek kahraman o."

Mia, Joaquin'in de bir kahraman olduğunu söylemek için ağzını açtı ama Mateo masaya doğru yürüdü. "Yemeğiniz nasıldı Bayan Starr?"

Mia elini geri çekti. "Joaquin haklıydı. Chile verde inanılmaz."

"İşte bunu duymak hoşuma gidiyor." Mateo kıkırdadı, bakışları Joaquin'e kaydı. "Bu gece benden, primo."

"Ne? Hayır." Joaquin cüzdanına uzandı. "Bende var."

Mateo bir elini Joaquin'in omzuna koydu. "Burası benim evim ve sen de ailedensin. Ödeme yapmayacaksın. Gel beni daha çok gör

Quino, Bayan Starr'ı da yanında getir."

Joaquin yarım saat sonra restoranın otoparkından çıktığında kar yağıyordu, küçük, buzlu taneler ön camında eriyordu.

"Kuzenin bambaşka biri. Büyük bir aileye sahip olmak harika bir şey olmalı."

"Hiçbir aile mükemmel değildir." Joaquin ona çetelere karışan ve uyuşturucu suçlamasıyla hapse giren kuzeni Jesús'tan bahsetti. Alkolün hayatını mahvetmesine izin veren amcası Teddy ve hamile kalıp liseyi bırakan yeğeni Rachel da vardı. "İyi ve kötü günlerimiz oluyor ama her zaman birbirimize destek oluyoruz. Peki ya sizin aileniz?"

"Ben tek çocuğum. Ailem geçen yıl Florida'ya taşındı. Kuzenlerimi pek tanımıyorum. Onlarla tanıştım ama bir araya gelmedik. Çoğu New Jersey'de yaşıyor. Babam orada doğmuş."

Bu Joaquin'e yalnızlık gibi geldi ama bunu söylemedi. "New Jersey mi? Colorado'ya nasıl geldin?"

"Babam Ball Aerospace'te işe girdi. Kendisi bir mühendis. Annemle burada tanıştı. Annem ev hanımı olmak için öğretmenlikten ayrılmış. Ben Golden'da doğmuşum." Biraz güldü. "Benim ailem sizinki kadar uzun süredir burada değil. Biz-"

Cep telefonunun vızıltısı sözünü kesti.

Joaquin gözlerini yola dikmişti, bu yüzden bir şeylerin ters gittiğini ancak kadının ses tonunu duyduğunda anladı.

"Bu da ne...?"

"Her şey yolunda mı?"

"Ordudan tanıdığım bir sıhhiyeciden gelen tuhaf bir mesaj. Diyor ki, 'Mia, beni korkutuyorsun. Dur yoksa polisi arayacağım' yazıyordu. Ama onunla bir yıldan uzun süredir konuşmadım ya da görmedim."

Joaquin bundan hoşlanmadı. "Kim bu adam?"

"Jason Garcia. O bir sıhhiye. Hâlâ aktif görevde. Onu arıyorum."

"Bunun iyi bir fikir olduğundan emin değilim."

Ama Mia adamın numarasını çoktan çevirmişti. "Cevap vermiyor. Çağrı doğrudan sesli mesaja gidiyor."

"Bundan hoşlanmıyorum Mia."

"Ben de öyle. Tanrım, umarım iyidir." Kısa bir mesaj bıraktıktan sonra Colfax ile Botanik Bahçeleri'nin otoparkı arasında dört kez daha ona ulaşmaya çalıştı ama her seferinde başarısız oldu. Siyah bir Mazda 3'ü işaret etti. "Bu benim arabam."

"Burada, sıcak olan yerde kalabilirsin." Joaquin'in kaloriferi nihayet sıcak hava üflüyordu. Koltuğun altına uzanıp kar fırçasını aldı. "Ön camını kazıyacağım. Soğuğa aldırmam."

"Oh, yapmak zorunda değilsin-"

Kadın itirazını bitiremeden dışarı çıkmış, ön ve arka camdaki hafif kar ve kırıntı tozunu çabucak temizlemişti.

Kamyonetten indi. "Her şey için teşekkürler. İyi vakit geçirdim -ki bu şartlar altında bu şaşırtıcı."

"Bunu duyduğuma sevindim." Joaquin onu öpmek için bir dürtü hissetti ama bunun için çok erkendi. Ona cep telefonu numarasını vermişti ve bu şimdilik yeterliydi. "Eve git, dinlen, endişelenmemeye çalış. Bir şeye ihtiyacın olursa beni ara."

"Garcia'nın evine gidiyorum. İyi olduğundan emin olmalıyım."

"Mia, bu gerçekten kötü bir fikir. Ya bu adam kafayı sıyırıp seni polise ihbar ederse? Andy'yle olan tüm bu olayların ortasında bu hiç iyi görünmez. Wu'yu ara. Ona neler olduğunu anlat. Belki sağlık kontrolü için birkaç üniformalı gönderebilir."

"Ona ne derdim? 'Bana yardım et. Bir arkadaşımın garip bir mesaj aldım' mı?"

Haklı olduğu bir nokta vardı.

Arabasının kapısını açtı.

Joaquin kapattı. "Seni oraya götüreceğim. Üzgünsün. Sağlıklı düşünemiyorsun. Ayrıca, benimle olduğun sürece, bir mazeretin var."

Gözleri kocaman açılmıştı. "Doğru ya. Kahretsin. Tamam." Kamyonetine geri tırmandılar.

Otopark çıkışında durdu. "Nereye?"

"Jason VA yakınlarında yaşıyor. Adresi burada." Telefonunun ekranına dokundu, sonra adresi okudu. "Siri'den yol tarifi isteyeyim mi?"

"Hayır. O bölgeyi biliyorum. Haber fotoğrafçısı olduğunuzda, yolunuzu öğrenmek zorundasınız, yoksa görevleri kaçıır ve işinizi kaybedersiniz."

Adrese ulaşmaları on dakikadan az sürdü.

Üç katlı eski bir evdi, pencereleri karanlıktı.

Joaquin park etti. "Silahlı mısın?"

"Silahlı mı?" Mia başını salladı. "Sen mi?"

"Evet." Bir eliyle kotunun ön cebine dokundu. "Bir Glock yirmi yedi."

Dışarı çıktılar ve eve doğru yürüdüler, ayaklarının altında kar çtırdıyordu, polis sirenlerinin uzaktan gelen sesi ve trafiğin mırıltısı dışında mahalle sessizdi. Joaquin görmeden verandaya varmışlardı.

Ön kapı aralıktı.

"Mia, dur!" Kolundan tutup onu geri çekti. "Orada kimin olduğu ya da neler döndüğü hakkında hiçbir fikrin yok."

Geriye doğru bir adım attı. "Garcia! Ben Starr. İyi misin?"

"Kamyonetime geri dönelim." Joaquin'in bakışları ön kapıdan karanlık pencerelere kaydı ve hareket olup olmadığını izledi. Burada açık hedef durumundaydılar. "Polisi aramalı ve beklemeliyiz."

"Haklısın." Geriye doğru yürüdü, bakışları kapıdan pencerelere, evin karanlık tarafına kaydı. "Bir silahın olduğuna sevindim."

"Evet. Ben de." Kılıfının içindeyken ona bir faydası olmazdı.

Belki de adrenalinin etkisiydi ama Joaquin'in siren seslerinin giderek yaklaştığını fark etmesi biraz zaman aldı. Kamyonuna henüz ulaşmışlardı ki bir polis aracı köşeyi dönüp arkalarında durdu ve sirenleri sustu. Aracın ışıkları yandı ve Joaquin'in gözlerini kamaştırdı.

"Eller havaya! O elleri görmek istiyorum!"

¡Carajo! Lanet olsun.

Bu eğlenceli olacaktı.

MIA polis aracının arkasında kelepçeli bir şekilde oturuyordu, Joaquin de yanında kelepçeliydi, ikisi birlikte polis memurunun ve diğer iki kişinin silahlarını çekmiş bir şekilde Jason'ın ön kapısından içeri girişini izliyorlardı.

Lütfen güvende olsun. Bırak güvende olsun.

"Bu adamı ne kadar iyi tanıyorsun?"

"Kanka değiliz ama ondan hoşlanıyorum. O iyi bir adam. Birlikte görev yaptık." Mia Joaquin'e baktı, içinde suçluluk ve pişmanlık vardı. "Özür dilerim. Bu benim hatam. Seni dinlemiş olsaydım..."

"Hey, bunun için endişelenme. Eğer beni dinlemiş olsalardı, burada olmazdık. Durumu kontrol altına aldıklarında gitmemize izin verecekler."

"Tabancanı aldılar."

"Onu geri alacağım. Ayrıca, başkaları da var."

Telsizden bir parazit sesi geldi ve ardından bir polis memurunun sesi duyuldu. Sözleri karışık ve polis jargonuyla karıştırılmıştı, böylece Mia sadece son kısmı anlayabildi. "Bir ceset torbasına ve DDT'ye ihtiyacımız var."

"Ceset torbası mı?" Tanrım. "DDT nedir?"

Joaquin'in kaşları çatıldı. "Ölü beden transferi" anlamına geliyor. Özür dilerim."

Mia'nın aklı karıştı, nabızı hızlandı. "Buna inanamıyorum. Bu gerçek olamaz. Jason'a kim zarar vermek ister ki? Tek yaptığı hayat kurtarmak ve insanlara yardım etmektir. Asla kimseye zarar vermezdi. Bu hiç mantıklı değil. Irak'ta hayatta kalmayı başardı. Bu şekilde öldürülebileceğine inanamıyorum. Lanet olsun!"

"Nefes al, Mia. Her şey yoluna girecek."

Mia başını salladı ve boğazındaki yumruyu yuttu. "Jason için öyle olmayacak."

Jason'ın evinin ışıkları yandı ve evi temizleyen üç polis memuru tekrar dışarı çıktı, onları gözaltına alan polis memuru da onlara doğru geliyordu. Joaquin ona Petersen adını vermişti ve ikisi birbirini tanıyor gibiydi. Bu, memurun üstlerini aramasını, Joaquin'in silahına el koymasını, onları kelepçelemesini ve aracının arkasına tıkmasını engellememişti.

Petersen, "Bu adresten silah sesleri geldiğine dair ihbarlar aldık," demişti.

Joaquin, "Buraya yeni geldik ve kapıyı açık gördük," diye açıkladı. "İçeri bile girmedik. Polisi aramak üzereydik."

Petersen cevap olarak tek kelime etmemiştir.

Petersen arabanın kapısını açıp Mia'nın kolunu tuttuğunda yüzüne soğuk bir hava çarptı. "Hadi gidelim."

"Nereye gideceksin?" Mia Joaquin'e baktı, içinden alarm sesi geliyordu.

Joaquin ona başıyla onay verdi. "Sorun değil. O iyi bir polis." Memur Petersen onu kapıdan dışarı çıkardı.

"Jason öldü mü? O benim arkadaşım. Orduda birlikte görev yapmıştık. Ondan garip bir mesaj aldım, bu yüzden onu kontrol etmeye geldik ve kapıyı açık bulduk."

"Karakolda hikayeni anlatmak için zamanın olacak." Petersen onu başka bir memura teslim etti, o da onu kendi aracına götürüp içeri kapattı.

Ne yaptıklarını biliyordu. Sorgulanmadan önce ikisinin de bir hikâye uydurmadığından emin olmak için onu Joaquin'den ayırmışlardı. Önemli değildi çünkü bir şey uydurmak zorunda değillerdi.

Sonra Mia'ya çarptı, nefesi yavaşça ciğerlerini terk etti. Joaquin'le yemeğe gitmemiş olsaydı, nerede olduğunu doğrulayacak kimse olmadan evde tek başına olacaktı. Ve eğer buraya tek başına gelseydi...

Şu anda dizlerine kadar boka batmış olurdun.

Dakikalar geçiyor. Bir minibüs geldi, olay yeri inceleme birimi. Sonra bir ambulans geldi. İki acil yardım görevlisi indi ve arkadan boş bir sedye çıkardı. Onu görünce Mia'nın midesi düğümlendi.

İçeride kayboldular, ancak yaklaşık on dakika sonra koyu renkli plastikle kapatılmış ve sedyeye bağlanmış bir cesetle yeniden ortaya çıktılar.

Jason.

Hayatı nasıl bu şekilde sona erebilirdi?

Mia öfkesinin kederini bir kenara itmesine izin verdi. Biri onun askerlerini öldürüyordu.

Ama neden?

Penceresinin yanında bir adam belirdi ve kapı açıldı.

Dedektif Wu eğildi. "Sizi burada bulduğuma neden şaşırmadım Bayan Starr? Şehir merkezine gidelim."

W Restorana saat kaçta gittiniz?"

"Altıdan hemen sonraydı." Joaquin bunu daha önce başka bir dedektifle de yaşamıştı. Wu'nun sadece titiz davrandığını biliyordu. Ne de olsa bir insanın canı alınmıştı ve bir adam hâlâ kayıptı. Yine de sorular eskimeye başlamıştı. En azından Joaquin artık kelepçeli değildi. Onu buraya getirdiklerinde çıkarmışlardı.

"Ne sipariş ettiniz?"

"Ben tomatillo salsa soslu tamale yedim." Joaquin, Wu'nun bir sonraki sorusunun ne olacağını biliyordu. "Bayan Starr boğulmuş burrito yedi. İkimiz de paloma sipariş ettik."

Bu gibi ayrıntılar dedektiflerin şüphelileri sarsarak yalanlarını ortaya çıkarmasını sağlar. Bu vakada, gerçektir.

"Diğer dedektife makbuzunuz olmadığını söylemişsiniz. Neden?"

"Kuzenim Mateo Ramirez buranın sahibi. Ödememe izin vermedi. Onu arayabilirsiniz. Sana söylediğim her şeyi doğrulayacaktır."

"Kuzenin senin için yalan söyler miydi?"

"Elbette ama böyle bir konuda değil." Mateo, Joaquin'in bu konuda bir şey yaptığını düşünseydi, Joaquin'in kışına tekme basardı.

bir cinayete karışmış. "Otoparkta ve ön kapıda güvenlik kameraları var. Yalan söylemezler."

Wu başını salladı. "Bunu kontrol ediyoruz." "Bizi ne kadar süre alıkoymayı planlıyorsunuz?"

Wu ona doğru dürüst bir cevap vermedi. "Birkaç sorum daha var."

Ancak Wu'nun "birkaç" tanımını Joaquin'inkinden farklıydı. Adam acımasızdı, Joaquin'i soru yağmuruna tutuyordu.

Restorandan ne zaman çıkmışlardı? Neden kurbanın evine gitmişlerdi? Joaquin Mia'yı ne zamandır tanıyordu? Kurbanı tanıyor muydu? Joaquin neden bugün erken saatlerde karakola gelmişti? Neden Mia'yı beklemişti? Kurbanla olan ilişkisi hakkında ona ne söylemişti? Ne zamandır gizli taşıma izni vardı? Neden silahlıydı?

Joaquin'in sinirlerini bozan da bu son soru oldu.

"Neden silahlıydım? İyi insanların başına çok fazla kötü şey geldiğini gördüm. İşte bu yüzden. Geçen ay Palace Hotel'deydim. Teröristlerin arkadaşlarıma zarar vermesini ve onları öldürmekle tehdit etmesini izledim. Bir daha asla çaresiz kalmayacağım."

Son sözleri bağırarak söyledi.

Wu onu inceliyor gibiydi, sonra konuşmak için ağzını açtı ama kapı çalındı. "Gel."

Darcangelo kafasını içeri soktu. "Wu, konuşalım."

Wu mutlu görünmüyordu. "Bu adamın arkadaşın olduğunu biliyorum ama-"

Polis Şefi Irving kapının hemen dışındaki koridorda belirdi, beyaz elbise gömleği koca göbeğinin üzerindeydi. "Wu. Şimdi."

Wu ayağa kalktı ve koridora doğru yürüdü.

Darcangelo kapıyı kapatmadan önce Joaquin'e, "Birazdan seninle konuşmak için döneceğim," dedi.

Lanet olsun.

Joaquin, Wu dönmeden önce on dakika kadar bekledi.

Dedektif bu kez kapıyı açık bıraktı. "Bay

Ramirez, gitmekte özgürsünüz."

Teşekkürler, Darcangelo.

Joaquin ayağa kalktı. "Peki ya Mia?" "O

da gitmekte özgür."

"Peki ya ateşli silahım?"

"Ön bankodan alabilirsiniz." Wu arkasını döndü ve gitti.

Joaquin ayağa kalktı ve onu kapı aralığından takip edecekti ama kendini Darcangelo ile yüz yüze buldu.

"O kadar hızlı değil, cabrón." Darcangelo onu geri çekilmeye zorladı, sorgu odasına girdi ve kapıyı arkasından kapattı. "Aklından ne geçiyordu senin?"

"Bir cinayet mahalline girdiğimizi bilmiyorduk. Garip bir mesaj aldı. Hepsi bu. Silah sesleri duyduk ve kapıdan içeri koştuk gibi bir şey değil."

Darcangelo ona ters ters baktı. "Gerçek katilin sadece beş dakika gerisindeydin. Beş dakika, Ramirez. Ya hâlâ orada olsaydı?"

"Silahlıydım."

"Silahınızı çekmemiştiniz. Eğer içeride olsaydı, senin geldiğini görür ve duyardı. Kapıyı açabilir ve siz kılıfınızı temizlemeden önce ikinizi de yakabilirdi."

Gerçek buydu.

Darcangelo bir nefes aldı, öfkesinin bir kısmı azaldı. "Bayan Starr'ın eve girmesini engelleyerek doğru olanı yaptınız."

Sonra Joaquin'e çarptı. "Bekle, bunu nereden biliyorsun?"

"Size söylemek üzere olduğum şeyi tekrarlayamazsınız. Eğer katil bunu duyarsa, bir kadının hayatı tehlikeye girebilir."

"Tamam."

"Sokağın karşısındaki seksen yaşındaki kadın silah seslerini polise bildirdi ve siyah kapüşonlu bir adamın evden koşarak çıktığını gördü. Onu telefonuyla kaydetmeye çalışmış ama

teknik sorunlar yaşadı ve sonunda kendi yüzünün çok güzel bir videosunu çekti."

"Güzel."

"Siz oraya vardığınızda telefonu çözmüştü. Ne zaman durduğunuzu ve Petersen gelene kadar yaptığınız her şeyi gösteren bir videosu var. İki videonun zaman damgaları - katilin gidişini izlerken yüzünün görüldüğü video ve Bayan Starr ile sizin görüntünüz- sadece beş dakika geçtiğini gösteriyor."

"Mierda."

"Evet. Katil mekanı yağmalamak için geride kalmış. Adamın cüzdanını ve kredi kartlarını almış. Tıbbi malzemelerini de karıştırmış, belki uyuşturucu arıyordur."

"Bu video sayesinde Wu'nun bizi bırakmasını sağladın, değil mi?" "Kanıttan daha önce haberdar olmasını sağladım."

daha sonra. Burada takılmaktan daha iyi yapacak işlerin olduğunu düşündüm."

"Sağ ol dostum. Sana borçluyum."

"Kıçını beladan uzak tutarak bana borcunu öde. Bayan Starr ile aranızda neler oluyor?"

"Hiçbir şey." Henüz yok.

"Hâlâ diğer davada şüpheli konumunda. Ona da bulaşmak istemezsiniz."

Joaquin bu saçmalıktan bıkmıştı. "Onun bu olayla hiçbir ilgisi yok. Birisi ona tuzak kurmaya çalışıyor, o gittikten hemen sonra Andrew Meyer'e saldırıyor, iş yerine kanıt bırakıyor. Bahse girerim katil o mesajı da bu gece göndermiştir. Belki Mia'yı kötü göstermek istemiştir. Ya da belki geleceğini biliyordu ve ona bir şans vermeyi umuyordu."

Darcangelo kaşlarını çattı. "Bu iki vakanın birbiriyle bağlantılı olduğundan emin olamayız."

"Oh, hadi ama! Mia iki adamı da tanıyordu. Üçü Irak'ta birlikte görev yapmış. Birkaç gün içinde biri kayboldu, diğeri de öldürüldü. Ve her iki durumda da Mia'yı suçlayan kanıtlar var."

Darcangelo bunu bir süre düşündükten sonra Joaquin'in omzuna bir tokat attı. "Gazeteden bıcarsan senden iyi bir dedektif olur. Şimdi defol git buradan."

Joaquin kapıdan çıkmaya başladı ve sonra hiçbir yere gitmediğini fark etti. "Hey, bizi bırakabilir misin? Kamyonetim hâlâ cinayet mahallinde."

MIA lobide oturmuş Joaquin'i bekliyordu, bakışları hiçbir şeye sabitlenmemişti, son birkaç saati atlatmasını sağlayan öfke giderek artan bir uyuşukluk hissiyle körelmişti. Joaquin'in arka taraftan çıktığını ya da silahı için imza atmak üzere bankoya doğru yürüdüğünü görmedi, zihni Jason'ın ceset torbasındaki görüntüsüne takılıp kalmıştı.

Birlikte görev yaptığı birinin bu şekilde kendinden geçtiğini ilk kez görmüyordu. Bundan çok uzaktı. Ama bunun burada olmaması gerekiyordu.

Her şeyin bittiğini sanmıştı. Savaşın geride kaldığını düşünmüştü. Görevlerini tamamlamışlardı. Eve dönmüşlerdi. Güvende olmaları gerekiyordu - bu çılgın dünyada herkesin olabileceği kadar güvende. Ama şimdi Andy kayıptı ve muhtemelen bir yerlerde ölmüştü ve hayat kurtarmaktan başka bir şey yapmamış olan Jason kendi evinde vurularak öldürülmüştü.

Hiç mantıklı değildi.

Mia aktif görevdeyken, takipçilerine burası da dahil olmak üzere dünyanın herhangi bir yerindeki Amerikan hizmet üyelerini bulup öldürmelerini emreden terörist liderler hakkında brifingler verilmişti. Ama hayır. Bu teröristler olamazdı. Teröristler her zaman katliamlarından kendilerine pay çıkarırlardı. Amaçları buydu. Dikkat çekmek ve korku salmak için öldürürlerdi. İsimsiz olarak öldürmek onlara hiçbir şey kazandırmazdı.

Bu başka bir şey olmalıydı. Keşke doğru düşünebilseydi.

Mia'nın zihninde rastgele görüntüler dolaştı. Ceset torbası. Joaquin dans ediyordu. Konvoylarındaki öncü aracın alevler içinde patlaması. Fotoğrafçı fotoğraf çekerken Jason'ın LeBron Walker'ın kalçasına turnike yapmaya çalışması. Kumda kan. Andy'nin elleri ve kalçaları su topluyor.

Tell al-Sharruken

Damarlarına sıvı buz girdi.

Bu Tell al-Sharruken ile ilgili olabilir mi?

Andy de bunun bir parçasıydı ama o ve Jason değildi. Mia yıkıntılara gitmemiş olsa da, diğerlerinin yaptıklarını örtbas etmeye yardım etmeyi reddetmişti. Ama Jason Andy ve diğerlerine yardım etmeye çalışmış, acılarını hafifletmek için elinden geleni yapmıştı.

"Mia?" Joaquin'in sesi onu irkiltti, yerinden sıçrattı. "İyi misin?"

"Evet." Kalbi hâlâ hızla atıyordu. "Ben iyiyim."

"Bu benim dostum, Julian Darcangelo. Bizi kamyonuma geri götürecekt."

Mia ayağa kalkıp elini uzattı. "Tanıştığımıza memnun oldum."

"Bayan Starr." Julian Darcangelo tanıdık geliyordu. Sonra onu dün gördüğünü hatırladı. Bir polise pek benzemiyordu. Uzun boylu, koyu mavi gözleri sanki onun içine bakıyordu, kot pantolon ve siyah bir tişört giymişti, siyah saçlarını atkuyruğu yapmıştı. "Son zamanlarda zor zamanlar geçiriyorsun."

İki adamla birlikte binanın içinden geçerek ekip arabalarıyla dolu soğuk bir otoparka inen arka merdivenlere kadar yürüdü, sonra Darcangelo'nun cipinin arkasına tırmandı.

-Ta ki Darcangelo onunla doğrudan konuşana kadar.

"Özür dilerim. Kendi düşüncelerime dalmışım."

Darcangelo kendini tekrarladı. "İki görev boyunca hizmet ettiğinizi duydum. Hizmetleriniz için teşekkürler."

Mia buna nasıl karşılık vereceğini hiç bilemedi. O bir kahraman değildi. Özellikle cesurca bir şey yapmamıştı. İki yılını çölde cephane, yiyecek ve tuvalet kâğıdı taşıyarak geçirmişti. Diğerleri savaşmış ve ölmüştü. Evet, hayatının sekiz yılından vazgeçmişti ama bunun karşılığında bir üniversite diploması almıştı.

Bir an için hiçbir şey söylemedi. Sonra Joaquin'in ona bu adam hakkında anlattıklarını hatırladı. "Seninki için teşekkür ederim. Joaquin geçen ay Palace Hotel'de pek çok hayat kurtardığınızı söyledi."

"Sadece işimi yapıyorum." Darcangelo konuşmayı tekrar ona kaydırды. "Orduda ne yapıyordun? Ramirez senin kuzeninin komutanı olduğunu söyledi."

"Elena bize son yılmda katıldı. Bir ileri tedarik şirketinin parçasıydık. Ben daha çok büro işleri yapıyordum." Mia bu konuda konuşmak istemiyordu ama bu konuşma en azından aklını Jason'dan uzaklaştırmıştı. "Çatışmalara yakındık ama savaş operasyonlarının bir parçası değildik. Konvoylarımızdan birine el yapımı patlayıcı isabet etti ve bazı insanları kaybettik. LeBron Walker neredeyse ölüyordu. Komutanım Powell'ın aldığı şarapnel yarası onu hafif topal bıraktı. Bunun dışında birkaç kez havan topu ateşine maruz kaldık."

Joaquin ön koltuktan ona baktı. "Zor olmuş olmalı."

"EYP korkunçtu ama havan topları bizi vurmaya hiç yaklaşmadı. Siper alıp şakalaşır, radarcıların bize ateş eden salakların konumunu tespit edip onları indirmesini beklerdik."

"Şaka mı?" Joaquin şaşırmış görünüyordu. "Ne gibi?"

"Karanlık şeyler. 'Bundan daha iyisini yapamazlarsa, bu kamyon ödemelerinden asla kurtulamayacağım.' Bu anı onu gülümsetti. "Ya da, 'Kim hayatta kalırsa kalsın, onlar benim eşyalarımı karıma göndermeden önce porno zulamı atmayı unutma. Ya da, 'Bir dahaki sefere bize bir tatil ayarladığında, Starr, bizi lanet olası bir plajı olan bir yere götür."

Darcangelo kıkırdadı. "Kara mizah. LEO'lar da bunu yapar."

Joaquin'in ifadesi ciddileşmişti. "Gazeteciler de öyle. Gazetecilik polis ya da asker olmak kadar tehlikeli değil ama çok fazla pislik görüyorsunuz."

"Evet, öyle." Darcangelo Joaquin ile bakıştı.

Mia bu bakışın ağırlığını hissetti. Derin dostlukların farkına varacak kadar uzun süre erkeklerin çoğunlukta olduğu bir ortamda çalışmıştı. Joaquin ve Darcangelo yakındı.

Geldiklerinde Jason'ın evinde hâlâ polisler vardı. Darcangelo arabayı park etti, Mia'ya iyi dileklerini iletti, Joaquin'e kaybolmasını söyledi ve onları gözaltına alan polis Petersen'le konuşmaya gitti.

Mia kendini açık ön kapıya bakarken buldu, durumun kesinliği tüm gücüyle yüzüne çarpıyordu. Jason ölmüştü. O artık yoktu. Irak'tan sağ kurtulmuştu ama evinde öldürülmüştü.

Orospu çocuğu!

Joaquin yanına geldi ve elini Mia'nın elinin etrafına doladı. "Çok üzgünüm Mia."

"Elena onu tanıyordu. Bunu duymak isteyecektir." Mia, katilin hâlâ yakınlarda olup olmadığını merak ederek etrafına bakındı.

"Eve dönerken ona uğrayıp haberi vereceğim."

"Hadi buradan defolup gidelim."

Joaquin onu arabasına kadar götürmüş, sonra da evine kadar takip etmiş. Aracından indi ve onunla birlikte evin ön merdivenlerine kadar yürüdü. "İçeri girip evi kontrol etmemi istemediğine emin misin?"

"Neden umursuyorsun ki? Beni çok az tanıyorsun." Kelimeler soğuk çıkmıştı. Böyle olmasını istememişti. "Bugün yaptığın şey için minnettarım. Gerçekten minnettarım. Sen olmasaydın bu gece ne olurdu bilmiyorum. Ama anlamıyorum."

Eğildi ve onun alnından öptü. Kısa bir öpücüktü ve ağzına bile değmemiştii ama

nefesi kesildi ve nabzı hızlandı.

Geri adım attı. "Elena için çok şey yaptın. Tüm bunlarla tek başına yüzleşmene izin veremezdim. Bundan da öte, seninle aramda bir bağ olduğunu hissediyorum Mia. Bunu açıklayamam. Sadece orada olduğunu biliyorum. Bir şeye ihtiyacın olursa ara."

"İyi geceler." Mia aceleyle sıcak olan dairesine girdi ve Joaquin arabasıyla uzaklaşırken ön pencereden onu izledi.

Sonra parkasını çıkarmadan yatak odasındaki dolaba gitti, biyometrik kasasını açtı ve tabancasını çıkardı.

JOAQUIN ertesi sabah karla uyandı ve boku yediğini fark etti. Duş aldı ve I-Takımı toplantısından önce Cate'i yakalamayı umarak erkenden işe gitti. Cate içeri girdiğinde masasında zoom lensinin iç namlusunu temizliyordu. Onu gördüğünde yüzündeki ifade bildiğini gösteriyordu.

Kahretsin.

"Hey, Cate, konuşabilir miyiz?"

"Mia Starr'ı tanıyorsun." Eşyalarını masasına bıraktı, ifadesi sertti.

"Özel olarak." Başını sallayarak konferans salonuna giden koridoru işaret etti.

Topukları karo zeminde tıkırdayarak onu takip etti.

Joaquin kapıyı arkalarından kapattı. "Mia Starr kuzenimin aktif görevdeki ilk yılında komuta subayıydı. Onunla Cuma günü Andrew Meyer'in evinin önünde fotoğrafını çektiğimde tanıştım. O zaman kim olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. Kafamı kopardı. Cumartesi gecesi kuzenim Elena'nın eve hoş geldin partisinde onunla tekrar karşılaştım."

"Dün I-Takımı toplantısı boyunca oturdun ve hiçbir şey söylemedin."

"Ne söylememi istiyorsun? 'Hey, kuzenim onunla birlikte çalışıyordu. Onu bir partide gördüm.'" Tamam, o da onunla dans etmiş, konuşmuş, arabasına kadar eşlik etmiş.

"Beni onunla görüştürmeyi teklif edebilir ya da röportaj yapmama izin vermesi için onu ikna etmeye çalışabilirdiniz."

"Medyaya katlanamıyor. Eğer röportaj yapmak isteseydi, telefonu yüzünüze kapatmazdı. Söyleyebileceğim hiçbir şey fikrini değiştirmezdi." Joaquin bundan emindi. "Kuzenimin iyiliği için bu işin dışında kalmaya çalışıyorum."

"Yani onu yemeğe götürüp cinayet mahalline mi götürüyorsun? Bunun dışında kalmak nasıl oluyor?"

Haklı, amigo.

"Karisını öldürmeye çalışan piçin sabıka fotoğrafını almaya gittiğimde karakolda ona rastladım. Üzgün görünüyordu. Onu arabasına kadar götürmeyi teklif ettim."

"Ve onun yerine bir restoranda sona erdi. Hmm. Yanlış dönüş mü?"

"Elena için yaptıklarından dolayı ona minnet borçluyum."

Cate bakışlarıyla onu kıştırdı. "Onunla yattın mı?"

"Bu kimseyi ilgilendirmez ama hayır, ben yapmadım." Bunu düşünmediğinden değil.

Hem de çok.

"Ondan uzak durmalısın. Onun için kötü görünüyor, Joaquin. Dün geceki cinayetle hiçbir ilgisi olmasa bile, çalıştığı Botanik Bahçeleri'ndeki bir odun öğütücüde kanlı havlular ve Andrew Meyer'in ehliyetini buldular."

Eski haberler. "Sanırım biri ona tuzak kurmaya çalışıyor." Cate bunun üzerine gözlerini devirdi.

"Gerçekten mi?"

Joaquin ona bildiklerinin çoğunu anlattı, sokağın karşısındaki kadından ve videolarından hiç bahsetmedi. Darcangelo ona bu konuda gizlilik yemini ettirmişti. "Birinci sınıf bir araştırmacı muhabir olmak istiyorsan, açık fikirli olmalısın."

Cate bunu duyunca tereddüt etti, bakışları yavaşça ayaklarına kaydı. Tekrar ona baktığında gözlerinde öfke yerine merak vardı. "Basın toplantısında o garip mesaj hakkında hiçbir şey söylemediler."

Mierda.

"Öyle mi? Bunu basmayın." Joaquin polislerin soruşturmasını mahvedebilecek bir bilgi vermek istemiyordu. "Bazı ayrıntıları kendilerine saklarlar, bir şüphelinin suçluluğunu kanıtlamalarına yardımcı olabileceğini düşündükleri şeyleri."

"İkinizi bu kadar çabuk temizlemeyi nasıl başardılar?"

"Kuzenimin restoranının dışında güvenlik kamerası var."

"Şanslısın." Cate kaşlarını çattı ve kollarını göğsünde kavuşturdu. "Hâlâ onu tanıdığını bana söylemen gerektiğini düşünüyorum."

"Bu hiçbir şeyi değiştirmezdi."

"Belki değil, ama en azından bir iş arkadaşımın hikayelerimden biri hakkında sır saklayıp saklamadığını merak etmek zorunda kalmam. Onu tekrar görecektir misin?"

"Bilmiyorum." Dün gece o düşüncesizce öpücükten sonra bunu Mia'ya bırakmaya karar vermişti. Bu sadece alnından bir öpücüktü, Elena'ya ya da büyükannesine vereceği türden bir öpücük. Ama o aileden değildi ve önce ona sormamıştı.

"Oh, Joaquin, bana yardım et." Cate'in sesinde yalvaran bir ton vardı. "Bu haberde diğer gazetelerin önüne geçmek için ne yapabilirim?"

"Bu iki adamı tanıyan kişilerle görüşebilirsiniz. Askeri dosyalarını isteyebilirsiniz, ancak hükümetin kamuoyuna ne açıklayacağını bilmiyorum. Daha fazlasını elde edemeyebilirsiniz."

Tom yüzünde çatık bir ifadeyle koridora çıktı. "Ramirez. Ofisime gel. Hemen."

"Dün geceki cinayetle ilgili bildiklerini bana aktarıyordu. Birkaç yeni bakış açım var."

devam etmek için."

Joaquin'in Cate'in onu korumasına ihtiyacı yoktu. Tom pek çok insanın gözünü korkuturdu ama Joaquin'i korkutamazdı. "Bir dakika içinde orada olacağım."

Bu lanet olası uzun bir gün olacaktı.

Mia kalabalık kafede bir masa buldu, oturdu ve kahvesinden bir yudum aldı, koyu kahvenin güçlü tadı Beynine ve vücuduna yeniden hayat veren bir rosto.

Dün gece zar zor uyumuştı, zihni bir türlü rahat durmuyor, düşünceleri Andy'nin kayboluşundan Jason'ın cinayetine, Tell al-Sharrukin'den Joaquin'e ve tekrar geri dönüyordu. Saat beşte uyumaya çalışmaktan vazgeçmiş, sırt çantasını gün boyunca ihtiyaç duyacağı her şeyle doldurmuş ve çok sayıda güvenlik kamerası olan hafif raylı sisteme atlamıştı. Önce spor salonuna gitmiş ve antrenmanını yapmıştı. Sonra duş almış ve şehir merkezine giden hafif raylı sisteme binmişti. Güvenlik kamerası olan bir kahve dükkânı seçmeye dikkat etmiş ve doğrudan kameraya baktığından emin olmuştu.

Görünüşe göre iki kez birisi onu ciddi bir suçtan suçlu göstermeye çalışmıştı. Andy ve Jason gibi hedef haline gelebileceği ya da mazereti olmadan kendini bulabileceği bir yerde evde tek başına kalamazdı.

Kahvesinden bir yudum daha aldıktan sonra çantasından tabletini çıkardı ve kafenin Wi-Fi ağına bağlandı. Wu'ya hızlı bir e-posta yazarak Andy'nin kaybolmasıyla ilgili soruşturmanın nasıl ilerlediğini sordu ve onu aklayana kadar çalışamayacağını hatırlattı. Sonra da patronu Kevin'a yazarak

onun yanında durmadığı için ne kadar hayal kırıklığına uğradığını biliyordu.

İkincisini sildi. Kendini
kovduracaksın. Lanet olsun!

Bu çaresizlik hissinden nefret ediyordu. Soruşturmada neler olup bittiğini ya da ne zaman sona ereceğini bilmeden beklemek zorunda kalmaktan nefret ediyordu. Başının üzerinde asılı duran ve gittiği her yerde onu takip eden bu şüphe bulutundan nefret ediyordu.

En azından Joaquin ona inanıyordu.

Geçtiğimiz hafta sonunun berbat olmayan tek yanı oydu.

Seninle aramda bir bağ hissediyorum Mia. Bunu açıklayamam. Sadece orada olduğunu biliyorum.

Onun ne demek istediğini biliyordu çünkü o da bunu hissediyordu. Onunla daha geçen Cuma tanışmış olması pek mümkün görünmüyordu. Onu öpmüştü. Hayır, dudaktan bir öpücük değildi bu. Daha çok kız kardeşinize vereceğiniz bir öpücük gibiydi. Ama Joaquin'in onu küçük bir öpücüğe boğması böyle hissettiriyorsa, dudaklar, dişler ve dudaklarla dolu bir öpücük ne hissettirebilirdi ki?

diller ona ne yapar?

Kafeinle hiçbir ilgisi olmayan bir sıcaklık içini titretti.

Muhtemelen bunu düşünmemeliydi.

Hayatında bir erkek var mı? Bekar olmak için fazla zeki ve güzelsin.

Muhtemelen öyle demek istememişti. Ciddi görünüyordu, kahverengi gözlerinde nefes almayı zorlaştıran bir sıcaklık vardı. Ama Mia onun hiçbir erkeğin hayalindeki güzelliğe sahip olmadığını biliyordu. Saçları kıızıldan çok turuncuydu. Ağzı çok genişti. Çok zayıftı ve göğüsleri ancak bir B bardağını dolduruyordu.

Andy hala kayıpken ve Jason morgdayken Joaquin'i düşünmemelisin.

Kahvesini bıraktı, çantasından akıllı telefonunu çıkardı ve dünyada bir daha asla konuşmamayı umduğu tek kişiyi aradı.

İkinci zil sesinde cevap verdi. "Bu Iron Maiden değil mi? Ne istiyorsun, Starr? Buz mağaran yalnızlaşmaya mı başladı?"

Bennett Powell pislğin tekiydi. Aynı zamanda onun eski komutanıydı.

"Kes şunu, Powell." Yemi yutmayı reddetti ve sadede geldi. "Garcia öldü. Dün gece biri onu evinde vurarak öldürdü. Andy Meyer kayıp. Cuma akşamı evinden kayboldu. Duş kabiniinde kurşun delikleri vardı."

Bir an için hiçbir şey söylemedi. "Ne olmuş yani?"

"Siz onların komutanıydınız. Bilmek istersiniz diye düşündüm."

"Çiçek göndermem mi gerekiyor?" O da kızın soğuk olduğunu mu düşünmüştü?

"Umurunda değil mi?"

"Meyer berbat biriydi. Gezegen onsuz daha iyi durumda. Garcia - bu çok kötü. O iyiydi."

"Birileri benim sorumlu olduğumu göstermeye çalışıyor."

Powell kahkahalara boğuldu. "Bu bütün gün duyduğum en iyi şey. Hey, polisler seni içeri aldılar mı, belki soyup aradılar ve domaltiler mi? Lütfen bana yaptıklarını söyle."

Öfkesini kontrol etmek için mücadele etti ve artık onun hayatı üzerinde hiçbir gücü olmadığını kendine hatırlattı. "İkisinin dört gün içinde gitmesi, bunun Tell al-Sharruken ile bir ilgisi olup olmadığını merak etmeme neden oldu."

Powell homurdandı. "Eski Asurluların onlardan sonra geldiğini mi düşünüyorsun?"

"Tabii ki hayır. Belki biri kızmıştır-"

"Pek çok insan sana kızgın. Kimse Andy ya da Jason'a kızgın değildi. Ayrıca, Jason bunun bir parçası değildi. Sadece yardım etmeye çalıştı. Ama sen geri kalanımızı da

kendi kariyerin. Başka türlü asla yükselemeyeceğinizi biliyordunuz."

"Tek yaptığım doğruyu söylemekti." Mia sesini alçaltmak için mücadele etti. Halkın içindeydi. Olay çıkarmak istemiyordu. "Sen bizim liderimizdin. Komutana yalan söyledin. O adamların yasaları çiğnemesine yol açtın. Bu senin hatan-"

"Senin sorunun ne biliyor musun? Hiçbir erkek seni istemiyor. Hiç sevişmiyorsun, bu yüzden tüm doğal kadınsı iyiliğin kurudu, öldü. Amcığın muhtemelen örümcek ağlarıyla dolu. Sen soğuksun-"

"Cehenneme kadar yolun var, seni topal ezik." Mia elleri titreyerek aramayı sonlandırdığında, yakın masalardaki insanların ona baktığını gördü. "Özür dilerim."

"NE HİSSEDİYORSAM ONU HİSSEDERİM, dostum. Deli miyim ben?" Joaquin Knockers Glacier Stout'undan bir yudum daha aldı, çoraplı ayakları Matt'in sehpasının üzerindeydi.

Matt'le birlikte işten sonra Tayland yemeği yemeye gitmişler ve kendilerini burada bulmuşlar, televizyonun sesini kısarak ESPN'deki Big 12 basketbol maçının başlamasını bekliyorlardı.

"Ben elli yaşındayım, boşandım ve Howdy Doody'ye benziyorum, sen ise otuz dört yaşında, yakışıklı ve havalı birisin ve benden ilişki tavsiyesi mi istiyorsun? Çaresiz olmalısın." Matt başını salladı, güldü. "Ama söylemeliyim ki, kulağa biraz tuhaf geliyor. Gkiniz bir suç mahallinde tanığtınız. Elena'yı tanıyor. Seni sorguya çektiriyor. Gerçek bir bela olabilir. Daha az sorunu olan bir kadına, belki bankada milyonları olan ve bekar bir ablaya bağlanamaz mıydın?"

Joaquin Matt'e sahte bir tiksinti ifadesiyle baktı. "Ve sonunda kayınbiraderim falan mı olacaksın?"

"Kızlar seni seviyor. Fiziğini seviyorlar. Dansını seviyorlar. Pulitzer'ine bayılıyorlar. Kahretsin, ben senin

Pulitzer, ama seninle yatacak kadar değil."

"Pulitzer ödölüm yüzünden hiçbir kadın benimle yatmadı." Bildiği kadarıyla hayır.

"Mesele şu ki, eğer istediğin buysa haftanın her gecesi iki kez sevişebilirsin. Neden bu Mia denen kişiye bulaştın?"

"Onunla bir ilişkim yok, gerçekten yok. Ayrıca, ilişki çok boş hissettiriyor, dostum. Elin yerine başka birinin vücudunu kullanarak mastürbasyon yapmak gibi."

"Bunu kötü bir ÇeymiÇ gibi söylüyorsun." Matt birasından bir yudum aldı. "Şu anda mutlu olurum."

Joaquin'in cep telefonu bir yerde çaldı. Ayağa kalktı ve lanet şeyi ceketinin cebinde buldu. "Bu o. Ben Mia."

Matt kaşlarını çatı. "Neden şaşırmadım ki?" Joaquin cevap verdi. "Hey, Mia."

"Joaquin? Seni zar zor duyabiliyorum." Arka plandan yüksek sesli müzik ve sesler geliyordu. "Ben dışarı çıkıyorum."

"Neredesin?"

"Pearl Caddesi'nde bir gece kulübü." Müzik ve sesler kayboldu. "Bunun için üzgünüm."

"İyi misin?"

Tereddüt eder gibiydi. "Evet, ben iyiyim. Bütün günümü güvenlik kameralarının olduğu kafelerde, restoranlarda ve barlarda geçirdim. Yalnız kalmaktan korkuyorum. Eve gitmekten korkuyorum."

Sesinde gerçek bir korku vardı. "Bir şey mi oldu?"

Matt baktı işaretle at Joaquin. "Hayır, sen onunla hiç alakam yok."

Joaquin onu görmezden geldi.

"Hayır, yok bir şey. Ben... Ben sadece... Özür dilerim. Dün gece sana yaşattığım onca şeyden sonra seni rahatsız etmemeliydim."

"Mia, sorun yok. Neler oluyor?"

Sözleri aceleyle ağzından döküldü. "Korkuyorum, Joaquin. Muhtemelen hepsi kafamın içinde ama birinin beni izlediği hissinden kurtulamıyorum. Bu işin bitmediğinden, Andy ve Jason'ın sadece bir başlangıç olmasından korkuyorum. Muhtemelen deli olduğumu düşünüyorsun ama değilim."

Belki korkusundan, belki de sadece içgüdüsünden ama Joaquin o anda Mia'nın ona ya da polise söylemediği bir şey olduğunu anlamıştı. Bu her neyse, onu çok korkutmuştu.

"Deli olduğunu sanmıyorum. Son birkaç gündür çok şey yaşadın." Saatine baktı, araba kullanabilecek durumda olup olmadığını ölçmeye çalıştı. İki saatte iki bira. Hiç sorun değil. "Gelip seni alsam ve benim eve gitsek nasıl olur? Bana neler olduğunu anlatabilirsin ve evde yalnız kalmazsın. Gece kalmak istersen boş bir odam var."

"Tamam."

"Neredesin?"

"Igneous Intrusion adında bir kulüpteyim."

"Nerede olduğunu biliyorum. Bir yere ayrılma. Tek başına hiçbir yere gitme, tuvalete bile. Yaklaşık on dakika içinde orada olacağım. Sana dışarıdan mesaj atarım."

Matt ayağa kalktı, yüzünde endişe vardı. "Gidiyor musun?" "Üzgünüm dostum, ama o bir gece kulübünde korkudan

aklımda." Joaquin Matt'in mutfak sandalyesinin arkasından parkasını aldı. "Birinin onu izlediğini düşünüyor."

"Belki de gerçekten aklını kaçırmıştır. Gelmemi istemediğine emin misin? Birinin arkasını kollaması gerek. Ben tarafsız bir üçüncü kişiyim. Ayrıca, o zaman onu kendim kontrol edebilirim, ne tür bir titreşim yakaladığımı görebilirim."

"Korumaya ihtiyacım yok." Bu yüzden cebinde bir Glock vardı.

Joaquin kamera çantasını aldı -asla aracında bırakmazdı- ve kapıya doğru yöneldi. "Yarın görüşürüz."

Matt onu dışarı çıkardı. "Peki, tamam. Ama birandan kalanları içeceğim."

MIA bir masada oturmuş, bas gitar tıngırıyor, diyet kolasından geriye buzdan başka bir şey kalmamıştı. Joaquin'i rahatsız etmemeliydi. Onun yüzünden zaten yeterince şeyle uğraşmak zorunda kalmıştı. Ayrıca, hiçbir zaman bir erkeğin onu kurtarmasına ihtiyaç duyacak türden bir kadın olmamıştı. Yine de, Joaquin yolda olduğunu söylediğinde kendini daha iyi hissetmediğini söylerse yalan söylemiş olurdu.

Yine hissetti - ensesinde dikenler vardı. Bakmak için döndü, sıradan görünmek için elinden geleni yaptı. Ortam tıklım tıklımdı ve ışık loştu, bu da yüzleri tek tek görmeyi zorlaştırıyordu.

Lanet olsun.

Çaresiz değildi. SIG'si çantasındaydı ve doluydu. Hayır, Colorado'da böyle bir silahı izinsiz taşımak yasal değildi ama bir katil tarafından izinsiz yakalanmaktansa gizli bir silahla yakalanmayı tercih ederdi.

Şarkılar arasında bir durgunluk oldu, müziğin aniden kesilmesi yerini ani bir sessizliğe bıraktı. Karıncalanma hissi bu sefer daha güçlü bir şekilde geri döndü.

İçgüdüsel olarak yukarı baktı. Siyah kapüşonlu bir adam.

Yüzü gölgeler tarafından gizlenmişti ama onu fark ettiği anda uzaklaştı ve balkondaki kalabalık tarafından yutularak gözden kayboldu.

Cep telefonu çalınca yerinden sıçradı.
Arayan Joaquin'di.

Ben buradayım.

Parkasını çıkarmamıştı, bu yüzden el çantasını ve sırt çantasını aldı ve kapıdan aceleyle çıktı, kapüşonlu adamın orada olup olmadığını görmek için arkasına baktı.

Joaquin kamyonetini park etmişti, motoru hâlâ çalışıyordu. Yolcu kapısını açtı.

Aceleyle içeri girdi ve kapıyı kilitledi. "Bunu hayal etmemiştim."

"Ne?"

"Balkonda bir adam vardı, siyah kapüşonlu bir adam. Yukarı baktım ve beni izlediğini gördüm. Onu gördüğümü fark ettiği anda kalabalığın içinde kayboldu. Yüzünü göremedim. Gölgede kalmıştı."

Yine de onda tanıdık gelen bir şeyler vardı.

Joaquin içinden İspanyolca bir şeyler mırıldandı ve kamyonetini trafiğe soktu. "Aracınız nerede?"

"Hafif raylı sisteme bindim. Gittiğim her yerin bir kaydı olsun istedim."

"Akıllıca." Kırmızı ışıkta durdu, bakışları dikiz aynasındaydı. "Bunu rapor etmen gerekiyor, Wu'ya haber ver."

"Bana inanacağını sanmıyorum. Her zaman yalan söylediğimi düşünür."

Işık yeşile döndü.

"O zaman Darcangelo'yu arıyorum. O bu davadan haberdar. Wu'nun dinlemesini sağlayacaktır." Joaquin'in telefonu ön panelindeki konsola takılıydı. "Darcangelo'yu ara."

Birkaç saniye sonra Mia'nın tanıdığı bir ses hoparlörlerden geldi.

"Hey, Ramirez, beladan uzak duruyor musun?"

"Mia burada benimle ve hoparlörde sen varsın. Evime doğru gidiyoruz. Yalnız kalmaktan korktuğu için bütün günü halkın içinde geçirdi. Ama az önce siyah kapüşonlu bir adamın onu izlediğini gördü. Adam, kızın onu gördüğünü anlayınca ortadan kaybolmuş."

Bir duraklama oldu. "Tess ve ben Hunter, Sophie ve çocuklarıyla akşam yemeğinin ortasındayız. Bize

Otuz dakika sonra Hunter ve ben sana doğru yola çıkacağız. Sizi nerede bulabilirim?"

"Benim evime gidiyoruz."

"Orada görüşürüz."

Arama sona erdi.

Mia Joaquin'e baktı. "Gecenizi mahvettiğim için özür dilerim."

"Beni arayarak doğru şeyi yaptın."

"Keşke yüzüne bakabilseydim."

"Umarım bana anlattığın her şeyi arkadaşlarıma da anlattırsın. Bunun sadece bir başlangıç olduğunu söylemiştin, ne demek istedin?"

Mia pencereden dışarı baktı. "Sadece içgüdüsel bir his." "Eğer bir şey biliyorsan, şimdi konuşmanın tam zamanı."

Onlara ne söyleyebilirdi? Tell al- Sharruken'de olanlar gizliydi. Ordu olayı örtbas etmek için elinden geleni yapmıştı. Hikâye bir polis raporuna girer ve gazetelerde yer alırsa Mia suçlamalarla karşı karşıya kalabilirdi.

Bir önsezi için hapse girmeye razı mıydı?

Bunun arkasında o kâbusun etkisinin olup olmadığından emin olamazdı. Yine de onlara bir şey söylemek zorundaydı. Başka kimsenin kaybolmasını ya da ölmesini istemiyordu. Ne kadarını söyleyebilirdi ki? Kesin olarak bildiği tek şey, bunun arkasındaki piçin onu, Andy'yi ve Jason'ı tanıdığıydı.

Bu, onun bir zamanlar silah arkadaşı olduğu anlamına geliyordu.

ONU GÖRMÜŞTÜ. Ona doğru bakmıştı. Onu tanımış mıydı?

Siktir. Siktir. Siktir.

Korkmuştu ve hemen ardından bardan ayrılıp bir pisliğin kamyonetine tırmanmıştı. Ama Mia'nın hayatında bir erkek yoktu. O Iron Maiden'dı, Ice

Kraliçe. Eğer ona dokunursan, aletini dondururdu. Bildiği kadarıyla, hiç kimse bunu denemeye cesaret edememişti.

Kamyonetin ön camından adamın yüzünü bir an için görmüştü ve bu piçi daha önce bir yerlerde gördüğünden emindi.

Nereye? Nerede mi? Nereye mi?

Keşke lanet olası başı bu kadar ağrımasaydı.

Mia'nın tutuklanmadığını öğrenince şaşırmıştı. Gazetelerde sorgulandığı yazıyordu. Hepsi bu kadardı. Garcia'nın ölümüyle ilgili bir şüpheli bile değildi. Polisler onun bıraktığı ekmek kırıntılarının izini takip edemediklerine göre tam bir moron olmalıydılar. Kanlı havlular, banyo paspası ve ehliyet. Mesaj.

Adını kanla falan mı yazması gerekiyordu?

Oh, lanet olsun. Siktir. Siktir.

Ellerinin topuklarını gözlerine bastırdı, otoyol alt geçidinin beton desteğine doğru sarktı, acı dayanılmazdı.

"İyi misin dostum?"

Gözlerini açtığı anda elinde şişeyle kendisine doğru koşan bir sarhoş buldu. Cebini karıştırıp bir Oxy buldu ve çiğnedi.

"Siktir git."

Bu işe yaramayınca tabancasını çekti ve sarhoşun yüzüne doğru salladı.

"Bu kötü bir davranış." Sarhoş uzaklaştı. "Pislik."

Ağlamamak için kendini zor tuttu. İlaçlar asla yeterince hızlı etki etmemişti. Kendini öldürene kadar bitmeyecekti. Tanrım, bunu şimdi yapardı ama bu kurşun başkası içindi. Ve sonra Mia vardı.

Sonra aklına geldi.

Haber fotoğrafçısı.

İşte oydu. Denver Independent gazetesinin ön sayfasında yayınlanan Mia'nın fotoğrafını o kamyonu kullanan piç çekmişti. Adı muhtemelen fotoğrafın altındaydı. Öyle olmasa bile, onu bulmak zor olmazdı.

Onu işten eve kadar takip et.
Garcia'ya da böyle yapmıştı. Zavallı, aptal Garcia. Mia
saklanmaya çalışabilirdi ama onu bulacaktı.

Mia asansörden çıktı ve Joaquin'i koridorda takip etti. İyi para kazanmalı ki

River North Sanat Bölgesi'nde bir dairem var. RiNo, Denver'ın galeriler, bira barları, kulüpler, butikler ve restoranlarla dolu en gözde semtiydi. 407 numaranın önünde durdu, sürgüyü açtı ve onun içeri girmesi için kenara çekildi, kapıyı arkalarından kilitlemeden önce ışıkları yaktı.

"Vay canına." Endişesinin bir kısmı eriyip gitti. "Sanırım gazete fotoğrafçısı olmak işe yarıyor."

Bu Joaquin'i güldürdü. Kadının parkasını aldı ve kendi parkasıyla birlikte dolaba astı. "Kendini evinde hisset."

Kendini küçük bir antrede durmuş, paslanmaz çelik aletler ve Avrupa tarzı dolaplarla donatılmış ultra modern bir mutfağa bakarken buldu. Mutfak adasının üzerinde bir dizi sarkıt lamba asılıydı, granit tezgahın üzerinde elma ve muz dolu bir cam kase duruyordu. "Güzel bir yer."

Mutfağın ötesinde küçük bir yemek alanı vardı; masanın bir tarafında ahşap kalaslar, bir tarafında çok renkli minderleri olan bir bank, diğer tarafında ise parlak turkuaz renginde kalıplanmış plastik sandalyeler bulunuyordu. Masanın kendisi posta ve gazetelerin altına gömülmüştü, bir ucunda katlanmış giysilerle dolu bir çamaşır sepeti duruyordu.

Oturma odasında yumuşak gri renkte bloklu bir kesit kanep ve kitap ve gazetelerle kaplı rustik ahşap bir sehpa vardı. Tavandan tabana pencereler batıya, dağlara bakan bir güverteye bakıyordu. Hava şu anda dağları göremeyecek kadar karanlıktı ama şehrin ışıkları aşağıda parıldıyordu.

"Kusura bakmayın. Burası çok dağınık." Joaquin postaları topladı, çamaşır sepetine tıktı ve küçük bir yan koridorda gözden kayboldu.

"Bence çok güzel." Bakışları duvarlardaki fotoğraflarda gezindi -Aquilegia caerulea- Colorado mavisi kolumbin tarlası, donmuş bir gölün üzerinde duran kel bir kartal, mavi gökyüzüne karşı sivri bir dağ zirvesi, kumlu bir sahilde çözülen okyanus dalgaları. "Bunlar senin mi?"

Başka bir odadan ona seslendi. "İzin günlerimde çekim yapmak için dışarı çıkmaya çalışıyorum. Sana boş odayı göstereyim."

Yan koridorda onu takip etti.

"Benim kendi banyom var, burası senin." Koridorun sonundaki küvet ve duş kabini olan küçük bir banyoyu işaret etti. "Benim odam burada sağda, boş oda da solunda. Bir şeye ihtiyacın olursa bana haber ver."

"Teşekkürler." Mia yatak odasına girdi, ışıkları yaktı ve kendini bir kez daha renklerle çevrili buldu.

Yatağın antika bir demir iskeleti vardı, yeşil boyası altındaki metali ortaya çıkaracak şekilde yontulmuştu. Mia'nın hayal edebileceği her renkte -zengin maviler, sıcak pembeler, canlı kırmızılar ve morlar, yeşiller, turuncular, sarılar- kumaştan, elle dikilmiş bir yorgan yatağı kaplıyordu. Duvarları fotoğraflar süslüyordu. Bir parkta satranç oynayan iki yaşlı siyah adam. Yemyeşil bir ormanın ortasında paslanmış bir araba çerçevesi, içi eğretili otlarıyla dolu. Çölde bir yerde kumtaşından bir kemerden gün doğumu.

Joaquin onun arkasından kapıya geldi. "Aç mısın?"

"Hayır, teşekkürler." Stres her zaman iştahını kapatırdı.

"Sen inanılmaz yetenekli."

"Bazen doğru anlıyorum."

"Bazen mi? Kör müsün sen? Bunlar çok güzel."

"Teşekkürler."

Onu oturma odasına kadar takip etti ve kanepeye oturdu, gerginliği biraz daha azaldı. Burada olmak garip hissettirmeliydi. Ne de olsa Joaquin'i çok az tanıyordu. Ama şimdi bütün gün olduğundan daha rahat hissediyordu.

"İçecek bir şey ister misin? Bira, soda ve şey... bira ve soda var."

"Bir bardak buzlu su alabilir miyim?" Bakışları sehpanın üzerindeki kitapların üzerinde gezindi ve onun adını görünce durdu. "Fotoğraflarınızı yayınlamışsınız."

Demek bu evi bu şekilde alabilmişti.

"Birkaç fotoğrafçılık kitabım ve bir ders kitabım var." Kanepeye doğru yürüdü ve ona bir bardak su uzattı. "Pulitzer ödülünden sonra gazete bunu yayınladı. Bu, 1890'daki ilk baskısına kadar uzanan fotoğrafların yer aldığı bir 'En İyiler' kitabı. Bu bana haber fotoğrafçılığı hakkında eğitici bir kitap yazma fikrini verdi. Columbia tarafından ders kitabı olarak kabul edildi. Yaklaşık altı ay önce Colorado doğa fotoğraflarından oluşan bir kitap yayınladım."

Mia kitabı aldı ve sayfalarını çevirdi. Denver'ın bir kovboy kasabası olarak çekilmiş fotoğrafları eğlenceliydi. Yeni inşa edilmiş, kurdeleler ve pankartlarla süslenmiş eyalet başkenti vardı. Pearl Caddesi vardı; çamur ve tahta yürüyüş yollarından başka bir şey yoktu. "Size Pulitzer kazandıran fotoğraflar burada mı?"

Eğildi, arkaya doğru çevirdi. "İşte."

Fotoğraflar bir hikaye anlatıyordu. Çelik yelekli silahlı adamlar hızla bir binanın balkonuna tırmanıyor. Ölmüş gibi görünen başka bir adama kalp masajı yapan bir adam, gözyaşları içinde ona doğru eğilmiş siyah saçlı bir kadın, etraflarında yerde yatan cesetler. "Bu o, değil mi - kartelle olan çatışma?"

"Evet."

Mia şaşkınlıkla bir sonraki sayfaya baktı. Bu Julian Darcangelo'ydu ama ağır yaralıydı. Arkasında oturan başka bir adam onu tutuyor ve omzundaki kurşun yarasına doğrudan baskı uyguluyordu. Mia'nın bu iki adam hakkında bir şey bilmesine gerek yoktu, kardeşten de yakın arkadaşlardı. Julian'ın yüzündeki acı ve bitkinlik ile diğer adamın yüzündeki endişe ve sevgi -evet, sevgi- o anın tüm hikâyesini kelimelerin asla anlatamayacağı bir şekilde anlatıyordu.

"Güçlü."

"Bir dakika içinde onunla tanışacaksın." Joaquin parmağıyla diğer adamın yüzüne dokundu. "Bu Marc Hunter."

Mia'nın midesi düğümlendi. Kitabı kapatıp bir kenara koydu. "Bu gece gördüğüm şeyi gördüm. Umarım arkadaşların aşırı tepki verdiğimi düşünmezler."

Sehpanın köşesine oturup Mia'nın gözlerinin içine baktı. "Güven bana, Mia. Yapmayacaklar."

JOAQUIN kenarda durmuş, Mia Darcangelo ve Hunter'a bu gece olanları anlatırken onları dinliyordu. Soruların çoğunu Darcangelo sordu. Adam bir zamanlar FBI için gizli ajan olarak çalışmış, seks tacirlerinin izini sürmüş ve kurbanlarını serbest bırakmıştı. Dehşete düşmüş, vahşileştirilmiş kadınlarla çalışma konusunda epey tecrübesi vardı.

Mia korkmuş görünmüyordu. Sakin, soğukkanlı ve neredeyse bir iş adamı gibi davranıyordu. Onu üniforma içinde hayal etmekte hiç zorlanmadı. Yine de mavi gözlerindeki gölgelerden korktuğunu anlayabiliyordu. İlk kez bu gece orada olmayı dilemiyordu. O piçin peşinden giderdi.

"Restorandan çıktım ve o gece kulübüne doğru yürüdüm. -Magmatik Sızıntı."

Darcangelo başını salladı. "Yeri biliyorum."

"Oraya gittim çünkü köşede bir güvenlik kamerası vardı. Bir kola aldım, dans pistinden uzakta bir masaya oturdum ve bir sonraki adımda ne yapmam gerektiğini anlamaya çalıştım."

"Ne demek istiyorsun?" Hunter sordu.

"Eve mi gitsem, otele mi gitsem, yoksa birini mi arasam bilemedim. Kafamın üzerinde bir şüphe bulutu olmasından bıktım. Andy'nin kaybolması ya da Jason'ın öldürülmesiyle hiçbir ilgim yok."

Hunter başını salladı. "Anladım."

"İzlendiğimi hissettiğimde belki on dakikadır oradaydım. Etrafıma rahatça bakmaya çalıştım. Masanın diğer tarafına geçtim. Müzik sona erdi ve bir şey kafamı kaldırmama neden oldu. Bir adam balkonda durmuş beni izliyordu. Elinde içki yoktu. Dans etmiyordu. Sadece orada durmuş beni izliyordu. Ona baktığımı gördüğü anda kalabalığın arasına karıştı. İşte o zaman Joaquin'i aradım."

"Yüzüne bakabildin mi?"

"Hayır, efendim. Karanlıktı ve yüzünü gölgeleyen siyah bir kapüşon giyiyordu."

Darcangelo ve Hunter bakiştılar.

Siyah kapüşonlu. Rastgele bir ayrıntı gibi görünüyordu ama Jason Garcia'yı öldüren adamın siyah bir kapüşon giydiği düşünülürse, muhtemelen tesadüf değildi.

Bir katil bu gece Mia'ya yaklaşmış olabilirdi. Kötü olan Joaquin'in bunu ona söyleyememiş olmasıydı. Darcangelo'ya yaşlı kadın ve videosu hakkında tek kelime etmeyeceğine söz vermişti. Tanrıya şükür Mia onu aramıştı.

Adamlar onun devam etmesini beklediler.

Ellerini kucağında birleştirdi, parmakları o kadar sıkı kenetlenmişti ki eklemleri bembeyazdı. "Onda tanıdık gelen bir şeyler vardı. Ne olduğunu söyleyemem. Sanki yüzünü görseydim onu tanıyacaktım gibi bir hisse kapıldım."

Hunter, "Bana mantıklı geliyor," dedi. "Eğer bu iki vaka birbiriyle bağlantılıysa-"

"Eğer?" Joaquin ağzından kaçırdı.

Hunter Joaquin'e sert bir bakış attı. "Eğer bu iki olay birbiriyle bağlantılıysa -ki bana öyle geliyor- bunun arkasında her kim varsa, iki kurbanı da tanıyan ve seni de tanıyan biri olmalı. Her şeyi bir araya getiren şey sensin, bu yüzden departman seninle bu kadar ilgileniyor."

"Sana kim zarar vermek ister ki Mia?" Darcangelo yaklaştı ama Joaquin onun Mia'ya dokunmamaya özen gösterdiğini görebiliyordu.

Mia gözlerini kaçırdı, gözlerini sıkıca kapattı, soğukkanlılığı dağıldı, saklamaya çalıştığı korku bir anlığına yüzüne yansıdı. Onlara söylemek istediği ama söylemekten korktuğu bir şey vardı.

"Onlara güvenebilirsin Mia. Bana anlattıklarını onlara da anlat."

Duygularını bastırdı, ona baktı ve başını salladı. "Korkarım katilin işi bitmedi. Korkarım hedefinde başka insanlar da var... ve onlardan biri de ben olacağım."

Darcangelo ve Hunter onun söylediklerini düşünüyor gibiydi.

"Burada eksik bir parça var," dedi Hunter. "Neden, Mia?"

Darcangelo, "Bu konuya ışık tutacak her türlü bilgi, sizinki de dâhil olmak üzere hayat kurtarmamıza yardımcı olabilir" dedi.

Mia gözlerinde neredeyse yalvaran bir ifadeyle Joaquin'e baktı. "Sana söylersem hapse girebilirim."

Tamam, Joaquin'in söylemesini beklediği şey bu değildi. Hapishane mi? ¡Mierda! Lanet olsun.

Darcangelo tekrar konuştuğunda sesi yumuşak ve yatıştırıcıydı. "Eğer bir katilin yakalanmasına yardımcı olacak bir bilgiye sahipseniz, savcı suçlamaları değerlendirirken bunu göz önünde bulunduracaktır-"

"Öyle bir şey değil." Mia'nın dudakları, sanki Darcangelo komik bir şey söylemiş gibi kısa bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Henüz yanlış bir şey yapmadım. Sana söylemek yasaları çiğnemek anlamına gelebilir."

"Huh." Hunter'ın yüzünde anlayış belirdi. "Gizli bilgi mi?"

Mia başını salladı. "Gizli."

Joaquin doğru hatırlıyorsa, "Gizli" en düşük seviyedeki gizli bilgiydi. Yine de, gizli bilgileri sızdıran ajanlar, bu bilgiler Çok Gizli olmasa bile hapse girmişlerdi.

Onlara söylemekten korkmasına şaşmamalı.

Odayı geçti ve onun karşısındaki sehpayaya oturdu. "Korktuğunu biliyorum. Şu anda omuzlarında dünyanın yükü varmış gibi hissediyor olmalısın. Ama askeri personel de dahil olmak üzere muhbirleri koruyan yasalarımız var."

"Ramirez haklı," dedi Hunter. "Özel Kuvvetler'de görev yaptım ve-"

"Çöp detayı." Darcangelo göz kırptı.

Hunter onu görmezden geldi. "Yasaları çiğneyenleri ifşa ettiğiniz için sizi cezalandıramazlar, yeter ki bu bilgiyi komuta zincirinize, mahkemelere ya da kolluk kuvvetlerine ifşa edin."

Mia başını salladı. "Bugün tüzüğü okudum ama artık aktif görevde değilim. Eski askeri personeli koruyan bir şey bulamadım."

Joaquin onun ikilemini gördü. "Gri bir bölgedesin."

"Eğer sana söylersem, hayatımı mahvetme gücüne sahip olacaksın. Kayıt dışı kalacağımıza dair bana söz vermelisin. Eğer bu olay gazeteye yansır, yasaların koruması dışında kalırım. Kimseye söyleyemezsin, özellikle de o muhabire."

Joaquin bundan dolayı aşağılanmış hissetmemeye çalıştı. Onu çok az tanıyordu. Bu büyüklükte bir şey için ona güvenmek...

Kendini onurlandırılmış hissetmeli. "Bana söyleyeceklerini bu odada olmayan hiç kimseyle konuşmayacağıma söz veriyorum."

Mia'ya bir uçurumun kenarında duruyormuş gibi geliyordu. Bir adım daha atarsa geri dönüşü olmayan o uçurumdan aşağı yuvarlanacaktı. Ama burada tehlikede olan tek şey onun hayatı değildi. Eğer Tell al-Sharruken'de olanlar bunun merkezindeyse, hayatları risk altında olan bir düzine, belki de daha fazla kişi olabilirdi.

Bu adamlara güvenebilir miydi?

Joaquin'den Julian'a ve Marc'a baktı.

Julian, "Bize söylediklerinizi Dedektif Wu ve polis şefi İhtiyar Irving'le paylaşmak zorundayız, ancak bunu sıkı bir şekilde saklayabiliriz," dedi. "Gizli bilgileri basınla ya da emniyet teşkilatında bilmesi gerekmeyen kimseyle paylaşmayız. Pentagon'daki kaynaklarımızla temasa geçip var olan dosyalara ulaşmak isteyebiliriz."

"Dosya olduğundan emin değilim," dedi Mia. "O gün neler olduğuna dair resmi bir kayıt yok. Olayı sadece orada bulunanlar ve sonrasında müdahale eden emir komuta zinciri biliyor."

"O kadar kötü, ha?" Marc söyledi. "'Dosyalama'."

"Evet. Kesinlikle." Evraklar parçalanmış, bilgisayar dosyaları temizlenmiş, o gün olanlarla ilgili her türlü bilgi yok edilmişti.

Joaquin daha yakına eğildi. "Bu adamlara güvenebilirsin Mia, bana da güvenebilirsin."

Başka bir seçeneği var mıydı?

"Yap sen Zihin Eğer I yaz Bu Aşağı mı?"

Julian elinde not defteri ve kalemle sordu.

Başını iki yana salladı, sonra nabızı hızla atmaya başladı.

"Al-Sharruken'e söyle."

"Bunu heceleyebilir misin?"

"S-H-A-R-R-U-K-E-N. Kuzey Irak'ın Kürt bölgesinde bir yer, eski bir Asur bölgesi - kum, eski duvarlar, birkaç taş sütun."

Adamlar onun devam etmesini bekliyordu. Ama nereden başlamalıydı?

"Bravo Bölüğü'ne katıldığımda, West Point mezunu olan komutanım Yüzbaşı Bennett Powell uygunsuz şeyler yaptı ve söyledi. Cinsel taciz olduğu açık olan bu durumu tugayımızın komutanı Albay Frank'e ve EO temsilcimize bildirdim. Başımı okşadılar, öne çıktığım için bana teşekkür ettiler ve sonra hiçbir şey yapmadılar." Mia kendini tamamen ihanete uğramış hissetmişti.

"Ondan sonra işler daha da kötüye gitti. Powell diğerlerinin önünde bana isimler taktı-Buz Kraliçesi, Iron Maiden, kaltak, her neyse. Sonradan öğrendim ki ondan şikâyet eden tek kadın ben değilmişim. Başka kadınlar da bana gelip sırlarını anlattılar."

Joaquin İspanyolca bir şeyler mırıldandı. "Tam bir göt herife benziyor."

Marc, "Umarım hikâyeniz onun kışına tekmeyle yemesiyle son bulur," dedi.

Julian başıyla onayladı. "Ya da daha iyisi, taşakları."

"Keşke." Adamların onun adına öfkelenmesi bir tür onaylama gibi geldi. Bunu kimseden almamıştı, kendi ailesinden bile. Ona erkek egemen bir alanda çalışırken tacize uğramayı beklemesi gerektiğini söylemişlerdi - sanki daha önce erkeklere ayrılmış bir işte başarılı olmak bir kadının saygınlık ve saygı görme hakkını elinden alıyormuş gibi.

"2013'te Irak'a konuşlandığımızda, ben bölük XO'suydum. Çoğu zaman FOB'da (ileri harekat üssü) kalıyor, idari işlerle ilgileniyordum, bölüğün geri kalanı ise tuvalet kağıdı ve MRE taşıyordu."

Powell bu süreyi diğerlerini ondan uzaklaştırmak için kullanmış, ona taktığı lakaplar FOB'da yaygınlaşana kadar arkasından onu aşağılamıştı.

"Bir gün, bir şey satmaktan bahseden ve bunun için ne kadar alacaklarını düşündüklerini tartışan birkaç E-four'a rastladım. Yasadışı uyuşturucu olduğunu düşünmüştüm. Meğer tarihi esermiş."

Marc alçak sesle ılık çaldı. "Yağma."

Mia başını salladı. "Powell bir düzine askerden oluşan bir grubu üs dışına çıkarıyor, ikmal şirketini tarihi eser aramak için bir tür kılıf olarak kullanıyordu. Bu davranış kurallarının ve uluslararası hukukun ihlalidir. Yerel halkla başımızı ciddi şekilde derde sokabilir, yakınlardaki topluluklarla aramızdaki iyi niyeti yok edebilirdi. Albay Frank'e rapor ettim. Askeri mahkemeye çıkarılacaklarını düşündüm."

"Dur tahmin edeyim, hiçbir şey yapmadı."

"Sanırım Powell'a bağırdı ama Powell bunu inkar etti ve ona karşı bir kinim olduğunu iddia etti. Albay Frank bunu örtbas etti." Mia yutkundu, içinde çaresiz bir öfke duygusu kabarıyordu. "O görevin geri kalanı tam bir sefaletti. Powell benden intikam almak için her türlü yaratıcı yolu buldu - çadırıma deve örümcekleri koydu, her ay istemem için tüm kadın hijyen malzemelerini ofisine kilitledi, beni toplantılardan dışladı. Birisi çadırıma insan dışkısıyla dolu bir kahve kutusu koydu."

Joaquin İspanyolca bir şeyler mırıldandı, gözleri öfkeyle kararmıştı. "Ve kimse bu orospu çocuğunu durdurmak için bir şey yapmadı mı?"

"Hayır. Hiçbir şey. Kendime bunun önemli olmadığını söyledim. Ülkem için bir iş yapmak için oradaydım, popülerlik yarışmasını kazanmak için değil. Ama yine de zordu." Bunun onlara anlatmaya çalıştığı hikâyenin bir parçası olmadığını fark etti. "Özür dilerim. Bunların hiçbirisi gerçekten önemli değil. Sanırım konudan saptım."

"Hayır, hayır." Joaquin onun omzuna güven verici bir el dokundurdu. "Hikâyeyi aklına geldiği gibi anlat. Biz dinliyoruz."

Mia suyundan bir yudum aldı. "Eylül ayında bir gün her şey patladı. Ofisimdeydim ve adamlardan biri koşarak içeri girdi ve adamlarımızdan birinin hasta olduğunu söyledi. Andy'yi ranzasında buldum,

öksürüyordu, burnu akıyordu. Belki grip olmuştur diye düşündüm. -Sonra kabarcıkları gördüm. Ellerini ve bacaklarını kaplamışlardı - kocaman, sarı kabarcıklar."

Mia onlara bir sağlık görevlisi çağırdığını ve Andy'yle birlikte revire gittiğini, ancak orada aynı semptomlara sahip yarım düzine adam daha bulduğunu anlattı. "Çoğunda kabarcıklar vardı. Bazıları nefes almakta zorlanıyordu. Sağlık personelinin neler olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Jason yanıkları tedavi etmek ve acılarını dindirmek için çok çalıştı. Etrafı arayan, araştırma yapan ve olayı çözen oydu. Birkaç gün sürdü ama çözdü."

"Jason Garcia, cinayet kurbanı mı?" Julian sordu.

Mia başını salladı, boğazı düğümlendi. "Nazik ve iyi bir adamdı."

"Neydi o?" Joaquin sordu.

"Powell'ın çetesini Tell al-Sharruken'e götürdüğü ve burada küreklerinin gömülü bir eski mermi zulasına isabet ettiği ortaya çıktı. Bazı mermiler kırılmıştı. Mermileri kazıp çıkarmışlar, ellemişler. Mermilerin sızıntı yaptığını fark etmemişler. Andy, Powell ve diğerleri, hepsi hardal gazına maruz kalmıştı."

M"Ustard ajanı mı?" Joaquin az önce söyledikleri karşısında afallamış bir halde Mia'ya baktı. "Hardal gazı mı demek istiyorsun?"

Hunter, "Sıvı ya da gaz olabilir, dolayısıyla hardal gazı daha doğru bir terim," dedi. "Ama evet, hardal gazı."

Darcangelo Hunter'a sinirli bir bakış fırlattı. "Kimya dersi için teşekkürler."

"Hey, ne zaman istersen."

Ama Mia onları dinlemiyordu, vücudu kaskatı kesilmiş, gördüklerinin dehşetini yeniden yaşarken bakışları içine dönmüştü. "Üç gün önce maruz kaldıkları ortaya çıktı. Belirtiler hemen ortaya çıkmıyor. Hastalanmaya başladıklarında, başlarının belaya gireceğini bildikleri için bunu saklamışlar. Ama gençlerden birkaçı o kadar korkmuş ki her şeyi anlatmışlar. Andy ve Powell da dahil olmak üzere kötü etkilenenler tedavi için Almanya'ya gönderildi ve ardından evlerine gönderildi."

Joaquin, Mia'nın uyardığı albayın tam bir CYA (kıçını kolla) moduna geçmesiyle yaşanan karmaşayı anlatırken onu dinledi.

"Powell'ın askeri mahkemeye çıkarılacağını sanıyordum ama Albay Frank askerlerinin yağma yaptığının kendisine söylendiğini kabul edemezdi. Pentagon hardal gazının duyulmasını istemiyordu."

"Neden olmasın? İnsanları bu pisliğin dışarıda olduğu konusunda uyarmak iyi olmaz mı?"

Hunter, "ABD hükümeti bunu yapan kimyasalları tedarik ettiğinde değil," dedi. "Irak-İran Savaşı sırasında Irak'a hardal gazı ve Sarin yapmak için kimyasallar verdik. Bu bir sır değil, hele de 2003'ten bu yana çok sayıda ABD ve Koalisyon askeri bu pislikten zarar görmüşken. Ancak kamuoyunun bildiği bir şey de değil. Washington'daki takım elbiseliler ABD'nin Cenevre Sözleşmesi'ni ihlal ettiğini dünyaya itiraf etmekte acele etmiyorlar."

Joaquin gazetede geçirdiği yıllar boyunca pek çok saçmalık duymuş ve görmüştü ama bu kendi ligindeydi. "Yani bu bok bizim yüzümüzden mi orada?"

Hunter ve Mia başlarıyla onayladılar.

Mierda.

"Albayın başının üstüne çıktım ve tümenimizin tuğgeneraline Powell'ın yaptıklarını rapor ettiğimi söyledim. Ama Powell'ın kendi adamlarını tehlikeye atmış olması kimsenin umurunda değildi. Onlar için daha önemli olan şey utanç potansiyeliydi. 'ABD askerleri yağma yaparken kimyasal silahla yaralandı' şeklinde bir manşet pek de hoş olmaz."

Joaquin bunu görebiliyordu. "Hayır, sanırım öyle değil."

"Yüzbaşılığa terfi ettirildim ve artık gizli olan bu konu hakkında konuşmamam söylendi. Tüm olay halının altına süpürüldü."

"Yağmacılara ne oldu?" Hunter sordu.

"Olaya karışanların çoğu taburcu edildi, bazıları da olumsuz sonuçlandı. Hardal maddesi nedeniyle sakat kalanların hiçbiri -Powell, Andy, Chris Hedges, Tony Rigatti- maluliyet yardımı almadı. Bunun nedeni izinsiz olarak üs dışına çıkmaları ya da tarihi eserleri yağmalamaları değildi. Bunun tek nedeni hükümetin kabul etmek istemediği bir madde nedeniyle yaralanmış olmalarıydı."

"Hardal ajanı."

"Seni tehdit eden oldu mu, Mia?" Darcangelo sordu.

Mia başını salladı. "Görevden dönene kadar Powell'ı, Andy'yi ya da diğerlerini bir daha görmedim ama benden nefret ediyorlardı. Hepsi de maluliyet yardımı alamadıkları için beni suçluyor, oysa benim bununla hiçbir ilgim yok. Andy'yi en son gördüğümde, orada geçirdiğim yarım saat boyunca bana bağırıp çağırdı."

Bir an için sessizlik oldu.

Önce Joaquin konuştu. "Bize güvendiğin için teşekkürler Mia. Güvenebilmen gereken herkes seni hayal kırıklığına uğrattığında bunu yapmanın zor olduğunu biliyorum. Ama biz o adamlar gibi değiliz. Seni hayal kırıklığına uğratmayacağız."

Gözlerine tekrar baktığında, bunu gördü -şüphe ve onun altında, bu sefer farklı olacağına dair kırılğan bir umut.

Darcangelo da ona teşekkür etti. "Bu soruşturmada büyük bir fark yaratacak. Artık katili aramaya nereden başlayacağımıza dair bir fikrimiz var."

Hunter başıyla onayladı. "Bu adamlardan birini size zarar vermeye ya da sizi bu işe bulaştırmaya neyin motive edebileceğini anlamak için yıllarca kolluk kuvvetlerinde çalışmaya gerek yok."

Sí, claro. Kesinlikle.

Ama Joaquin'in soruları vardı. "Neden içlerinden biri diğerlerine saldırdı? Neden sıhhiyeciyi öldürsün? Birinin onunla ne alıp veremediği olabilir?"

"Bilmiyorum. Hiç mantıklı gelmiyor. İçimden bir ses Tell al-Sharruken'de olanların bir şekilde bunun arkasında olduğunu söylüyor."

"Bize yağmaya katılan askerlerin bir listesini verebilir misiniz?" Darcangelo sordu.

"Evet. Bilmeniz gereken bir şey daha var. El çantamda dolu bir tabanca var ve gizli taşıma iznim yok."

Joaquin, Darcangelo ve Hunter'ın buna nasıl tepki vereceğinden emin olmadan onu savunmaya geçti. "Para cezası ölmekten iyidir."

Darcangelo Hunter'a baktı. "Bununla sonra ilgileniriz."

Hunter başıyla onayladı. "Muhtemelen şerifin acil bir gizli taşıma izni vermesini sağlayabiliriz - ilk davada artık şüpheli kişi olmadığın zaman."

Mia bunun üzerine rahatlamış görünüyordu. "Teşekkür ederim."

"Korkarım senden bir şey daha isteyeceğiz, Mia."

Darcangelo yine o yatıştırıcı sesini kullanıyordu. "Bize anlattığın her şeyi Dedektif Wu'ya da anlatmanı istiyoruz. Bu davalara atanan dedektif o. Bunu senden duyması gerekiyor."

MIA, Wu'nun Joaquin'in evine gelmesinde ısrar etti. Dedektife Julian ve Marc'a güvendiği kadar güvenmiyordu. Oraya gelmesi yarım saat sürdü. Bu arada Joaquin ona bir fincan Meksika sıcak çikolatası yaptı.

"Ne? Benim için yok mu?" Julian incinmiş görünüyordu.

İkisi İspanyolca atışmaya başladılar.

Marc eğildi ve sadece Mia'nın duyacağı şekilde konuştu.

"Darcangelo Meksika'da gizli ajan olarak çok zaman geçirdi."

"Ah." Bu her şeyi açıklıyor.

Joaquin elinde bir fincan sıcak çikolatayla döndü, masaya koydu, sonra yakındaki bir sandıktan bir örtü çıkarıp Mia'nın omuzlarına sardı.

Onun üşüdüğünü nereden biliyordu?

Wu birkaç dakika sonra geldi ve Mia tüm hikâyeyi tekrar gözden geçirdi. Bu sefer daha kolaydı, belki de daha önce yaptığı için. Ya da belki Joaquin'in yanında oturması onu daha güvende hissettirmişti.

Durum ne olursa olsun, Wu'nun Julian ve Marc'a saygı duyduğu açıktı. Notlar alıyor, zaman zaman soru sormak için onun sözünü kesiyordu. Ama bir kez bile Julian ve Marc'a

karakolda onu sorgularken yaptığı gibi yalan söylediğini düşündü.

"Bunu bana neden daha önce söylemedin?"

diye sordu. Cidden mi?

"Dün gece Jason'ın öldürüldüğünü duyana kadar, bir bağlantı olabileceği aklıma gelmemiştir. Gizli bilgilerin ifşa edilmesini hafife almıyorum ve açıkçası efendim, size güvenmem için bana bir neden vermediniz."

Bu iyi hissettirdi.

Wu sanki bu ona mantıklı geliyormuş gibi başını salladı. "Sadece işimi yapıyorum. Botanik Bahçeleri'nde yapılan K9 aramasında hiçbir insan kalıntısına rastlanmadığını bilmek sizi mutlu edecektir. Güvenlik kayıtları, Bay Meyer'in kaybolduğu günden odun öğütücüde kanıtların bulunduğu zamana kadar hiçbir zaman malç bahçesinin yakınına gitmediğinizi kanıtlıyor."

Mia'nın içini bir rahatlama kapladı. Sonunda bir yere varıyorlardı.

Wu devam etti. "Ayrıca, ehliyetteki tek parmak izi Meyer'e ait."

"Yani artık şüpheli değil miyim?" "Hayır."

Bir rahatlama dalgası daha.

Kendini gülümserken buldu. "İşime geri dönebilirim."

Wu ayağa kalktı. "Irving'le konuşup bundan sonrasını nasıl halletmemizi istediğini öğrenmem gerekecek. Artık burada mı kalacaksın?"

Bu soru karşısında irkilen Mia, Wu'dan Joaquin'e baktı. "Uh... Ben..."

Joaquin onun yerine cevap verdi. "Kendi evinde kendini güvende hissedene kadar burada, benim boş odamda kalabilir."

Hunter, "Size acil durum gizli taşıma izni almamız gerekiyor," dedi. "Yarın şerif departmanını ara ve başvuruyu al. Darcangelo ve ben DPD'den ihtiyacın olan her şeyi almana yardımcı olacağız."

"Teşekkür ederim." Mia ayağa kalktı, uzanıp Julian'ın ve Marc'ın ellerini sıktı. "Bu gece yaptığınız her şey için minnettarım. Geç olduğunu biliyorum."

"Yardım etmekten
mutluluk duyarım."

"Bu işin bir parçası."

Gitmek için döndüler ve Wu ile birlikte kapıya doğru yürüdüler.

Wu durdu ve bir kez daha yüzünü ona döndü. "Bu gece bana güvendin, ben de sana güveneceğim. Siyah kapüşonlu adamı bir daha görürsen 911'i ara. Onunla konuşmaya çalışma. Ona kapıyı açma. Onu takip etmeyin. Bu, bir görgü tanığının Jason Garcia'nın öldürüldüğü olay yerinden kaçarken gördüğü ve Botanik Bahçeleri'ndeki güvenlik kamerası kayıtlarında görülen adamın genel tanımına uyuyor."

Adamlar kapıdan çıkıp Joaquin kapıyı arkalarından kilitletiğinde Mia onun ardından baktı ve tüyleri diken diken oldu. Aklına sorular takıldı. Wu başka bir şüpheli olduğunu ne zamandır biliyordu? Neden kimse onu daha önce uyarmamıştı? Dün gece serbest bırakılmalarının nedeni görgü tanığı mıydı?

Joaquin dairesini boydan boya geçti. "Bu gece harikaydın Mia. Sen gerçek bir kahramansın. Bunun kolay olmadığını biliyorum. Kendini nasıl hissediyorsun?"

"Bir bakıma rahatladım.

Süzülmüş." "Eminim."

"Bir görgü tanığı ve başka bir şüpheli olduğunu biliyor muydunuz?" Cevabı onun yüzünde görebiliyordu.

"Görgü tanığından haberim vardı, güvenlik kamerası görüntülerinden değil." "Neden bana söylemedin?"

"Tek kelime etmemem için bana söz verdirdiler. Özür dilerim."

Verdiği sözü tuttuğu için onu suçlayamazdı. "Bu yüzden beni almak için bu kadar çabuk geldin, değil mi?"

Ona doğru yürüdü ve ellerini omuzlarına koydu. "Sana ne olacağı umurumda Mia."

Mia bununla ne demek istediğini merak ederken sözleri havada asılı kaldı.

"Geç oldu. Yorgun olmalısınız. Yatağa gitmeliyiz."

Mia silahıyla birlikte el çantasını odasına götürdü ve geceliğini ve bornozunu giydi. Sonra dişlerini fırçalamak ve yüzünü yıkamak için banyoya gitti. İşini bitirdiğinde kapıyı açıp koridora çıktığında Joaquin'in mutfakta, kalçalarından tehlikeli bir şekilde sarkan lacivert bir pijama altıyla üstsüz durduğunu gördü. Tabancasını kontrol ediyordu.

Aman Tanrım.

Tanrım, muhteşemdi.

Vücudu, koyu renkli kıvrımları ve düz meme uçlarıyla göğüs kaslarından pazılarına, karın kaslarına ve oblik kaslarına kadar yağsız kaslardan oluşuyordu. Bel kemerinin arkasında kaybolan koyu renkli bir bukle izi, kadının bakışlarını hiç olmaması gereken bir yere çekiyordu.

Bir şeyler söylüyordu. "Eğer bir şey olursa, ikimizin kafasının karışmasını ve birbirimizi vurmamızı istemiyorum."

Tamam, bu önemliydi.

Bakışlarını tekrar adamın yüzüne çevirdi ve yutkundu. "Doğru. Silahımı alıp odana koşacağım."

"Mükemmel." Ona doğru yürüdü. "Bir şeye ihtiyacın olursa bana haber ver, tamam mı?"

Ona bu kadar yakın olmak bunaltıcıydı. Mia onun vücudundan yayılan sıcaklığı hissedebiliyor, teninin kokusunu alabiliyordu. Bu sarhoş ediciydi.

Ayak parmaklarının üzerinde durdu, yanağına bir öpücük kondurdu. "Her şey için teşekkürler Joaquin. İyi geceler."

"İyi geceler." Adam orada durdu ve kızın boş odasına girip kapıyı arkasından kapatmasını izledi.

JOAQUIN yatağında uzanmış, karanlıkta tavana bakıyor, Mia'nın onlara söyledikleri aklından geçtiği için uyuyamıyordu.

Ice Queen, Iron Maiden, kaltak.

Powell, o takson, Mia'dan istediğini alamamıştı. Mia'nın kendisiyle ilgilenmediği gerçeğiyle yüzleşmek yerine, kitaptaki en eski numaralardan birini yapmış ve onda bir sorun varmış gibi göstermişti. Evet, Mia çekingendi ama tutkuluydu. Joaquin, Powell'ın ona nasıl davrandığını anlatırken gözlerindeki öfke parıltısını görmüştü. Yaralanan askerler için duyduğu merhameti de görmüştü.

Hardal gazı mı? ¡Carajo!

Powell'ın ona karşı misillemesi, başka birinin hayatını mahvetme şansı bulamadan çok önce ordudan atılmasına neden olmalıydı. Kahve kutuları mı? Tampon istemeye zorlamak? Deve örümcekleri?

Joaquin bunların ne olduğunu bilmek bile istemiyordu.

Katil her kimse, bu gece Mia'ya çok yaklaşmıştı.

Wu'ya yağmanın bir parçası olan adamların, hatta Colorado'da yaşamayanların bile bir listesini vermişti. Wu onları araştıracaktı ama bu zaman alacaktı.

Bu arada Mia'nın gizli taşıma izni almasına yardım etmeleri ve onu güvende tutmaları gerekiyordu. Bu adam her kimse, tıpkı onun gibi eski bir askerdi. Joaquin, Mia'nın güçlü olduğunu bilse de -o cehennem gibi konuşlanmayı atlatmak için güçlü olmak zorundaydı- tek bir kurşun yetmişti.

Mierda.

Joaquin gözlerini kapadı, kendini rahatlatmaya çalıştı, görüntüler zihninde bir slayt gösterisi gibi akıyordu. Mia onunla tanıştığı gece barikatın yanında duruyordu, yüzü endişeyle kaplanmıştı. Mia onunla dans ederken gülümsüyordu. Doktorun öldürülmesinin şokunu yaşayan Mia. Mia yalvaran gözlerle ona bakıyor, ona güvenip güvenmeyeceğine karar vermeye çalışıyordu. Beyaz geceliği ve bornozuyla ayakta duran Mia, kızıl saçları omuzlarına dökülmüş, bakışları onun göğsüne sabitlenmişti.

Kahretsin, evet, bunu yakalamıştı. Gözlerindeki arzu muydu?

Eğer öyleyse bu konuda ne yapacaksınız?

Nada. Hiçbir şey yok. Henüz yok. Joaquin'in olmak isteyeceği son şey, Mia'nın hayatındaki bir sonraki erkeğin sikini ön plana çıkararak onu hayal kırıklığına uğratmasıydı.

Ama, ah, eğer ona onu istediğini söyleseydi...

Bir elini kızın onu öptüğü yanağına götürdü, teni hâlâ yanıyordu.

Eğer o gün gelir ve ikisi seks sınırını aşarsa, yatağını ateşe vereceklerinden oldukça emindi.

Mia duş alırken JOAQUIN kahvaltı için huevos rancheros yaptı. Kahvelerini yudumlarken Mia'nın işi, gizli taşıma izni ve onu güvende tutmak için ne yapmaları gerektiği hakkında konuştular.

"İyi olacağım." Kızıl saçları nemli ipler halinde omuzlarına dökülürken, ona göğsünü kabartan bir gülümseme verdi. "Benim için endişelenmen beni çok duygulandırdı."

"Tabii ki biliyorum." Uzandı, Mia'nın elini tuttu, başparmağını parmak eklemlerinin üzerinde gezdirdi, teni yumuşacıktı. "Sen özel bir kadınsın, Mia."

Yanaklarına renk geldi ve bakışlarını pencereye kaydırды ama elini çekmedi. "Eğer seni daha iyi hissettirecekse, Bahçeler'de silahlı korumalarımız var ve her yerde insanlar ve güvenlik kameraları var."

Elini bıraktı, teması anında özlemişti. "Birinden seni arabana kadar geçirmesini isteyebilir misin?"

Başını salladı. "Bu iyi bir fikir. Bugün gitmeden önce acil durum gizli taşıma izni için başvurumu yapmayı planlıyorum."

İşte o zaman Joaquin saati gördü. "Mierda."

On dakika içinde gazetede I-Takımı toplantısında olması gerekiyordu. "Gitmem gerek ama meyve tabağının altındaki çekmecede yedek bir anahtar var, onu alabilirsin. Numaram sende var. Bir şeye ihtiyacın olursa ara. Seni bırakıp gittiğim için üzgünüm."

"Git. Ben iyiyim."

Bir çift bot giydi ve fotoğraf makinesi çantasını aldı. "Sonra görüşürüz."

Küçük bir el salladı. "Hasta la vista."

Bu çok şirindi.

Sırıttı. "Şimdi benim dilimi konuşuyorsun."

Ara sokaklardan, otoparklardan ve caddelerden geçerek bir dakika kala gazeteye ulaştı. Kahvaltısını üç kat merdiven çıkarak haber merkezine koşarak yaptı ve I-Team çalışanlarının çoktan konferans salonuna doğru ilerlediğini gördü. Kamera çantasını masasına bıraktı, bir not defteri ve kalem kaptı ve onların arasına daldı.

Matt kısık bir sesle, "Gelebilmene sevindim," dedi. "Dün gece ne oldu?"

Joaquin başını salladı.

"Oookay." Matt bıraktı.

Joaquin konferans masasında, genellikle şehir haberleri bölümünde çalışan Anna Hughes'un yanına oturdu. Uzun zamandır I-Team'de bir koltuk istiyordu ve bu durum için koyu mavi bir pantolon takım giymiş, siyah saçlarını düzenli bir topuz yapmıştı. "Selam Anna. Seni burada görmek güzel. Askere alındın mı?"

Ona gergin olduğunu belli eden inandırıcı olmayan bir gülümseme verdi. "Tom, Kat doğum izninden dönene kadar Sophie'nin yerini doldurmamı istedi."

"Hey, Anna." Cate masanın karşısından ona el salladı, bakışları Joaquin'e sabitlenmişti. "Son zamanlarda Mia'yı gördün mü?"

Joaquin bunu söyleme şeklinden hoşlanmamıştı, sesindeki ve ona bakışındaki bir şey onu alarma geçirmişti.

Tom içeri girdi, iki kulağının arkasında kalem, elinde bir yığın gazete vardı. Masaya şöyle bir göz gezdirdi. "Hughes, James doğum izninden dönene kadar birkaç haftalığına bize katılacak. Sanırım hepiniz onu tanıyorsunuz, bu yüzden tanışma faslını atlayabiliriz."

"Beni burada ağırladığınız için teşekkürler," dedi Anna. "Bizim için neyin var, Hughes?"

Tom onu ilk gününde sıcak koltuğa mı oturtuyordu?

Anna biraz daha dik oturdu. "Brighton'ın Section Eight konutlarından birinin yöneticisi, polisi K9 ile mülk araması yapmaya davet etti ve ellerinde arama emri olmamasına rağmen tüm konut sakinlerinin polisin evlerine girmesine izin vermesi konusunda ısrar etti. Yarım düzine konut sakini, dairelerinin kendi istekleri dışında arandığını ve Brighton Polisi'nin arama izinleri olmadığını kabul ettiğini söylüyor. Bunun sadece bir egzersiz olduğunu ve gönüllü olarak yapıldığını düşündüklerini söylüyorlar."

"Doğru. Gönüllü." Tom bu haberi açıkça onayladı. "Uyuşturucu buldular mı, tutuklama yaptılar mı?"

"Hayır. Yasadışı uyuşturucu yok, tutuklama yok."

"Şehir yönetimi bu konuda ne diyor?"

"Birimlerin müdürü bana saklayacak bir şeyi olmayan insanların mülklerinin aranmasına itiraz etmemeleri gerektiğini söyledi."

"Vay be." Alex, Anna'ya bakakaldı. "Tamam şimdi. Bu saçmalık."

Syd kontrol sayfasından başını kaldırdı. "Ne kadar odaya ihtiyacınız var?"

"On ila on iki inç içinde yapabilirim. Bu sakinlerden birinin fotoğrafını çekebilirsek çok sevinirim, belki polisin dairelerini nasıl terk ettiğine dair birkaç kare."

Tom Joaquin'e baktı. "Ramirez?"

"Toplantıdan sonra Brighton'a gideceğim, ön sayfa için bir fotoğraf ve atlama için bir şeyler çekeceğim."

Tom'un bakışları Cate'e kaydı. "Warner, söyleyecek bir şeyin varmış gibi görünüyorsun."

Joaquin, rahatlamış görünen Anna'ya, "İyi iş," diye fısıldadı.

"Denver Polisi'ndeki kaynaklarım üzerinde çalışıyordum ve bunun karşılığını alıyorum. Bu sabah bir kaynağım beni aradı ve polisin bağlantılı olduğuna inandığı Meyer'in kaybolması ve Garcia cinayetiyle ilgili büyük bir şeyler olduğunu söyledi." Cate'in bakışları Joaquin'e kaydı. "Kaynak bana Irving'in sabahı Pentagon'la telefonda Mia Starr ve iki adam hakkında bilgi isteyerek geçirdiğini söyledi. Dedektif Wu'ya göre, şu anda her iki olayda da şüpheli değil. Ama kaynağım büyük bir şeyin patlak vermek üzere olduğunu söylüyor."

İCarajo! Lanet olsun.

Joaquin onun bakışlarını tuttu, ifadesini nötr tuttu. Eğer polis departmanından bir sızıntı olursa ve gazetede Tell al-Sharruken'de olanlarla ilgili bir haber yayınlanırsa, Mia Joaquin'in kendisini sattığını düşünebilirdi. Daha da kötüsü, başı yasal belaya girebilir, hatta hapse bile girebilirdi.

Aynı zamanda, araştırmacı gazeteciler bunun gibi kaynaklara güvenirlerdi. Joaquin Darcangelo ve Hunter'ı uyarırsa, Mia'yı işinin ve gazeteye olan sorumluluğunun önüne koymuş olacaktı.

Tom kaşlarını çatı. "Kaynağınız bunu kanıtlayabilir mi ya da neler olduğuna dair bize bir fikir verebilir mi? 'Büyük bir şey geliyor' bir başlık olarak işe yaramıyor."

"Evet." Cate muzaffer görünüyordu. "Bana belgeleri verebileceğini söyledi, bu yüzden onunla daha sonra öğle yemeği saatinde buluşacağım."

Cehennem.

Mia Joaquin'in evinden ayrılıp hafif raylı sistemle Colfax'taki şerif departmanına gitti ve orada acil durum gizli taşıma izni için evrakları hazırladı ve ücretini ödedi. Polis departmanından biri -ya Julian ya da Marc- durumunu belgeleyen bir ifadeyi çoktan fakslamıştı. Bir saatten kısa bir süre içinde çantasındaki SIG yasal hale gelmişti.

Hafif raylı sistemi evine en yakın durağa kadar kullandı, sonra da çevresinin farkında olarak eve yürüdü. Çoğu insan işteydi ve çocuklar okuldaydı, sokaklar sakindi. Mazda'sına dokunulmamış ve dairesini bıraktığı gibi buldu, içeri girme girişimine dair hiçbir iz yoktu.

Postalarını karıştırdı, sonra hızlıca bir duş aldı ve işe gitmek için giyindi. Öğle yemeğini hazırlarken, Denver polis departmanından birinin ona aklandığını söylediğinden emin olmak için önce Kevin'i kontrol etmek isteyebileceği aklına geldi. Sharon onu bağlamayı reddettiğinde cevabını almıştı.

Kadın sinirli bir sesle, "Bu da ne demek oluyor, Mia?" dedi.

"Aklandım ve mümkün olan en kısa sürede işimin başına dönmek istiyorum."

"Bu konuda hiçbir şey duymadık."

Hayal kırıklığı ve hüsrana Mia'nın içine işledi. Sharon onun yalan söylediğini mi düşünüyordu?

"Kevin'a söyle, Denver polisinden bir telefon beklesin."

Telefonu kapattı ve Wu'nun numarasını aradı. Araması telesekretere düşmüş. "Lütfen Botanik Bahçeleri ile temasa geçip artık şüpheli olmadığımı bildirir misiniz? İşe geri dönmek istiyorum ve henüz kimse onlarla temasa geçmedi."

Kevin onu geri aradığında tohum kataloglarına bakıyor ve seksi bir foto muhabiriyle ilgili hayaller kuruyordu.

"İyi haberi duyduğuma çok sevindim. Tekrar ne zaman başlamak istersiniz?"

"Şimdi mükemmel olur. İşimi özledim."

"Tamam. Güvenliği bilgilendireceğim ve bir saat içinde ofisimde görüşürüz. Ve bilgin olsun, Mia, çok rahatladım. Personelimizin değerli bir üyesisin. Yine de güvenliğiniz konusunda endişeliyiz. Dedektif Wu, bu katilin hedeflerinden biri olabileceğini söyledi. Bunu buraya geldiğinde konuşabiliriz."

"Tamam. Harika. Bir saat sonra görüşürüz."

Hayatını geri almak için çok fazla. Bu Kevin'ın, Wu'nun ya da siyah kapüşonlu piçten başka kimsenin suçu değildi.

Arabasıyla işe gitti, personel otoparkına park etti ve ön kapıdan içeri girdi.

Ana girişte bilet satan Tori, "Seni tekrar görmek güzel Mia!" dedi.

Güvenlik onu tesis dışına çıkardığında kimse onu umursamamış gibi görünüyordu. Mia burada çalışmaya devam etmek istiyorsa -işini seviyordu- bunu aşmak zorundaydı. Ayrıca, çok daha kötülerle karşılaşmamış mıydı?

Mia yüzüne bir gülümseme yerleştirdi. "Ben de seni gördüğüme sevindim."

Kapıdan içeri adımını attı, son günlerde taşıdığı gerginliğin bir kısmı onu terk etti. Burayı özlemişti. Her metre kareyi, her bahçe yatağını, her ağacı, her çiçekli bitkiyi biliyordu. Sonraki on dakikayı patikalarda yürüyerek, her şeyi içine çekerek geçirdi. Haziran başında çiçek açacak olan uykudaki gül ve leylak çalıları. Lale ve nergis soğanlarını saklayan çıplak toprak parçaları. Japon bahçesindeki bodur kozalaklı ağaçlar kış manzarasını yeşillendirdi. En sevdiği çim olan Bouteloua gracilis, tutamlar halinde kardan dışarı çıkıyordu, tüylü çiçekleri artık kurumuş ve minik tohumlarla doluydu.

Ana binaya doğru ilerledi, bahçecilik ekibinin staj başvuruları yığınının ayıklamayı bitirdiğini umuyordu. Yine de sadece bir buçuk günlüğüne gitmişti.

Keşke.

"Mia!" Sharon onu konferans odasına doğru yönlendirdi. "Kevin seni bekliyor. Geri dönmen çok güzel."

"Teşekkürler." Mia, Kevin'i Michael, güvenlik şefi ve onu araziden çıkaran iki korumadan biriyle otururken buldu.

Adamlar ayağa kalktı, elini sıktı ve ona hoş geldin dediler. "Geçen gün için özür dilerim," dedi Michael.

"Michael az önce bana sen buradayken seni koruma kabiliyetimiz konusunda endişeleri olduğunu söyledi."

Onu tekrar eve mi göndereceklerdi?

Konuşmaya başladı ama Michael onun sözünü kesti.

"Denver Polisi ile görüştüm. Ayrıca güvenlik kamerası görüntülerinden şüphelinin bir görüntüsünü ön kapı personeline verdim. Size aracınıza kadar eşlik edebilir ve sizi turlarımızın bir parçası yapabiliriz, ancak tüm gün size eşlik edecek birini görevlendiremeyiz. Elimizde yeterli sayı yok. En iyisinin içeride, tercihen seralar ya da ofisler gibi tesisin halka açık olmayan alanlarında kalmanız olduğunu düşünüyoruz."

Mia rahatlamış bir nefes verdi. "Bir an için beni tekrar eve göndereceğini sandım."

Kevin kıkırdadı. "Seralarda her zaman iş vardır. Bunlarla kaldığın yerden devam edebilirsin."

Elini bir yığın kâğıdın üzerine koydu. Staj başvuruları.

Mia gülmekten kendini alamadı. "Doğru."

JOAQUIN benzin pompasının yanında durmuş, deposunun dolmasını bekliyor ve Anna'nın tuvaleti kullanmak için içeride kaybolmasını izliyordu. Kapı arkasından kapandığında pompadan uzaklaştı ve Darcangelo'yu aradı.

Bir yüzük, iki...

Cabrón, cevap ver!

"Hey, Ramirez, n'aber?"

Joaquin yaptığı şeyin başını belaya sokabileceğini, hatta kovulmasına neden olabileceğini biliyordu ama Mia'ya bir söz vermişti. "Ciddi bir sorunun var."

"Dinliyorum."

"Bu kayıt dışı kalmalı. Sizi arayarak kariyerimi riske atıyorum."

"Ofisimin kapısını kapatayım." Bir an sessizlik. "Tamam, devam et."

"Bir sızıntı var. Catherine Warner bu sabah I-Team toplantısında çalışanlara Irving'in ofisinde bir kaynağının kendisine davayla ilgili neler olup bittiğini anlattığını söyledi. Kaynak Cate'e Irving'in sabahın erken saatlerini Pentagon'la telefonda geçirdiğini ve büyük bir şeylerin patlak vermek üzere olduğunu söyledi. Cate'in öğle yemeğinde bu kişiyle buluşup dosyaları falan alması gerekiyordu."

"Orospu çocuğu."

"Bir de bana sor, dostum. Seni daha önce arayacaktım ama yalnız değildim."

Anna, Joaquin gibi etrafı tanımıyordu ve Brighton'a onunla birlikte gitmek istemişti.

"Kim olabileceği hakkında bir fikrin var mı?"

"Irving'e fiziksel olarak yakın biri olmalı, güvendiği biri olmalı ya da telefonda söylediklerini duyabilecek ya da masasında ne olduğunu görebilecek biri olmalı. Cate yeni ve deneyimsiz. 'O' zamirini kullandı, yani bir kadın olabilir."

Deneyimli muhabirler, gizli kaynaklarının cinsiyetini ifşa etmezlerdi.

"Tavsiyeniz için teşekkür ederim. Bunu hemen İhtiyar Irving'e ileteceğim."

"Duyulmamalısın. İşimi kaybedebilirim."

"Doğrudan kılı kulağına fısıldayacağım. Bu işe yarar mı?"

Bu Joaquin'in kıcını ateşten uzak tutabilirdi ama suçluluk duygusunu hafifletmiyordu. Bir meslektaşına ihanet etmişti. Gazeteye ihanet etmişti. "Teşekkürler. Minnettarım."

"Hayır, teşekkür ederim. Hepimiz Mia'ya bir söz verdik. Ayrıca, personelimiz gazetelere bilgi sızdırırsa bir polis departmanı olarak görev yapamayız."

Joaquin aramayı sonlandırdı, kamyonetine geri döndü ve camları yıkamaya başladı.

Doğru olanı yapmıştı. Mia polislerle sadece ona güvendiği için konuşmuştu. Gazetesine sızdırdığı bir haber yüzünden hapse girerse, kendini asla affetmeyecekti.

Anna yüzünde bir gülümsemeyle tekrar dışarı çıktı. "İnsanın mizacını boş bir mesane ve dolu bir fincan kahve kadar iyileştiren başka bir şey yoktur."

"Bunu duydum."

Denver'a ve gazeteye dönerken Anna'nın hikâyesi hakkında konuştular, Joaquin onu dinledi ve sorduğunda tavsiyelerde bulundu.

"Hey, endişelenmemeye çalış. Bunu başarabilirsin." Joaquin ciddiye. Anna'nın iyi haber alma içgüdüleri ve çok sayıda sağlam raporları vardı.

deneyim.

Onlar gelene kadar başlığını ve fındık grafiğini hazırlamıştı.

"Teşekkürler,

Joaquin." "De nada."

Geldiklerinde Cate orada değildi. Öğleden hemen sonraydı, o yüzden muhtemelen kaynağıyla buluşmak için ayrılmıştı.

Darcangelo ve Irving sızıntıyı zamanında bulmuşlar mıydı? Ah, kahretsin.

Joaquin fotoğrafları düzenlemeye ve satır başlarını yazmaya odaklanmaya çalışırken, zihni Darcangelo'ya zamanında ulaşip ulaşmadığını merak etmekle Mia'yı düşünmek arasında gidip geliyordu. Gizli taşıma iznini almış mıydı? İşe geri dönmüş müydü? Bu gece onun evinde mi uyuyacaktı yoksa kendi evinde mi kalacaktı?

Cate asansörden çıkıp masasına doğru yürüdüğünde Syd'le görüntülerinin üzerinden geçmek üzereydi.

Yüzündeki ifade ona bilmesi gereken her şeyi anlatıyordu.

"Kaynağım gelmedi." El çantasını masasının üzerine bıraktı. "Aradım ama telefonuna cevap vermiyor."

Joaquin sanki bunu duymamış gibi Syd'le konuşmaya devam ederken, Alex ve Matt de Cate'e bu durumla nasıl başa çıkabileceği konusunda koçluk yapıyordu.

Matt, "Belki bir şey onu oyalamıştır," dedi. "Belki de korkmuştur. Olur böyle şeyler. Daha sonra aramayı dene."

Alex, "Biraz elini tutman gerekebilir, kimliğini ele vermeyeceğine dair ona güvence vermelisin," diye önerdi.

Joaquin masasına geri döndü, gözleri not defterindeydi. "Brighton'da işler nasıl gitti?" Matt ona sordu.

"İyi fotoğraflar çektim." Joaquin Anna'yı işaret etti. "Dairesi darmadağın olmuş bir kadınla harika bir röportaj yaptı. I-Team'deki ilk günü ve baş sayfada yer alıyor."

Alex, "Aferin Hughes," dedi.

Joaquin kamera çantasını kaptı. "Biraz öğle yemeği yiyeceğim ve ardından bir eğlence filmi çekmek için LoDo'ya gideceğim."

"Tuğla bir duvarın önünde tişörtlü ve kot pantolonlu pasaklı adamlar mı?" Matt şaka yaptı.

"Tanrım, umarım değildir." Bu her grup fotoğrafını tarif ediyordu. "Sonra görüşürüz."

Haber odasından çıkarken Joaquin, Cate'in onu izlediğini fark etti.

Michael el mikrofonuna, "Onu kuzey kapısından çıkarıyorum," dedi.

Güneş yeni batmıştı, sokak lambaları kaldırım ve asfaltın üzerine ışıltılarını saçıyordu. Mia tetikte kalarak gölgelerdeki hareketleri izledi.

Her şey gerçeküstü geldi - silahlı bir güvenlik görevlisi tarafından kuşatılmış arabasına doğru koşarken, eli çantasının içinde, SIG'sini çekmeye hazırdı - ama karşılaştıkları tek kişi diğer çalışanlardı.

Mia kapı kolunu tıklatarak arabasının kilidini açtı. "Teşekkürler."

"Benim için zevkti." Michael onun için kapıyı açtı. "Bu pislik herif iki kurbanına da evlerinde saldırmış. Dikkatli olun."

Aynı düşünce Mia'nın da aklına gelmişti. "Yapacağım. Teşekkürler."

Yoğun trafikte eve doğru ilerlerken, dairesini güvenlik açısından gözden geçirdi. Çok sayıda penceresi, güvertesine açılan sürgülü bir cam kapısı ve geniş açık bir kat planı vardı. Küvet plastikti, bu yüzden kurşunlara karşı koruma sağlamayacaktı.

Elbette saldırganın ne tür bir ateşli silah kullandığı hakkında hiçbir fikri yoktu. 45 kalibrelik bir mermi bir kapıyı ya da duvarı delip geçebilirdi. AK mermilerinin betonu delip geçtiğini görmüştü.

Tanrım, Mia bundan nasıl da nefret ediyordu! Eve gitmekten korkmaktan nefret ediyordu. Kimsenin bir başkasına böyle bir korku yaşatmaya hakkı yoktu.

O zaman, lanet olsun, korkmayacaktı. Jason ve Andy büyük ihtimalle hazırlıksız yakalanmışlardı. Bunun olmasına izin vermeyecekti. Hazır olacaktı.

Büyük laflar.

Evine doğru sürdü, apartman dairesinin karanlık pencereleri bir şekilde yasaklayıcıydı. Ön ışığını yakmamıştı, bu yüzden verandası karanlıktı -birinin saklanması için harika bir yer.

Silahını çekti, nabızı hızla atarken ön basamakları tırmandı. Verandayı temizledi, kapının kilidini açtı ve içeri adım atarak geceyi dışarıda bıraktı. Rahat bir nefes aldı, duvarda bir gölge gördü ve sıçradı.

Sadece onun ficus ağacıydı.

Lanet olsun!

Joaquin'in evinde bir gece daha kalmasının bir zararı olmazdı, değil mi? Polisin kötü adamı yakalamak için 24 saati daha olacaktı ve o da biraz daha rahat dinlenebilirdi.

Aceleyle yatak odasına gitti ve bir gece çantası hazırladı; Joaquin'e yaptığı her şey için teşekkür etmek amacıyla ona akşam yemeği hazırlama fikri kafasında yarı şekillenmişti. Cep telefonunu çıkardı.

Ne zaman evde olacaksın?

Aurora'dan dönerken I-25'te sıkıştım.

Bu ona biraz zaman kazandırdı. O da mesaj attı.

Evinde görüşürüz. Yemek hazırlıyorum.

Arabasına doğru yürüdü, duyuları karanlığa odaklanmıştı, bir elinde gece çantası, diğer elinde

Diğerinde SIG. Bu kez verandanın ışığını açık bıraktı. Markete gitti, küçük arabalardan birini aldı ve Tavuk Göğsü Diane'i yapmak için ihtiyaç duyduğu şeylerin zihninde bir listesini yaptı. Tavuk göğsü. Limonlar. Maydanoz. Taze soğan. Tereyağı. Tavuk suyu. Yanında bir salata, belki biraz makarna.

Bunu sadece evde yalnız kalmaktan korktuğu için yapmıyordu. En azından kendine böyle söylüyordu. Hayır, bunu Joaquin ona karşı çok nazık olduğu için yapıyordu - tamam, bir de inanılmaz derecede seksi, zeki ve yetenekli olduğu, bir seks tanrısı gibi dans ettiği ve onu önemseydiğini söylediği için.

Fazla umutlanma.

Bununla her şeyi kastetmiş olabilirdi. Mia'nın tek bildiği, ona olan ilgisinin sıradan bir arkadaşlıktan öteye gitmediği idi.

Kendini hayal kırıklığına uğratmanın bir yolu.

Self-checkout şeridinden geçti ve çantalarını arabasına taşıdı, bakışları park yerinde geziniyordu. Bir sürü insan vardı ama kapüşonlu giyen kimse yoktu. Arabasının kapısını kapatıp kilitledikten sonra rahat bir nefes aldı ve kuzeybatıya, RiNo ve Joaquin'in evine doğru yola koyuldu.

Arabasını misafir alanlarından birine park etti, yiyeceklerini ve gece çantasını aldı ve anahtarıyla güvenlik kapısından içeri girdi. Joaquin'in dairesinin daha güvenli olmasının bir başka nedeni de buydu. Kameralar. Bir güvenlik kapısı.

Birkaç dakika sonra Joaquin'in mutfağında duruyordu, kendini çok daha güvende hissediyordu ve biraz da heyecanlıydı. Joaquin'le cinayet ya da polis sorgusu içermeyen bir akşam geçirecekti.

JOAQUIN asansörden dışarı adımını attığı anda lezzetli bir şeyin kokusunu aldı. Genellikle bu, koridorun sonundaki çiftin Çiftçi Pazarı'na gittiği anlamına gelirdi. Fakat

Bu gece birisi ona yemek hazırlıyordu. Annesinden başka birinin bunu en son ne zaman yaptığını hatırlayamıyordu.

Kapısının kilidini açtı, birbirine karışan kokular karşısında ağzı sulandı.

"Selam." Mia, kot pantolonu ve beyaz bluzunun üzerine barbekü önlüğünü giymiş, ocağın başında duruyordu.

"Çok güzel kokuyor." Ona doğru yürüdü, arkasından yaklaşıp ellerini kalçalarına koyma dürtüsüne direndi.

Bir şeyler soteliyordu; tavuk göğsü ve taze soğan. "Tavuk göğsü Diane ve makarna. Salata da yaptım. Beş dakika içinde hepsi bitmiş olur, tabii makarna işbirliği yaparsa. Bir şişe beyaz şarap getirdim."

"Kulağa mükemmel geliyor." Joaquin şarap kadehleri ve mumlarla dolu masayı hazırlamakla meşguldü. "Bugün nasıl geçti? İzni aldınız mı?"

"Evet. Arkadaşlarınız belgeleri çoktan fakslamıştı, bu yüzden her şey çabucak halloldu."

"Bunu duyduğuma sevindim." Darcangelo ve Hunter, Joaquin'i bir kez olsun hayal kırıklığına uğratmamıştı.

"Patronum da işe dönmeme izin verdi." Ona güvenliğin kendisini nasıl kamuya açık olmayan alanlarda tuttuğunu anlattı. "Bütün günümü staj başvurularını inceleyerek ve büyük orkide satışımız için orkide saksılarını değiştirerek geçirdim."

"Güvenlik elemanlarınızın bu işin üstünde olmasına sevindim."

O akşam yemeğini masaya koyarken Joaquin müziği başlattı -Clara Ponty'nin çağdaş piyano çalma listesi- şarabı doldurdu ve mumları yaktı. Birlikte oturduklarında, Joaquin sanki bu ilk randevularıymış gibi gergindi.

"Bunun için teşekkürler." Onun gözlerinin içine baktı ve onun da gergin olduğunu gördü.

"Her şey için teşekkür ederim." Kadın kadehini kaldırdı, o da kendi kadehini kaldırdı.

Şıngırdadılar, yudumladılar.

"Günün nasıl geçti?" diye sordu - tam da adam ilk lokmasını alırken.

"Mmm." İnledi, çiğnedi, yutkundu. "Bu çok iyi." Gülümsedi, çatalını aldı. "Bu tek süslü şey Nasıl yapılacağını biliyorum."

"İyi yapıyorsun." Sonra onun sorusunu hatırladı. "Bugün iyiydi. I-Team toplantısına katıldım, birkaç haber fotoğrafı çektim, trafikte çok zaman geçirdim. Trafik sıkışıklığından yararlanarak ailemi ve büyükannemi kontrol ettim. Büyükannem onu haftada en az bir kez aramazsam huysuzlanıyor."

Cate'le olanları ve DPD'deki sızıntıyı ona anlatmak için daha sonraya kadar beklemeye karar verdi. Neşeli ruh halini ve ikisi için hazırlamak için çok çalıştığı akşam yemeğini mahvetmek yanlış görünüyordu. Durum kontrol altındaydı, bu yüzden zaten acil değildi. Darcangelo trafikte sıkışıp kaldığı sırada onu arayıp teşekkür etmişti. Irving, idari asistanını dosyaların kopyalarını çıkarırken suçüstü yakalamış ve onu suçlamakla tehdit ederek anında kovmuştu.

Evet, Mia'nın bilmesi gerekiyordu ama haberler bekleyebilirdi. "Bu senin için sıradan bir gün mü?"

"Evet, insanların özel trajedilerine burnumu soktuğum ya da merceğimle onları sıkıştırdığım günler hariç." Elinde değildi.

Utangaç bir şekilde gülümsedi. "Sözümü geri alıyorum."

"Bunun için endişelenme." Mia hakkında bilmek istediği o kadar çok şey varken kendisi ya da işi hakkında konuşmak istemiyordu. "Orduya neden katıldın?"

"Üniversiteye gitmek istiyordum. Gerçekten bu kadar basitti."

Joaquin, Mia'nın yüksek not ortalaması nedeniyle Colorado'daki devlet okullarına otomatik olarak kabul edildiğini ama harç parasını karşılayamadığını anlatırken onu dinledi. Konuşurken mum ışığı yüzünde oynaşıyor, yüz hatlarını daha da narin, mavi gözlerini daha da koyu gösteriyordu. Onu şimdiye kadar gördüğü en rahat halinin bu olduğunu fark etti.

"ROTC bursu kazandım ve dört yıl sonra biyoloji diplomam vardı ve asteğmendim."

"Ailen seninle gurur duyuyor olmalı."

Küçük bir kahkaha attı. "Hiçbir şey anlamadılar -Neden üniversiteye gitmek istediğimi, neden ROTC'ye girdiğimi. Benim için planları kiliselerinden bir adamla evlenip evde oturmak ve çocuk sahibi olmaktı. Eğer bir kadın bunu yapmak istiyorsa bunda yanlış bir şey yok ama benim istediğim bu değildi. Öğrenmeyi seviyorum. Bir eğitim, bir kariyer istiyordum. Babam hâlâ kendi iyiliğim için fazla zeki olduğumu söyler. Erkeklerin zeki kadınlardan hoşlanmadığını söylüyor."

"Bu aptal erkekler için doğru olabilir ama geri kalanımız için doğru değil. Baban toplumsal cinsiyet konusunda ciddi şekilde gerici görünüyor."

"Tahmin bile edemezsin. Ona araç filomuza hizmet vermeyi öğrendiğimi söylediğimde, 'Görev yaptığın yerde hiç adam yok mu?' dedi."

"Araçlara nasıl servis yapılacağını biliyor musun?" Joaquin etkilenmişti.

Mia başıyla onayladı. "Ellerini kirletmeyen ya da çaresiz davranan subaylar askerlerinin saygısını kaybeder, bu yüzden nasıl çalıştırılacağını ya da tamir edileceğini bilmediğin bir şey varsa hemen öğrensen iyi olur."

Bu Joaquin'e mantıklı geldi. "Ama baban senin arkanda durdu, değil mi? Komutanınızla ilgili tüm o pislikler olurken, o sizin arkanızdaydı."

Bakışları masaya kaydı. "Powell ile cinsel taciz olayını yaşadığımda ailem bana erkek egemen alanlarda çalışan kadınların tacize uğramayı beklemeleri gerektiğini söyledi."

¡Ay, carajo!

Bu Joaquin'i çok kızdırdı. "Bu saçmalık. Bunu biliyorsun, değil mi?"

Kızın gönülsüzce başını sallayışındaki bir şey Joaquin'e aklının bunu bildiğini ama kalbinin o kadar da emin olmadığını söylüyordu. Uzanıp onun elini tuttu, parmakları onunkilere kıyasla çok küçüktü. "Sen

Powell'ın sana yaptıklarını hak etmedin, Mia. Hiçbir kadın bunu hak etmez."

Mia tüm bunlar başladığından beri hiç olmadığı kadar rahatlamış hissediyordu. Şarabın bununla bir ilgisi vardı, ama

Kanepede yanında oturan, vücudu onunkine dönük, karanlık gözleri onu izleyen adam da öyle. Joaquin gibi bir adamla daha önce hiç karşılaşmamıştı; onun düşüncelerini öğrenmek isteyen ve konuştuğunda cevaplarını kendisinden bahsetmek için bir sıçrama tahtası olarak kullanmak yerine onu dinleyen bir adam.

Onu öpmek istedi. Ellerini bu sabah gördüğü kasların üzerinde gezdirmek istiyordu. Onun kendisini istemesini istedi.

Ne yazık ki erkekler konusunda hiç böyle bir şansı olmamıştı. "Hepsinin bilimsel adını biliyor musun?" diye sordu.

"Çoğunu. Bazen bir şeyi unutuyorum ya da karıştırıyorum ama bir bahçıvan olarak bitkiler hakkında konuşmak istiyorsanız bilimsel isimleri kullanmak zorundasınız. Avrupa beyaz zambağı *Nymphaea alba* için iki yüzden fazla yaygın isim olduğunu biliyor muydunuz?"

"Ciddi misin? Bitki isimlerinin bu kadar karmaşık olduğunu bilmiyordum."

"Bunlar bölgeden bölgeye, ülkeden ülkeye değişiyor. Eğer bu yaygın isimlerden birini kullanırsam, ülkenin başka bir yerindeki insanlar neden bahsettiğimi anlayamazlar."

"Bu mantıklı." Dudakları yavaş bir gülümsemeyle kıvrıldı.

"Ne?"

"Sen harikasin. Zekisin, cesursun, güzelsin..."

Yüzüne bir sıcaklık yayıldı. "Oh, dur."

Kaşları birbirine çatıldı. "Güzel olduğunu biliyorsun, değil mi?"

"Oldukça ortalama biriyim. Annem babamın kare çenesine sahip olduğumu söylüyor. Elena kadınsı ve muhteşem. Ben değilim."

Joaquin bir süre hiçbir şey söylemedi ve sonra etraflarındaki duvarları işaret etti. "Bu fotoğraflardan hangisi güzel?"

Odanın etrafına göz gezdirdi. "Bence hepsi çok güzel."

"Hepsi nasıl güzel olabilir? Hepsi farklı. Kolumbinalar güzelse, kartal nasıl güzel olabilir? Dağlar güzelse, okyanus da nasıl güzel olabilir?"

Onun nereye varmak istediğini anlamıştı. "Tamam. Pekâlâ. Ne demek istediğini anlıyorum. Ne demek istediğini anlıyorum, ama objektif olarak konuşursak, bazı kadınlar diğerlerinden çok daha güzel."

Joaquin başını salladı. "Evet, Elena çok güzel. Kıvrımlı, seksi ve o küçük tatlı yüzü var. Ama sen de güzelsin."

Başını iki yana salladı. "Güzel belki, ama..."

"Yüz hatlarınız narin ve Elena'nın sahip olduğu her şey kadar kadınsı. Bu elmacık kemikleri." Elini uzattı, başparmağını yanağında gezdirdi ve dokunduğu yerde ateşten bir iz bıraktı. "O sevimli burun. O büyük mavi gözler. O dolgun dudaklar."

Mia ne diyeceğini bilemiyordu, bu tür samimi bir inceleme daha önce deneyimlediği hiçbir şeye benzemiyordu, çünkü kısmen onun tarafından tehdit edilmiş hissetmiyordu.

Devam etti. "Eğer ikinizi bitki terimleriyle tanımlamak zorunda kalsaydım-"

"Bitkiler mi?" Güldü.

"Bitkiler sizin özel diliniz, değil mi? Eğer ikinizi bitki olarak tanımlamam gerekseydi, Elena'nın bir gül olduğunu söyledim, ama sen duvarımdaki şu kolumbine gibisin. Narin. Zarif. Güzel."

Mia fotoğrafa bakamadı. Sadece Joaquin'e bakabiliyordu.

Söylediklerinde ciddi miydi?

Yüzü Mia'nınkine birkaç santim yaklaşana kadar eğildi. "Seni acele ettirmek istemiyorum Mia. Seni yapmak istemediğin bir şeyi yapmaya zorlamak istemiyorum. Ama şu anda tek yapmak istediğim seni öpmek."

Mia'nın nabızı hızlandı. "Evet."

Kız daha gözünü kırpamadan adam onu kollarının arasına almış, bir elini saçlarının arasına sokarak başını eğmişti. Gözlerinin içine baktı, aniden ciddileşmişti. "Mia."

Mia'nın bir kısmı bunun gerçekten olduğuna inanamıyordu.

Sonra eğildi, dudaklarını onunkilerin üzerinde gezdirdi, bir, iki, üç kez. En yumuşak okşamaydı, taç yapraklarının dokunuşu gibiydi, ama sıcaklığı içini yaktı, kalbinin çarpmasına neden oldu. Sonra ağzı onunkinin üzerine kapandı.

Mia nefes almayı unutmuş, öpücüğün yoğunluğu karşısında afallamıştı. Her zaman böyle öpülmek istemiş, böyle öpülmeyi hayal etmişti. Kendini ona doğru bastırdı, güçlü bir kol onu daha da yaklaştırdı, adamın vücudu onunkine karşı sertti.

Böyle öpüşmeyi nereden öğrenmişti?

Kıkırdadı. "Nefes almalısın Hermosa, yoksa bayılacaksın."

Nefesini verdi, derin bir nefes çekti. "Yine de bayılabilirim."

"Hoşuna gitti mi?"

Gerçekten de ona bu soruyu soruyor muydu? "Tanrım, evet. Beni tekrar öp."

Bir kez daha yavaşça başladı, dudaklarının karıncalanmasına neden olan tüy kadar hafif öpücükler. Alt dudağını ağzına çekti,

Üst dudağının üstündeki girintiyi öptü, diliyle ağzının dış hatlarını çizdi. Sonra, bir iniltiyle, ağzını bir kez daha kendi ağzına götürdü ve onu göğsünün sertliğine bastırdı.

Ona teslim oldu, dili onunkini ararken dudaklarını onun için ayırdı. Daha önce hiç böyle öpülmemiştir ve ilk başta tek yapabildiği bunun tadını çıkarmaktı. Ama o ilk kadife dokunuşta

-Dilini onun diline değdirince içinde bir şeyler tutuştu. Kadın da onu öpmeye başladı, kontrol için ona meydan okuyor, parmakları saçlarında kıvrılıyordu. Adam meydan okumayı kabul etti, verdiği tepkinin sıcaklığı kadının bir kez daha boyun eğmesine neden oldu. Kadın ona doğru eğildi, başı geriye düşerek boğazını ona sundu.

Dudaklarını onun nabzına bastırarak, kulağının altındaki hassas deriyi dişleriyle ısırarak, dilinin fiskeleriyle onu kızdırarak teklif ettiği şeyi aldı. Kendini minderlerden aşağı kayarken hissetti, adamın ağırlığı da onunla birlikte geliyordu, ta ki adam üstüne yatana, dudakları teninde ateşin izini sürene, ereksiyonu kalçasına baskı yapana kadar.

Ağızı onun köprücük kemiğini buldu ve boğazının dibine öpücükler kondurana kadar onu takip etti. Sonra başını yukarı kaldırdı ve alnını onunkine bastırdı, kalbi onunkine karşı çarpıyordu. Gözbebekleri o kadar büyümüştü ki irisleri neredeyse siyah görünüyordu, yüzündeki şehvet kadının hissettiklerini yansıtıyordu.

"Durmak istemiyorum."

"Evet, ben de." Onu alnından öptü. "Çok erken seks yaparak aramızdaki her şeyi riske atmak istemiyorum. O çizgiyi geçtiğimizde, ikimizin de buna hazır olmasını, bunu istemesini istiyorum. Bunun bir anlamı olsun istiyorum."

Verdiği cevap karşısında nutku tutuldu. Daha önce hiçbir erkek onunla seks hakkında böyle konuşmamıştı. Çok fazla partneri olduğundan değil, ama yine de...

Bir anlık sessizlikten sonra, "Umarım bu soruyu çözer," dedi.

"Ne sorusu?" Mia hiçbir soru hatırlamıyordu.

"Senin gerçekten güzel olduğunu düşünsem de düşünmesem de, çünkü Mia, düşünüyorum."

"Böyle öpüşmeyi nereden öğrendin?"

Joaquin doğrulup Mia'yı da yanına çekti, kalbi hâlâ çarpıyordu ve siki pantolonunu yırtmakla tehdit ediyordu. En son bir öpücük onu bu kadar etkilemişti... Evet, hiçbir şeyi yoktu. "O öpücükte benim kadar senin de payın vardı."

Başını hafifçe salladı.

"Ben sadece senin nelerden hoşlandığına dikkat ettim." Bu daha önce birlikte olduğu erkeklerden çok mu farklıydı?

Tanrım, umarım değildir.

"Çok kadınla birlikte oldun mu?" Sanki bunu sormak istememiş gibi gözleri irileşti. "Kusura bakma. Bu yüzde yüz beni ilgilendirmez."

Kızın yanağından bir tutam kıvılcık saçını çekip aldı. "Bana istediğin her şeyi sorabilirsin. 'Çok'u nasıl tanımlarsın?"

"Bilmiyorum." Bir an için bunu düşündü. "Bir düzine mi?"

"Bir düzine mi?" Joaquin güldü. "Ben herhalde bu sayının yarısı kadarımdır, çoğunlukla üniversite yıllarımdan. Seksin aşk olmadığını anlamam biraz zaman aldı. Zaman geçtikçe daha dikkatli ve seçici oldum."

Sadece sevişmek için aramıyordu. Onu gerçekten önemseyen, hayatını paylaşmak isteyen bir kadın istiyordu. "Peki ya sen?"

"İki. Üniversitedeki ikinci yılımda bir, mezun olduğum yıl da bir erkek arkadaşım oldu. Ondan sonra her şey yönetmeliklere bağlıydı ve bir görevden diğerine geçiyordum. Bana kendimi iyi hissettiren biriyle hiç karşılaşmadım..."

"Güvenli mi?" diye sordu.

Başını salladı. "Evet ya da risk alacak kadar çekici."

Bu hoşuna gitti.

"Dans etmek ister misin?" Sayamayacağı kadar çok kez cinsel stresini atmasına yardımcı olmuştu. "Salsa hareketlerini çalışabilirsin."

Güldü. "Salsa hareketlerim mi? Yani tökezleyip düşmem ve ayağınıza basmam gibi hareketler mi?"

"O kadar da kötü değildin." Ayağa kalktı, onu ayağa kaldırdı, sonra ses sistemine doğru yürüdü, sırtının ona dönük olmasından yararlanarak kendini ayarladı.

"Ama ben kötüydüm."

"Hayır, aşkım. Sen bu işte yeniydin." iPod'unda güncel favoriler listesini aradı -bazı geleneksel Puertorriqueño salsa, biraz Kolombiya ve Küba salsa, biraz Meksika boleroları- sonra çal tuşuna bastı.

Gitar ve congas sesleri odayı doldurdu, Mia'yla yüzleşmek için döndüğünde kornalar da ona katıldı. Mia gülümsüyordu ama evet, onun da gergin olduğunu görebiliyordu.

"Sakin ol. Temel adımı hatırlıyor musun?" Onun yanında durup gösterdi. "Bir, iki, üç, dinlen. Beş, altı, yedi, dinlen."

Çoraplı ayaklarının üzerinde hafifçe hareket ederek bu kez daha hızlı aldı.

"Gördün mü? Sorun yok." Onu kollarına aldı, yerde bir ileri bir geri götürdü, sonra bir dönüş denedi.

Ritmi kaybetti ve bu sefer adamın ayağına bastı. "Özür dilerim!"

"Hey, sen ilk değilsin. Bunun için endişelenme. Tekrar deneyelim. Bir, iki, üç, dinlen. Beş, altı, yedi, dinlen. Tek yapacağımız farklı bir yöne gitmek. Aynı temel adım." Bir dönüş daha denedi.

Bu sefer zorlanmadan onu takip etti.

"Doğal bir ritim uygun var." Onu bir tur daha ve bir tur daha attırdı, ta ki zeminde hareket edene kadar.

Şimdi gülüyordu. "Bu çok eğlenceli ama alt kattaki komşunuz sinirlenmeyecek mi?"

Joaquin başını salladı. "Burada aynı anda dans eden yarım düzine insan oldu ve o hiç şikayet etmedi. Burası eski bir fabrika. Bu zeminin altında beton var."

O şarkı bitti ve bir başkası başladı. Çalma listesindeki dört şarkının ardından, temel adımları atmış gibi görünüyordu. "Şimdi eğlenceli şeylerin zamanı."

Onu bir avuç başlangıç adımından geçirdi -açık tutuşta ve kapalı tutuşta temel adım, iç dönüş, dış dönüş, çapraz vücut yönlendirmesi- ve sonra bir Küba hareketi olan enchufa'ya geçti. "Temelde yer değiştireceğiz, ben dönerken sen kolumun altından geçeceksin. Sana göstereceğim."

Birkaç kez denediler, her seferinde biraz daha iyi gidiyordu, ta ki Mia'nın ayakları altından kayıp çorapları ahşap zeminde kayana kadar.

Çıglık attı. "Oh!"

Joaquin onu yakaladı, sabitledi, ikisi birbirine bastırdı, birbirlerinin gözlerine baktılar, ikisi de nefessiz kaldı. An donmuş gibiydi, dünyası ondan başka hiçbir şey içermeyene kadar daralıyordu. Mavi gözlerindeki ışık. Yanaklarındaki kızarıklık. Ona karşı hissettiği duygu.

Oh, o çok becerdin.

Belki de şarkıların sözleri onu etkiliyordu, aşk ve seks hakkındaki tüm o romantik şeyler. Belki de sadece dans etmenin samimiyetiydi. Ya da belki de çok uzun zamandır bekârdı.

Hayır, bunların hiçbiri değildi.

Bu, paylaştıkları öpücüktü; aklını başından alan bir öpücük.

Mia'ydı.

"Hadi yavaşlatalım ve tekrar deneyelim." Kendini bir sonraki şarkıyı yüksek sesle söylerken buldu, onu biraz daha yakın tuttu.

"Güzel bir sesin var. Bu ne anlama geliyor?"

"Şey..." Bundan nasıl kurtulacaksın? "İngilizceye çevirirken kulağa hoş gelebilir mi bilmiyorum."

Şimdi aşağı yukarı yavaş dans ediyorlardı.

"Dene."

Gözlerini kapadı, ona sarıldı, ona şarkı söyledi. "Bütün gece dans edişini izledim/Beni izlediğini hissediyorum, bakışlarının sıcaklığını tenimde yanana kadar hissediyorum/Bu bildiğim hiçbir şeye benzemiyor/Seni kollarımda istiyorum/Seni her yerinden öpmek, kutsal yerlerini tatmak istiyorum..."

Şarkı söylemeyi bıraktı, dans etmeyi bıraktı ve orada öylece durdu, o büyük, mavi gözlere baktı, nabızı atıyordu. Ağzını onunkine yaklaştırdı, onu yavaşça öptü, sonra geri çekildi. "Geç oldu. Biraz uyumalıyız."

Gerçi bunun için fazla bir şans yoktu. Gökyüzündeki yıldızlardan DNA'sına kadar tüm dünyası değişmişti.

Başını salladı. "Bu gece için teşekkürler."

Sonra Joaquin Cate'i ve DPD'deki sızıntıyı hatırladı. Mia'nın endişelenerek bir gecelik uykusunu kaybetmesini istemiyordu. Ona sabah söyleyecekti.

"Bir şey değil."

O kendi yoluna gitti, o da kendi yoluna.

Ama uykuya dalması uzun zaman aldı.

MIA bütün gece dönüp durdu, vücudu uyuyamayacak kadar tahrik olmuştu, Joaquin'le ilgili erotik düşünceler onu uyandıran erotik rüyalara dönüşüyordu. Telefonunun alarmı saat altıda çaldığında, hiç uyumadığına yemin edebilirdi ama yine de kendini yorgun hissetmiyordu. Bunun yerine, sanki birkaç fincan kahve içmiş gibi canlanmış hissediyordu.

Buna hormon deniyor, Starr.

Kalktı, yatağını topladı, sonra aceleyle banyoya girdi, duş alıp saçlarını kuruturken aklı dün geceye gitti. Bütün akşam boyunca

özel, samimi. Akşam yemeği. Dans. Sohbetleri. O öpücük.

Seni acele ettirmek istemiyorum, Mia. Seni istemediğin bir şeyi yapmaya zorlamak istemiyorum. Ama şu anda tek istediğim seni öpmek.

Aman Tanrım, o öpücük.

Adını söylemesi ve dudakları birbirine değmeden hemen önce gözlerinin içine bakması. Kalbini nasıl çarptırdığını. Nefes almadığını fark edip o büyük nefesi aldığı anda gülüşü.

Nefes almalısın, Hermosa, yoksa bayılacaksın.

Eğer adam böyle öpüşüyorsa, onunla seks yapmanın, geceyi onun yatağında geçirmenin, sabah onun yanında uyanmanın nasıl bir şey olduğunu ancak hayal edebilirdi.

Sadece nelerden hoşlandığınıza dikkat ettim.

Daha önce hiçbir erkeğe bu kadar bağlı hissetmemişti. Bu sadece onun düşünceli olması değildi. Sanki onu gerçekten görmüş, içinde kim olduğunu anlamıştı.

Sen harikasın. Zekisin, cesursun, güzelsin.

Bir şekilde ona kendini güzel bile hissettirmişti.

Saçları kuruduktan sonra biraz makyaj yaptı - kırmızı kirpiklerini siyaha çevirmek için rimel ve biraz allık - ve giyinmek için odasına geri döndü, bir kot pantolon ve Botanik Bahçeleri tişörtü giydi. Joaquin'i mutfakta kot pantolon ve lacivert bir gömlek giymiş, kahvaltı hazırlarken buldu.

Bir an için artık aralarının garip olup olmayacağını merak etti, ama onu gördüğünde yüzünde beliren gülümsemeyle korkusu kayboldu.

"Günaydın güzelim." Ona doğru yürüdü ve bir fincan kahve uzatarak dudaklarından öptü. "İyi uyudun mu?"

"Pek sayılmaz."

"Hayır mı?" Endişeli görünüyordu.

"Kafam seninle çok doluydu."

Sırıttı. "Ooh. Bunu sevdim."

"Peki ya sen?"

"Hayır. Aklım güzel bir kızıl saçlıyla ilgili düşüncelerden kurtulamadı."

Mia'nın yanaklarına sıcaklık doldu. "Bu hoşuma gitti."

Kahvaltısını bitirmesine yardım etti ve birlikte çırpılmış yumurta, kızarmış ekmek ve dilimlenmiş greyfurt yemeye oturdular.

Mia, Joaquin'in yüzündeki ciddi ifadeyi fark ettiğinde yumurtalarının üzerine biber ve acı sos serpmiştir. "Bir sorun mu var?"

"Bunu sana dün gece söyleyecektim. Polis departmanında bir sızıntı var."

Joaquin, gazetesindeki muhabirlerden birinin polis departmanındaki birinden Andy ve Jason'ın Mia ve Pentagon'u ilgilendiren davalarıyla ilgili büyük haberlerin ortaya çıkmak üzere olduğunu nasıl öğrendiğini anlatırken Mia şaşkın bir sessizlik içinde onu dinliyordu.

"Darcangelo'yu aradım ve o da dava dosyasının fotokopisini çeken kişiyi yakalayan Şef Irving'i uyardı. Onu kovdu ve hatta dava bile açabilir. Sonuçta Cate'in eline bir şey geçmedi, yani bunların gazetede yer alması konusunda endişelenmene gerek yok. Sanırım Cate polisi uyardığımdan şüpheleniyor. Eğer öğrenirse ..."

Mia, Joaquin'in tüm bunları ona neden daha önce anlatmadığını merak etmekten, patronu yaptıklarını öğrenirse ona ne olacağı konusunda endişelenmeye başladı.

"Başın büyük belaya girer mi?"

"Editörüm Tom, Cate'in gizli kaynağını ifşa ettiğimi ve ona büyük bir habere mal olduğumu bilseydi, muhtemelen beni anında kovardı ve haksız da sayılmazdı. Muhabirler büyük hikayeler için böyle kaynaklara ihtiyaç duyarlar. Dün Cate'ten bir şey aldım, asla geri veremeyeceğim bir şey."

Mia onun sesinde hissettiği çatışmayı duyabiliyordu. "Benim için meslektaşının ve gazetenin çıkarlarına karşı geldin. Benim için işini riske attın."

"Sana bir söz verdim Mia. Eğer işimi kaybedersem, sonunda iyi olacaktım. Ama güvenini kaybetseydim ya da geleceğini riske atsaydım
-Bununla yaşayamazdım."

Mia'nın kalbi eridi. "Teşekkür ederim."

"Sana daha önce söylemeliydim. Özür dilerim. Akşam yemeğimizi mahvetmek istemedim ve sonra... Dün geceki her şeyle birlikte unuttum."

Uzanıp onun elini tuttu. "Lütfen özür dileme. Cate'in kaynağından neler olduğunu öğrenmesinin bir yolu var mı? Bunu bir araya getirmek için kullanabileceği e-postalar, mesajlar ya da telefon kayıtları var mı?"

Kahvesinden bir yudum aldı. "Hayır. İmkânı yok. Darcangelo, sızıntının onu kimin ihbar ettiğini bilmediğinden emin oldu. Irving'in onu dosyayla birlikte yakalaması büyük bir şanstı. Cate benden şüphelenebilir ama bu kanıtlayabileceği bir şey değil."

Mia bir nefes verdi. "Bu içimi rahatlattı."

"Bugün haber odasında ilginç bir gün olabilir."

Joaquin omzunda fotoğraf makinesi çantasıyla asansöre adım attı, aklı Mia'ya o kadar takılmıştı ki Matt'in de onunla birlikte girdiğini fark etmedi.

Kapılar kapandı.

"Oh, hey, Harker."

"Yüzündeki o gülümseme de neyin nesi?" Matt, orada duyacak başka kimse olmamasına rağmen eğildi. "Dün gece şansın yaver gitti mi?"

Joaquin'in duyguları bu kadar şeffaf mıydı?

Joaquin, Matt'e Mia'yla harika bir akşam geçirdiğini söylemek için ağzını açtı ama söyleyemeyeceğini fark etti. "Hayır, öyle bir şey değil."

Polis katili yakalayana ve Mia artık herhangi bir gazete soruşturmasının potansiyel odağı olmayana kadar, dün yaptıklarından sonra ona karşı hisleri olduğunu kimseye söyleyemezdi. Ayrıca, Mia'nın aralarındaki yeni ve kırılgan ilişkiyi başkalarıyla konuşması konusunda ne hissedeceğinden emin değildi.

"Oh, hadi ama. Seni çok iyi tanıyorum. Ne oldu?" "Bir erkek mutlu olamaz mı?"

"Bir iG gününde, sabahın sekiz buçuğunda mı?" Matt başını salladı. "Hayır, kesinlikle olmaz -eğer önceki geceyi birileriyle yatarak geçirmediyse."

"Dün gece biriyle yatmadım. Dansa gittim ve iyi vakit geçirdim."

"Sen ve senin salsan."

"Sana öğretmeyi teklif ettim. Annemin dediği gibi, 'Dans edebilen bir erkek, kadınlar için ağırlığınca altın değerindedir.'"

Asansörün kapıları haber odasına açıldı ve ikisi birlikte I-Team için ayrılmış köşeye doğru ilerlediler.

Anna ve Alex çoktan oradaydı. Tom kapalı kapılar ardında birine bağıırıyordu. Anna, elinde gazetenin bir kopyasıyla Sophie'nin masasına oturmuş, yüzünde kederli bir ifade vardı.

"Üzgünüm dostum," diyordu Alex. "Bu berbat bir şey. Bir haber üzerinde çok çalışıyorsun ve haber editörünün biri her şeyi berbat ediyor."

"Ne oldu?" Joaquin masasına doğru ilerledi.

"Başlığında bir yazım hatası var." Anna ön sayfayı kaldırdı ve okudu. "Sınırı aşmak: Brighton polisleri 8. Bölge konutlarını izinsiz aradı. Bir R ile."

Demek Tom bu yüzden bağıırıyordu.

"Çok üzgünüm, Anna." Joaquin onun için üzülüyordu. Bu öyküyü ya da onu takip eden yazıları herhangi bir gazetecilik yarışmasına sokamayacak ya da başka işlere başvururken bir klip olarak kullanamayacaktı. "Harika bir iş çıkardın. Hiçbir şey bunu değiştiremez."

En son gelen Cate oldu. Joaquin hariç herkese günaydın dedi.

"Dün seni terk eden kaynakla temasa geçtin mi?" Alex sordu.

Carajo.

Neden oraya gitmek zorundaydı ki?

"Ben yaptım." Cate el çantasını masasının üzerine koydu. "Şef Irving benim için belgeleri kopyalarken tesadüfen onu gördü. Onu oracıkta kovdu ve dava açıp açmayacağına karar vermek için şehir avukatına danışıyor."

Suçluluğun keskin kenarı Joaquin'in üzerine bastırdı. O kaynak şu anda her ne yaşıyorsa -gelir kaybı,

kaygı, olası yasal sorunlar - onun işiydi.

"Kaynağınız olmak berbat bir şey," dedi Alex. "Bunun ne anlama geldiğini biliyorsun."

Joaquin duymak istediğinden emin değildi.

Cate cevapladı. "Bu, polis merkezindeki hiç kimsenin benimle ya da başka bir gazeteyle bilgi paylaşmayacağı anlamına geliyor - en azından bir süre için. Benim işim daha da zorlaştı."

"Gerçekten üzgünüm, Cate." Joaquin ne için üzgün olduğunu ona asla söyleyemezdi.

Ona soğuk bir bakış fırlattı. "Evet."

Joaquin sesli mesajlarını ve e-postalarını kontrol etti ve Syd'in kendisine birkaç görev gönderdiğini gördü. Sokakta yürürken hizmet köpeği çalınan kör bir adamın fotoğrafı. Doksanlı yaşlarındaki iki kardeşin Colorado'daki elli üç on dört dağın (zirvesi 14.000 feet'in üzerinde olan dağlar) hepsine tırmanmayı yeni bitirmiş bir fotoğrafı.

Bir sonraki Joaquin'in göğsüne isabet etti.

Syd, geçen ay Palace Hotel'deki terör saldırısında öldürülen güvenlik görevlilerinden birinin dul eşi ve yeni doğan bebeğinin fotoğrafını istedi. Adam, aralarında bu haber odasındaki herkesin de bulunduğu yabancıların hayatını kurtarmaya çalışırken ölmüş ve ardında ilk bebeklerini doğurmak üzere olan bir eş bırakmıştı.

Bazen hayat çok acımasızca adaletsizdi.

Joaquin, Syd'in talep ettiği çekimleri ayarlamak için birkaç telefon görüşmesi yaptı, ardından diğerleriyle birlikte sabahki I-Takımı toplantısı için konferans salonuna yürüdü.

Tom son gelen oldu. "Hughes, manşet için üzgünüm. Çok iyi bir hikâyeydi. Warner, DPD'deki kaynaktan haber aldın mı?"

"Kovuldu. Irving onu dosyaları kopyalarken yakaladı ve anında kovdu. Genelde fotokopi odasına girmez, bu yüzden ona haber verilmiş olabileceğini düşünüyor." Cate dikkatle Joaquin'e baktı. "Acaba bizim haber odasından biri polisle temasa geçip

Belki Mia Starr'a sempati duyan, mesela onu yemeğe götüren biri onları uyarabilir."

Joaquin, Cate'in bakışlarıyla doğrudan karşılaştı ve bundan nasıl kurtulacağını merak etti. Ama tek kelime etmesine gerek yoktu.

"Çizgiyi çok aşkın, Cate," dedi Matt. "Ramirez sen lisedeyken de bu takımın sadık bir üyesiydi."

"Ramirez? Kafan iyi olmalı," dedi Alex. "Bir kaynağı kaybetmek berbat bir şey ama-"

"Bayan Warner, bu ekibin bir üyesini soruşturmanızı sabote etmekle suçlamak istiyorsanız, ağzınızı açmadan önce kanıtınız olsa iyi olur." Tom elindeki kalemi Cate'e doğru uzattı. "Yeterince açık konuştum mu? Ramirez'e bir özür borçlusun."

Cate'in bakışları düştü. "Üzgünüm, Joaquin."

Joaquin kendisine olan inançlarından çok etkilenmişti ama bunu hak etmemişti. "Sorun yok. Sadece üzgün olduğumu biliyorum."

Tanrım, kendini bir hain gibi hissediyordu -sadece Cate'e değil, bu odada az önce onun için ayağa kalkan herkese karşı.

MIA aletlerini lavaboya taşıdı, küçük bir kovayı çamaşır suyu ve sıcak suyla doldurdu ve aletleri ıslatmak için içine bıraktı. Orkideler bakteri ve diğer hastalıklara karşı son derece hassastı ve patojenleri yayma riskini almak istemiyordu. Ellerini yıkadı, sonra organize oldu, saksı ortamı torbalarını açtı, saksı değiştireceği orkideleri topladı ve buharı yeniden doldurdu. Sonra aletleri aldı, her birini duruladı ve masaya taşımadan önce kuruttu.

Çalışırken kendini Joaquin'le dans ettikleri son şarkı olan salsa adımlarını mırıldanırken ve dans ederken buldu

kafasına takıldı. Buna aldırmadı. Melodi çok güzeldi, ritmi şehvetliydi ve sözleri çok seksiydi.

Bu bildiğim hiçbir şeye benzemiyor/ Seni kollarımda istiyorum/ Seni her yerinden öpmek, kutsal yerlerini tatmak istiyorum...

Joaquin'in dün gece kendisine bu sözleri söylemesine, vücudunu onunkine bastırmasına nasıl dayandığından emin değildi. Tanıdığı en şehvetli adamdı, işine, müziğe ve dansa, arkadaşlarına ve ailesine tutkuyla bağlıydı. Ama onu en çok şaşırtan şey bu değildi.

Onun yanında durdu. Onu korumak için kendi kariyerini riske attı.

Daha önce hiçbir erkek onun için bunu yapmamıştı.

Tanrım, başının belaya girmemesini umuyordu. Sızıntının arkasında kendisinin olduğunu kimsenin kanıtlayamayacağını söylemişti ama Mia hayatın nadiren planlandığı gibi gittiğini çok iyi biliyordu.

"Merak etme," demişti Wu işe gitmeden önce, onu kollarına almış, yumuşak ve yavaşça öpmüştü. Sonra da Wu kötü adamı gözaltına alana kadar onu evinde kalmaya davet etmişti. "Dans derslerine kaldığımız yerden devam edebiliriz."

Öpüşmeye de kaldıkları yerden devam edeceklerini umuyordu, çünkü oh, tatlı cennet.

Mia çalışmayı bıraktığını fark etti ve şimdi bir elinde Brassolaeliocattleya Pembe Elmas, diğer elinde makas, öylece durmuş boşluğa bakıyordu.

Kendine gel, Starr.

Bugün saksı değiştirmesi gereken yüzlerce bitki vardı ve hayal kurarak bu işi halledemezdi. Bitkinin rizomlarını yıkadı, sonra her biri kendi saksısına sahip dört canlı bitki oluşturmak için onları kesti. Ama kısa süre sonra tekrar mırıldanmaya başladı.

İspanyolca anlamayı ne kadar isterdi. Bütün şarkıların sözlerini anlayabilirdi. O mümkün olurdu

Joaquin'le ana dilinde konuşmak için. Kullandığı o küçük sevgi sözcüklerini anlayabilirdi. Tamam, aşkım, bu yeterince basitti. Ama diğeri...

Neden biraz İspanyolca öğrenmiyordu ki? Öğle yemeğinde birkaç kelime ve cümle öğrenebilir, sonra da ona sürpriz yapabilirdi.

Yeniden odaklanarak orkideleri çoğaltmaya koyuldu, sonra kafeteryadan bir sandviç aldı ve ofisine oturdu. Bilgisayarını açtı ve internette İspanyolca web sitelerini araştırdı.

İlkinde Meksika İspanyolcasında küfür ve argodan başka bir şey yoktu. Joaquin'e annesini becermesini söylemek gerçekten de aklındaki şey değildi.

Bir sonraki sayfada, bir insanın tatildayken bilmek isteyebileceği türden birçok temel cümle vardı. Ama Joaquin'e tuvaleti nerede bulabileceğini ya da bir sonraki benzin istasyonunun ne kadar uzakta olduğunu sormak istemiyordu.

Bir sonrakine tıkladı ve bazıları romantik olan temel ifadelerin bir karışımını buldu. Öğle yemeğini yerken bunları ezberledi, bir Word belgesine kopyaladı ve yüksek sesle tekrarladı. "Te quiero. Senden hoşlanıyorum. Te deseo. Seni istiyorum."

İfadeler daha da sıcaklaşmaya devam etti. "Tócame. Dokun bana. Quiero arrancarte la ropa. Elbiselerini yırtmak istiyorum." Oh, kahretsin, evet, yaptı.

Bir sonraki uzun ve ağız dolusu bir sözdü ama hiçbir dilde daha doğru sözler söylenmemiştir. O da içinden çıkmaya çalıştı. "Creo que eres el hombre más sexy que he conocido. Bence sen tanıdığım en seksi erkeksin."

"Teşekkür ederim Mia."

Mia çığlık atarak ayağa fırladı ve sandviçinden geriye kalanları yere düşürdü. Yüzüne bir sıcaklık hücum etti. "Michael. Ben... ben... İspanyolca çalışıyorum."

Michael kıkırdadı. "Duydum. Karım Ekvadorlu. Onunla tanıştıktan sonra ben de aynen senin yaptığını yaptım."

"İşe yaramış olmalı." Mia eğilip öğle yemeğinden arta kalanları toplarken rahat görünmeye çalıştı.

"Öyle oldu." Michael küçük bir kahkaha attı. "Sizi korkuttuğum için özür dilerim. Serayı kontrol etmeye gittim ama seni orada bulamadım. İyi olduğundan emin olmak istedim."

"Tamamen utanmış hissetmek dışında iyiyim. Teşekkürler."

"Bu konuda endişelenmeyin. Bu bizim sırrımız olacak. O her kimse, şanslı bir adam." Michael onu rahat bıraktı.

Ezberlemek istediği cümlelerin çıktısını aldı ve orkideler üzerinde çalışırken bunları fısıldadı. Beş saatten fazla bir süre sonra Joaquin'in evine vardığında hâlâ cümleleri çalışıyordu. Misafir yerine park etti ve zihinsel olarak prova yaparak güvenlik kapısına ve asansörlere doğru yürüdü.

Te quiero, Joaquin. Bence sen en seksi erkeksin.

Geri kalanı neydi?

Güvenlik kapısının kilidini açtı ve üçüncü kata çıkan asansörün düğmesine bastı. El çantasından kopya kâğıdını çıkardı.

Bakışlarını bir hareket yakaladı; asansörün cilalı çelik kapılarındaki bir yansıma. Omzunun üzerinden baktı.

Siyah kapüşonlu bir adam.

Adrenalin patlamasıyla çömeldi, elini SIG'in peşinden çantasına attı ama artık çok geçti.

BAM!

İlk atış cam güvenlik kapısını paramparça ederek parçalara ayırdı.

BAM! BAM! BAM! BAM! BAM!

Mermiler başının yanından vınlayarak geçip arkasındaki çeliğe gümbürtüyle çarptı. Kalçasında ve göğüs kafesinde bir şey yanıyordu. Asansörün sesini duydu ve kata doğru yuvarlandı.

açık kapılar, sonra oturdu ve kapanmadan hemen önce geri ateş etti.

BAM! BAM! BAM!

JOAQUIN Speer'dan ayrılıp kuzeye, sokağına doğru ilerledi. Mia'yı görmek ve iş gününü geride bırakmak için sabırsızlanıyordu. I-Takımı toplantısı dışında kötü bir gün geçirmemişti.

Polis çalınan hizmet köpeğini bulmuş ve Joaquin de köpeğiyle yeniden bir araya gelen sahibinin rahatlamasını ve mutluluğunu görüntülemek için kamerasıyla hazır bulunmuştu. İki yaşlı adam Joaquin'i bilek güreşine davet etmiş ve onu yenmeye çok yaklaştırmışlardı, sonrasında yüzlerindeki kahkahalar kameraya yansımıştı. Joaquin doksanına bastığında o ikisi kadar formda olmayı umuyordu.

Dul kadın ve yeni bebeğiyle yaptığı çekim tam da düşündüğü gibi zor olmuştu. Kadın onun Denver Independent'tan olduğunu ve o korkunç gece Palace Hotel'de bulunduğunu duyduğunda gözyaşlarına boğulmuştu. Joaquin onun yanında kalmış, kocası hakkında anlattıklarını dinlemiş ve kocasının korumaya çalıştığı insanlardan biri olarak ona teşekkür etmişti. Kocasının fotoğrafının yanında küçük kızını tuttuğu fotoğraf boğazına bir yumru oturtmuştu.

Sokağına döndü ve otoparkına dönmek için sinyali yaktı; ardından garajdan bir adam koşarak tam önüne çıkınca frene bastı.

Siyah kapüşonlu bir adam, elinde tabanca.

Piç kurusu silahını kaldırdı, koşarken ateş etti ve Joaquin'in ön camını paramparça etti. Joaquin refleks olarak gözlerini korumak için yüzünü çevirdi. Tekrar baktığında adam caddeden aşağı doğru koşuyordu. Joaquin adamın gitmesine izin verdi, aklında tek bir düşünce vardı.

Mia.

Kalbi hızla çarparak garaja girdi, bakışları misafir park yerindeki Mia'nın Mazda'sına takıldı. Sonra onu gördü: asansörlerin güvenlik kapısı. Paramparçaydı.

Madre de Dios, Mia.

Kamyonetini kırılmış camdan bir duvarın yanında durdurdu, telefonunu kaptı ve dışarı fırlayarak 911'i aradı, Mia'yı orada bulacağını biliyordu, ağır yaralıydı, belki ölüyordu, belki de çoktan ölmüştü.

Tanrım, hayır.

Aracını çevirdiğinde kimseyi bulamadı.

Rahatlama onu neredeyse bacaksız bıraktı. Bir şekilde merkeze adresini verdi, bakışları yıkımın üzerinde geziniyordu. Her yerde cam kırıkları vardı. Çelik asansör kapılarındaki mermi izleri. Bir 9 mm ve bir 45 kalibrelik mermi kovanı dağılmıştı.

Piç kurusu Mia'yı burada köşeye sıkıştırmıştı ama o da karşılık vermişti.

Vurulmuş muydu?

Duvarlarda hiç kan izi yoktu. Sonra, karo zeminde onu gördü.

Kan.

Sikeyi

m.

Mia!

Tuşa bastığında santral görevlisinin kendisine sorular sorduğunu fark etti. "Yaralıların olduğu bir silahlı saldırı oldu. Ambulansa ihtiyacımız var. Saldırgan siyah kapüşonuyla Walnut'tan güneye doğru koşuyor. Elinde tabanca var. Yaralı taraf binanın içinde. Onu bulmaya çalışıyorum."

"Onu hatta aldık, efendim."

Tanrı'ya şükür.

"SWAT ve bir ambulans gönderdik."

Joaquin artık siren seslerini duyabiliyordu. "Ona yolda olduğumu söyle. Teşekkürler."

Aramayı sonlandırdı. Mia'yla konuşuyorlarsa ona ihtiyaçları yoktu. Mia'ya bir mesaj gönderdi ve çevredekiler toplanmaya başlarken temel konulara odaklanmaya çalıştı.

"Ne oldu?" "Biri mi vuruldu?"

Joaquin onlara "Hiçbir şeye dokunmayın," dedi. "Burası bir suç mahalli."

Tetikçiyi gördüm. Gitmiş. Kötü mü yaralandın?

Asansörün kapıları açıldı. Joaquin içeri girdi ve dördüncü katın düğmesinde kanlı bir parmak izi buldu.

Bir fahişenin oğlu onu nasıl bulmuştu?

Onun yanıtını beklerken saniyeler geçip gitti. Cevap geldiğinde telefonuna bakıyordu.

Fena değil. Kapılar kilitli. Banyodayım.

Joaquin asansör boyunca volta attı, kapılar kendi katına açılır açılmaz fırladı ve dairesine doğru koşmaya başladı. Cebinden anahtarlarını çıkardı, ön kapısında kan gördü ve kilidi açtı. "Mia, ben geldim."

Onu vurmasını istemedi.

Yerdeki kan damlaları onu banyo kapısına götürdü. "Ben buradayım. İçeri geliyorum Mia, tamam mı?"

"Seni vurmayacağıma söz veriyorum." Ama kapı kilitliydi.

Anahtarı nereye koyduğunu o anda hatırlayamayan Joaquin bir adım geri çekildi ve anahtarı tekmeleyerek içeri soktu.

Mia cep telefonuna, "O burada," dedi. Hâlâ parkasını giymiş halde küvete uzandı, tabanca yanında yerde duruyordu. "Yerde kan var."

"Bunu umursadığımı mı sanıyorsun? Tanrım, Mia, seni ölü bulacağımdan korkuyordum." Joaquin, Mia'nın yanında diz çöktü.

onu kucaklama isteğine direnerek. "Hadi seni şu parkadan çıkaralım."

Palto çıkarken yüzünü buruşturdu, acısı onu kesiyordu. "Sanırım sadece bir sıyrık. Bir şey söyleyemem. Kulaklarım çınlıyor. Çok gürültülüydü."

"Eminim."

Tişörtü sol göğsünün hemen altından yırtılmış ve kanla lekelenmişti.

"Tişörtünü de çıkarmamız gerekiyor. Bu konuda bana güveniyor musun?"

"Sen... şaka mı yapıyorsun?" diye mırıldandı sıkılmış dişlerinin arasından, gömleğini başının üzerine çekmeye çalışarak.

"Bırak ben yapayım."

Gömleği çıkarınca, kot pantolonunun da kalçasına yakın bir yerden yırtılmış olduğunu gördü. Kanın çoğu oradan geliyor gibiydi.

Fermuarını açtı, kıyafetlerinden sıyrılmaya çalıştı ve tekrar cep telefonu ile konuştu. "Kıyafetlerimi çıkarmama yardım ediyor."

Joaquin sevkıyatı unutmuştu.

"Kıpırdama. Bunu ben hallederim." Joaquin ayakkabılarını ve çoraplarını çıkardı, sonra kot pantolonunu çekiştirerek indirdi ve bir kenara fırlattı.

Soluk teninde iki kurşun yarası vardı; biri sol göğsünün hemen altında, diğeri ise sol kalça kemiğinin yakınında çok daha derindi. Her ikisi de hâlâ kanıyordu, kan külotunun ve sütyeninin beyaz dantellerini lekeliyordu.

İki temiz bez aldı, birini kızın eline verdi ve elini göğsünün altındaki yaraya götürdü. "Orada tut." Diğeri de kalçasının yanındaki yaraya bastırdı. "Siren seslerini duyuyor musun? Süvariler neredeyse geldi."

Mia tekrar merkezle konuşarak, "Evet, hâlâ buradayım," dedi. "O da hâlâ burada. Bana ilk yardım yapıyor."

Sirenler şimdi tam altlarındaydı.

Joaquin onun titrediğini gördü. "Üşüyor musun?"

Başını iki yana salladı. "Sadece... titriyorum."

"Şok olabilir." Bir eliyle uzandı, dolaptan temiz bir havlu çıkardı ve onu örtmek için elinden geleni yaptı. "Sıcak kalmalısın."

Gülümsedi ve o öldürücü mavi gözleriyle ona baktı. "Beni ilk kez soyduğunda bunun böyle olacağını düşünmemiştim."

Sözleri adrenalini delip geçmiş, gerginliği kesmişti.

Güldü. "Eve gelir gelmez kıyafetlerini parçalayacağımı bilseydim, en azından sana çiçek getirirdim."

I Mia kendini birine bu kadar yakın hissetmeyeli uzun zaman olmuştu. Joaquin onun yanında kaldı ve elini tuttu,

Sadece acil yardım ekibinin banyoya girmesine izin vermek ve eşyalarını toplamak için yanından ayrıldı.

"Buraya geri döneceğini sanmıyorum," dedi.

Joaquin, acil yardım ekibinin Mia'nın omuzlarına sıcak bir battaniye sarması ve erkek polislerle dolu bir dairede onun namusunu korumak için ellerinden geleni yapmaları konusunda ısrar etti. Hatta Wu'yu bile oyaladı ve Mia acil servisten taburcu olduktan sonra ifadelerini alabileceğini söyledi.

Birinin onunla bu şekilde ilgilenmesine, ihtiyaçlarını tahmin etmesine, ona öncelik vermesine alışık değildi. Bu ona değer verildiğini, el üstünde tutulduğunu hissettirdi. Bu onun paramparça olmuş sinirlerine merhem oldu. Gözlerini kapadı, içinde bulundukları durumun ağırlığını onun taşımasına izin verdi. Ama görüntüler zihnine üşüştü: çelik kapıdaki yansıma, gölgelerdeki siyah kapüşonlu, kırılan camlar, kurşunlar.

BAM!

Gözleri sarsılarak açıldı.

"Özür dilerim," dedi kalçasının yanındaki yaraya basınç uygulayan acil yardım görevlilerinden biri. "Seni incitmek istememiştim."

"Hayır, ondan değil. Ben sadece... gerginim."

"Sakinleştirici ister misin?" "Hayır. Ben iyiyim, gerçekten."

SWAT teçhizatı giymiş iri bir adam, bir elinde M4, diğeriinde Joaquin'in kamera antası, Mia'nın sedyede yattığı yere doğru yürüdü. Onu tanıması bir anını aldı.

"Marc. Partiye geldiğin için teşekkürler."

Eldivenli elini nazikçe kızın omzuna dokundurdu. "Keşke modaya uygun bir şekilde geç kalmak yerine zamanında gelseydik. Bu piçi bulacağız. Sizin adınıza iletişime geçmemizi istediğiniz biri var mı - aileniz?"

Başını iki yana salladı. "Hayır, ben iyiyim. Gerçekten iyiyim."

"şuradakiler sizin kovanlarınız, değil mi, kırk beş mermi?"

Başını salladı. "Ona vurduğumu sanmıyorum."

"Belki değil, ama karşılık verdin. Onu korkuttun ve kaçmasını sağladın. Ne yazık ki şimdilik silahınıza el koymak zorundayız. Bu soruşturmanın bir parçası."

"Sanırım küvetin içinde."

Joaquin, Mia'nın gece çantasını taşıyarak onlara doğru yürüdü. "Hey, Hunter, bana bir iyilik yap. Yakala şu orospu çocuğunu."

"Tamamdır." Marc, Joaquin'e kamera çantasını uzattı. "Sen iyi misin? Sana da ateş ettiğini gördüm. Ön camın paramparça olmuş."

"Ne?" Mia bunu bilmiyordu. "Sana ateş mi etti?"

Joaquin sarsılmış görünmüyordu. "Iskaladı."

Tanrı'ya şükür.

Marc banyoya doğru yürüdü. "Ramirez, saçlarımı ağarttın."

Joaquin, Mia'yla birlikte ambulansa bindi, eşyalarını kapıdan içeri taşıdı ve sağlık personeli enfeksiyonu önlemek için serum antibiyotik verirken ve onu temizlemeye çalışırken elini tuttu. Göğüs kafesindeki şarapnel yarasına dikiş atılmasına gerek yoktu ama kalçasındaki daha derin sıyrıkta birkaç küçük mermi parçası vardı.

Doktor ona lokal anestezi uyguladı, yarayı tuzlu suyla yıkadı, ardından cerrahi cımbızla dürttü, metal parçalarını çıkarıp plastik bir leğene bıraktı. "Sadece bir ... küçük ... parça daha."

Cımbız daha derine bastırıp uyuşmamış dokulara ulaştığında Mia nefesini tutup Joaquin'in elini sıktı.

Joaquin onun yanağını okşadı, saçlarını öptü. "Bekleyip ona biraz daha Novocain veremez misin?"

"Özür dilerim." Doktor son parçayı havaya kaldırdı. "Anladım."

Mia biraz başının döndüğünü hissetti. "Bu... umduğumdan çok daha az eğlenceliydi."

"Biraz lidokain jeli sürelim. Bir süre bekledikten sonra seni tekrar dikeceğiz." Doktor ayağa kalktı, steril eldivenlerini çıkardı ve odadan çıktı.

Polis geldiğinden beri Mia ilk kez Joaquin'le yalnız kalmıştı.

Onun saçlarını okşadı. "Çok üzgünüm Mia. Neden önce senin uyuştuğundan emin olmadı bilmiyorum."

Başını kaldırıp ona baktı. "Burada olmana çok sevindim."

Bakışları sanki yüz hatlarını ezberlemeye çalışıyormuş gibi kızın yüzünde gezindi. "Piç kurusu kamyonetimin önüne atladı. Ona çarpabilirdim ama frene bastım. Bana ateş ettiğinde ve kim olduğunu anladığımda tek düşünebildiğim sendin. Sonra arabayı ve parçalanmış camları gördüm. Tanrım, Mia. Öldüğünden ya da ölmekte olduğundan emindim. Hiç bu kadar korktuğumu hatırlamıyorum."

Mia erkeklerin korku duyduklarını itiraf etmelerine alışık değildi ve onun kendisi için korktuğunu düşünmek Mia'yı etkilemişti. "Beni nasıl buldu?"

"Bilmiyorum ama öğreneceğimden eminim." Kızgın görünüyordu.

Kapı çalındı ve Wu kafasını içeri uzattı. "Bayan Starr. Şu an uygun bir zaman mı?"

Oh, harika. Onunla uğraşmak istemiyordu, henüz değil. "Elbette."

"Öncelikle, bu olay için ne kadar üzgün olduğumu ve kötü yaralanmadığınızı görmekten ne kadar rahatladığımı söylememe izin verin."

Onu susturmak için bir elini kaldırdı. "Bana bir şey sormadan önce, beni nasıl bulduğunu bilmek istiyorum."

JOAQUIN DE BUNU DUYMAK İSTİYORDU. "Bu sefer sen cevap ver önce bizim sorularımız."

Wu pek mutlu görünmüyordu. "Şüpheli, Jason Garcia'nın kredi kartını sizin adresinizi internette aramak için kullanmış Bay Ramirez. Karttan bir sinyal aldık ve siz aradığınızda bunu takip ediyorduk Bayan Starr. Bir şekilde Bay Ramirez'le kaldığınızı biliyordu ve bir kamu kayıtları web sitesini kullanarak Bay Ramirez'in adresinin izini sürdü."

"Orada kaldığımı nasıl bilebilir? Belki de polis departmanında başka bir sızıntı vardır."

Wu boğazını temizledi, Mia'nın iddiasından rahatsız olduğu belliydi. "En iyi tahminim sizi takip ettiği, ikinizi birlikte gördüğü ve Bay Ramirez'in plakasına baktığı yönünde. Belki de onu gece kulübünden aldığınızda sizi görmüştür."

"Ama kesin olarak bilemezsiniz." Joaquin etkilenmemiştir.

"Hayır, bilmiyorum."

"Mia bu gece neredeyse öldürülüyordu. Bizi daha önce uyarmış olsaydınız, bunlar olmazdı."

"Kredi kartı kayıtlarına erişmek polis dedektifleri için bile zaman alıyor. Her şeyi yapıyoruz."

"Buna inanmıyorum." Joaquin kendini tutamayacak kadar sarsılmıştı. "Mia şu anda hayatta, DPD sayesinde değil. Onun üçüncü kurbanı olabilirdi."

"Dördüncü," dedi Wu.

Mia'nın yüzü bembeyaz oldu. "Ne?"

"Dördüncü mü?" Joaquin sordu.

"Öğleden sonranın çoğunu Colorado Springs'de geçirdim. Bu adam her kimse, Tuğgeneral Stephen Frank'i vurup öldürmüş. Onu paralı bir otelin dışında yakaladı ve kafasından vurdu. Tanık yok, kamera yok. Cesedin yanında cüzdan yoktu, bu yüzden Meyer ve Garcia'ya yaptığı gibi katilin cüzdanı aldığını varsayabiliriz. Raporu gördüm ve bize verdiğiniz bilgilerden generalin adını tanıdım. Bu kez katil duvara kurbanın kanıyla sizin adınızı yazmış."

"Frank'i de mi öldürdü? Benim adımlı... kanla mı?" Mia tüm bunları sindirmekte zorlanıyor gibiydi. "Hâlâ suçu benim üzerime mi yıkmaya çalışıyor?"

Joaquin onun elini daha sıkı tuttu.

"Belki de," dedi Wu. "Ya da belki de senin için geldiğine dair bir uyarıydı."

Bu rahatlatıcı bir düşünceydi.

"Dün gece sekiz ile on saatleri arasında neredeydiniz?" Wu sordu.

"Beni rahat bırak dostum. Benim evimde benimle birlikteydi." Javier başparmağını Mia'nın parmak eklemlerinde gezdirerek onu kontrol etti. "Nasılsın Mia?"

Başını hafifçe salladı. "Bilmiyorum bile."

Wu, sanki Joaquin zaten cevaplamamış gibi sorusunu tekrarladı. "Dün gece neredeydin?"

"Şüpheli olmadığımı söylediğinizi sanıyordum." "Bu sadece rutin bir soru."

"Joaquin'in evindeydim. Bu sabaha kadar ayrılmadım."

"Tuğgeneral Frank'in ölmüş olmasına ne diyorsunuz?"

"Bilmiyorum. İlk başta yağmacılık yapmalarına izin veren Frank'ti. Raporumun örtbas edilmesine yardım etti. Bunun için terfi de aldı. Hardal gazıyla ilgili ilk soruşturmada yer aldı ve bazı adamların

Bu yüzden sanırım birileri bunu ona karşı kullanabilir."

"O ve Powell iyi anlaşıyor mu?"

"Çoğu zaman yaptılar, ta ki ... Bekle. Bunun arkasında Powell'ın olduğunu mu düşünüyorsun?"

Piç kurusu.

Joaquin zaten ondan nefret ediyordu.

"Davayla ilgilenen bir kişi. Size karşı güçlü bir nedeni var. Neden en baştan başlayıp bana bu gece neler olduğunu anlatmıyorsun?"

Mia, Wu'ya tüm hikâyeyi anlatırken Joaquin onu dinledi, belli ki ayrıntıları hatırlamak için elinden geleni yapıyordu.

"Yüzünü göremedim. Camda çok fazla çatlak vardı ve ışık gözlerimin içindeydi. Ama tanıdık gelen bir şey vardı. Karşılık verdim, birkaç el ateş ettim. Adrenalinin etkisindeydim. Onu vurduğumdan şüpheliyim. Asansör kapıları kapandıktan sonra 911'i aradım. Asansörün nerede durduğunu görüp beni Joaquin'in katına kadar takip etmesinden korktum. Dairene girdim Joaquin, kapıyı kilitledim ve hangi odada olduğumu bilmemesi için yatak odalarının kapılarını kapattım. Kendimi banyoya kilitledim ve küvete uzandım. En iyi gizlenmenin bu olduğunu düşündüm."

Joaquin etkilendi. "Çok zekiceydi."

Wu devam etti. "Asansöre doğru yürürken dikkatinizin dağıldığını söylemiştiniz. Telefonla falan mı konuşuyordun?"

Mia'nın yanakları pembeleşti ve kaçamak bir bakışla Joaquin'e baktı. "Ben... şey... İspanyolca bazı cümleleri ezberlemeye çalışıyordum."

Onu kızartan İspanyolca cümleler mi?

Bu konuyu daha sonra konuşmaları gerekecekti.

Wu, doktor Mia'nın yarasını dikmek için hemşireyle birlikte araya girene kadar sorulara devam etti. "Bunu daha sonra bitirebiliriz. İkinizin de duyması gereken bazı gelişmeler var ve almamız gereken önemli kararlar var."

Wu bununla ne demek istedi?

MIA ödünç aldığı önlüğü kalçalarının üzerinden yukarı çekerken inlememek için dişlerini sıktı. Her ikisi de kanla ıslanmış olan sutyeni ve külotu onun için poşetlenmişti ve bir çift yeşil cerrahi önlük de ona şefkatli bir hemşire tarafından sunulmuştu.

Hemşire, "Kimseye söyleme," diye fısıldadı.

Önlüğün üst kısmı önden çıtçıtı olduğu için giyilmesi daha kolaydı.

Hemşire elinde küçük beyaz bir kâğıt bardakta küçük haplarla döndü. "Bu Vicodin. Doktorun sizin için bir reçetesi var; önümüzdeki birkaç günü atlatmanız için sadece bir avuç hap."

Mia tereddüt etti. "Beni bayıltacak mı? Daha önce hiç uyuşturucu almamıştım."

"Olabilir, ama zaten bu gece araba kullanmayı planlamıyordun, değil mi?"

Hayır, değildi ama bundan sonra ne olacağı hakkında hiçbir fikri yoktu. Joaquin polis arkadaşları ve Wu ile durumları hakkında konuşmak için buluşmaya gitmişti, o ise giyinmiş ve taburcu talimatlarını almıştı.

Hemşire hapi eline döktü ve plastik bir sürahi su verdi. "Yapacağı şey acıyı dindirmek ve size dinlenip iyileşme şansı vermek. Etkisini göstermesi için otuz kırk dakika bekleyin."

"Teşekkürler." Mia hapi yuttu, sonra çoraplarını ve ayakkabılarını aradı, her adımda kalçasının yanındaki derin yarayı çekiştirerek ağır ağır ilerledi.

Sonunda hemşire ayakkabılarını ayağına giydirmek ve bağlamak zorunda kaldı.

"Kendimi bebek gibi hissediyorum."

Hemşire gülümsedi. "Bence sen bir kahramansın. Ayrıca, herkesin arada bir bebekleşmeye ihtiyacı vardır."

Kapı çalındı ve Joaquin kafasını içeri uzattı. "İçeri girebilir miyiz?"

"Gitmeye hazır," dedi hemşire. "Vicodin almış, o yüzden araba kullanamaz."

Joaquin, her ikisi de hâlâ çelik yelekli olan Marc ve Julian'la birlikte içeri girdi.

"Hey, Mia," dedi Julian. "Bu gece tam bir baş belası oldun. Nasıl hissediyorsun?"

"Şanslı." O anda adamların yüzündeki ciddi ifadeyi fark etti. Lanet olsun. Hiç iyi değildi. "Durumumuz nedir?"

İlk Marc konuştu. "Bütün bu olay patladı. Frank'in cinayeti yüzünden CBI ve FBI devreye girdi. Bu gece ya da en geç yarın FBI sizinle konuşmak isteyecek. Bize anlattıklarını duymak isteyecekler."

Daha sonra Joaquin konuştu. "Benim gazetem de dahil olmak üzere medya bu işin peşinde. Cate diğer fotoğrafçılarımızdan biri ve yarım düzine muhabirle birlikte dışarıda oturmuş bizi bekliyor. Çağrı cihazımı kameramla birlikte kamyonumda bıraktım ama Cate ve Tom'dan nerede olduğumu soran otuz kadar mesaj aldım."

"Üzgünüm, Joaquin. Bana bulaşmadan önce hayatın akli başındaydı."

Julian kaşlarını çattı, başını salladı. "Akli başında mı? Hayır. O kadar ileri gitmezdim."

Joaquin onu görmezden geldi. "Benim için endişelenme Mia. Ben sadece seni güvende tutmak istiyorum."

Julian, "Seni bundan sonra nereye götüreceğimizi bulmamız gerekiyor," dedi. "WitSec kriterlerine uymuyorsun. Denver çevresinde birkaç polis güvenli evimiz var. Bu da bir olasılık."

"Bir de Cimarron var," dedi Marc. "O da ne?" Mia bunu hiç duymamıştı.

Marc, "Kayınbiraderim ve babasının küçük bir dağ kulübesi var," dedi.

Joaquin ve Julian nedense bunu komik buldular.

Marc da sırtıyordu, belli ki bir şakanın içindeydi.

"İstersen seni kabul edip etmeyeceklerini öğrenmek için arayabilirim. Jack West

Eski bir ordu komandosudur ve oğlu bir EYP patlamasında ağır şekilde yanana kadar Donanma SEAL'ları ile birlikte bir Deniz Özel Operasyon Ekibinde görev yapmıştır."

"Ne kadar korkunç." Mia bundan daha korkunç bir şey hayal edemiyordu.

"İyileşti ve kız kardeşim Megan'la evlendi. Evleri bir sığınaktan çok daha güzel ve size garanti ederim, sizi orada kimse bulamaz."

"Teşekkürler."

"Dikkate alınması gereken başka bir şey daha var," dedi Julian. "Ramirez, bu adam senin kim olduğunu açıkça biliyor. Nerede yaşadığını biliyor. Hatta seni aramaya gelebilir ya da Mia'nın hâlâ senin evinde olduğunu düşünebilir. Bundan sonra ne yapacağı hakkında hiçbir fikrimiz yok. Ya bir süre ortalıkta görünmemelisin, belki Cimarron'a da gidebilirsin ya da Mia'dan uzakta başka bir yerde kalmalısın. Mia'nın olduğu yerle işin arasında gidip gelemezsin. Onu Mia'ya götürebilirsin."

"Haklısın. Mierda."

Mia'nın midesi bulandı, büyük resim netleşmeye başladı. "İşe gidemem, değil mi? Şimdi olmaz. Bu geceden sonra olmaz."

Julian başını salladı. "Üzgünüm Mia. Dünyanın tersine dönmüş gibi hissettiğini biliyorum ama sana söz veriyorum, onu bulacağız. İşvereninizle ilgili yardıma ihtiyacınız olacak mı? DPD ihtiyaç duydukları her şeyi vermekten mutluluk duyacaktır."

"Eminim iyi olacaktır. Önümde birkaç tatil günü var." Onları bu şekilde kullanmayı planlamamıştı.

"Plan yapmaya başlamadan önce Cimarron'u arayıp ne diyeceklerini öğreneyim." Marc odadan dışarı çıktı.

Bunalmışlık hissiyle ağırlaşan Mia bir sandalye buldu ve yüzünü buruşturarak oturdu.

Joaquin onun yanına oturdu. "Fazladan bir sürü tatil saatim var. Neden biraz izin almıyorum? Tüm bunlarla tek başına uğraşmak zorunda kalmanı istemiyorum."

"Bunu yapar mısın?"

Başını salladı. "Evet."

"Bu hikaye manşetlere taşınırken benimle ilişkilendirilmeniz gazetede ki işlerinizi zorlaştırmayacak mı?"

"Bu geceden sonra bunu durdurmak için artık çok geç. Bununla daha sonra ilgileneceğim."

Marc yüzünde bir sırıtışla odaya geri döndü. "Jack'in cevabı, 'Bu ne biçim soru böyle? Tabii ki, burada hoş karşılanırlar!'"

"Bu Jack." Joaquin kıkırdadı. "Orayı çok seveceksin."

JOAQUIN, Hunter'ın cipinin arkasında oturuyordu, Mia yanındaki koltukta uyukluyordu, başı omzuna yaslanmıştı, kolunu ona dolamıştı. Hastanede verdikleri hap onu neredeyse bayıltmıştı. Yine de saat geç olmuştu.

Hunter ve Darcangelo hastane güvenliğiyle birlikte çalışarak onları arka kapıdan çıkarmış, Mia'yı medya saldırısından kurtarmış ve Joaquin ile Cate arasındaki yüzleşmeyi ertelemişlerdi. SWAT polislerinin eskortluğunda Joaquin ve Mia'yı önce onun dairesine, sonra da Mia'nın dairesine götürmüşler, sonra da ikisi Cimarron'da kalmak için toparlanırken geride durmuşlardı. Denver'dan ayrıldıklarında saat neredeyse on olmuştu ve Mia Vicodin'in etkisiyle o kadar sersemlemişti ki zar zor hareket edebiliyordu.

Bu Joaquin için sorun değildi. Bir molayı, unutmak için biraz zamanı, korkudan, acıdan ve anılardan kaçmak için bir şansı hak ediyordu. Bu gece güçlüydü, çok güçlüydü; gözyaşı yoktu, panik yoktu, şok yoktu. Yine de Joaquin onun sonlara doğru bunaldığını, yaşadığı dehşetin onu yakaladığını söyleyebiliyordu.

"Keşke o piçi vursaydım." Joaquin onun sesini duyana kadar yüksek sesle konuştuğunu fark etmemişti. "Keşke frene basmadan önce kim olduğunu bilseydim, her şeyi orada bitirebilirdim."

Darcangelo omzunun üzerinden geriye baktı. "Dur. İçgüdülerinizle hareket ettiniz ve herhangi birimizin yapacağı şeyi yaptınız."

Hunter, "Gitmesine izin vererek doğru şeyi yaptın," dedi. "Daha önce söylemek istediğim bir şey vardı. Eğer onu kovalayıp vurmuş olsaydın, yasal bir karmaşanın içinde olurdun. Eğer o seni vursaydı, ölmüş olabilirdin. Her iki durumda da, istediğin bu değil."

"Mia'yı ele geçirmesinden korkuyordum. Ona yardım etmek için gitmesine izin vermek zorunda kaldım." Bunu düşünmesine bile gerek kalmamıştı.

"Büyük bir baskı altında doğru kararı verdin. Bu konuda kendini iyi hisset." Hunter sinyal lambasını yaktı. "İşte sapak."

Karanlığın içinden çiftliğin ön kapısı görünüyordu - büyük kütüklerden yapılmış bir kemer ve üzerinde "Cimarron Çiftliği" yazan ahşap bir tabela. Nate West kamyonetinin içinde oturmuş, ağır çelik kapıyı arkalarından kapatmaya hazırlanıyordu.

Hunter farlarını yaktı. West de aynısını yaptı. Sonra Hunter otoyoldan saptı ve büyük eve giden toprak yola girdi.

Joaquin takip edilmediklerinden emin olmak için tekrar otoyola baktı. West'in kamyonu dışında arkalarında sadece bir çift far vardı.

"Sakin ol Ramirez," dedi Darcangelo. "Bu Wu."

Mia kıpırdandı, inledi, sonra başını kaldırdı.

"Neredeyse geldik. Çiftlik evi şu tepenin hemen ardında."

Doğrulu p etrafına bakındı, güzel yüzünde bir şaşkınlık vardı. "Ev mi? Kulübeyi mi kastediyorsun?"

"Demek istediği bu," dedi Hunter.

Yükseltinin tepesine ulaştılar ve işte oradaydı - Cimarron'un büyük evi görünüyordu.

"İşte orada," dedi Joaquin.

Mia uyuklu bir sesle, "Bu bir kulübe değil," dedi. "Orası bir otel."

Joaquin, Hunter ve Darcangelo ile birlikte kıkırdadı. Ev çok büyüktü. Kendine ait iki katlı bir kütüphanesi, bir spor salonu, bir ev sineması, beş arabalık ısıtılabilir bir garajı ve Colorado'nun en güzel manzaralarından bazılarını bakan bir arka güvertesi vardı.

Hunter, "Kız kardeşim eyaletin en zengin ailelerinden biriyle evlendi," diye açıkladı. "Pencerenizin dışında gördüğünüz tüm bu arazi çiftliğin bir parçası. Jack ve Nate Angus sığırı yetiştiriyor ve çeyrek at besliyor."

"Huh." Mia hâlâ şaşkın görünüyordu. Evet, zavallı chula gitmişti.

Arkalarından West farlarını yaktı.

Hunter kenara çekip West'in geçmesine izin verdi, sonra da onu takip etti. "İkinizi misafir kulübesine yerleştiriyorlar. Jack, Mia'nın tüm bu olanlardan sonra tanımadığı insanlarla takılmak yerine biraz mahremiyet isteyebileceğini düşündü."

Joaquin bir misafir kulübesi olduğunu bilmiyordu ama çiftlik çok büyüktü.

Büyük evin yanından geçtiler, bir süre arkasından güneye doğru ilerledikten sonra karlı bir yola saptılar. Virajı döndüklerinde Joaquin evi gördü; kendi dairesini, Mia'nın dairesini ve muhtemelen bu cipi içine alabilecek kadar büyük bir kulübe. Verandanın ışığı yanıyordu, pencereler iç açıcı bir ışıkla parlıyordu.

Jack elinde baltasıyla odun yığınının uzaklaştı ve el salladı.

Mia hâlâ anlamamış bir halde, "İşte kulübe," dedi.

Hunter arabayı park etti ve Darcangelo ile birlikte arabadan inerek onları ayı gibi sarılarak ve kocaman gülümseyerek karşılayan Jack'e merhaba demeye gittiler.

Joaquin Mia'nın emniyet kemerini çıkarmasına yardım etti. "Sen burada bekle. Kendi başına dışarı çıkma. Gelip sana yardım edeceğim."

"Tamam."

Joaquin dışarı çıktı, aracın arkasından dolaştı ve Mia'nın kapısını açtı. Mia neredeyse kemiksiz bir şekilde Joaquin'in kollarına düştü. "Seni tuttum."

Kollarını omuzlarına dolayarak onu ev sahibinin yanına götürdü. "Hey, Jack."

"Ramirez, seni tekrar görmek güzel."

"Bu arkadaşım Mia Starr. Irak'ta birkaç kez görev yaptı ve Elena'nın ordudaki ilk yılında kuzenim Elena'nın yüzbaşısıydı. Şu anda Vicodin'in etkisinde."

Jack Mia'nın elini tuttu. "Hoş geldin, Mia. Seni misafirimiz olarak ağırlamak bir onurdur."

MIA. Mia. Mia, seni kaltak.

Artık evim dediği eski otobüste oturmuş, eski bir ilk yardım çantasından aldığı gazlı bezi uyluğunun iç kısmındaki sıyrığa bastırıyordu. Neredeyse taşaklarını koparacaktı.

Lanet olası amcık!

Onun orada olduğunu nereden biliyordu? Bir an 9 mm'lik içi boş bir mermiyle kafasında yumruk büyüklüğünde bir delik açmak üzereydi ve sonra...

Gözlerini sıkıca kapattı, arkalarındaki acı kurşun yarısından daha kötüydü.

İğneler. İğneler. Kafatasımdaki iğneler.

Önce onu öldürmeliydi. Diğerlerinden daha zekiydi, hatta o yaşlı osuruk çuvalı Frank'ten bile daha zekiydi. Ona tekrar yaklaşmak kolay olmayacaktı. Kaltağın bir erkekle ilişkisi vardı. O piç eşcinsel olmalı.

Seni yakalayabilirdi.

Evet, ama onun gibi bir adam silahlı olmazdı. Gerçek bir erkek gibi onu kovalamak yerine, dangalak hızla uzaklaştı. Korkak herif.

Bu işi bu gece bitirmiş olması gerekiyordu. Bunu kendi beynine bir kurşun sıkarak ve bu sonsuz acıyı sona erdirerek kutlamayı planlamıştı. Ama her nasılsa, beş metreden altı el ateş etmiş ve onu öldürmeyi başaramamıştı. Belki de Oxy'nin etkisindeydi ya da belki de kadının kafasının arkasında gözleri vardı.

Şimdi onu tekrar bulmalı ve tüm polis arkadaşlarını atlatmalıydı - onlara söylediği yalanları ancak hayal edebiliyordu - böylece onu öldürebilirdi. Bu, yaşamak ve bu acıya daha uzun süre katlanmak demekti. Bunu nasıl yapabilirdi ki?

Belki de kendini öldürmeli ve Mia Starr'ı unutmalı.

Bir an için bunu düşündü, unutulmanın ne kadar tatlı olacağını hayal etti. Ama sonra Mia her şeyden paçayı kurtaracaktı. Onlara ihanet etmek yanına kâr kalacaktı. Bunun olmasına izin veremezdi.

Mia Starr ölmek zorundaydı.

Mia'nın uyandığında aklına gelen ilk düşünce işe çok geç kaldığı oldu. Sonra gözlerini açtı ve kendini çam kirişlerle desteklenmiş cilalı ahşap kalaslardan oluşan bir katedral tavanına bakarken buldu.

Kabin.

Kevin ona sekiz haftaya kadar ücretli izin vermişti ve Julian ile Marc dün gece onu ve Joaquin'i buraya getirmişlerdi. Buranın sahibi olan ve burada kalmalarına izin veren eski ordu komandosu Jack'le tanışmıştı. Ondan sonra...

Vicodin kışına tekme basmıştı.

Nefesi dişlerinin arasından tıslayarak doğruldu. Acıyan sadece kalçasının yanındaki sıyrık değil, tüm vücuduydu. Sanki çok çalışmış gibi ağrıyordu; büyük bir adrenalin artışının artçı etkileri olduğunu düşündü.

Etrafına bir göz attı ve rustik ahşap başlıklı büyük bir kral yatağında uyuduğunu gördü. Komodinin üzerindeki küçük elektrikli saat ona saatin yedi buçuk olduğunu söylüyordu. Doğu halılarını, pırıl pırıl ahşap zemini, güneş ışığı vuran kapalı panjurları inceledi. Spor çantası küçük bir masanın yanında duruyordu ve duvarlarda at fotoğrafları vardı.

Jack West ve oğlunun at yetiştirdiğini duymamış mıydı?

Ayağa kalktığında hâlâ hemşirenin verdiği önlükleri giydiğini fark etti. Duş almak istedi ama bu henüz mümkün değildi. Yirmi dört saat boyunca yaralarını ıslatmaması gerekiyordu. Yine de büyük bir kısmını yıkayabilirdi. Irak'ta matarasından banyo yapmakta ustalaşmıştı. Bunu da halledebilirdi.

Spor çantasını yatağın üzerine kaldırdı, banyo malzemelerini koyduğu plastik çantayı çıkardı, en-suite banyoya girdi ve bakakaldı. Yerler taş karoydu. Duş küvetten ayrıydı ve cam duvarlarla çevriliydi. Jetli küvet iki kişi için yeterince büyüktü. Rustik pirinç musluklu iki lavabo vardı, altlarındaki dolaplar duvarlar, tavan ve zeminle uyumlu ahşaptan yapılmıştı.

Elektrik, merkezi ısıtma ve beş parçalı lüks banyoya sahip bir kabin.

"Kulübe" kelimesini duyduğunda, müstemilatı, av ganimetleri ve dumanlı bir şöminesi olan karanlık, soğuk bir yer bekliyordu. Ama şikayet etmiyordu.

Isıtmalı havlu askısında asılı havlu ve lifleri buldu, lavaboyu sıcak suyla doldurdu ve soyundu. Bir el bezini suya daldırdı, sonra yansımasını gördü ve bakakaldı. Göğüs kafesindeki bandajın altından koyu bir çürük yayılmıştı ve kalçası da morarmıştı. Vücudunun ön tarafına baktı, uyluğunda başka bir çürük gördü - bu nereden gelmişti?

Irak'ta hiç bu kadar hırpalanmış görünmemişti.

Aklının bir köşesinde karanlık düşünceler kıpırdanıyordu. Dün bir adam onu öldürmeye çalışmış ve başarmaya da çok yaklaşmıştı. Bu düşünceleri bastırdı. Kadın karşılık vermişti ve adam kaçmıştı. O iyiydi.

Bandajlarını kuru tutmaya dikkat ederek yüzünü ve vücudunu yıkadı. Sonra cildine nemlendirici sürdü,

deodorant sürdü ve giyinmek için yatağa geri döndü. Henüz kot pantolonla başa çıkamayacağından emin olduğu için lacivert bir yoga pantolonu ve mor, polar astarlı bir kazak çıkardı ve aklı en önemli şeylere yöneldi.

Kahve.

Yatak odasının kapısını açtı ve Joaquin'i hâlâ kanepede uyurken buldu. Parmak uçlarına basarak yanına gitti ve orada durup onu izledi, uzun kirpikleri yanaklarına vuruyordu, çıplak omuzları battaniyenin altından görünüyordu. Kanepe 1.80 boyundaki bir adam için rahat olmasa da, ona yatağı vererek burada uyumuştı.

Sanki onun kendisini izlediğini hissetmiş gibi gözleri açıldı.

"Mia." Doğrulup oturdu, battaniye düşerek çıplak göğsünü tüm ihtişamıyla ortaya çıkardı. "Nasıl hissediyorsun?"

"Daha iyi. Ağrım var."

"Eminim." Gerindi, bu manzara Mia'nın kaldırabileceğinden çok daha fazlaydı.

Boğazını temizledi. "İyi uyudun mu?" "Evet, sonunda uykuya dalabildim."

"Burası güzel bir yer." Etrafına baktı, odun sobasını, sürgülü cam kapıyı örten panjurları, düz ekran televizyonu, yemek odasını, paslanmaz çelik aletleri ve gömme kileriyle mutfığı gördü. "Burada kalmamıza izin verdiklerine inanamıyorum. Eğer biz onların kulübesinde kalıyorsak, onlar nerede?"

"Burası mı?" Joaquin ayağa kalktı, yüzünde kocaman bir sırıtış vardı, vücudu o kadar yakındı ki Joaquin onun sıcaklığını hissedebiliyordu. "Önemli bir şey değil."

Onun yanından geçip sürgülü cam kapıya doğru yürüdü ve panjurları açtı.

Mia onu takip etti ve kendini bir kartpostala bakarken buldu. "Vay canına."

Titrek kavakların arasından, önlerinde uzanan, yüksek dağlarla çevrili bir vadi görebiliyordu. Vadinin ortasında bir konak -başka ne diyeceğini bilemiyordu- duruyordu.

Vadinin bir tarafında ahırlar ve ambarlar, diğer tarafında ise işlerine giden erkekler.

"Bunların hepsi onların. Şu büyük evi görüyor musun, hani dün gece otel dediğin yer? İşte orada yaşıyorlar."

"Oraya otel mi dedim? Bunu hatırlamıyorum." "Kendinde değildin."

"Burası sadece bir misafir kabini mi?"

"Sanırım burayı avcılara kiralyıyorlar. Mutfağı bizim için doldurdular, yakacak odunları ayırıp istiflediler, hatta bizim için bir av tüfeği ve fişek bıraktılar." Joaquin duvara yaslanmış Winchester 12 kalibrelik tüfeği işaret etti. "Her şeyi düşünmüşler. Bir şarap mahzeni bile var - aslında bir şarap kileri - ve buzdolabında şarap soğutuluyor."

"Bunu neden yapsınlar ki?" Mia bu ölçekte cömertlik gösterilerine alışık değildi. "Beni tanımıyorlar bile."

Joaquin ona döndü ve onu kollarının arasına aldı. "Hunter, kız kardeşi Megan'ın Nate'le evliliği sayesinde onların ailesinin bir parçası. Nate ve ben arkadaşız ve sen de benim arkadaşımsın. Benim arkadaş grubum, birbirimize yardım ederiz. Kendi başımızın çaresine bakarız."

"Bunu sevdim." Başını onun göğsüne yasladı.

"Batılar harika insanlar. Daha önce kayak ve barbekü yapmak için buraya gelmiştim. En iyi barbeküleri onlar yapıyor. Atlarının fotoğraflarını çekmem karşılığında arazilerinde dolaşıp fotoğraf çekmeme izin verdiler." Onun başının üstünü öptü. "Neden ateşi yakmıyorum ve kahvaltı yapmıyoruz?"

"Önce kahve ile başladığımız sürece."

Sırıttı. "Sí, claro. Deli olduğumu mu düşünüyorsun?"

JOAQUIN mesajlarına ve e-postalarına göz atıyor, Mia biraz daha kahve hazırlarken herkesi yakalamaya çalışıyordu. Annesini ve babasını çoktan aramış ve onlara

ne olduğunu ve Mia ile kendisinin iyi olduğunu onlara bildirmişti. Aile web sitesi aracılığıyla Elena'ya ve diğer herkese haber vermeyi onlara bırakmış ve daha fazla haber aldığıında tekrar iletişime geçeceğine söz vermişti.

Matt, Tom'un kan peşinde olduğunu bildirmek için ona mesaj atmıştı.

Sophie onu dikkatli olmaya çağıran bir mesaj göndermişti.

Bir zamanlar I-Team'de çalışmış olan ama şimdi serbest gazetecilik yapan Kara McMillan, neler olup bittiğini sormak için ona mesaj atmıştı.

Julian'ın karısı ve bir başka eski I- Team muhabiri olan Tessa Darcangelo da mesaj atmış, olanları Julian'dan duyduğunu ve polislerin o piçi kısa sürede yakalamasını umduğunu söylemişti.

Şu anda özel bir güvenlik firmasında çalışan bir başka eski iş arkadaşı Holly Andris, ona güvende kalmasını söylemiş ve bir güvenlik planı oluşturması için patronu Javier Corbray ile bir görüşme ayarlamayı teklif etmişti.

Dikkatli olun! Ayrıca, kim bu Mia???? Onunla tanışmak için ölüyorum! Senin ilgini çekecek kadar kadınsa, özel biri olmalı. Öptüm,
Holly

MESAJI JOAQUIN'IN GÜLÜMSEMESİNE NEDEN OLDU, ama bu Holly'nin bir T

-Her zaman hayatın aydınlık tarafına bakarım.

Mia taze bir fincan kahveyi onun yanına koydu. "Pek çok insan seni önemsiyor."

"Ben şanslıyım." Şanslıydı ama Mia'nın onun sahip olduklarına -büyük bir aile ve yakın bir arkadaş çevresi- sahip olmaması onu rahatsız ediyordu. Ayağa kalktı, kahvesini aldı. "Müzikle yüzleşme vakti geldi. Tom'u aramalıyım."

Onun kolunu sıktı. "İyi şanslar."

Mia'nın Tom'la konuşmasını duymaması ve endişelenmemesi için güverteye çıktı. Tom iki dakika boyunca Joaquin'e mesajlara, sayfalara ve aramalara geri dönmediği için bağırdı ve sonra ona iyi olup olmadığını sordu. Sonra da Joaquin'den Mia'yla arasında neler olup bittiğini anlatmasını istedi.

Joaquin de ona karşı hislerini ya da öpüştükleri gerçeğini atlayarak böyle söyledi. Bu Tom'u ilgilendirmezdi.

"Polis dükkanında ona rastladınız, aracına bırakmayı teklif ettiniz ama onun yerine yemeğe götürdünüz."

"Evet ve hepsi bu. O ve ben birlikte yatmadık." O an için doğruydı, yani yeterince iyiydi.

"Bana dün gece sadece öylesine bir ziyaret için uğradığını mı söylüyorsun?"

"Onun gibi bir şey. Orada olduğunu bile bilmiyordum." Bu da tam anlamıyla doğruydı. Kızın geleceğini biliyordu ama o anda orada olduğunu bilmiyordu. "Bu pislik ona birkaç el ateş etti, ön camımdan bana bir el ateş etti ve kamyonetimi mahvetti. Seni geri arayacaktım ama Bayan Starr'la birlikte hastanedeydim."

Tom bir an sessiz kaldı. "Şef Irving bu sabah beni aradı."

"Öyle mi?" Joaquin vicdan azabı çekmiyormuş gibi görünmeye çalıştı.

"Kovduğu idari asistanın Cate'i kendisinden belge çalmasını istemekle suçladığını söyledi."

¡Carajo!

Bir muhabirin çalınan belgeleri ele geçirmesi yasaldı, yeter ki bu belgelerin çalınmasıyla hiçbir ilgisi olmasın. Eğer Cate, Irving'in asistanından o dosyayı çalmasını istemişse, suç işlemişti.

"Bu ciddi bir iddia. Cate ne diyor?" "Şu anda en iyi askerin hizmet kaydını almaya çalışıyor. Son kurban. Geri döndüğünde, o ve ben

konuş."

"Irving suç duyurusunda bulunacak mı?"

"Eğer gazete o sayfaları ele geçirip yayınlasaydı, yayınlayacağını söyledi. Onu durduran tek şeyin, kaynağı bu gerçekleşmeden önce yakalamış olması olduğunu söyledi. Ona personelimin hiçbir üyesinin kimseden dosya çalmasını istemeyeceği konusunda güvence verdim. Sonra da ona sizin haber verip vermediğinizi sordum."

Joaquin'ın nefesi göğsünde donmuş gibiydi.

"Dedektiflerinden birinin onu uyardığını söyledi. Görünüşe göre bu adam onu izliyormuş, harekete geçmesini beklemiş ve sonra da Irving'e söylemiş."

Teşekkürler, Darcangelo ve Irving.

Ama Tom sözünü bitirmemişti. "O zaman soru şu: Biri dedektife ihbarda mı bulundu, yoksa dedektif bunu kendi başına mı çözdü?"

"Sanırım hangi dedektif olduğunu bilmeniz ve ona sormanız gerekiyor."

"O dedektiflerden bazılarıyla iyi arkadaşsınız." Tom'un insanlar hakkında her zaman esrarengiz bir sezgisi vardı. "Ama bu işin peşini bırakıyorum. Bu olayda, kaynağı yakaladıkları için memnunum. Gazetenin çenesine kadar yasal saçmalıklara battığını görmektense bir haberi kaybetmeyi tercih ederim. Böyle bir belaya ihtiyacımız yok. Böyle bir şey, kariyerimin büyük bir bölümünü inşa etmeye ve korumaya çalışarak geçirdiğim itibarımı yerle bir edebilir."

"Bunu duydum."

"İK izninizi işleme koydu. Bir haftan var ve sonra yeniden değerlendireceğiz. Eğer Irving'in adamları işlerini yapıp bu piçi yakalarlarsa..."

"Keşke."

"Bir hafta sonra görüşürüz. Ve, hey, Ramirez, kıcına dikkat et." "Bakacağım."

Kulübeye geri dönerken Joaquin üst üste ikinci gün bir kurşundan kurtulduğunu fark etti.

Mia'yı kahvaltı tabaklarını bitirirken buldu. O kapıdan içeri adımını atar atmaz Mia'nın başı döndü.

gözleri onun için endişeyle doluydu.

"Her şey yolunda." Botlarını çıkardı. "Hâlâ bir işim var."

Yüzünde bir rahatlama ifadesi belirdi. "Patronun ne dedi?"

Ona Tom'la yaptığı konuşmayı anlattı - Cate'in yasaları çiğnemiş olabileceği kısmını atlayarak. "Sonra da Şef Irving'e ona benim haber verip vermediğimi sordu, Irving de ona dedektiflerinden birinin haber verdiğini söyledi."

Mia ellerini kuruladı. "Bunu duyduğuma sevindim. Seni kovacağından korkuyordum."

"Ben de öyleydim." Ama başka bir şey daha vardı. "Tom ayrıca Cate'in Jason'ın askeri sicilini ele geçirmeye çalıştığını söyledi."

Mia küçük bir kahkaha attı. "Bundan pek bir şey elde edemeyecek. Hükümet, ailesinin izni olmadan temel bilgilerden fazlasını açıklamaz. Zaten resmi kayıtlarda Tell al-Sharruken'le ilgili hiçbir şey yok - hardal gazı ya da yağmalama gibi."

Joaquin onu kollarının arasına aldı ve alnından öptü. "Bütün bu durumun berbat olduğunu biliyorum. Dün olanlar

-Bu seni sarsmış olmalı. Bu şekilde nasıl dayanıyorsun bilmiyorum. Burada geçirdiğimiz zamanı iyileşmek için kullanmaya çalış. Gerisini boş ver."

B a ş ı n ı onun göğsüne yasladı, kollarını ona doladı ve sıkıca sarıldı. "Keşke bu kadar kolay olsaydı." Tanrım, ona bu şekilde sarılmak, kollarında canlı olduğunu hissetmek, güvende olduğunu bilmek iyi hissettiriyordu. Evet, dün onu sarsmıştı. Onu da sarsmıştı.

Geri çekildi, ona baktı. "Jack sabit hattan aradı. Çiftlikte kızakla gezintiye çıkmak ve öğle yemeği için evde onlara katılmak isteyip istemediğimizi sordu. Dünyaca ünlü acı biberini yapıyormuş."

Normal şartlar altında Joaquin, Jack'in acı biberi için Denver'dan çiftliğe kadar kar fırtınası içinde yürürdü. Adam iyi olduğunu söylerken şaka yapmıyordu. Ama Joaquin, Mia'nın bu yemeğe hazır olduğundan emin değildi.

Yeni insanlarla tanışmak ya da soğukta dışarı çıkmak. "Bu konuda ne hissediyorsun?"

Mia güldü. "Evet dedim. Hey, ben de Colorado'da büyüdüm. Biri acı biberinin dünyaca ünlü olmasıyla övünüyorsa, bunu ciddiye alırım. Ya ortaya çıksınlar ya da çenelerini kapatsınlar."

MIA kulübenin ön kapısını açtı, kızağı görünce yüzünde bir gülümseme belirdi ve... "Ah! Ne güzel bir at!"

Jack kızaktan indi. "Bu Buckwheat, torunum Emily'nin en sevdiği iğdiş. İstersen merhaba diyebilirsin. Büyük olduğu kadar nazik de, değil mi Karabuğday, ihtiyar delikanlı?"

Karabuğday başını salladı ve sanki anlamış gibi homurdandı.

Mia karda ilerledi ve uzanıp atın alnını okşadı. "Selam, Karabuğday."

"Atlarla hiç vakit geçirdin mi?" Jack sordu.

Mia başını salladı. "Pek sayılmaz. İzci kızken birkaç patika gezintisine çıkmıştım ama ne yaptığımı bilmiyordum."

"Bu konuda bir şeyler yapmamız gerekecek." Jack elini cebine attı ve bir çift havuç çıkardı. "Ona bir ödül vermek ister misin? Havucu avucunun içine koy ve elini düz tut. İşte böyle. Aynen böyle."

Mia havucu uzattı, Buckwheat havucu ondan alıp yerken kadife ağzı Mia'nın avucunu gıdıkladı.

Bir tıkırtı duydu ve Joaquin'in fotoğraf çektiğini görmek için döndü. "Oh, hayır! Atın fotoğrafını çekebilirsin ama benim fotoğrafımı çekme. Fotojenik değilim."

"Öyle mi?" Joaquin kamerasını onun görebileceği şekilde çevirdi. "Sana inanmıyorum."

Kırmızı yanaklı ve yüzünde parlak bir gülümseme olan bir kadının dijital görüntüsü vardı, elinden bir at yiyordu. Mutlu, canlı, hatta... güzel görünüyordu.

Mia şaşırmış bir halde Joaquin'e baktı. Joaquin sırttı. "Gördün mü?"

"Hadi şu gösteriyi yola koyalım." Jack kızıağın ön tarafına tırmandı. "Öğle yemeği için eve zamanında dönmek istiyorsak iz sürmemiz gerekiyor."

Joaquin Mia'nın kızıağa binmesine yardım etti, kalçasının yanındaki yara adım atarken dişlerini sıkmasına neden oluyordu. "Dikkatli ol."

Kırmızı deri koltukların üzerine katlanmış kalın koyun derisi battaniyeler, yanlarındaki sepete tıkıştırılmış bir termos ve üç yalıtımlı kupa vardı.

"Arkada rahatınıza bakın. Bu battaniyeler sizi sıcak tutar." Jack koltuğa tırmandı, dizginleri eline aldı. "Sıcak çikolata da getirdim."

"Teşekkürler West." Joaquin Mia'nın yanına oturdu, koyun postundan battaniyelerden birini ikisinin üzerine çekti ve Mia'nın elini tuttu. "Rahat mısınız?"

"Bir lokum kadar kızarmış."

Jack diliyle bir tıkırtı sesi çıkardı. "Gidelim oğlum."

Kızak bir sarsıntıyla ilerledi ve sonra karda süzölmeye başladı, Karabuğday'ın dizginindeki çanlar şingirdadı.

Mia yüzündeki gülümsemeyi silemedi. Joaquin'e baktı ve onun da kendisini izlediğini gördü. "Bu Noel gibi hissettiriyor."

Onun şakağını öptü. "Dayan meleğim, çünkü her şey daha da iyi olacak."

Sadece bunu söylemiyordu.

Jack onları kulübenin arkasına, kavak ve karlı çam ağaçlarının arasından geçen, sol taraflarında vadinin açıldığı, etraflarında karlı zirveleri bulutlarla gizlenmiş dağların olduğu bir patikaya götürdü.

"Tanrım, burası çok güzel."

Ormanın içinden, çayırlardan, donmuş bir gölün etrafından geçip vadiye doğru uçarlarken Mia'nın gerginliği erimeye başlamış, zihni etrafındaki güzellikler ve yanındaki adam dışında her şeyden boşalmıştı. Adamın vücudu sıcacıktı, nefesi beyaz bir bulut içinde onun kine karışıyor, kokusu çam, kar ve temiz havayla karışıyordu.

Jack onlara çiftliğin hikâyesini anlattı; büyük büyükbabasının Birinci Dünya Savaşı'ndan sonra bu araziye nasıl satın aldığını ve ailesini burada nasıl büyüttüğünü. "Nate, çiftlikte çalışan beşinci nesil West'ler."

"Bu inanılmaz." Mia böylesine derin köklere sahip olmayı, ailesinin hikâyesini anlatan bir yere sahip olmayı hayal etmeye çalıştı.

Joaquin'in fotoğraf çekebilmesi için birkaç kez durdular. Bunun dışında onun yanında oturdu, elini tuttu, sıcak olup olmadığını sordu, ona sıcak çikolata doldurdu, ürkmüş bir sincap bir Pinus ponderosa dalından diğerine atlayıp başlarına kar yağdırdığında onunla birlikte güldü.

Bir erkek tarafından böyle muamele görmeye alışık değildi. Böyle bir şefkatin ve ilginin odağı olmaya alışık değildi. Geçen hafta defalarca yaptığı gibi, birinin onu ilk sıraya koymasına alışkın değildi.

Ona aşık oluyorsun.

Adrenalin kan dolaşımına karıştı ve nabzını hızlandırdı.

Bir yanı inkâr etmeye çalışsa da bunun doğru olduğunu biliyordu.

Kesin şunu.

Ya kesmek istemezse?

"Bak." Kirpiklerinde kar taneleri vardı, yanakları neredeyse onunki kadar soğuktan kızarmıştı. "Orada, ağaçların arasında."

Bir geyik kavak filizlerini otluyor, onlar geçerken başını kaldırıyor.

Evet, ona aşık oluyordu ve bu konuda hiçbir şey yapmak istediğinden emin değildi.

Tam öğlen vakti büyük evin önünde durdular. Jack aşağı inerken bir çiftlik görevlisi dizginleri ondan aldı. "Umarım açsındır."

Mia koyun postundan battaniyeyi kenara itti. "Açlıktan ölüyorum."

Joaquin Mia'nın yere düşmesine yardım etti. "Umarım yeterince acı biber yapmışsındır da geri kalanınız da biraz yiyebilir."

Jack onları ısıtmalı garajdan geçirerek Mia'nın oturma odası büyüklüğünde bir çamurluğa götürdü. "Burada bir tuvalet var."

"Teşekkürler." Mia tuvalete gitti, sonra ellerini yıkadı ve mutfaktaki nefis kokuları ve sesleri takip etti.

Jack lavaboda ellerini yıkıyordu ve Joaquin iki kadınla ve yüzü yaralı bir adamla konuşuyordu; bu kişi yanan denizci Nate olmalıydı.

Onu ilk Joaquin gördü. "Bu Mia Starr."

Nate ona doğru yürüdü ve yaralı elini uzattı. "Cimarron'a hoş geldiniz."

Yüzünün yaralanmamış olan yarısı inanılmaz derecede yakışıklıydı ve babasına olan benzerliğini görebiliyordu.

"Burada kalmamıza izin verdiğiniz için teşekkürler."

"Bir şey değil. Yardım etmekten mutluluk duyarız." Nate kadınlardan birini işaret etti. "Bu benim karım Megan. Kızımız Emily şu anda okulda. Dağınık suratlı çocuk, o da Jackson."

"Sen Marc Hunter'ın kız kardeşisin," dedi Mia.

"Marc bana senden çok bahsetti. Seninle tanıştığıma memnun oldum Mia." Uzun boylu ve kahverengi saçlı olması dışında Megan kardeşine hiç benzemiyordu. Jackson'ı mama sandalyesinden kaldırmak için çabaladı ama Jackson gelmek istemedi. "Biraz kestirmesi lazım."

Daha kısa boylu, koyu renk saçlı bir kadın, kucağında küçük bir kız çocuğu olan Mia'ya el salladı. "Ben Janet, Jack'in eşiyim. Bu bizim kızımız, Lily. Onun da biraz kestirmeye ihtiyacı var."

Janet ve Megan çocukları yatırırken, Nate Mia'ya evi gezdirdi. Oturma odasının içinde

Nehir taşından devasa bir şömine. Kendi şöminesi olan iki katlı bir kütüphane vardı. Spor salonu, ev sineması, sauna, arkadaşlar ve geniş aile için yeterli sayıda yatak odası vardı ve hepsi zevkli bir şekilde dekore edilmişti.

"Bu hayatımda gördüğüm en güzel ev." Mia sadece dürüst davranıyordu.

"Teşekkürler," dedi Nate. "Bu işe çok fazla sevgi ve emek harcadık."

"Marc küçük bir kulübede yaşadığınızı söyledi. Isıtmasız, müstemilatsız ve tükürük hokkalı bir yer bekliyordum."

Nate kıkırdadı. "Şakacı."

Mutfağa döndüklerinde öğle yemeği masadaydı ve kokusu ağzını sulandırıyor. Bir tencere acı biber. Salata. Mısır ekmeği. Tereyağı.

"Çok lezzetli görünüyor." Mia, Joaquin'in bakışlarını yakaladı, şaşkınlığını bir bakışta onunla paylaştı ve sadece onun gülümsemesini izledi.

Buraya alışkındı. O alışkın değildi.

"Oturun ve keyfinize bakın," dedi Jack.

Mia tam da bunu yaptı ve dilinin üzerinde patlayan tatlarla inlememek için mücadele etmek zorunda kaldı. Bifte. Keskin domates. Kimyon. Soğan. Siyah fasulye. Bira. "Bu çok lezzetli."

"Sana şaka yapmadığınızı söylemişim," dedi Joaquin.

Yemek boyunca konuştular, Nate ve Joaquin arkadaşken erkeklerin yaptığı gibi birbirlerini azarladılar, Janet ve Megan Mia'ya işi hakkında sorular sordular. Mia kendini ne kadar rahat hissettiğine şaşırmişti. Joaquin'le sadece bir hafta önce, Jack'le ise daha dün gece tanışmıştı ama hâlâ eski dostlarmış gibi hissediyordu.

Ancak yemeklerini bitirdikten sonra Jack konuyu açtı. "Son zamanlarda zor zamanlar geçirdiğini duydum, Mia. Bunun için üzgünüm. Hunter bize her şeyi anlatamayacağını söyledi ama anladığım kadarıyla Irak'ta çok gizli bazı saçmalıklara tanık olmuşsun ve birileri bunun intikamını senden almaya çalışıyor. Sana kahraman dedi ve bunu ondan duymak bizim için çok anlamlı."

"Kesinlikle öyle." Nate'in ifadesi ciddileşti. "O tanıdığım en cesur adamlardan biri."

Başlar sallandı.

Jack devam etti. "İstemediğin sürece dün gece olanlar hakkında konuşmak zorunda değilsin. Sadece burada bizimle güvende olduğunu bilmeni istedim. Burada olduğun sürece iyileşmeni ve rahatlamanı istiyoruz, bu yüzden senin için yapabileceğimiz bir şey olursa lütfen bize haber ver."

Mia'nın boğazı düğümlendi. "Teşekkür ederim. Ne diyeceğimi bilemiyorum."

"Tatlı için yer bıraktığını söyle." Jack ayağa kalktı. "Çikolatalı kek yaptım."

Joaquin, "Çok güzel çikolatalı kek de yapıyor," dedi.

Pasta çok lezzetliydi ve çok geçmeden Mia'nın biraz kestirmesi gerekti. O ve Joaquin, Jack ve diğerlerine yemek ve misafirperverlikleri için tam teşekkür etmişlerdi ki Jack'in telefonu çaldı.

"Ne oldu?" Kaşlarını çatı. "Huh. Şey, lanet olsun. Bırak girsinler." Mavi gözleri Mia'nınkilere bakarken aramayı sonlandırdı.

"Kapıda birkaç FBI ajanı var. Size bazı sorular sormak istiyorlar."

Mia'nın midesi bulandı. Dava için mi gelmişlerdi, yoksa bilgi verdiği için onu soruşturuyorlar mıydı?

Janet elini kocasının koluna dokundurdu. "Onlar sadece işlerini yapıyorlar."

Jack kayıtsız bir "hımm" çekti ve ayağa kalktı.

Nate sırtı. "Benim ihtiyar yemleri hiç sevmez, evlendiği kadın hariç."

Mia gözlerini Janet'a dikti. "Sen federal ajan mısın?"

Janet başını salladı, dudakları sanki komik bir şeymiş gibi gülümsemeye başladı. "Ben eski bir FBI özel ajanıyım. Jack bir keresinde beni arazisinden atmıştı."

"Abartıyor!" Jack onlara bağırdı. Joaquin Mia'nın elini tuttu. "Her şey yoluna girecek." Mia o kadar emin değildi.

Joaquin kulübedeki kanepede oturuyordu, Mia göğsüne yaslanmıştı, ellerinde şarap kadehleri vardı, odun sobasında ateş çıtırdıyordu.

"Bana teşekkür ettiler," dedi Mia. "Sonra Shoals - uzun boylu olan o - bana çok yardımcı olduğumu ve başka bir şey olursa onlarla iletişime geçmem gerektiğini söyledi. Shoals benim bir kahraman olduğumu düşündüğünü söyledi. Keşke insanlar bunu söylemeyi bıraksa."

Joaquin Mia'nın başının üstünü öptü. "Bu sana çok mu garip geliyor?"

"Özel bir şey yapmadım. Yasaları alenen çiğneyen insanları ihbar ettim ve beni öldürmeye çalışan bir adama birkaç el ateş ettim ve ıskaladım."

"Oh, hepsi bu."

Ama onun alaycılığını anlamamış gibiydi. "Dikkatli olmalıydım. Silahımı çıkarmış olmalıydım. I-"

Parmak uçlarını kızın dudaklarına bastırdı. "Şşşt. Kendini suçlama. Yaptığın ya da yapmadığın hiçbir şey burada suçlanacak bir şey değil."

"Ama eğer dikkat etseydim..." Sözleri kesildi.

Bu ona şunu hatırlattı. "Hey, öğrenmeye çalıştığın şu İspanyolca ifadeler neydi?"

Aşağı baktı ve kızın yanaklarının kızarmasını izledi.

"Sürpriz olması gerekiyordu." "Öyle mi?"

Duyalım bakalım."

Başını iki yana salladı. "Hiç sanmıyorum."

"Oh, hadi ama. Seni iç çamaşırınla gördüm. Artık bana her şeyi anlatabilirsin."

Boynunu büktü ve ona baktı. "Benim bir aptal olduğumu düşüneceksin."

"Bunu asla düşünmezdim."

"Tamam." Hatırlamaya çalışıyormuş gibi kaşlarını çattı. "Geldim."

Bana dokunmak mı?

¡Aye, bendito! Yüce Tanrım!

Joaquin'in gecesi çok daha ilginç bir hal almıştı. Buenas días ya da cómo estás ya da dónde esta el baño gibi şeyler bekliyordu, flörtöz ya da cinsel bir şeyler değil. Kendini aptal gibi sırtırken buldu. "Bu... iyiydi. Başka bir şey var mı?"

"Te deseo." Seni istiyorum.

Tepkisini dizginlemek için mücadele etti. Bu bir dil dersiydi, başka bir şey değil. Aletin ne düşündüğü önemli değildi. "Bien. Aferin."

Devam etti. "Quiero arrancarte la ropa."

¡Carajo! Vay anasını.

"Ne söylediğini biliyorsun, değil mi?"

Başını salladı, sonra bir tane daha vurdu. "Eres el hombre más sexy que he cono... cono... Son kelimeyi hatırlayamıyorum."

"Conocido." Joaquin boğazını temizledi. "Evet. Bu ... uh... iyi."

İçini bir şefkat dalgası kapladı. Mia dün gece onu düşündüğü için dikkati dağılmıştı. O şerefsiz arkasından yaklaşıp ateş açtığında onun için tatlı ve seksi bir şeyler yapmaya çalışıyordu.

Joaquin olayın ne kadar yakın olduğunu bir kez daha fark etti. Mia çok kolay bir şekilde öldürülebilirdi. Wu ve FBI'ın o orospu çocuğunu bir an önce yakalaması gerekiyordu. Powell'ı hiç sorgulamışlar mıydı? Joaquin bunu şimdi düşünmek istemiyordu, Mia geceyi daha ilginç fikirlere açmışken değil.

"Bunu benim için yaptığın için çok duygulandım." Şarap kadehini aldı ve kendi kadehiyle birlikte sehpanın üzerine koydu. "Eğer bir dil dersi istersen, hermosa, sadece sorman yeterli."

Ayağa kalktı ve kızın yaralarına çarpmamaya dikkat ederek onu kollarının arasına aldı, kucağına oturttu.

Küçük bir nefes verdi ve kollarını adamın boynuna doladı.

"Evet." Alnını onunkine bastırdı. "Şu anda seni öpmek istiyorum. Bir öpücük un beso'dur. Eğer sen de bunu istiyorsan, bésame de. Öp beni."

Gözbebekleri büyüdü. "Bésame."

Dudaklarını onunkilerin üzerinde gezdirdi, temas son birkaç gündür görmezden gelmek için çok uğraştığı arzuyu ateşledi. Yavaşça ilerlemeye, onun tadına bakmaya, diliyle onu test etmeye, beklentisinin artmasına izin vermeye kendini zorladı. Sabırsız bir inilti çıkardı, parmaklarını saçlarına geçirdi ve onu daha da yaklaştırdı. Adam da ona ağzıyla karşılık verdi, dudakları uysaldı, vücudu ona karşı yumuşaktı.

Tanrım, tadı çok güzeldi. Kendini de iyi hissediyordu, vücudu onunkinden çok farklıydı, kasıklarına kan gönderdiğini hissediyordu.

Şimdi o da Mia'yı öpüyor, ona meydan okuyor, öpücüğün kontrolünü ele geçiriyor, sonra da Mia öpücüğü geri aldığında Mia'nın kollarında eriyordu. Mia'da soğuk, sert ya da soğukkanlı hiçbir şey yoktu. Yumuşak, tatlı, ateşli ve istekliydi.

"Joaquin." Joaquin'in sertleştiğini hissetmiş olmalıydı, çünkü kalçalarını esnetti ve kendini ona doğru bastırarak ağzına doğru inledi.

Tüm vücudu gerildi.

Joaquin öpücüğü kesip Mia'nın yanaklarını avuçlarının arasında tuttu. "Bu konuda ne kadar ileri gitmek istiyorsun Mia? Seni aceleyle getirmek istemiyorum ve sırf beni memnun etmek için gerçekten yapmak istemediğin bir şeyi yapmanı istemiyorum. Bekleyebilirim."

"Yapamam. Seni istiyorum, Joaquin. Lütfen prezervatif getirdiğini söyle."

Kadının sözleri adamın nabzını hızlandırdı.

Onun gözlerindeki özlemi gördü, iliklerine kadar hissetti. Fotoğraf makinesi çantasına uzandı ve küçük bir folyo paket çıkardı. "Hastanedeki bedava prezervatiflerin olduğu büyük kaseden bir avuç dolusu aldım."

Güldü ve elini Joaquin'in elinden aldı, dudakları seksi bir gülümsemeyle kıvrıldı ve Joaquin'i solar pleksusundan vurdu. "Önceden plan yapmanın yolu."

Joaquin ayağa kalkıp onu kollarına alıp yatak odasına götürürken Mia'nın bir kısmı rüya görüyor olabileceğini düşündü.

Onu yatağın yanında ayaklarının üzerine yatırdı, başparmağını alt dudağında gezdirdi. "Seni soymak istiyorum."

Başını salladı, kafasının içinde onun hayal kırıklığına uğrayacağını, seksi olmadığını söyleyen sesi duymazdan gelmeye çalıştı.

"Rahatla." Ellerini kızın kazağının altına soktu, başının üzerinden kaldırdı ve bir kenara attı. "Ah, Mia."

Gözleri karardı, bakışları onun üzerinde gezindi. Uzanıp kaburgalarındaki bandajı avuçladı, sonra dizlerinin üzerine çöktü ve kalçasındaki bandajın hemen üzerindeki deriye hafif bir öpücük kondurdu. "Lo siento, Mia. Özür dilerim. Seni incitmek istemiyorum."

Bu jestin şefkati onu hazırlıksız yakaladı ve göğsünün daralmasına neden oldu.

"Ben iyi olacağım."

"Hayır." Başını kaldırıp ona baktı, yoğunluğu onu şaşırtmıştı. "İyi olmanı istemiyorum. Mutlu olmanı istiyorum. El üstünde tutulduğunu hissetmeni istiyorum. Sana çığlık attırmak istiyorum."

Nefesi kesildi, karnının derinliklerinde bir şeyler çırpındı. Bunun için ondan izin mi istiyordu? "Tamam."

Nedense bu onu kıkırdattı. Yoga pantolonunun kemerini yakaladı ve bacaklarından aşağı çekti, içinden çıkıp bir kenara atarken dengesini korumasına yardımcı olmak için güçlü bir kolunu etrafına sardı.

Onu dün de böyle görmüştü. Onu külot ve sütyenden başka bir şey giymezken görmüştü ama bu farklıydı. Cinsel bir şey değildi.

Tekrar ayağa kalktı, elini Mia'nın saçlarının arasına soktu ve öpmek için yüzünü yukarı doğru eğdi, dudakları birbirine değmeden hemen önce onunla konuştu. "Çok güzelsin Mia."

Adamın ağzı, kadının nefesini kesen ve dizlerinin bağının çözülmesine neden olan bir öpücükle onunkinin üzerine kapandı. Cidden mi? Bir öpücük bunu yapabilir miydi?

Bir şekilde dudaklarını onunkilerden ayırmayı başardı. "Ben de seni soymak istiyorum."

Adam da onun kadar sert nefes alıyordu, dudakları ıslak ve şişmişti. Onu serbest bıraktı, geriye doğru bir adım attı ve kendini ona sundu. "Tamamen seninim."

Titreyen elleriyle gömleğinin düğmelerini açtı ve omuzlarından aşağı sıyırdı, kendini şımartarak göğsünü, göğüs kaslarını, oblik kaslarını, avuçlarının altında kayan tüm o lezzetli kasları, ipek gibi tenini keşfederken onu kollarından aşağı çekmeye bıraktı. "Nasıl hissettiğini seviyorum."

"İstediğin kadar hisset."

Başını kaldırıp baktığında, adamın kendisini izlediğini ve dudaklarında belli belirsiz bir gülümseme olduğunu görmek içini ürpertti. Bakışlarını tutarak uzandı, fermuarını açtı ve ellerini iç çamaşırıyla kalçasının arasına sokarak tüm o rahatsız edici kumaşı kalçalarından aşağı itti ve ereksiyonunu serbest bıraktı. Adam

oradan devrıldı, eğilerek kot pantolonunu ve boxer külotunu çıkardı. Ve sonra onun önünde çırılçıplak durdu.

Tanrım, çok güzeldi, vücudu çok kaslı ve zayıftı, siki siyah buklelerin arasından kalın ve sert bir şekilde yükseliyordu, testisleri ağır ve dolgundu. Eğer bir ressam olsaydı ve birisi ondan mükemmel bir erkek çıplağı çizmesini isteseydi, bunu çizerdi.

Joaquin'i çizebilirdi.

Ona doğru bir adım attı, ellerini beline dayadı, sonra sağ elinin parmak uçlarını yavaşça sol yanına götürdü, dokunuşu teninin tüylerini diken diken etti. Eli arkada sutyeninin kopçasına uzandı ve sutyeni serbest kaldı.

Onu yakaladı, dantel kuplarını göğüslerine doğru tuttu, ani bir güvensizlik hissi onu utandırdı.

Gözlerinin içine baktı, sutyeni tuttu ve yavaşça elinden çekip yere bıraktı. Sonra kendi elleriyle Mia'nın ellerini yakaladı, bakışları Mia'nın üzerinde gezinerek açıkta kalan göğüs uçlarının gerilmesine neden oldu. "Mia."

Onu kendine doğru çekti ve öptü, vücutları birbirine yapıştı, göğüsleri göğsüne yaslandı. Elleri külotunun altından geçerek poposunu okşadı. Onu ayaklarından kaldırdı, kollarında döndürdü ve yatağa geri yatırdı, külotunu tek bir hareketle çıkardı.

Bir an orada durdu, ona baktı, dumanlı bakışları bir okşayış gibi vücudunun üzerinde gezindi, yüzündeki açlık kalbinin daha sert atmasına neden oldu. İspanyolca anlamadığı bir şeyler söyledi. Sonra yanına uzandı ve sol göğsünü avuçladı, başparmağı zaten sıkı olan meme ucunu okşadı ve karnına küçük tahrik kıvılcımları gönderdi. "Bu iyi hissettiriyor mu?"

"Evet."

Kız dokunuşunun altında kıvranmaya başlayana kadar devam etti. Sonra ağzını meme ucuna indirdi ve onu emdi.

Mia bir nefes aldı, parmakları onun saçlarında kayıyordu, şu anda aklında Joaquin'in ona hissettirdiklerinden başka bir şey yoktu. Ağzının sıcaklığı. Dudaklarının tatlı çekişi. Dilinin darbeleri. Şimdiden onun için yanıp tutuşuyordu, onu içine almak için yanıp tutuşuyordu.

Daha önce hiçbir erkek onu böyle hissettirmemişti - çaresiz, gergin, kontrolden çıkmış.

Sonra diğer göğsüne geçti, ellerinden biri karnından aşağı kayarak onu kavradı ve eliyle kalçalarını iterek ayırdı. "Bırak gireyim meleğim."

Bir dizini bükerek kendini ona açtı, vücudu uyarılmışlıkla uğulduyordu, beklenti onu neredeyse öldürüyordu.

Onu keşfetti, Mia aklını kaçıracaklarını düşünene kadar yavaş vuruşlarla klitorisini bulup onunla alay etti. Sonra iki parmağını içine soktu, başparmağı klitorisine daireler çizerek onu içten ve dıştan okşadı.

Oh, iyi hissettirdi. Çok iyi hissettirdi.

"Joaquin." Kendini Joaquin'in hareketlerine ayak uydurarak inlerken buldu, tırnakları Joaquin'in koluna batıyordu. "Tanrım, durma."

Bundan kurtulabilirdi. Yapabileceğini biliyordu - eğer ona zaman verirse.

Kıkırdadı. "Bunu sonsuza dek yapabilirim."

Ritmi sürdürdü, ağzı bir meme ucundan diğerine gidip gelirken, kadın yavaşça çözüldü, zevk içini yakıp kavurdu, kendi kontrolünü elinden aldı, kalbinde ya da aklında Joaquin'den ve onun ona yaptıklarından başka hiçbir şey yoktu.

Bir çığlıkla boşaldı, doruk noktası onu bir mutluluk dalgası gibi yıkadı. Joaquin onunla kaldı, akıllı parmaklarıyla zevkini uzattı, tükenene kadar ritmi sürdürdü. Sonunda kendine geldiğinde, Joaquin'in kararmış gözlerle onu izlediğini gördü.

JOAQUIN, Mia'nın yüzündeki coşkunun yerini hoşnutluğa bırakmasını izlerken göğsünde bir düğüm oluştu. Tanrım, onu seviyordu - onu seviyordu, onu istiyordu, onun için aklını kaçırmıştı. Bunu planlamamıştı ama işte buradaydı - bir haftadır tanıdığı bir kadına sıırsıklam aşıktı.

Yine de çok kötü bir hafta geçirmişti.

Ona anlatsa bile anlayacağından emin değildi. Kendisi hakkında çok çarpık bir fikri vardı ve yakın ilişkiler konusunda fazla deneyimi yoktu. Belki de üniformayla geçirdiği uzun yıllar boyunca Powell'ın tacizleriyle uğraşmaktan ne kadar özel olduğunu görememişti. Keşke o da kendini Joaquin gibi görebilseydi.

Elini kadının bacaklarının arasından çekti, parmakları kadının doruk noktasından sıırsıklam olmuştu ve hâlâ büzülmüş olan meme ucunu kadının sularıyla çevreledi, kadının misk kokusu kafasını dolduruyordu. Ağzını göğsüne indirdi, dilini meme ucunun üzerinde gezdirdi, tadını ağzına aldı. Oh, bundan daha fazlasını istiyordu. "Mmm."

Ona gülümsedi, utangaç bir gülümsemeydi bu, sonra dönüp prezervatife uzandı. Prezervatifi yırtarak açtı ama adam ondan alıp yatağın üzerine koydu.

"Acelesi yok." Göğüs kemiğini öptü, meme ucunu tekrar yaladı. "İçine girdiğimde, senin de benim kadar zevk almanı istiyorum."

"Hiç böyle gelememiştim." "Her şeyin bir ilki vardır."

Dikkat et, amigo. Kendini beğenmişlik yapma.

Kadınları yatakta tatmin etmenin sırrının aslında onlara dikkat etmek, nelerden hoşlandıklarını görmek ve güneşlerinin kendi sikinin üzerinde doğup battığını varsaymamak olduğunu uzun zaman önce öğrenmişti. Seks söz konusu olduğunda kadınlar erkeklerden farklıydı. Bir erkek iki dakikada bitirebilir ve buna iyi diyebilirdi. Muhtemelen bu şekilde tatmin olan kadınlar olsa da, çoğu bunu büyük bir hayal kırıklığı olarak görürdü.

Tío Danilo bir keresinde ona kadınların çiçekler gibi olduğunu söylemişti. Eğer gereken ilgi gösterilirse, açarlar ve

Güzelliklerini kendi zamanlarında paylaşırlardı, ama doğru bakım yapılmazsa daha tomurcukken solar ve asla çiçek açmazlardı. Seks hakkında konuşmuyorlardı -oakin on yaşındaydı- ama Danilo'nun sözleri kesinlikle yatak odası için geçerliydi.

"İspanyolca'da senin adın benimki demek. Ne kadar uygun, değil mi?" Onun göğüs kemiğini öptü, kalp atışlarını dudaklarının altında hissetti. "'Eres Mia', 'Sen Mia'sın' demek. Ama küçük harfle ve 'i' harfi vurgulanarak yazıldığında, eres mía 'sen benim kadınımsın' anlamına gelebilir."

Ona uyuklu, seksi bir gülümseme verdi. "Bu çok eğlenceli."

"Sanırım öyle." Kızın aşırı hassas olacağını biliyordu, bu yüzden ufaktan başladı, göğüslerinin alt kısımlarını ısırdı, uyluklarının iç kısmındaki hassas deriyi gıdıkladı, büzülmüş meme uçlarını avucunun içiyle sıyırdı.

Yeniden canlanmaya başladı, arzusu yeniden kıpırdanıyordu.

Kız hazır görüldüğünde, onun hakkında öğrendiklerini kullanarak kalçalarının arasına uzandı ve onu bir kez daha eşiğe getirdi, tırnakları koluna battı, gözleri kapandı, nefes alıp vermesi hızlandı. "Joaquin, lütfen."

Prezervatifi paketinden çıkardı, boyuna doğru yuvarladı, sonra yaralarına dikkat ederek uyluklarının arasına yerleştirdi. "Gözlerini aç, Mia. Bana bak."

Kadın adamın dediğini yaptı, adam içine girerken gözleri onunkilere bakıyordu, ikisini de inleyen tek ve yavaş bir hamleyle içine girdi.

Cennet gibiydi.

"Tanrım, Mia." İhtiyacını dizginlemek için mücadele etti, ona alışması için bir an verdi. Sonra derin, yavaş vuruşlarla hareket etmeye başladı. "Bu iyi hissettiriyor mu?"

Cevap vermedi, gözleri kapandı, dudakları aralandı.

Bunu kesin bir evet olarak kabul ederdi.

Ritmini yavaş tuttu, kendini gevşemeye bıraktı, bunun uzun sürmesini, ona ihtiyacı olan zamanı vermeyi istiyordu.

Ama kız çok sıkı ve ateşliydi ve bir kadınla birlikte olmayalı uzun zaman olmuştu.

Aletini klitorisine sürterek onu yükseltmeyi deneyebilirdi ama bunun kalçasının yanındaki yaraya baskı yapmasından korkuyordu. Bunun yerine ondan çekildi, kendini yukarı kaldırdı ve topuklarının üzerine oturarak bacaklarını beline doladı.

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Ne...?"

Ama adam tekrar içine girdiğinde sorusu bir iniltiye dönüştü, derin itişlerle ona doğru sallanıyordu, elleri artık oynamak için serbestti.

Kadının kalçalarının arasında olup bitenleri izlediğini gördü, yüzünde bariz bir açlık ifadesi vardı. Hayır, onun içine girerken karın kaslarının kasılmasını ve gevşemesini izliyordu.

Mia kas sever miydi? Bu onun için sorun değildi.

O da aşağıya baktı ve neredeyse o anda boşalıyordu, sikinin kızın içine girip çıktığını, onu gerdiğini, doldurduğunu görmek neredeyse başa çıkılamayacak kadar erotikti, kırmızı buklelerin altındaki amı parlak pembe, narin iç dudakları taç yaprakları gibiydi.

Relájate. Rahatla.

Aşağı uzandı, onunla oynadı, klitorisini tam da onun sevdiği şekilde okşadı. Elleri çarşafın içinde, teni kızarmış, dizleri bükülmüş ve geriye doğru çekilmiş bir halde kendini kaybetmesi uzun sürmedi. Tanrım, böyle çok güzeldi - sekse kendini kaptırmış, endişelenmiyor, düşünmüyordu bile.

Gözleri fal taşı gibi açıldı, kocaman oldu. "Aman Tanrım, Joaquin."

İkinci bir orgazm onu ele geçirdiğinde adı bir çığlığa dönüştü, yüzündeki mutluluk onun parçalanmış öz kontrolünü zorluyordu. Onunla kalmak, zevkini eve götürmek için savaştı, ama artık çok ileri gitmişti, iç kasları horozunun etrafında kasılıyordu.

Tekrar yer değiştirdi, kendini onun üzerine uzattı, onu incitmemek için kendini ondan uzak tuttu. Sonra kendini bıraktı, doruğa ulaşana kadar kendini onun içine soktu,

Etrafındaki dünyayı paramparça ediyor ve her şeyi ışığa çeviriyor.

Bir süre ön kollarının üzerinde dinlendi, yanağı onunkine bastırdı, kalbi hala göğsünde çarpıyordu, parmakları sırtının derisinde desenler çiziyordu. Sonra prezervatifi tuttu ve ondan çekildi, onu kollarına almadan önce prezervatifi yatağın başucundaki çöpe attı.

Parmaklarını onun göğüs kıllarında gezdirdi. "Yatakta iyi olacağını biliyordum."

Joaquin seks komasına girme yolunda ilerliyordu ama kadının sözleri gözlerini açtı. "Sana bunu düşündüren ne?"

"Dans edişin. Öpüşme şeklin." Ona doğru sokuldu. "Sen... inanılmazsın. Korkarım sonunda bağımlısı olacağım."

"Güzel." Joaquin onu daha da yakınına çekti ve sözlerini uykuya götürdü.

Mia uyandığında kendini Joaquin'in kollarında buldu, yüzü Joaquin'in göğsüne bastırılmıştı, pazularından biri Joaquin'in göğsüne yaslanmıştı.

bacakları birbirine dolanmıştı. Onun teninin baharatını içine çekti ve kendi kendine gülümsedi, dün gecedен görüntüler zihnini dolduruyordu.

Mutlu olmanı istiyorum. El üstünde tutulduğunu hissetmeni istiyorum. Sana çığlık attırmak istiyorum.

Joaquin bunların hepsini yapmıştı. Tamam, belki de yapmamıştı. çığlık attı ...

"Günaydın, Hermosa." Sesi derin ve boğuktu. "İyi uyudun mu?"

"Ah, evet." Sırt üstü dönüp gerindi, kendini bir kedi kadar durgun hissediyordu, vücudu mırıldanıyordu.

Bir dirseğinin üzerinde doğruldu, parmak uçlarını kadının sol göğsünün üzerinde rahatça gezdirdi, siyah saçları sevimli bir şekilde dağılmıştı. "Aç mısın?"

"Açlıktan ölüyorum ama asıl istediğim bir duş. Bu bandajları bu sabah çıkaracağım."

Onun saçlarını okşadı. "Yardım ister misin?"

"Bandajlar mı yoksa duşum mu?"

"İkisi de. İkisi de."

Nabızı hızlandı. "Bunu isterim."

Birbirlerine banyoda bir dakika yalnız kalma fırsatı verdiler. Mia Irak'ta erkeklerin önünde işemişti ama Joaquin'le o duruma düşmek istemiyordu. Ona kalırsa biraz mahremiyet, pek çok saygınlığı koruyordu.

Bu iş bittikten sonra, sargılarını çıkarmak için tezgâhın yanında birlikte durdular, Joaquin önce göğüs kafesindeki sargıyı çıkardı. "Seni incitmek istemiyorum."

"Bunun için endişelenme." Çok acımadı.

"O kadar da kötü görünmüyor. Yine de kötü bir çürüğün var."

Minik kelebek bandajlarıyla sıyrığı görünce gerçek Mia'nın yüzüne çarptı. Bu lüks bir tatil değildi. Bir aşığın inzivaya çekilmesi de değildi. Buradaydı çünkü kendisini ve muhtemelen Joaquin'i öldürmek isteyen bir adamdan saklanıyordu; bu adam zaten iki, muhtemelen üç kişiyi daha öldürmüştü.

İçindeki korkuyla savaştı. "En azından enfeksiyon kapmamış."

Kalçasındaki yaranın üzerindeki bandajı çıkarmak daha acı vericiydi, birçok dikişi olan yara çok daha kızgın görünüyordu.

"Özür dilerim." Joaquin'in yüz ifadesi sıkıntılı bir hal aldı. Sargı bezlerini çöpe attı ve onu kendine doğru çekti. "Ne kadar yaklaştığını düşündüğümde..."

Sanki düşüncesini tamamlamaya gücü yetmiyormuş gibi sözleri kesildi.

Mia başını onun göğsüne yasladı. "Sanki dünyam parçalanıyor ve ben bunu durduramıyor gibiyim."

"Onu durdurdun. Verdiğin hızlı tepki hayatını kurtardı. Kendini daha küçük bir hedef haline getirdin ve karşılık verdin. Onu durdurdun." Joaquin onun saçlarını okşadı. "Sana bir daha zarar vermesine izin vermeyeceğim. Sana zarar vermesine izin vermeyeceğiz; sen ve ben, polisler, FBI. Piçin peşinde federaller var. Onu bulacaklar. Bu işte yalnız değilsin Mia."

Bu Mia için yeniydi - birinin yanında olduğunu bilmek, bununla tek başına yüzleşmek zorunda olmadığını bilmek

kendisi. "Buna alışık değilim - birine bu şekilde yakın olmaya, ona güvenmeye."

"Biliyorum." Onu alnından öptü.

Bir an, saniyeler süren uzun bir süre boyunca ona sarıldı, teni sıcacıktı, kalp atışları yanağının altında sabitti. Sonra onu bıraktı, duşa doğru yürüdü ve suyu başlattı. "Sıcaklık iyi mi?"

Uzandı, spreyi hissetti. "Mükemmel."

Birlikte duşa girdiler, sırayla birbirlerini yıkadılar, Joaquin'in dokunuşu erotik olmaktan çok şefkatliyd.

Daha sonra kurulandılar ve Joaquin hemşirenin verdiği gazlı bez ve tıbbi bandı kullanarak Mia'nın yeni bandajlar takmasına yardım etti. Sonra birlikte giyindiler; Mia başka bir yoga pantolonu ile pastel mavi bir üst ve gri bir polar yelek giyerken, Joaquin kot pantolon ve siyah bir balıkçı yaka giydi.

Joaquin yatak odasından çıkıp odun sobasında ateş yakarken, Mia yatağı topladı ve duygularını düzeltmeye çalıştı. "Sanırım kilerde biraz patates gördüm," diye seslendi ona. "Çırpılmış yumurta, patates kızartması ve kahve nasıl olur?"

Mia'nın midesi guruldadı. "Lezzetli."

JOAQUIN kahvaltı sırasında sohbeti hafif tutmaya çalıştı. Tüm bunların eninde sonunda Mia'yı yakalayacağını biliyordu. Güçlüydü ama en güçlü insan bile kendisini öldürmeye çalışan birine karşı duygusal olarak bağıışıklık kazanamazdı.

Onlar temizlik yaparken Mia'nın ailesi aradı. Joaquin bulaşıkları bitirmiş, konuşmanın Mia'ya ait olan kısmını dinliyordu. Duydukları, telefonu alıp Mia'nın ailesine siktir olup gitmelerini söyleme isteği uyandırdı.

"Hayır, öyle değil. O ve ben birlikte yaşamıyoruz. Joaquin ile işi sayesinde tanıştım. O bir foto muhabiri. Evet baba, bu gerçek bir iş. Pulitzer Ödülü sahibi. Pulitzer Ödülü mü?" Mia Joaquin'e baktı, yüzünde kızgınlık ve inançsızlık vardı. "Amerika Birleşik Devletleri'nde bir haber fotoğrafçısının alabileceği en büyük onurdur. En iyiler arasında olduğu anlamına geliyor."

Joaquin'in söyleyebildiği kadarıyla, ikisi de Mia'ya nasıl olduğunu sormamış ya da güvenliği için endişelerini dile getirmemişti.

"Hayır, hayır, bunu tekrar yaşamayacağız. Dışarıda beni öldürmek isteyen bir adam var ve senin tek söyleyeceğin evlenmem gerektiği mi? Joaquin mi? Evet, o Meksikalı Amerikalı. Bilmiyorum, Katolik sanırım. Sormadım. Aman Tanrım, anne! Hayır, burada yasadışı olarak bulunmuyor. Ailesi eyalet olmadan önce Colorado'da yaşıyordu. Biliyor musun? Şimdi gitmem gerek. Gitmek zorundayım. Güle güle."

Telefon görüşmesini sonlandırdı. "Beni deli ediyorlar. Babam üniversiteye gitmemem ya da ROTC'ye katılmamam gerektiğini, bunun yerine evde kalıp evlenmem gerektiğini söyledi. Annem ABD vatandaşı olup olmadığınızı, kiliseye nerede gittiğinizi ve birlikte yatıp yatmadığınızı öğrenmek istedi."

Pendejos.

"Evet demeliydin." Joaquin bunu kastetmemişti elbette. Sadece sinirlenmişti. Sesini yükseltti ve Mia'ymış gibi davranarak hayali bir telefonu kulağına götürdü. "'Evet anne, birlikte uyuyoruz ve dün gece iki kez boşaldım."

Mia ona bakakaldı ve bir kahkaha patlattı. "Oh, bu mükemmel. Bir dahaki sefere ben de böyle yapacağım."

Joaquin Mia'ya doğru yürüdü ve ellerini kalçalarına koydu. "Jack'i arayıp ikimizin atları görmeye gidip gitmeyeceğimizi sormama ne dersin? İster misin?"

Yüzü aydınlandı. "Yolunuza çıkmış olur muyuz?"

"Yoluma mı çıkıyorsun?" Joaquin ona sabit telefonun ahizesini uzattı ve Ranch House yazan düğmeye bastı. "Neden Jack'e sormuyorsun?"

Joaquin onu zor durumda bırakıyordu, biliyordu ama Cimarron'da işlerin nasıl yürüdüğünü hâlâ anlamamıştı.

"Merhaba Janet. Ben Mia. Güzel, teşekkür ederim. Jack orada mı?" Mia Joaquin'e bıkkın bir bakış attı, belli ki Jack'ten bir şey istemekten rahatsız olmuştu. "Jack, merhaba. Ben Mia. Joaquin ve ben atları görmenin iyi olacağını düşündük ama sizi rahatsız etmek ya da yolunuza çıkmak istemem."

Yüzüne alaycı bir gülümseme yayıldı. "Tamam. Teşekkür ederim, efendim. Yakında görüşürüz."

"Ne dedi?"

"Dedi ki, 'Sormanın tam zamanı'. Yirmi dakika içinde bizi almak için burada olacak."

Daha kalın giysiler giydiler ve Jack büyük, uzun kabinli pikabıyla oraya vardığında gitmeye hazırdılar. Dağdan aşağı ahırlara doğru giderken, çiftliğin çeyrek at yetiştirmedeki başarısının öyküsünü paylaştı.

"Bir tayın neye benzeyeceğini nereden biliyorsun?" Mia'nın hiçbir fikri yoktu.

"Kısrağın barajına bakarsınız. Bu bir dereceye kadar genetik rulettir, ancak işi ilginç kılan da budur. Yine de, şampiyon bir kısrağ ve bizim Chinook gibi uzun bir üreme başarısı çizgisine sahip bir damızlık, büyük olasılıkla değerli yavrular üretecektir."

Jack evin arkasına park etti ve onlarla birlikte ahıra doğru yürüdü, Nate ve Megan'ın kot pantolon, küçük kovboy çizmeleri ve pembe bir kovboy şapkası giymiş, küçük bir yanağında ışıltılı bir kelebek resmi olan yedi yaşındaki kızları Emily de onlara katıldı.

Jack onu Mia'yla tanıştırdığında Emily utangaç bir şekilde gülümsedi. "Babam senin bir kaptan olduğunu söyledi. Korsan mıydın?"

Mia güldü. "Hayır. Ben de deden gibi ordudaydım. Bizim gemilerimiz yok."

Emily hayal kırıklığına uğramış görünüyordu.

"Bayan Emily," dedi Jack, "Mia'ya atları göstermek ister misiniz?"

Emily ahırın içinde Jack ve Nate'in hamile kısırakları barındırdıkları ahırlara doğru ilerledi. "Bunlar içlerinde tay olan kısıraklar."

Joaquin fotoğraf makinesini getirmiş ve objektifini Mia'ya çevirerek çekim yapmaya başlamıştı. Palomino kısırakları ilk kez gördüğünde yaşadığı şaşkınlık. Atlardan biri elinden havuç yediğinde yüzündeki tatlı gülümseme. Emily onu samanlıktaki bir haftalık yavru kedilerin yanına götürdüğünde yaşadığı sevinç.

"Hepsini alabilir miyim?" Mia iki tanesini yanağına doğru tuttu. "Çok şirinler, değil mi Joaquin?"

"Evet," dedi Joaquin.

Ama tek görebildiği Mia'ydı.

Joaquin ateş yakarken MIA da kendine ve Joaquin'e birer kadeh şarap doldurdu. "Jack'in Chinook'un günde üç kısırak doğurmasıyla ilgili söylediklerini duydun mu? Aylar boyunca her gün üç farklı kadınla seks yapmayı hayal edebiliyor musun?"

Az önce ona ne sorduğunu fark etti. "Buna cevap verme."

Kıkırdadı. "Seninle günde üç kez seks yaptığımı hayal edebiliyorum. Bu nasıl, hermosa?"

Mia'nın kalbi yerinden fırlayacak gibiydi. "Bu ne anlama geliyor-hermosa?"

Odun sobasının demir kapısını kapattı ve ona doğru yürüdü, şarap bardağını ondan aldı ve dudaklarına bir öpücük kondurdu. "Güzel demek."

Hiç düşünmeden başını salladı. "Tatlım ya da bal gibi bir anlama geldiğini sanıyordum."

"Bu da neydi şimdi? Sadece başını salladın ve bana gözlerini devirdin."

Mia'nın yanaklarına sıcaklık yayıldı. "Ben gerçekçiyim. Ben her zaman erkek fatmaydım, ağaçlara tırmanan ve softball oynayan kızdım. Elbiselerden çok savaş botlarıyla evimde gibiyim. Çok kıvrımlı değilim - bunu artık biliyorsun. Annem dedi ki-"

"Babanın kare çenesine sahip olduğunu ve Powell'ın sana Demir Kız dediğini söyledi." Joaquin başını salladı. "Evet, bunu duymuştum. Şimdi beni dinle."

Daha yakına eğildi, gözlerinin içine baktı, bakışlarının yoğunluğu kadının nefesinin kesilmesine neden oldu. "Göğüslerinin ellerime mükemmel oturduğunu biliyorum. Meme uçlarının dayanılmaz derecede hassas olduğunu ve ağzımda büzüştüğünü biliyorum. Belinin dar, kalçalarının yuvarlak ve kıcının güzel ve sıkı olduğunu biliyorum. Boşaldığında yüzündeki o tatlı ifadeyi biliyorum. Ağladığını biliyorum. Tırnaklarının tenime battığında nasıl hissettirdiğini biliyorum. Tadının nasıl olduğunu biliyorum. Çok güzelsin Mia."

Mia'nın boğazı düğümlendi.

Yutkundu, hissettiği duygu ne olursa olsun anında kızgınlığa dönüştü. Yüksek lisans derecesi ve iyi bir işi vardı. Tanrı aşkına, Birleşik Devletler Ordusu'nda yüzbaşıydı ve iki kez görev yapmıştı. Hiç borcu yoktu. Güçlü ve sağlıklıydı. Bunların ne önemi vardı ki?

Öyle olması dışında.

"Ne düşünüyorsun?" Uzandı ve bir tutam saçını kulağının arkasına sıkıştırdı.

"Az önce söylediklerinin doğru olmasını bu kadar çaresizce istediğim için ne kadar zavallı olduğumu düşünüyorum."

"Ah, Mia. Keşke sen de kendini benim seni gördüğüm gibi görebilseydin." Sanki bir şey hatırlıyormuş gibi kaşlarını çattı. "Belki görebilirsin."

Mia onun şarap kadehini bir kenara bırakıp fotoğraf makinesini almaya gidişini izledi.

Başını sallayarak görüntüler arasında gezindi. "Ahırdaki ışık iyi değildi. Bunlar çok karanlık."

Etrafına bakındı. "Bir dakika bekle."

Fotoğraf makinesi çantasından bir ışık ölçer çıkardı ve onunla odanın içinde dolaştı. Öğleden sonra güneşi sürgülü cam kapılardan içeri girerek ahşap zemini parlatıyordu. Ama görünüşe göre bu yeterince iyi değildi.

Joaquin kulübedeki bir odadan diğerine geçerek büyük lambaderlerden komodindeki küçük lambaya kadar duvara sabitlenmemiş her lambayı aldı.

"Tam olarak ne yapıyorsun - ya da bilmek istiyor muyum?"

Ama adam onu duymuyor gibiydi. "Yanımda ışık kiti yok. Elimde sadece berbat bir zıplama var."

"Zıplama mı?" Bunun ne olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu.

Onu duymuyor gibiydi ama lambaları oraya buraya taşıdı, abajurları çıkardı, ayarladı ve istediği yerde tutmak için koli bandı kullandı. "Sanırım bu iyi bir softbox olacak."

O her neyse.

Şarabını yudumlarken, sanki çok fazla lambayla ev dekorasyonu hakkında garip bir reality TV programı izliyormuş gibi hissediyordu.

Lamba ormanının ortasına bir sandalye yerleştirdi.

"Zıplamayı buraya koyacağım." Kamera çantasından bir şey çıkardı -katlanır gümüş bir reflektör- ve sandalyenin karşısına koydu. Sonra tüm lambaları yaktı ve panjurları kapatarak gün ışığını kesti. "Gel buraya otur."

"Fotoğrafımı çekiyorsun." Peki, tamam. Onu şımartacaktı. "Makyaj falan yapmam gerekmiyor mu?"

"Buna ihtiyacın yok."

Kendini inanılmaz derecede mahcup hissederek sandalyeye oturdu.

Işık ölçeri yüzüne yakın tuttu, bir abajuru ayarladı, sonra fotoğraf makinesini aldı ve ayarlarla oynadı.

"Ne yapmalıyım?" Joaquin'e baktı, sonra muhtemelen objektife bakması gerektiğini fark etti.

Fotoğraf çekmeye başladı. "Kendini nasıl doğal hissediyorsan öyle yap." Dilini dışarı çıkardı.

"Güzel."

Gülümsedi, sonra gözlerini kaçırdı. "Sen yüzümden üç adım ötede fotoğraf çekerken burada oturmak hiç de doğal gelmiyor."

Bu yetersiz bir ifadeydi.

Mia hayatında kendini hiç bu kadar utangaç hissetmemişti.

Joaquin fotoğraf makinesini indirdi, görüntüler arasında gezindi ve sonra onun yanında diz çöktü. "Şimdi, Bayan Gerçekçi, bana bu fotoğraftaki kadının güzel olmadığını söylemeye çalışın."

JOAQUIN, Mia'nın yüzündeki duygu oyunlarını izledi, kendi fotoğraflarını almak için verdiği mücadeleyi seyretti.

Onun için parçalara ayırdı. "Büyük mavi gözlerine, narin kırmızı kaşlarına bak. Gülmüş elmacık kemiklerin ve küçük şirin bir burnun var. Ağzına, alt dudağına bayılıyorum. Yüzün mükemmel bir oval - burada kare çene yok. Cildin neredeyse yarı saydam. Kızıl saçların gür, parlak ve ipek gibi."

Bakışlarını onunkilere doğru kaldırdı. "Görüntülere hiçbir şey yapmadın mı?"

"Hayır. Hiçbir şey. Bak." Bir sonrakine ve bir sonrakine geçti. "Dilin dışarıda olduğunda ya da gergin olduğunda bile çok tatlısın."

"Bunu tekrar yapabilir miyiz?"

"Elbette." Mia'yı bütün gün vurabilirdi.

Ondan sonra oynadılar. Mia gülümsüyor, gülüyor, aptallaşıyordu. Saçları bıyık gibi ağzının üzerine çekilmiş Mia. Mia dizlerine sarılıyor.

"Bir saniye bekle." Ayağa fırlayıp yatak odasına koştu ve birkaç dakika sonra sutyen ve külotunun üzerine bornozunu giymiş olarak çıktı. "Bu iyi mi?"

Giyinik halde fotoğrafını çekmesini istedi.

Joaquin sertçe yutkundu. "Sandalyeden kurtulacağım. Yatak odasındaki dolabın en üst rafında duran koyun postundan battaniyeyi getir."

Koyun postundan battaniyeyi yere serdiler ve Mia yaralanmamış tarafına uzandı, bir şekilde hem seksi hem de masum görünüyordu.

Joaquin ışıkları oynattı, hafif bir okuma yaptı ve sonra onun yanına yere çöktü. "Sadece kendin ol."

Saçını oynatarak, bornozunu ayarlayarak tıkladı.

Mia yan yatmış, başını elinin üzerine koymuş. Mia'nın krem rengi bir omzu açıkta. Mia bornozsuz, sutyen ve külotuyla. Mia sırtüstü yatmış, kolları başının üzerinde, kızıl saçları beyaz koyun postunun üzerinde dalgalanıyor.

Joaquin ona fotoğrafları gösterdi. "Ne kadar seksi olduğunu görüyor musun?"

Doğrulup sırtını ona döndü, bacakları altında kıvrılmıştı. "Tokayı çöz."

"Emin misin?"

Başını salladı.

Kadının dediğini yaptı, bir yanı kendiliğinden yanmadan bunu nasıl atlatacağını merak ediyordu.

Omzunun üzerinden ona baktı, yüzündeki güven adamın göğsünde bir sızı yarattı. Sonra yüzünü ona döndü ve sütyeninin yere düşmesine izin verdi.

Madre de Dios.

İlk başta utangaçtı, koluyla göğüslerini kapattı, sonra saçlarının göğüslerinin üzerine düşmesine izin verdi, bir pembe meme ucu saç tellerinin arasından görünüyordu.

Lanet olsun.

"Çok güzel." O gösterdi onu şunlar Fotoğraflar, gördüm onun üzerindeki etkisini, yüz ifadesindeki değişimi.

Mia'nın kendine dair algısı gözlerinin önünde değişiyordu. Kamerası ona daha önce görmediği, varlığından haberdar olmadığı bir parçasını gösteriyordu.

Daha da cesaretlendi, göğüslerini ona açık bıraktı, saçlarını bir omzunun üzerinden çekti, hatta elleriyle göğüslerinin ağırlığını kaldırdı.

Tıkla. Tıkla. Tıkla.

Joaquin vücudunun verdiği tepkiye engel olamadı, kanı kasıklarına hücum etti, ağzı kurudu, nabızı hızlandı. Ama bunu kendi çıkarı için yapmıyordu. Bunu Mia için yapıyordu.

Bunları da onunla paylaştı. "Meme ucunun saçlarının arasından çıktığı bu resim çok seksi."

Sonra külotunu çıkardı.

Joaquin'in suçlayacağı tek kişi kendisiydi. Bunu o başlatmıştı ve şimdi onu öldürse bile sonuna kadar gitmekten başka çaresi yoktu. "Yapabiliyorsan karnının üzerine uzan."

Kadın adamın dediğini yaptı, lezzetli kıcının yumuşak tümsekleri adamın kamerasını bir kenara bırakıp onları öpmek istemesine neden oldu.

"Tanrım, Mia, bana ne yaptığın hakkında hiçbir fikrin yok." Belki de biliyordu.

Gülümsedi, poposunu biraz kaldırarak kalçalarının arasında saklanan hazineleri görmesini sağladı.

Tıkla. Tıkla. Tıkla.

Yan döndü, bir bacağını büktü, ona gizli güzelliğini biraz daha gösterdi - kırmızı bukleler, o tatlı iç kıvrımlar, bir parça klitoris. Ağzını oraya gömmeyi, onun tadına bakmayı, ağzına karşı boşalmasını hissetmeyi ne kadar da çok istiyordu.

"Mia."

Tıkla. Tıkla.

Oda çok sıcak olmalıydı, çünkü Joaquin şimdi terliyordu, aleti kot pantolonunu yırtmakla tehdit ediyordu.

Mia'ya görüntüleri gösterdi. "Burada Buz Kızı yok."

Sonra battaniyenin üzerine uzandı ve pembe bir meme ucuyla oynadı, bir dizini kaldırdı ve o lezzetli kadın anatomisi

Tam şurada.

"Cehenneme kadar yolu var." Fotoğraf makinesini bir kenara bıraktı, kızın ayak bileklerinden tuttu ve onu battaniyenin üzerinden kendisine doğru çekti. "Seni tatmam gerek."

Mia'nın kalbi sıkışıyor, kalçalarının arasında ıslaklık birikiyor, Joaquin'in zorlayıcılığı ve kullandığı içinde beklenmedik kıvılcımlar çaktıran bir güç. Bundan hoşlanacağını bilmiyordu. "Tamam, bu çok ateşliydi. Ön sevişmeyi atlayabilirsin."

"Bunu neden yapmak isteyeyim ki?" Dizlerini geriye doğru bükte, yüzü kalçalarının arasında duracak şekilde yerleşti, bakışları kadının o kısmına sabitlendi.

Mia onun yüzündeki bariz erkek açlığı karşısında ürperdi, beklenti içini sızlattı. Bir anda, ona söylediği şarkının sözleri aklına geldi.

Seni her yerinden öpmek, kutsal yerlerini tatmak istiyorum.

Onu ayırdı ve sonra tek bir yavaş yalamayla tadına baktı.

Adam bu hareketi tekrarlarlarken önce bir nefes, sonra bir nefes daha çekti, bu tatlı bir histi, olacakların bir ipucuydu.

Onu tekrar yaladı. "Tadını seviyorum; doğal, kadın gibi, seks gibi."

Sonra ağzı onun üzerine kapandı.

Diliyle onun en hassas yerlerini keşfetti, dudaklarıyla onu çekiştirdi, sonra onu emdi ve inledi.

Kızın klitorisini ağzının sıcaklığına çekti.

Mia bunun şokuyla nefesi kesildi, kalçaları istemsiz bir şekilde sarsıldı ve parmakları adamın saçlarına kaydı. "Joaquin."

Daha önce hiç böyle bir şey hissetmemişti, zevk... o kadar... yoğundu ki. Şimdi ne yapıyordu? Dili... Aman Tanrım.

Düşünemiyordu, konuşamıyordu, zar zor nefes alıyordu, zevk onu sendeletiyordu. Yalvarıyor, nefes nefese kalıyor, terliyor, kendini bir arada tutmak için savaşıyordu, içindeki sıcaklık bir geri tepme gibiydi. Onun yangını söndürmesini, bu tatlı işkenceyi durdurmasını istiyordu. Ama Joaquin acımasızdı, iki parmağını içinde kaydırıyor, alevleri körüklüyor, onu daha da yakıyor, ona teslim olmaktan başka seçenek bırakmıyordu.

İnlemeleri artık çığlıklara dönüşmüştü, parmaklarının her hamlesi ve ağzının emme hareketi onu o parlak sınıra yaklaştırıyordu, doruk noktası çoktan içinde oluşuyordu. Ama adam onun kolayca gitmesine izin vermedi. Sonsuzluk gibi görünen bir süre boyunca onu orada tuttu, bir orgazmın yanardöner eşiğinde asılı kaldı, zevk onu aklından çıkardı.

"Oh ... Joaquin ... ben ... oh, Tanrım ... sen ... aaah ... siktir!" Saçmalıklar, inlemeler ve kelime kırıntıları cinsel bir bilinç akışı içinde birbirine karışmış, serbest bırakılmak için yalvarıyordu.

Bir çığlıkla paramparça oldu, vücudu onu cennetle yeryüzü arasında bir yerde yüzmeye bırakan beyaz-sıcak bir mutluluk telaşıyla parçalandı.

Gözlerini açtığı anda Joaquin'in onu izlediğini gördü, dudakları ıslaktı, göz bebekleri büyümüştü, bakışlarındaki sıcaklık içinde bir heyecan dalgası yaratıyordu.

Topuklarının üzerinde geriye doğru oturdu, balıkçı yakasını çekti ve fermuarını indirerek kot pantolonunu kalçalarından aşağı itti. Sonra bakışları onunkilere kilitlendi, vücudunu öptü, kendini kaldırıp bir şeye uzanmadan önce meme uçlarını tatmak için durdu.

Prezervatif.

Onu açtı, sikinin üzerine yuvarladı, sonra kalçalarının arasına yerleşerek yavaş ve derin bir hamleyle içine girdi. "Mia."

İnanılmaz bir histi; gerginliği, derin okşaması, çelik gibi sertliği.

Yavaşça, kasıtlı olarak hareket etti, siki klitorisini sıyırdı. Ona kendisi için endişelenmemesini söyleyebilirdi -daha yeni hayatının orgazmını yaşamıştı- ama yaptığı şey inanılmaz derecede iyi hissettiriyordu. Tekrar yanarak ellerini adamın kollarına, omuzlarına ve sırtına doğru kaydırды, onu hissetmek için sabırsızlanıyordu.

Şimdi daha hızlı hareket ediyordu, gözleri kapalıydı, sert nefes alıyordu.

Ona sarıldı, bacaklarını onun etrafına sardı, orgazm içinde tekrar öyle bir hız ve yoğunlukla gelişti ki bu onu şaşırttı. Bu onun için hiç bu kadar kolay olmamıştı.

Daha hızlı, daha sert.

Joaquin şimdi onun içine giriyordu, her hamle onu dolduruyor, sarsıyor, daha da yaklaşıyordu.

"Oh... Tanrım..."

Dudaklarıyla onun çığlığını yakaladı, öpücüğü ağzını onun misk kokulu tadıyla doldurdu, güçlü itişler onu doruğa çıkardı. Ama onun çok gerisinde değildi, mutluluk onu da alıp götürürken adını inliyordu.

MIA'NIN BAŞI Joaquin'in göğsüne yaslanmıştı, vücudu doluydu, teninin sıcaklığı ve ateşin sıcaklığı her türlü soğuğu engelliyordu. "Joaquin?"

"¿Sí, mi amor?"

"Benim için daha önce hiç böyle olmamıştı."

Onu daha yakına çekti, saçlarını öptü. "Ben de öyle."

JOAQUIN bütün ışıkları ait oldukları yere geri koydu. Sonra ikisi birlikte makarna ve salatadan oluşan bir akşam yemeği hazırladılar, Joaquin boxer külotuyla, Mia ise bornozuyla dikkat dağıtacak kadar seksi görünüyordu. Ona henüz tanışmadığı kırk kuzeninden bahsetti ve bu kadar büyük bir aileye sahip olmanın iyi ve kötü yanlarını paylaştı.

Mia onu dinledi, çocukken başını belaya soktuğuna dair anlattığı hikâyelere güldü ve tüm isimleri doğru söylemekte oldukça iyi bir iş çıkardı. Şimdi ona bakışında farklı bir şey vardı, yüzünde daha önce olmayan bir kırılganlık, bakışlarında daha önce hiç görmediği bir yumuşaklık ve nezaket. Bunun düşündüğü anlama geldiğini umuyordu.

Onun da kendisine aşık olduğunu umuyordu.

Joaquin kendini hiç bu kadar çıplak, bu kadar korunmasız hissetmemişti. Daha önce birkaç kez aşık olduğunu düşünmüştü ve bazı sert aşklar yaşamıştı. Ama hiç böyle hissetmemişti, kalbi sonuna kadar açık, beyninden taşaklarına kadar her yeri korumasızdı. Bu onu uçuyormuş gibi hissettirmiş ve ödünü koparmıştı.

Aşk iki yönlü bir yol olmalıydı ve Mia'nın onun hakkında ne hissettiğinden emin olamıyordu. Hayatı bir katil tarafından kaosa sürüklenmişti. Mia'nın ona dönmüş olması sevindiriciydi ama bu, Mia'nın onu, onun onu önemseddiği gibi önemseddiği anlamına gelmiyordu.

Üstelik, sadece erkeklerle değil, yakın aile ilişkilerinde de fazla deneyimi yoktu. Hayatını kendi başının çaresine bakarak geçirmişti. Ona nasıl hissettiğini söylerse nasıl tepki vereceği hakkında hiçbir fikri yoktu. Onu bunaltmak ya da korkutmak istemiyordu, bu da hızını onun belirlemesine izin vermesi gerektiği anlamına geliyordu.

Eğer olması gerekiyorsa, işe yarayacaktır.

Büyükannesi ona hep böyle söylerdi. Ama o zaman da, şimdi olduğu gibi, sözleri onu daha iyi hissettirmemişti.

Joaquin akşam yemeğini masaya koyarken Mia mumları yaktı ve kadehlere beyaz şarap doldurdu. Yemek mükemmeldi ama

Joaquin ne yediğinin farkına bile varmıyordu. Tek düşünebildiği Mia'ydı.

Kötü durumdasın, cabrón.

Evet, öyle yaptı.

"Bu fotoğrafları ne yapalım?" Tabakları kaldırırlarken Mia sordu.

"Ne istersen yaparız. Onlar senin." Joaquin onları saklamaya hiç niyetlenmemişti. "Sana hafıza kartını verebilirim. Hangilerini saklamak istediğini bana söyleyebilirsin ya da diski yeniden biçimlendirerek hepsini silebilirim."

Birlikte kanepeye uzandılar ve Joaquin resimleri silmeden önce Mia'ya onları tekrar görme şansı vererek resimleri teker teker gözden geçirdiler.

"Bunun ben olduğuma inanamıyorum."

"Bu yüzde yüz sensin; rötuş yok, makyaj yok, hiçbir şey yok. Sana koçluk bile yapmadım. Tüm bu seksi pozları kendin buldun."

"Sanırım bu doğru."

"Doğru olduğunu biliyorsun."

Son birkaç atışa kalmışlardı ki güverteden gelen bir ses sohbeti durdurdu.

Mia ayağa kalkarak, "Dışarıda biri var," diye fısıldadı.

Sessiz ayak sesleri, kar gıcırtısı gibi bir ses.

Joaquin kamerayı bir kenara bırakıp kılıfına ve silahına koştu. "Tüfeği al ve yatak odasına git. Kapıyı kilitle."

"Ama ben askerim. Çaresiz değilim."

"Çaresiz olmadığını biliyorum ama o seni istiyor, beni değil. Bu piçin sana bir şans daha vermesine izin vermeyeceğim."

Çıplak ayaklarıyla tüfeğin duvara dayalı durduğu yere koştu, tüfeği ve fişek kutusunu aldı ve yatak odasında kayboldu.

Silahını çekip dolduran Joaquin kapalı panjurlara doğru yürüdü, dışarı baktı ve rahat bir nefes aldı. "Gelin de davetsiz misafirimizi görün."

Tabancayı masaya bırakıp fotoğraf makinesini aldı, sonra Mia'nın görebilmesi için panjurları açtı.

Elinde tüfekte yatak odasından çıkarken yüz ifadesi korkudan sevince dönüştü. "Oh, bu çok güzel!"

Dağ aslanı -büyük bir erkek- dışarıda, güvertede durmuş, yüzünde sadece kedigillere özgü bir dehşetle onlara bakıyordu.

Pumaların insanların yanında utangaç oldukları bilinir.

"Acaba üşümüş müdür?" Mia silahı bıraktı ve camın diğer tarafına diz çöktü. "Kuyruğunun ne kadar uzun olduğuna bakın."

Dağ aslanı tısladı, camı tırmaladı, sonra geriye doğru birkaç adım attı, kendisini insanlara bu kadar yakın ve sayıca az bulduğu için açıkça tedirgindi.

Joaquin, puma kuyruğunu kısıtırıp gecenin karanlığında gözden kaybolmadan önce birkaç kare fotoğraf çekebilmiş.

"Vay canına." Mia yüzünde kocaman bir gülümsemeyle dağ aslanının ardından baktı. "Daha önce hiç şahsen görmemiştim."

Joaquin, dağ aslanının mahallede olduğunu haber vermek için Nate'e bir kısa mesaj gönderdi ve cevap olarak hızlı bir teşekkür aldı. Sonra Joaquin ve Mia kaldıkları yerden devam ettiler, son çıplak fotoğrafları sildiler ve dağ aslanının az önce çektiği fotoğrafları kontrol ettiler.

Mia elini Joaquin'in kalçasına doğru kaydırarak boxer külotunun üzerinden kavradı. "Banyoda ne buldum biliyor musun?"

"Uh..." Beyni bomboş kalmıştı.

"Dev bir küvet var."

"Dev bir küvet, ha?" Fotoğraf makinesini bir kenara bıraktı. "İki kişi için yeterince büyük mü?"

MIA küvetin kenarına tutundu, parmak eklemleri bembeyazdı, Joaquin arkadan ona vuruyordu, zeki bir el

klitorisıyla meşguldü. "Oh... Tanrım... Tanrım!"

Hızlı ve sert bir şekilde boşaldı, zevk onu mükemmel bir mutluluk dalgasına boğdu.

Joaquin kendini bıraktı, boşalırken parmakları kadının kalçalarına saplandı. Ona doğru sarktı, zor nefes alıyor, omurgasına öpücükler konduruyordu. "Bu şekilde boşalamayacağını söylediğini sanıyordum."

Mia yanıldığının kanıtlanmasına çok sevinerek güldü. "Beni bir yalancıya dönüştürüyorsun."

"Gelemeyeceğini düşündüğün tüm yolların bir listesini yapmalısın, böylece onlar üzerinde çalışabiliriz."

"Kendinden çok eminsin." Onun bu yönünü seviyordu. Her nasılsa, maço saçmalıkları yapmadan kendinden emin olmayı başarıyordu.

Sırıttı. "Gerçekten öyleyim."

Prezervatiften kurtuldu ve birlikte küvete geri yattılar, Mia Joaquin'in göğsüne yaslandı, ikisi de konuşmadı, sessizlik aralarında uzanıyordu, ılık ve altın sarısı bir ışıltıyla.

Başka bir insana bu kadar yakın hissetmenin ya da kendi bedeninde bu kadar rahat hissetmenin mümkün olduğunu bilmiyordu. Aklından görüntüler geçti. Joaquin'in kamerası tamamen ona odaklanmıştı. Çırlçıplak uzanmış, yüzünde alaycı bir ifade olan güzel bir kadının fotoğrafı. Joaquin, ağzı onu yutarken ona bakıyordu.

O güzel kadın Mia'ydı. Joaquin kamerasını kullanarak Mia'ya hiç bilmediği bir yönünü göstermişti. Bu konuda nasıl hissedeceğini hâlâ bilmiyordu. Her şey çok yeniydi; bu kadar kolay boşalabilmesi ve birden fazla orgazm yaşayabilmesi, benlik duygusu, Joaquin'e karşı hisleri.

Sanki hayatındaki yapbozun eksik bir parçası yerine oturmuştu.

Sevinçli hissetmesi gerekirken.

Bu gerçek miydi? Buradan ayrıldıklarında, onu hala önemseyecek miydi, yoksa hayatları eski haline mi dönecekti?

daha önce bulundular mı?

O anın tatlılığını bozmak istemediği için şüphelerini bir kenara itti.

Sessizliği o bozdu. "Üşüdün mü, aşkım?" Su artık sadece ılıktı.

"Birazcık."

Dışarı çıktılar, birbirlerini kuruladılar ve sonra çırılçıplak yatağa girdiler.

"Buraya gel." Bir kolunu ona doladı. "Bugün bana güvendiğin için teşekkür ederim. Bana böyle poz vermenin senin için çok zor olduğunu biliyorum. Benim için anlamı çok büyüktü. Kameramla yaptığım en erotik şeydi bu."

Mia onun gözlerinin içine bakmak için ayağa kalktı. "Teşekkür ederim, Joaquin. Bu öğleden sonra benim için yaptığın şey... Senin gibi erkeklerin var olduğunu bilmiyordum."

Bir tutam saçını kulağının arkasına sıkıştırdı. "Ben de seni bulduğuma sevindim."

MIA, ACU'ları ve savaş botlarıyla asansöre doğru yürürken ayak sesleri otoparkta yankılanıyordu. Göz ucuyla bir hareket gördü. Başını iki yana salladı, bakışları kaynağı arıyordu.

Hiçbir şey.

Birinin onu izlediği hissinden kurtulamayınca yürümeye devam etti, ayaklarının altında çalkalanan kum acele etmesini zorlaştırıyordu. Güvenlik kapısını gördü, asansörlerin önündeki küçük oda floresan ışığıyla parlıyordu.

Bir erkek sesi. "Mia."

Kalbi küt küt atarak döndü ama yine kimseyi göremedi. Giderek artan bir panik duygusuyla güvenlik kapısına doğru koştu ve arkasından kilitleyerek savrulan kumu ve karanlığı dışarıda bıraktı.

Asansöre doğru döndü, kapılardaki aynalarda kendi yansımasını gördü. Neden üniforma giymişti? Görevinden istifa etmiş, orduyu geride bırakmıştı. ACU giymemeliydi. Kendi üniforması bile yoktu.

"Mia." Adam oradaydı, Mia'nın arkasındaydı, ayna siyah kapüşonunu ve elindeki tabancayı yansıtıyordu.

Onu öldürecekti.

Adam ateş açtığında, panik kanında buz gibi, silahına uzandı ama tabancası orada değildi.

BAM! BAM! BAM!

"Kimsin sen?" diye bağırdı, kurşunlar onu parçaladı, kanı kuma döküldü, küçük kırmızı nehirler oluşturdu. "Kimsin sen?"

Tek görebildiği onun ayaklarının uzaklaştığı oldu.

"Mia! Uyan!" Joaquin'in sesi kâbusunu delip geçti. Artık uyanık olan Mia kendini yatakta doğrulup otururken buldu,

Kafası karışmış ve soğuk terler içindeydi, kalbi hızla çarpıyordu. "Arkamdaydı. Yüzünü göremiyordum."

Joaquin yatağın başucundaki lambayı yaktı, ışık gölgeleri kovaladı. Onu kollarının arasına aldı. "Güvendesin. Bu sadece bir rüyaydı."

"Gerçek gibiydi."

Joaquin onun saçlarını okşadı. "Bana anlatmak ister misin?"

Ona kâbusu anlattı, ayrıntılar çabucak kaybolurken, neden olduğu korku devam ediyordu. "Silahıma uzandım ama bulamadım. Ona kim olduğunu sordum ama söylemedi. Sonra ateş açtı ve öldüğümü anladım."

"Gerçek hayatta böyle olmadı." Joaquin'in sesi derin ve yatıştırıcıydı. "O ortaya çıktığında sen hazırdın. Sen karşılık verdin ve o kaçtı."

"Benim adımı söyledi."

"Sesini tanıdınız mı?" Kadın başını salladı. "Keşke."

"Pobrecita. Yaprak gibi titriyorsun. Gel."

Joaquin bir çift boxer külot ve bir tişört giyerken Mia yataktan kalkıp bornozunu giydi. Onu oturma odasına kadar takip etti ve kanepeye oturup Joaquin'in ateşi körükleyip kendisine bir viski doldurmasını izledi.

Onun yanına oturdu. "Görevlendirmelerinizden sonra kabuslar gördünüz mü?"

Bir yudum aldı, tadından ürperdi. İnsanlar neden bundan hoşlanıyordu? "Konvoyumuz o EYP ile vurulduktan sonra bir süre kabuslar gördüm, çoğunlukla LeBron Walker'ın kan kaybından öldüğünü gördüm."

Kumdaki kan. Rivuletler. Küçük nehirler. "Başardı mı?"

Bir içki daha aldı. "Bacağını kaybetti ama hayatta kaldı. Şimdi bir karısı ve çocukları var. Mutlu görünüyorlar."

"Bu çok iyi."

Mia viskisinden arta kalanları bardağın içinde döndürdü. "Hiç pişmanlık duyduğunuz, değiştirmek için neredeyse her şeyinizi verebileceğiniz bir şey yaptınız mı?"

"Pişmanlık mı?" Bir an için bunu düşündü. "Hayır, pek sayılmaz. Geriye dönüp bakmanın hiçbir faydası yok."

Adamın bu konuda haklı olduğunu düşünüyordu. "Keşke Powell'ı cinsel taciz ya da yağma nedeniyle hiç ihbar etmeseydim, neler olduğunu bilen ve hiçbir şey söylemeyen insanlardan biri olsaydım dediğim zamanlar oluyor. Her şey çok daha farklı olabilirdi."

"Sana ne yaptı Mia? Bana anlatabilir misin?"

Kâbuslardan bahsediyorlardı, Mia da ona anlatabilirdi. "İlk başta arkadaş canlısıydı. Sonra 'Dudakların sikime dolansa çok ateşli görünürdü' ya da 'Eminim anal seven hatunlardansındır' gibi uygunsuz şeyler söylemeye başladı. Bu arada ben öyle değilim."

"Hijo de perra." Piç kurusu.

"Bir gün popomu avuçladı. Elini tokatlayarak uzaklaştırdığımda göğsümü sıktı ve bana kadınların orduda yer almasını desteklediğini çünkü bunun

ve üniformalı kadınların başka türlü işe yaramayacağını" söyledi.

Joaquin'in ifadesi sertleşmişti. "Bu sadece cinsel taciz değil. Bu cinsel saldırıdır."

Başını salladı. "Onu ihbar ettikten sonra Powell öfkesini benden çıkardı, Iron Maiden şeyleriyle şirketteki her erkeği bana karşı kışkırtmaya çalıştı. Sanırım kendimi kapattım. Eğer emir komuta zincirim beni taciz etmesini ve bana saldırmasını umursamadıysa, küçük bir isim takmayı da umursamayacaklarını düşündüm. Sonra diğerleriyle birlikte yağmacılık yaptığını öğrendim ve onu ihbar ettim. Bunu da umursamadılar."

Joaquin uzanıp onun yanağını okşadı. "Sen doğru olanı yaptın. Tüm bu karmaşa içinde pişmanlık duyacak hiçbir şeyi olmayan tek kişi sensin. Gerçek önemlidir, Mia. O olmadan hepimiz kayboluruz."

"Ben de hep buna inandım ama sonunda beni öldürürse buna değecek mi? Ya seni öldürürse?"

Joaquin onun serbest elini tuttu, kararlılık bakışlarını çeliğe çevirdi. "Böyle bir şey olmayacak."

Sohbet bundan sonra daha hafif konulara kaydılar - Mia'nın bir şeyler ekebilmek ve toprağı kazabilmek için büyük bahçeli bir ev alma arzusu, Joaquin'in foto muhabirliğinden daha çok doğa ve vahşi yaşam fotoğrafçılığına geçiş yapma dileğı. Sonra viski bitmiş, Mia'nın kafası güzel ve uykusu gelmişti.

Yatağı geri döndüler, Joaquin Mia'ya sıkıca sarıldı. Bu sefer hiç rüya görmedi.

Joaquin ve Mia Pazar gününü birlikte kozalaşarak geçirdiler, Joaquin Mia'yı unutturmak için elinden geleni yaptı. Ona kahvaltı ve sert kahve hazırladı, onunla konuştu,

onunla duşta, koltukta, yatakta sevişti. Joaquin'in dolapta bulduğu kar ayakkabılarıyla parlak güneşin altında yürüyüşe çıktılar, sonra da ateşin başında sıcak çikolatayla ısındılar.

Her şey ve hiçbir şey hakkında konuştular. Colorado'da büyüyen çocukluklarından. İzin günlerinde ne yapmaktan hoşlandıklarını. Yürüyüş yapmak ve kayak yapmak için en sevdikleri yerler. Sonra Joaquin ona arkadaşlarından bahsetti, haber odasındaki savaş hikayelerini paylaştı, geçen ayki terörist saldırı gibi korkutucu şeyleri bir kenara bıraktı ve güzel anılara, onu güldürebileceğini düşündüğü şeylere odaklandı.

"Holly CIA için mi çalışıyordu?" Mia ağzı açık bir şekilde ona baktı.

Joaquin kıkırdadı. "Şu anda yüzündeki o ifade, duyduğumuzda hepimizin yüzündeki ifadeydi. Hiçbirimizin bir fikri yoktu."

"Artık onları tanıyormuşum gibi hissediyorum."

"Benimle yeterince uzun süre takılırsan onlarla tanışırsın. Darcangelo ve Hunter ile zaten tanıştınız."

Daha sonra ona ailesinin doğum günü takipçisi, etkinlik takvimi ve mesajlarını içeren özel web sitesini gösterdi.

tahta. "Burada aile tarifleri için bir yer var. Burası annem ve babamın dün iyi olduğumu bildirmek için herkesi bilgilendirdiği yer."

Her şeyin İspanyolca olduğunu hatırlaması bir anını aldı.

"Göbek adın ne?" Mia'nın yanakları seks ve güneş yüzünden kızarmıştı.

"Göbek adım mı? Um..." Tüm bu lanet olasıca şey beynini kısa devre yaptırmış olmalıydı çünkü düşünmek zorundaydı. "İki tane var. Joaquín Cristián Delgado Ramírez."

"Vay canına. Bu çok güzel."

"İspanyolca güzel bir dil. Seninki ne?"

"Benimki o kadar süslü değil. Sadece Rose. Mia Rose." "Sevdim bunu. Sana yakışıyor. Çiçekleri sevmene şaşmamalı."

Gün batımından sonra kar yağmaya başladı. Joaquin ve Mia, West ailesinin Pazar akşam yemeği ve sinema davetini kabul ettiler; iyi yemek, iyi şarap ve iyi bir arkadaş ortamı mükemmel bir güne mükemmel bir son veriyordu - ya da Mia'nın üzerinde bir katil tehdidi olmasaydı mükemmel olabilecek bir güne.

Yatağa girdiklerinde Mia, "Uyumaktan korkuyorum," dedi. "Gerçek hayatın bizi yakalamasından korkuyorum."

Joaquin onu kendine çekti. Onun nasıl hissettiğini çok iyi biliyordu ama bunu söylemedi. Şu anda empatiye ihtiyacı yoktu. Onun için güçlü olacak birine ihtiyacı vardı. "Ne olursa olsun Mia, ben burada olacağım."

Sabah sekizde Joaquin'in cep telefonu çaldığında gerçek hayat onları yakaladı. Karanlık odada el yordamıyla aradı. "Ramirez."

"Hâlâ uyuyor musun? Güzel olmalı."

"Darcangelo." Ayağa kalktı ve Mia'nın da uyanmış olduğunu gördü. "Hâlâ uyuyordum. Neler oluyor?"

"Sizi uyarmak istedim. Wu yakında sizi arayıp bilgi verecek. Şu anda o ve iki özel ajan sorgu odalarından birinde Powell denen pislikle birlikteler. Mia hakkında bazı saldırgan şeyler söylüyor."

-Karanlık, nefret dolu şeyler. Cinayetlerle ya da Mia'nın hayatına kastedilmesiyle hiçbir ilgisi olmadığını söylüyor ama bunun arkasında kim varsa onu destekliyor. Gazetede cinayet haberini okumak için sabırsızlandığını söylüyor."

"Hijo de puta. Beni o orospu çocuğuyla bir sorgu odasına koyun. O piçi parçalara ayıracağım."

"Hey, eğer bu şovu ben yönetiyor olsaydım ve bu yasalara aykırı olmasaydı, sana bu şansı verebilirdim."

"Ona karşı ellerinde gerçek bir kanıt var mı?"

"Henüz değil, ama Wu bu soruşturmadaki her şeyin şu anda onu işaret ettiğini söylüyor. En azından Mia söz konusu olduğunda açık bir nedeni var ve tüm kurbanlara arabayla kolayca ulaşılabilecek mesafede yaşıyor. Arama emrini haklı çıkaracak bir şeyler bulmaya çalışıyorlar. O piçi sorgulamaları biter bitmez Wu ya da Shoals'tan haber alacağınızı umuyorum."

"Tamam."

"Ayrıca, konuşan . Kağıtlar, o muhabir o Yine binanın etrafını kokluyor, insanlara yanaşıyor."

"Hiç şaşırmadım." Joaquin, Cate'in pes etmeyeceğini biliyordu.

"İhtiyar Irving onu binadan atardı ama senin sik kafalı patronunla uğraşmak zorunda kalmak istemiyor."

"Bunun için onu suçlayamam. Hey, uyarı için teşekkürler."

"De nada." Darcangelo görüşmeyi sonlandırdı.

Joaquin arkasını döndüğünde Mia'yı yatak odasının kapısında, yalınayak ve bornozuyla, yüzünde endişeyle dururken buldu. "Arayan Darcangelo'ydu. Wu ve FBI elemanlarının Powell'ı sorgulamak için getirdiklerini söyledi. Henüz ellerinde gerçek bir kanıt yok ama her şey onu işaret ediyor gibi görünüyor."

Gerisini ona anlatmayı reddetti. O orospu çocuğu iğrenç saçmalıklarıyla onu yeterince incitmişti. Daha fazlasını duymasına gerek yoktu.

"Başka bir şey var mıydı? İkiniz birkaç dakika konuştunuz."

"Wu ve Shoals'ın muhtemelen bu sabah sizinle temasa geçerek dava hakkında bilgi vereceklerini söyledi. Nedenini söylemedi. Ayrıca Cate'in yine polis dükkanında takıldığını ve sorular sorduğunu söyledi."

"Harika." Mia mutfığa girdi ve sanki az önce onu öldürmek isteyen bir adam hakkında konuşmamışlar gibi kahve yapmaya başladı. "Kahvaltıda ne isteriz?"

MIA, Kara Şahin'in inişini, rotor yıkamasında dönen karı izledi. Özel Ajan Shoals bir saatten biraz daha uzun bir süre önce onu aramış ve Wu'yla birlikte çiftliğe doğru yola çıktıklarını haber vermişti. Onların arabayla gelmelerini bekliyordu, uçakla değil. "Bu biraz dramatik değil mi?"

"Vergileriniz iş başında," diye mırıldandı Jack.

"Oh, Jack." Janet başını salladı. "Arabayla gidip Mia'nın yerini ele verme riskini almak istemiyorlar. Uçmak da çok daha hızlı."

"Umarım o piçi tutuklamışlardır," dedi Joaquin.

"Ben de öyle." Mia umutsuzca bunun bitmesini istiyordu.

Jack ustabaşını Shoals ve Wu'yu alması için gönderdi ve Janet, Mia ve Joaquin'le birlikte içeri girdi. "Kahve? Sıcak çikolata? Daha sert bir şey?"

"Kahve lütfen." Mia kafeini asla geri çevirmezdi.

"Bana bir şey yok," dedi Joaquin.

Jack ofisini Mia ve Joaquin'e açtı ve adamlar geldiğinde Wu ve Shoals'a yol gösterdi.

Shoals, Mia ve Joaquin'in ellerini sıktıktan sonra Mia'ya ateşli silahların pirinç kovanlar ve mermiler üzerinde nasıl izler bıraktığını ve bu izlerin kolluk kuvvetlerinin hem pirinç kovanları hem de mermileri belirli bir ateşli silahla ilişkilendirmesine yardımcı olduğunu anlatmaya başladı. "Ateşleme iğnesi kovana çarptığında-"

"Ateşli silahların nasıl çalıştığını biliyorum." Mia kabalık etmek istemiyordu ama zaten anladığı bir konuda bir saat boyunca ders dinlemek istemiyordu.

Wu sırtıtmamak için kendini zor tutuyormuş gibi görünüyordu. "Bay Meyer'in vurulup ortadan kaybolması, iki cinayet ve sizin hayatınıza kastedilmesi olaylarında kullanılan kovanlar aynı silahtan çıktı."

Shoals, Wu'ya sanki büyük haberini çalmış gibi sinirli bir yan bakış attıktan sonra devam etti. "CGIC ile çalıştık - Denver'daki Suç Silah İstihbarat Merkezi, Hot Brass Operasyonu olarak da bilinir - ve tüm bunların arkasında aynı tetikçinin olduğunu doğrulayabildik."

Bu muydu? Bunu söylemek için lanet bir Kara Şahin'le mi gelmişlerdi?

"Bunu zaten bilmiyor muyduk?" Joaquin de pek etkilenmemişti.

Shoals, "Bundan kesinlikle şüpheleniyorduk," dedi. "Ama artık bu olay yerlerindeki kovanların aynı ateşli silahtan çıktığını biliyoruz. Bu artık mahkemede kabul edilebilir bir kanıt."

Tamam, kabul edilebilir kanıt. Bu da bir şeydir.

"Peki ya Powell?" Mia bilmek zorundaydı.

"Onu sorguladık ve şimdilik gitmesine izin verdik."

"Mazereti var," dedi Wu. "Dört suçun işlendiği sırada evde karısıyla birlikte olduğunu söyledi ve karısı da bunu doğruladı. Bunu daha detaylı araştıracağız. Ayrıca yağma olayına karışan diğer kişileri de araştırıyoruz."

"Buraya gelmemizin en büyük nedeni ikinizden de DNA örneği almaktı."

Mia onu doğru duymuş olamazdı. "DNA MI? Buna neden ihtiyacın var?"

"Şimdi senin de karşılık verdiğinde onu vurduğunu değerlendiriyoruz, Mia."

"Ona vurdum mu?" Mia vahşice bir memnuniyet hissetti. "Güzel." Joaquin onun elini sıktı.

"Muhtemelen küçük bir sıyrıktı ama durduğu yere kan damlaması için yeterliydi. Fazla değildi, sadece birkaç damla. İlk adli tıp taramasında gözden kaçmış. Colorado Araştırma Bürosu'ndan bir ekip buldu. Sadece sizin kanınız olmadığından emin olmamız gerekiyor, çünkü sizin kanınız da aynı olay yerindeydi. Bay Ramirez, kesilmediniz ya da sıyrılmadınız, değil mi? Hayır. Tamam, öyle olsa bile, olay yerindeydiniz, bu yüzden DNA istiyoruz."

Mia, Joaquin'in bakışlarıyla karşılaştı ve bunun onun için de anlamlı olduğunu gördü. "Ne yapacağız?"

Shoals evrak çantasını aldı, Jack'in masasına koydu ve açarak iki küçük kutu çıkardı, bir çeşit kit. "Bunu bukkal sürüntü ile yapabiliriz. Elbette kitaba göre yapılması gerekiyor, çünkü bu bir kanıt, bu yüzden sürüntüyü benim tutmam gerekecek. En son bir şeyler yiyip içtikten en az otuz dakika sonra yapılması gerekiyor."

Kahvesini bitirmek için çok fazla.

Nate'in şöminede büyük bir ateş yaktığı oturma odasına geri döndüler. Shoals ve Janet tanıdıkları ve birlikte çalıştıkları farklı insanlar hakkında sohbet ederken, Wu sabırsız görünüyordu, yüzünün daimi bir parçası olan çatık kaşları bugün daha da derinleşmişti.

"Bu seni diğer işlerinden alıkoyuyor mu?" Mia ona sordu. "Bunun senin tek davan olmadığını biliyorum."

"Gün içinde asla yeterli saat yok." Ona baktığında bakışlarında öfke yoktu, sadece yorgunluk vardı.

Otuz dakika geçtikten sonra mutfağa gittiler ve Shoals ellerini yıkadı, Nitril eldivenlerini giydi ve küçük bir çubuk çıkardı. "Ağzını iyice aç."

Mia'nın yanaklarının içini önce birini sonra diğerini kazıyarak temizledi ve ardından çubuğu içinde az miktarda sıvı bulunan bir tüpe soktu. Sonra eldivenlerini çıkardı ve

tekrar baştan başladım. Temiz eller. Yeni eldivenler. Joaquin'in iç yanaklarına bukkal swab. "İşte bu kadar."

"Şimdi ne olacak?"

"Bunu doğrudan CBI laboratuvarına götüreceğiz ve acele edeceğiz. Kırk sekiz saat içinde sonuçları almamız gerekiyor."

"Ya sistemde değilse?"

"O zaman sistemde yok," dedi Wu. "Ama onu bulduğumuzda, onu mahkum etmek için ihtiyacımız olan araca zaten sahip olacağız."

Shoals, "Her kanıt parçası sayfadaki bir nokta, bulmacanın bir parçasıdır" dedi. "Noktaları birleştirin, parçaları yerine koyun ve resim bir araya gelsin. Şu anda yaptığımız da bu - sayfadaki noktaları birleştirmek, bulmacanın parçalarını toplamak."

Joaquin Mia'ya döndü, karanlık gözleri Mia'yı arıyordu. Sesini alçaltıp onunla tek başına konuştu. "Bu şimdiye kadar yaşadıklarımızdan daha fazlası."

Bu kâbus başladığından beri Mia ilk kez ilerleme kaydettiklerini hissetmişti.

Bir KIŞ FIRTINASI hızla yaklaşıyordu ve en az bir metrelik birikim bekleniyordu, bu yüzden Joaquin yakacak odun kesti. Nate'in bazen büyük fırtınalarda olduğunu söylediği gibi elektriklerin kesilmesi durumunda ısınacaklarından emin olmak istiyordu. Şimdiden rüzgâr hızlanmış ve sıcaklık düşmüştü.

Joaquin kara aldırmiyordu. Fiziksel çalışmayı da umursamıyordu, çünkü bu ona bir şeylere vurmak için bahane veriyordu. Şimdi bir ritim tutturarak baltayı savuruyor, öfkesini iki parçaya ayrılan tahtaya boşaltıyordu. Onları yığının üzerine fırlattı, sonra kütüğün üzerine bir kütük daha koydu ve tekrar savurdu.

Çatlak.

Mia'nın emir komuta zinciri işini yapmış olsaydı, bu durumda olmayabilirdi ve insanlar ölmeyebilirdi. Bunun yerine, Mia'nın Powell'a yönelttiği suçlamaları örtbas etmişler, onu kadınlara, hatta memur arkadaşlarına bile saygısı olmadığı belli olan bir piçle çalışmaya zorlamışlardı. Harekete geçmekten başka çareleri kalmayana kadar, onun yağmacılıkla ilgili raporunu da görmezden gelmişlerdi. Görevlerini yapmamaları Irak'ta hayatları tehlikeye atmış, Denver'da da neredeyse Mia'nın ölümüne neden olmuştu.

Çatlak.

Polisler şimdi Powell'ın peşindeydi. Ellerinde DNA vardı. Eğer Powell'a aitse, onu içeri tıkıp anahtarı atacaklardı. Eğer değilse, polislerin elinde neredeyse hiçbir şey yoktu ve katil hâlâ dışarıdaydı. Son birkaç gündür kimse öldürülmemişti. Wu buna dikkat çekmişti. Mia'nın muhtemelen katilin birincil hedefi olduğunu ve onu tatlı ya da başka bir şey gibi sona sakladığını söylemişti.

Siktir et onu. Onu yakalayamayacaktı.

Çatlak.

Joaquin güverteye odun yığdı, sonra birkaç kucak dolusu yükü içeri taşıdı; Mia masada oturmuş, Shoals'ın ona bıraktığı resimleri -onu öldürmek isteyen adamın resimlerini- inceliyordu. Mia birkaç kez adamla ilgili bir şeylerin tanıdık geldiğinden bahsetmişti. Resimleri görmenin onu tanımasına yardımcı olabileceğini umuyorlardı. Ama Joaquin Mia'nın yüzündeki sıkıntılı ifadeden bunun işe yaramadığını anlayabiliyordu.

Botlarından çıktı, eldivenlerini, şapkasını ve parkasını çıkardı, sonra ateşe odun atarak parmaklarını ısıttı. "Bunlara bakmaya devam etmek zorunda olmadığını biliyorsun. Eğer bir kıvılcım çıkarmıyorsa, durmalısın."

Görüntülerden biri asansördeki güvenlik kamerasından alınmıştı ve Mia'yı tabancasını kaldırmış, yüzünde kararlılık ve dehşet ifadeleriyle gösteriyordu. Bunu görmek Joaquin'in midesini düğümlemişti. Bunun Mia'yı nasıl etkilediğini hayal bile edemiyordu.

"Sanırım bu Powell olabilir. Shoals boy ve kilosunun doğru olduğunu söyledi. Görüntüler çok karanlık ve grenli. İşe yaramayacaklarsa neden güvenlik kameraları var?"

"Güzel soru."

"Andy ya da Jason'ı neden öldürdüğünü anlamıyorum." Elinde bir kalem vardı ve Joaquin onun bir şeyler çizdiğini görebiliyordu. "Neden onların paralarını ve telefonlarını alsın ki? Ailesi çok zengin."

Odun sobasının demir kapısını kapattı ve onun yanına oturdu. "Ne çiziyorsun?"

Başını sinirli bir şekilde salladı. "Bu benim aptallığım ve gerçekçi olmam. Shoals kanıtlara nokta dedi, ben de noktalar yaptım. Şu ana kadar elimdeki tek şey noktalar."

Joaquin sayfaya baktı, katilin kurbanlarının isimleriyle etiketlenmiş noktalar ve Mia için bir nokta gördü. "Onları nasıl düzenleyeceğini bilseydin işe yarayabilirdi."

"Ne demek istiyorsun?"

"Bunu neden yaptığını bilmeniz, her kurbanın onun için neyi temsil ettiğini anlamanız gerekir, değil mi? O zaman noktaları nasıl düzenleyeceğinizi bilirsiniz ve resminizi elde edersiniz - mecazi anlamda."

"Ben de bunu yapmaya çalışıyorum. Powell'ın Andy ve Jason'la ne alıp veremediği olduğunu anlayamıyorum." Gözlerini kapadı, parmaklarını şakağına bastırdı. "Keşke Shoals bunları bana vermeseydi. Onlara bakmak istemiyorum ama yine de kendimi durduramıyorum. Benim için onlardan kurtulabilir misin?"

"Emin misin?"

Başını salladı. "Eğer onlara bakmaya devam edersem..." Daha fazlasını söylemesine gerek yoktu.

Çıktıları aldı ve odun sobasına doğru yürüdü, sonra kapıyı açtı ve onları ateşe verdi.

Sokağın hemen içinde, kara büzülmüş bir şekilde duruyordu, başı patlayacakmış gibi hissediyordu. Neredeydi o pislik?

Bunu yapmak için bahara ya da yaza kadar beklemeliydi. Kışın böyle dışarıda olmak için çok soğuktu.

Soğuk. Soğuk. Soğuk.

D-boy'unun sokakta aceleyle ilerlediğini gördü ve Frank'ten aldığı banknotları cebinden çıkararak gölgelere doğru geri adım attı. Piçin nakit parayla gelmesi iyi olmuştu. Muhtemelen fahişesine ödeme yapmayı planlıyordu ama o kadar şanslı değildi. Onun için son bir sikiş olmayacaktı.

Doktor omzunun üzerinden baktı, sonra ara sokağa girdi ve elleri ceketinin ceplerinde ona doğru yürüdü. Muhtemelen orada bir parça saklıyordu. "Nakit paran var mı?"

"Geç kaldın. Başım beni öldürüyor. Neyin var?"

"60 Oxy-her biri 10 mg ve tanesi 10 dolar."

Altı yüz doları yoktu. "Geçen sefer tanesini beş dolara almıştım. Sana üç yüz veririm."

Doktor aptal kafasını salladı. "Maliyetler artıyor. Giderler artar. Hey, ben bir iş adamıyım."

Adamın yüzüne baktı. "Beni başka bir keş mi sanıyorsun? Ben bir gaziyim, dostum. Irak'ta yaralandım. Hardal gazından. Bu senin için bir şey ifade etmiyor mu?"

"Neden Oxy ile vakit kaybediyorsun, dostum? Gerçek mal kullanmalısın. Bulması daha kolay ve acını dindirecek." Doktor gülümsedi.

"Eroin." Başını iki yana salladı. "İmkânı yok. O bok çok pahalı."

Doktor omuz silkti. "Ne ödersen onu alırsın. İğneler seni korkutuyor mu?"

"İğne mi? Siktir, hayır." Onlarla birlikte yaşıyordu; beyninde, gözlerinde iğneler vardı.

Bıçaklama, bıçaklama, bıçaklama.

Eroin ona Oxy'den daha iyi yardım eder mi?

Bağımlı olma konusunda endişelenmesi gerekmiyordu - kendi kafasını uçurmayı planlarken değil.

"Şuna ne dersiniz - iki yüz dolara yirmi beş Oxy ve beş iyi doz eroin için bir yüz dolar daha."

Bu onu sadece birkaç gün idare ederdi. "Bana sadece 300 dolarlık Oxy ver."

"Üç yüze, kırk tane alabilirsin."

Seni aptal orospu çocuğu.

Bundan bıkmıştı, acıdan bıkmıştı, konuşmaktan bıkmıştı. Altmış hapla birkaç gün dayanabilirdi, belki de bu işi bitirecek kadar uzun bir süre.

Tabancasını çıkardı, Doc'un şaşkın suratının ortasına bir kurşun sıktı, sonra alabildiği her şeyi aldı - hap şişeleri, eroin, bir torba ot, bir şırınga - ve kaçtı.

Mia zihni ve bedeni bitkin bir halde kahvesine baktı. Dün gece yine o kâbusu görmüştü; uyandığında kendini titrerken ve midesi bulanırken bulmuştu. Üç kez rüyasında asansörün önünde durduğunu görmüştü. Üç kez onu aynalarda görmüş ve orada olmayan bir silaha sarılmıştı. Üç kez ateş açmış, kurşunlar ona isabet etmiş, kanı oluk oluk akmıştı-

"Mia?"

Yerinden sıçradı ve Joaquin'in kendisiyle konuştuğunu fark etti.

"Özür dilerim.

Ne dedin sen?"

Uzanıp bir tutam saçını kulağının arkasına sıkıştırdı. "Nate'e bu sabah gelip bizi alıp alamayacağını ve bize binicilik dersi verip veremeyeceğini sordum. Sürüye saman götürmekten döner dönmez bizi almaya gelecek."

Mia ata binmek istemedi. Hareket etmek istemiyordu. Rüya görmeden uyuyabilmek için beynini kapatmak istiyordu.

Yüzüne bir gülümseme yerleştirdi. "Kulağa eğlenceli geliyor."

"İyi deneme, aşkım. Bu fikre pek sıcak bakmadığını biliyorum ama bence buradan çıkıp biraz temiz hava alırsan ve Karabuğday'la biraz vakit geçirirsen kendini daha iyi hissedeceksin."

Tamam, belki Joaquin haklıydı.

"Binicilik için çok karlı değil mi?"

"Binicilik ahırları var."

"Bir ... ne?"

"İçeride binmek için kumdan başka bir şey olmayan büyük bir ahır ısıtmalı ama çok sıcak değil. Uyarayım."

"Kat kat giyin. Anladım." Kahvaltı masasından kalktı ve giyinmeye gitti.

Joaquin mesaj panosunda ailesiyle sohbet ederken o da kahvaltılıkları bulaşık makinesine yerleştirdi ve kendi çamaşırlarını da Joaquin'inkilerle birlikte yıkamaya karar verdi. Bu ona yapacak bir şey veriyor ve zihnini meşgul ediyordu.

Nate saat ondan hemen sonra önüne kar küreme aracı takılı büyük bir pikapla geldi ve onları tam da Joaquin'in tarif ettiği gibi olan binicilik ahırına götürdü

-Büyük, kum dolu ve bir kuyucunun kıcı kadar soğuk.

Buckwheat onları bekliyordu, çiftlik işçilerinden biri tarafından eyerlenmişti, Nate'e atın dizginlerini verdi ve kovboy şapkasını Mia'ya doğru eğdi. "Hanımefendi."

"Hey, Mia." Nate atı işaret etti. "Neden önce sen gitmiyorsun?"

Mia, Karabuğday'ın alnındaki kadifeyi okşayarak onu selamladı. "Hey, koca adam."

İğdiş, sanki kızın berbat bir gece geçirdiğini ve biraz dinlenmeye ihtiyacı olduğunu biliyormuş gibi, alçak bir mırıltıyla onun sevgisine karşılık verdi.

Mia montaj bloğuna tırmandı. "Bu konuda fazla deneyimim yok."

"Ben de bu yüzden buradayım." Nate eyeri kontrol etti. "Sağ ayağını üzengiye koy ve sol bacağını sırtına doğru salla. İyi işti."

Yakınlardan bir tıkırtı sesi geldi; elinde fotoğraf makinesiyle Joaquin.

"Görünüşe göre paparazzileri getirmişsin, Mia." Mia güldü. "Beni her yerde takip ediyor."

"İkinizi de dinleyin. Komik değil misiniz?" Joaquin dedi ki.

Nate Mia'ya dizginleri uzattı. "Omzun, kalçan ve ayağın aynı hizada olacak şekilde eyerde rahat ve düz bir şekilde otur. Dizginleri ellerinde gevşekçe tut. Şimdi biraz gıdakla ve topuklarınla hafifçe sık."

Mia yaptıolarak Nate söyledi onu ve keçe a Heyecan Karabuğday yürümeye başladığında, altında binlerce kilodan fazla hayvan hareket ediyordu.

Ahırın etrafında üç ya da dört kez döndü, aptal gibi gülümsüyor olması gerektiğinin farkındaydı. "Harika gidiyorsun," diye seslendi Nate ona. "Şimdi getir onu tırısa. Bacaklarınızla sıkın."

Mia, Nate'in dediğini yaptı ve Buckwheat'in yürüyüşünün değişip hızlandığını hissetti. Ama şimdi eyerde bir aşağı bir yukarı zıplıyordu. "Bu... acı verici."

"Kalçalarınızın ve arkanızın hareketi absorbe etmesine izin vermeye çalışın. Bu daha iyi."

Mia ahırın etrafında birkaç tur attı. "Onu koşturabilir miyim?"

"Canter'a ne dersin?" Nate onunla bu konuda konuştu, Buckwheat onun vücuduyla gönderdiği mesajlara anında yanıt verdi.

Bunu birkaç dakika yaptıktan sonra Nate, Buckwheat'i dörtnala koşturması için onunla konuştu. Ve sonra Mia uçuyordu. Kendi kahkahasını duydu, güçlü hayvanın altından kaydığını hissetti, bir özgürlük duygusu kapladı içini.

Çok geçmeden her şey bitti.

Nate ona atı yürüttü ve sonra Buckwheat'in dizginini tuttu. "Hiç binicilik dersi almadığına gerçekten inanmam mı gerekiyor?"

Mia gülümsemesini engelleyemedi. "Ben olduğumu sanmıyorum. Bence Karabuğday."

Joaquin montaj bloğunun yanında belirdi, boynundaki kalın kayıştan kamera sarkıyordu, yüzünde kocaman bir sırıtış vardı. "Harikaydın. Nasıldı?"

"İnanılmazdı." Atın sırtından indi, ağzını öpmek için etrafından dolaştı. "Seni seviyorum, Karabuğday."

Joaquin'in Nate'le paylaştığı bakışmayı görmedi.

"Tamam, caballero." Nate dizginleri Joaquin'e verdi. "Sıra sende."

Joaquin Mia'ya fotoğraf makinesini uzattı. "Bunu benim için çekebilir misin?"

"Bana nasıl ateş edileceğini göster."

Bazı ayarları yaptı ve lens kapağını çıkardı. "Şimdi otomatikte. Objektifi doğrult ve bu düğmeye bas."

"Anladım." Tutuşunu düzeltti ve geri adım attı.

Joaquin, Buckwheat'e bindi ve eyerde doğmuş birinin rahatlığıyla onu önce yürüyüşe sonra da dörtnal koşturmak için teşvik etti.

"Ata binebildiğini bilmiyordum."

Nate kıkırdadı. "Büyükannesi ve büyükbabasının San Luis yakınlarında bir çiftliği vardı, o yüzden küçüklüğünden beri ata biniyor."

Mia izlerken ve fotoğraf çekerken Joaquin hakkında hâlâ bilmediği pek çok şey olduğunu fark etti.

Mia Karabuğday'ı fırçalarken JOAQUIN arkasına yaslandı ve dün gecedan sonra onu tekrar gülümserken görünce rahatladı. Kâbusların uykusunu parçalamasını ve duygularına zarar vermesini izlerken kendini çok çaresiz hissetmişti. Ona sarılmaktan, onunla konuşmaktan ve onu teselli etmekten başka bir şey yapamamıştı. Bunlar yeterli gelmemişti.

Nate onun yanına geldi ve duyulmaması için sessizce konuştu. "Atların insanlar üzerinde mucizeler yarattığını gördüm. Burada olduğu sürece her gün ata binebilir. Yapabileceğimiz başka bir şey varsa..."

"Dua et de bu piçi yakalasınlar."

"Tamamdır."

JOAQUIN, Mia'nın az önce çektiği fotoğrafa baktı ve kahkahalara boğuldu. "Bu açıdan bakınca sikim ön kolumdan daha büyük görünüyor. Perspektifin büyüğü. Belki de bunu internetteki flört profil fotoğrafım için kullanmalıyım."

Mia ata binerken fotoğraf makinesini almış ve ona doğrultmuştu. Nate onları kulübeye bıraktığında da geri vermemişti. Ondandır soyunmasını istemiş, çıplak vücudunun fotoğraflarını çekmişti ama bu konuda uzmanlığı ya da iyi bir ışık yoktu. Sonuçlar, en azından Joaquin'in görüşüne göre, seksilikten çok komediydi. Yine de, kadının bakışlarının nesnesi olmak onu tahrik ediyordu - bu son birkaç fotoğraftaki sertleşmenin de kanıtladığı gibi.

"Çok fazla ilişki yaşıyordun. Muhteşem bir yüz, karın kasları, göğüs kasları ve beyzbol sopası büyüklüğünde bir alet; Bay Popüler olurdun."

"İstediğim tek kadın tam burada." Bunu söyleyerek risk alıyordu ama onun için hissettiklerinin gerçek olduğunu bilmesini istiyordu.

Kamerayı bir kenara bıraktı, onu sırt üstü yatırdı ve soyunmaya başladı. "Bugün cowgirl oynarken çok eğlendim. Durmak istemiyorum."

"Bana binmek mi istiyorsun, Hermosa? Tamamen seninim." Onu hazır hale getirmek için kalçalarının arasına uzandı ama çoktan ıslandığını fark etti. Belki de onun çıplak fotoğraflarını çekmek onu da tahrik etmişti. Ona bir prezervatif uzattı, prezervatifi ereksiyonunun üzerine yuvarlarken kendini tuttu, sonra üzerine çıkmasına yardım etti. "Eyerleyin."

Kendini adamın boyuna doğru indirdi, adamın tamamını içine aldı, avuç içleri denge için adamın göğsüne yayıldı.

Göğüslerini avuçlamak ve meme uçlarını okşamak için uzandı, iki elinin de ona dokunmak için serbest olmasından hoşlanıyordu.

Hareket etmeye, adamın boyunda aşağı yukarı kaymaya başladı.

Onu sıkıca kavradığı için kendini çok iyi hissediyordu ama bundan pek bir şey elde edeceğini sanmıyordu.

Kalçalarını yakaladı, onu hareketsiz bıraktı, siki kadının derinliklerindeydi. "Bu senin için. Senin için iyi hissettir."

Tekrar hareket etti, bu kez kalçalarıyla yavaş daireler çizdi, sonra klitorisi kasık kemiğine bastırarak şekilde eğdi. Gözleri kapandı, vücudu gerildi, başı bir iniltiyle geriye düştü.

¡Ay, Dios mío! Yüce Tanrım, onu yaktı.

"Aynen öyle, Mia. Bedenimi kullan. İhtiyacın olanı al." İçine girme dürtüsüne direndi, kalçalarını hareketsiz tutarak hızını onun belirlemesine izin verdi, elleri hâlâ göğüsleriyle meşguldü, meme uçlarını sıkı noktalar haline getiriyordu.

Kadının aldığı zevkin artmasını, kaslarının giderek sertleşmesini, yüzündeki ifadenin zevkten cinsel sıkıntıya dönüşmesini, kalçalarının adama daha hızlı ve daha hızlı sürtünmesini izledi; ta ki dudakları ayrılıp inleyene, tırnakları adamın göğüs kaslarını ısırana ve kendisi de boşalmaya yaklaşıncaya kadar.

"Mi amor. Mi alma." Benim aşkım. Ruhum.

Kalçalarını sabit tutmak için savaştırmak zorunda kaldı, taşakları gerildi, sahip olduğu her içgüdü ona kıza vurmasını söylüyordu. Sonra zevki doruğa ulaştı ve kırıldı. Kadının attığı çığlık ve yüzündeki mutluluk -o kadar değerli, o kadar güzeldi ki- onu yıktı.

Kalçalarını kavradı, aleti hâlâ içindeydi ve kendini bıraktı, ona doğru atıldı, zevk onu da ele geçirene kadar aşağıdan ona bindi.

Daha sonra, pencerelerden gün ışığı süzülürken yatakta birlikte uzandılar.

Parmak uçlarını adamın karnının ortasındaki oluk boyunca gezdirdi. "Bir parçam bunun bitmesini ve hayatın normale dönmesini bekliyor. Her şey askıya alınmış gibi hissediyorum. Ama bir yanımda sonsuza dek burada seninle kalmak istiyorum. Sana o kadar değer veriyorum ki bu beni neredeyse korkutuyor. Bu iş bittikten sonra bize ne olacak?"

Sözleri ona dokundu, onu şaşırttı.

Onu daha yakından tuttu, saçlarını öptü. "Hiçbir yere gitmiyorum. Seni hayatımda istiyorum Mia. Sen benim her şeyimsin."

Rahatladı, vücudu adamın kucağında durgunlaştı, sesi uykulu bir hal aldı. "Bu arada, az önce ne yaptık? Ben de daha önce hiç bu şekilde gelmemiştim."

Joaquin yüzünde bir sırıtişla uykuya daldı.

Cep telefonu çaldığında MIA ilk mükemmel enchufa'sını henüz yapmıştı. Güldü. "Hiç adil değil! Ben yaptım."

"Bu harikaydı." Joaquin müziğin sesini kısmaya gitti. "Bunu gerçekten anlamaya başlıyorsun."

Mia aceleyle telefonunu bıraktığı mutfak tezgâhına gitti. Ekranda "Arayanın kimliği yok." yazıyordu.

Bir an tereddüt etti, sonra cevap verdi. "Bu Mia."

"Bayan Starr? Ben Denver Independent'tan Catherine Warner. Lütfen telefonu yüzüme kapatmayın. Sizden bir alıntı yapmanızı istiyorum. Lütfen bana bir tepki verin."

"Tepki mi?" Mia anlamamıştı. "Neye tepki?" "Duymadın mı?"

Mia'nın nabzı attı. "Ne duydun?"

"Onu yakaladılar. Bennett Powell'ı yaklaşık on dakika önce tutukladılar."

"Ne-ne?" Mia'nın başındaki kan hızla çekildi ve neredeyse başı dönecekti. "Onu tutukladılar mı?"

Joaquin onun yanında durdu. "Neler oluyor?"

"Powell'ı tutukladılar," dedi Mia ona.

"Yani bilmiyor musun?" dedi Mia'nın kulağındaki ses.

"Hayır. Hiçbir fikrim yoktu." Ne olmuştu ki? En son Duyduklarına göre ellerinde kanıt yokmuş ve

Powell'ın mazereti varmış. "Hikayem için bana bir fiyat teklifi verebilir misiniz?"

Mia kafasını toparlamak için derin bir nefes aldı. "Denver Polis Departmanına, Colorado Soruşturma Bürosuna, FBI'a ve bu davaya dahil olan tüm uzmanlara minnettarım. Bittiğini bilmek içimi rahatlatıyor."

"Size cinsel tacizde bulunan bir adamın-" olduğunu bilmek nasıl bir duygu?

"Bunu nereden biliyorsun?" Mia bununla başa çıkamazdı, şimdi değil. "Gitmem gerekiyor. Üzgünüm Bayan Warner, ama şu anda daha fazla soruya cevap vermek istemiyorum."

Elleri titreyerek aramayı sonlandırdı. "Julian, Marc ya da Wu'yu arayıp bunun doğru olup olmadığını öğrenebilir misin?"

Ama Joaquin çoktan ilgilenmeye başlamıştı. "Hey, D, seni hoparlöre alıyorum. Mia yanımda. Ne haltlar dönüyor? Cate az önce gazeteden aradı ve DPD'nin Powell'ı tutukladığını söyledi."

Mia masaya oturdu, nabızı hâlâ hızla atıyordu.

"Hey, Mia," dedi Julian. "Hunter'ın ekibi Powell'ı az önce getirdi. Mazeretinin sahte olduğu ortaya çıktı."

"Her şey bitti." Mia gözlerini kapadı ve rahatlamış bir iç çekti. "Öyle görünüyor," dedi Julian.

Joaquin güven verici bir eli onun omzuna koydu. "Bogus? Bu ne anlama geliyor?"

"Kendisini gizlemek için karısını yalan söylemeye zorladı. Wu, her cinayet işlendiği sırada karısının işte olduğunu keşfetti ve onunla yüzleşti. Harika bir dedektiflik çalışması. Wu buna dayanarak bir arama emri çıkarttı ve Hunter'ın SWAT elemanları da FBI SWAT'ının yardımıyla emri yerine getirdiler. Tüm detayları bilmiyorum ama eroin ve diğer bazı sokak uyuşturucularının yanı sıra bir ton ateşli silah ve cephane bulduklarını biliyorum. Kolay gelmedi. Hunter sert oynamak zorunda kaldı."

"Kıskanıyorum," dedi Joaquin.

"Sanırım Shoals ya da Hunter buradaki yangını söndürmeyi bitirir bitirmez sizi aramayı planladılar. Onu incelemeleri ve bilgi almaları gerekiyor. Bir süre sonra

Yakında birini bulacağım. Hunter ve Wu'nun aradığınızı öğrenmesini sağlayacağım."

"Sağ ol dostum. Minnettarız."

"Övgüyü ben alamam. Bu Wu'ya gidiyor. Sonra konuşuruz." Julian görüşmeyi sonlandırdı.

Mia ayağa kalktı ve Joaquin'in kucağına yürüdü. "Bittiğine inanamıyorum."

Saçlarını okşadı, ona sıkıca sarıldı. "Kısa süre içinde yine orkideleri saksıya koyacaksın."

Bakışlarını onunkilere doğru kaldırdı. "Sen olmasaydın bunu nasıl atlatırdım bilmiyorum Joaquin. Hayatıma girdin ve her şeyi değiştirdin."

Onu öptü. "Ben de senin hakkında bunu söyleyecektim. Bunu atlatmaya gelince, burada olduğum için mutluyum. Ama sen tanıdığım en güçlü insanlardan birisin. Bensiz de iyi olurdun."

Mia bundan pek emin değildi.

BİR SAAT SONRA, Jack'ten Shoals'ın çiftliğe doğru yola çıktığını bildiren bir telefon aldılar - bu sefer arabayla. Jack bir kez daha ofisini kullanmalarına izin verdi ve Joaquin ile Mia Shoals'ın anlattıklarını dinlediler.

"Powell direndi ve bizim de müdahalemizi tırmandırmaktan başka çaremiz kalmadı."

Joaquin kanlı detayları istiyordu. Hunter onun suratına yumruk atmış mıydı? Copuyla kafasına vurmuş muydu? Taşaklarına tekme atmış mıydı?

Joaquin üçünün de olmasını umuyordu.

Ama Shoals çoktan yoluna devam etmişti. "Elinde büyük miktarda eroin, diğer yasadışı uyuşturucular ve birkaç adet dokuz milimetrelik ateşli silah içeren bir cephanelik bulduk. Bunlardan biri aracında bulundu."

Bu iyiydi ama yeterli miydi?

Joaquin sağlam bir kanıt istiyordu. Hapishane kapısının çınlayarak kapandığını ve anahtarın döndüğünü duymak istiyordu. "Onu cinayetlerle ilişkilendiren somut bir şey buldunuz mu - siyah kapüşonlu, Frank'in cüzdanı, Garcia'nın kredi kartları?"

"Yıkamada siyah bir kapüşonlu bulduk. Powell diğer eşyaları evinde tutmayacak kadar akıllı. İhtiyacı olanları aldığını ve geri kalanını bir sokaktaki çöp konteynerine attığını düşünüyoruz. Aramaya devam edeceğiz elbette. Bir tutuklamayı etkiledik diye araştırmayı bırakacak değiliz. Ona karşı açtığımız dava bu eşyalara bağlı değil. Onun boyunda ve kilosunda bir adamı gösteren güvenlik kamerası görüntülerimiz var. Dahası, olay yerinde DNA'sı var. İkinizden aldığımız DNA'nın yanı sıra tetikçinin olay yerinde bıraktığı DNA'yı da aceleye getirdik. Testler üç farklı kaynağı ortaya çıkardı. Yarın Powell'dan da bir örnek alacağız."

"Ya reddederse?" Mia sordu.

Shoals başını salladı. "Şu anda tutuklu, yani başka seçeneği yok. Polis onu ifade vermeye zorlayabilir."

"Güzel." Joaquin bunu duyduğuna sevinmişti.

"Ayrıca, dün gece Denver'da bilinen bir uyuşturucu satıcısı öldürüldü, bir ara sokakta yakın mesafeden vuruldu. Görgü tanıkları siyah kapüşonlu bir adamın kaçtığını görmüşler. Olay yerinde bulduğumuz kovanlar üzerinde yapılan ön testler bu cinayetin de Powell'a ait olduğunu gösterdi."

"Çok fazla ölüm var." Mia şakaklarını ovuşturdu. "Ona yöneltilen suçlamalar neler?"

"Size saldırdığı için üç cinayet, bir cinayete teşebbüs ve ölümcül kastla saldırı suçlamalarının yanı sıra bir dizi uyuşturucu suçlamasıyla karşı karşıya. Bay Meyer söz konusu olduğunda onu hiçbir şeyle suçlayamayız çünkü henüz bir ceset bulamadık. Umarım durumun umutsuz olduğunu anlar ve bu psikopatların çoğunun yaptığı şeyi yapar; kimi, nasıl ve nerede öldürdüğüyle övünmeye başlar. Onu yakalamamızı istemiş olmalı."

Çünkü silahını hiç almamış. Yakalanmak istemeyen biri olay yerindeki tüm balistik kanıtları ortadan kaldırır."

"Belki de aptalın tekidir," dedi Joaquin.

Shoals sırttı. "Bu da bir olasılık."

"Değil," dedi Mia. "Şimdi ne olacak?"

"Avukat tutmuş, büyük bir ceza avukatı. Onu sorgulamak için elimizden geleni yapacağız. Yarın sabah mahkemesi var. Davamızı bir araya getireceğiz ve ne kadar işbirliği yaptığına bağlı olarak savcı ya bir savunma anlaşması yapacak ya da davayı mahkemeye taşıyacak."

"İfade vermek zorunda kalacak mıyım?"

"Bu konuda endişelenmemeye çalış." Shoals için bunu söylemek kolaydı. "Eğer bir duruşma olacaksa, bu aylarca sürmez."

"Eve gidebilir miyim?"

Shoals'ın yüzündeki ifadeden Joaquin'in bunun aptalca bir soru olduğunu düşündüğü anlaşılıyordu. "Katil gözaltında, yani evet."

Joaquin bir başkasına sordu. "Dışarı çıkma ihtimali var mı?"

"Kaçmak mı? Ben cidden-"

"Kastettiğim bu değildi. Yargıç onu kefaletle falan serbest bırakabilir mi?"

"Adam, aralarında bir tuğgeneralin de bulunduğu üç kişiyi öldürmekle suçlanıyor. Hiçbir yargıcın kefaletle serbest bırakacağını sanmıyorum." Shoals ayağa kalkıp Mia'ya bir kartvizit uzattı. "Başka sorunuz olursa ofisimi aramaktan çekinmeyin. Bunu bir araya getirmemize yardım ettiğiniz için size minnettarız, Bayan Starr."

Joaquin bu son sözlerin Shoals'ın Mia'nın gizli bilgileri kurumuyla paylaşarak aldığı riski kabul etme şekli olduğunu biliyordu.

Mia ayağa kalkıp Shoals'ın elini sıktı. "Her şey için teşekkürler."

Shoals odadan çıktıktan sonra Joaquin Mia'yı kollarının arasına aldı. "İyi misin?"

Başını salladı. "Başladığında gerçek olduğuna inanamıyordum ve şimdi bittiğine göre, bunun gerçek olduğuna inanamıyorum"

ya da."

West'leri oturma odasında onları beklerken buldular.

"Ne diyorsun?" Jack sordu.

Mia onlara Hunter'ın Powell'ı vurması da dahil olmak üzere iyi haberleri verdi.

"Güzel," dedi Nate. "Eminim bu hoşuna gitmiştir."

Joaquin'in bakışları Nate'inkilerle buluştu. "Ben olsam hoşlanırdım, biliyorum." "Duruşma ne zaman?" Janet sordu.

"Yarın. Shoals, yargıcın kefaletle serbest bırakacağından şüphelendiğini söylüyor."

"Üç cinayet mi?" Megan söyledi. "Hiç şansın yok."

"Bu harika bir haber Mia. Senin adına çok mutluyuz." Janet ona sarıldı.

"Her şey için hepinize teşekkür ederim." Mia ona tekrar sarıldı. "Sanırım bizi misafir kabininden çıkarmak isteyeceksiniz."

Jack kaşlarını çatı. "Bunu söyleyen oldu mu? İstediğin kadar kalabilirsin. Burada arkadaşların arasındasın Mia. İstediğin zaman bizi ziyaret etmekten çekinme."

Mia'nın gülümsemesi odayı aydınlattı. "Teşekkür ederim."

Nate evin arka tarafına doğru yöneldi. "Sizi bilmem ama benim canım kutlama yapmak istiyor. Şarap mahzeninde iyi bir şampanya var mı, ihtiyar?"

"Aynen öyle." Jack, Joaquin ve Mia'ya doğru yürüdü. "Umarım akşam yemeğinde bize katılırsınız çünkü sizin şerefinize biftek ızgara yapıyorum."

Mia, Jack'in yanağına bir öpücük kondurdu. "Buna nasıl hayır diyebiliriz ki?"

Su kulübeye veda etmek Mia'nın hayal ettiğinden daha zordu. Kötü rüyalarla dolu bir gece daha geçiren Mia, eşyalarını toplayıp gitmeye hazırlanırken kendini gözyaşlarına boğulmak üzereyken buldu. Hayatının en mutlu beş günü vardı olmuştur yaşadı Burada. Bu kabinvardı olmuştur onların Sığınakları, sığınakları, küçük aşk yuvaları.

Joaquin onun üzüntüsünü hissetmiş olmalı ki, Nate çantasını kamyonuna yüklerken onu kenara çekti. "Aramızda hiçbir şey değişmiyor, aşkım. Bu gece sende kalmama izin verirsin diye umuyordum."

Üzerindeki gerginliğin bir kısmı kayboldu. "Bunu çok isterim. Şu anda seni bırakarak hayatta kalabileceğimi sanmıyorum. Bağımlı olacağım konusunda seni uyarmıştım."

Onu öptü, sıırttı. "Seni düzelttiğim için mutluyum."

Nate'in kamyonetinin önünde yan yana otururken Mia içini kemiren endişeyi görmezden gelmek için elinden geleni yapıyordu.

Powell hapse atılmıştı. FBI katilin o olduğundan emindi. Her şey bitmişti.

Bir nefes aldı, bıraktı ve kendini bırakmaya razı oldu.

Ama gün boyunca kafasının içinde yanlış bir nota gibi çalan, onu rahatsız eden hastalıklı bir his vardı.

Bundan kurtulamadı. Bavullarını boşalttıklarında, market alışverişine çıktıklarında ve birlikte öğle yemeği yaptıklarında değil. Joaquin'in spor salonuna egzersiz yapmaya gittiklerinde de. Joaquin'i, kamyonetini delil olmaktan çıkarıp bir garaja çektirebilmesi için polisin el koyma alanına götürdüğünde de. Mia'ya uzun zamandır kayıp olan kızlarıymış gibi davranan Joaquin'in anne ve babasıyla yemek yediklerinde bile.

Endişesini gizlemekte oldukça iyi bir iş çıkardığını düşünüyordu - ta ki dairesine döndüklerinde Joaquin konuyu açana kadar.

"Hey, bana numara yapmana gerek yok. Bütün gün bir şey seni rahatsız etti. Bunu kendine saklama."

Ondan bir şey saklamak buraya kadarmış.

"Duygusal radarın falan mı var?"

Kıkırdayarak onu kollarının arasına aldı. "Duygularını okumak için radara ihtiyacım yok. Seni ne zaman üzgün olduğunu anlayacak kadar iyi tanıyorum. Her şey gözlerinde, Hermosa. Hissettiğin her şey gözlerinde."

Onun kucaklamasının rahatlığına gömüldü. "İçimde bir şeylerin ters gittiğine, korkunç bir şey olacağına dair bir his var ve bundan kurtulamıyorum."

"Son birkaç haftadır çok şey yaşadın. Sanırım senin yerinde kim olsa şu anda senin gibi hissederdin." Travma sonrası stres terimini kullanmamıştı ama onun bunu kastettiğini biliyordu.

"Sanırım bu mantıklı." Ama mantıklı değildi. Tam olarak değil. "Benden nefret eden ve hayatımı cehenneme çevirmeye çalışan bir adamla birlikte bir savaş bölgesinde görev yaptım ve böyle hissetmedim. Gözlerimi kapattığımda yine asansördeyim. Uyanık olduğumda, onun balkonda durup bana baktığını ve sonra uzaklaştığını görüyorum."

Joaquin'den uzaklaştı ve pencereye doğru yürüdü, hareketsiz oturamayacak kadar kaşınıyordu. "Sanki bir şey unutuyorum - önemli bir şey. Ne olduğunu anlayamıyorum. Özür dilerim. Bu gece pek eğlenceli değilim."

Joaquin ayağa kalktı, onun arkasına geldi ve ellerini omuzlarına koydu. "Özür dileme. Beni eğlendirmeni beklemiyorum. Yaşadığın şey gerçek hayat. Sana hiçbir yere gitmeyeceğimi söyledim ve bunda ciddiydim. Söyle bana Mia, ne hissediyorsun?"

"Powell'ın tutuklanması, bir şeyler uymuyor."

"Polislerin doğru adamı yakaladığından emin değilsin."

Dönüp adama baktı, adamın sözleri tam isabetti ve bir panik dalgası yarattı. "Ben değilim. Nedenini söyleyemem. Aptalca davranıyorum. Muhtemelen sadece strestendir, değil mi? Polisler ve FBI bunu Powell'ın yaptığını söylerse..."

"Bunu konuşmak ister misin?"

Bir yanı unutmak istiyordu ama şu anda başka bir şey düşünemiyordu. "Ben kâğıt ve kalem getireyim."

Joaquin mutfığa yöneldi. "Ben şarabı koyayım."

JOAQUIN elindeki boş kâğıda baktı. "Tamam, ne yapıyorum ben?"

Mia başını salladı, yüzünü hayal kırıklığı ve endişe kaplamıştı. "Biliyorsam ne olayım."

"Neden sizi huzursuz eden şeyleri listelemiyorsunuz?"

Bunu yaptı, giderken onlara isim verdi. "Powell neden Andy ve Jason'ı öldürmek istesin ki? Andy'nin komik olduğunu düşünüyordu - şirketin aptalı, sürekli başını belaya sokuyordu. Jason'ı herkes severdi."

Joaquin bir pipet kaptı. "Yağmalama soruşturması sırasında herhangi biri onu üzecek ya da kötü gösterecek bir şey söyledi mi?"

Mia bunu bir an düşündü, sonra başını salladı. "Bilmiyorum. Andy'nin bir şey söyleyeceğinden şüpheliyim. Kendisi de işin içindeydi. Jason'dı

hardal maddesine maruz kaldıklarını anladı. Nasıl maruz kaldıklarını tekrar tekrar sorduğunu ve kimsenin ona bir şey söylemediğini hatırlıyorum."

Jason'ın adının yanına bir not düştükten sonra sıradaki birkaç sorusunu yazdı. "Powell aptal değil. Neden mermi kovanlarını ve kurşunları bıraksın ki? Bunca yıl sonra neden şimdi insanları öldürmeye başlasın?"

"Bazen insanlar zamanla daha da acılaşırlar. Irak'tan sonra hayatı boka sardı, değil mi? Bir ordu subayıyken gözden düşmüş bir pislik ve bir keşe dönüştü. Belki de son birkaç yılını öfkeli ve intikamcı olarak geçirmiştir."

Mia bunu da not etti. "Beni öldürmeyi planladıysa neden suçu üzerime yıkmaya çalıştı?"

Bu da Joaquin için bir anlam ifade etmiyordu. "Evet, elimde bir şey yok - tabii uyuşturucu ya da başka bir şey yüzünden aklını kaçırmadıysa."

Mia şarabına dokunmamıştı, yüzündeki sıkıntı Joaquin'in göğsünün ağrmasına neden oluyordu. "Bu hiç yardımcı olmuyor."

Joaquin uzandı, şarabını daha yakına itti. "Rahatlamaya çalış."

Bardağı aldı, yudumladı ve tekrar yerine koydu. "Tamam, rahatladım."

Bir sırtışı ısırdı. "Doğru."

"Hiçbir yere varamıyoruz."

"Daha yeni başlıyoruz." Joaquin'in aklına bir fikir geldi. "Shoals bunun bir bulmaca olduğundan bahsetti. Eksik parçalar neler? Sana neden komplo kurduğuna dair sorular var. Powell'ın Andy ve Jason'ı öldürme motivasyonu var. Daha önce yazdığın sorular var. Fiziksel şeyler de var, Frank'in cüzdanı ve Jason'ın cüzdanı gibi. Andy'nin cesedi var. İlk öldürülen oydu ama..."

Joaquin'in tüyleri diken diken oldu.

Kafasını kaldırdığında Mia'nın kocaman gözlerle kendisine baktığını gördü.

Tekrar ayağa fırladı, küçük yemek odasını boydan boya arşınladı. "O öğleden sonra Andy'yi gördüğümde kızgındı. Ordu tarafından ihanete uğradığını hissediyordu. Onurlu bir terhis alamadığı ve maluliyet yardımlarını kaybettiği için beni suçluyordu. Hardal ilacı yüzünden sürekli baş ağrıları çekiyordu ve Gazi Bakanlığı'nın ona tedavi borcu olduğunu düşünüyordu. Hardal maddesine maruz kalan birçok askerin maluliyet yardımlarının reddedildiğini anlamamıştı. Bunun rapor ettiğim hiçbir şeyle ilgisi yok ve her şey hardal ajanıyla ilgili. Başka bir deyişle, bu siyasi bir mesele."

"Peki ya Jason ve Frank? Onları öldürmek için herhangi bir nedeni var mıydı?"

Mia şarabını aldı, yudumladı, sonra tekrar oturdu, yüzünde düşünceli bir ifade vardı. "Andy'yle birlikte revirdeydim. Çok korkmuştu. Gazi solumuştu ve sıvı madde cildine ve gözlerine bulaşmıştı. Jason'a ona yardım etmesi için bağırdı ama Jason'ın yanında yarım düzine kişi daha vardı. Jason'ın onlar için ne yapacağını bilmemesine kızmıştı. Jason sonunda müfettişlerle konuştu."

"Peki ya Frank?"

"Frank tugay komutanıydı ve ilk soruşturmayı yönetti. Andy'ye katlanamıyordu. Andy'ye tüm bölüğün önünde bağırarak üniforma israfı olduğunu söyledi. Muhtemelen Andy'nin terhis edilmesinde rol oynadı."

"Andy'nin rütbesi neydi? Jason'ınki neydi?"

"Rütbeleri mi? Andy ikinci sınıf bir erdi. Jason gençti. Sanırım o zamanlar üsteğmendi."

Joaquin kalemini aldı, adamların ve Mia'nın isimlerini rütbe sırasına göre tekrar yazdı. Andy en alttaydı ve olaya karışan diğer herkes onun üstündeydi. "Eğer Andy'yse, emir komuta zincirini ortadan kaldırıyor."

"Jason onun emir komuta zincirinde değildi." "Ama o bir subaydı, değil mi?"

Mia ayağa kalkıp ona baktı, yüzü solgunlaşmıştı. "Polis bütün bunları araştırdı, değil mi? Andy'yi bir şekilde şüpheli olmaktan çıkarmış olmalılar."

"Bunu öğrenmenin tek bir yolu var. Wu'yu arıyorum."

MIA hoparlörlü telefonda Wu'ya her şeyi açıklamak için elinden geleni yaptı, ona bir şeylerin yanlış gittiğine dair artan hislerini anlattı ve Joaquin'le konuştuklarının ayrıntılarını anlattı. "Powell'ın Andy ve Jason'ı öldürmesi için hiçbir neden bulamıyorum. Olayı tersine çevirene kadar mantıklı gelmiyor. Andy hayatının darmadağın olmasından hepimizi sorumlu tuttu."

Wu'nun sesi pek etkilenmişse benzemiyordu. "Bayan Starr, neden endişelendiğinizi ve neden bu sonuca vardığınızı anlıyorum. Ancak Meyer'i yakından takip ettik - kredi kartları, banka hesabı, cep telefonu ve hatta arabası. Bu bizi hiçbir yere götürmedi. Eğer dışarıda yaşıyorsa, sahip olduğu her şeye sırtını dönmüştür. Kendini ele vermeden geri dönme umudu yok."

Mia bunu fark etmemişti. "Peki ya odun öğretücüye atılan kanlı havlular ve banyo paspası? Kan onun muydu?"

"Bir ceset bulmamız durumunda elimizde bir şey olması için çarşaflarından kıl ve meni örneği aldık. Henüz işlediler mi bilmiyorum. Üzerinde ya da havlulardaki DNA'da acele etmedik, sadece ikinizin bize verdiği örnekler ve olay yerindeki kan. Diğer şeyleri sabah kontrol edebilirim."

"Neden şimdi kontrol edemiyorsun?" Joaquin sordu.

"Çünkü, Bay Ramirez, bu kurumda çalışan insanlar bile CBI laboratuvarının uykuya ihtiyacı var." Wu ses tonunu yumuşattı. "Siz ikiniz yarın sabah merkeze gelseniz ve bu işi o zaman halletsek nasıl olur? Powell'ın DNA'sı elimizde olmalı."

O otoparkta olup olmadığını kesin olarak öğreneceğiz. Sanırım failin o olduğunu bulacağız. Güvenlik görüntülerindeki kişinin boyuna ve kilosuna uyuyor."

"O ve Andy'nin boyları birbirine yakındı," dedi Mia.

Wu sanki onu duymamış gibi devam etti. "Orospu çocuğu nerede olduğu konusunda yalan söyledi ve DNA vermek istemedi. Ağzını açmadığı için onu bağlayıp kan almak zorunda kaldık. DNA'nın kendisini suçlayacağını bilmiyorsa bunu neden yapsın ki? Birden fazla kez kolluk kuvvetlerine seni ölü görmeyi ne kadar çok istediğini söyledi."

Joaquin telefona ters ters baktı, İspanyolca bir şeyler mırıldandı, Mia'ya baktığında bakışları yumuşadı. "Mia'nın güvenliği ne olacak? Silahına el koydunuz. En azından evine bir devriye koyamaz mısınız?"

"Bunu yapabilirim. Parçanızı hızlı bir şekilde size geri getirmek için elimden geleni yapacağım."

Bu da bir şeydi.

"İyi geceler," dedi Wu. "Sabah görüşürüz." Joaquin cep telefonunu çıkardı. "Darcangelo'yu arıyorum."

Julian'a Mia'nın kuşkularını ve Andy hakkındaki şüphelerini anlatarak tüm konuşmayı tekrar gözden geçirdiler.

"Wu'ya havlu ve banyo paspasındaki DNA'yı kontrol edip edemeyeceğini sordum. Sabah yapacağını söyledi. Kanın Meyer'e ait olduğunu kesin olarak bilseydik Mia çok daha rahat uyurdu."

Julian not alıyor olmalıydı çünkü ona söylenenleri tekrarlardı. "Laboratuvarı arayıp orada kimse var mı diye bakabilirim. Eğer henüz işleme koymamışlarsa -Wu'nun acele etmediğini söylemiştin- o zaman bunun sana hiçbir faydası olmaz. Wu'nun sokağınızda fazladan devriye gezdiğini mi söylediniz?"

"Evet. Wu'nun bunu yapacağından emin değilim ama söylediği bu."

"Wu iyi bir adam. Eğer yapacağını söylediye, yapacaktır. Siparişin yerine ulaştığından emin olmak için kontrol edeceğim. Adresin nedir, Mia?"

Mia ona bilgileri verdikten sonra teşekkür etti. "Kulağa çılgınca geldiğime eminim."

"Sesin hiç de deli gibi gelmiyor. Korkmuş gibisin ve seni suçlamıyorum. Şunu bir kontrol edeyim, seni sonra ararım. Glock'un hala yanında mı Ramirez?"

"Evet, Mia'nın da üst katta bir tüfeği var."

"Güzel. Ateşli silahları yakında ve hazır tutun."

"Olur. Sağ ol dostum. Sana borçluyum."

"Hayır, yok." Julian aramayı sonlandırdı.

Mia rahatlamış bir nefes verdi. "Bunun çılgınca geleceğini biliyorum ama kendimi daha iyi hissediyorum. Bunu araştıracaklarını bilmek bile beni daha güvende hissettiriyor."

Ellerini tuttu, öptü. "Eğer kendini daha güvende hissediyorsan, zamanını iyi harcamışsın demektir."

Kanepeye yerleştiler, Mia'nın av tüfeğini duvara dayayıp televizyon haberlerini açtılar ve Julian'ın onları geri aramasını beklediler. Wall Street üç yüz puan düşmüştü. Alabama'da bir okulda silahlı saldırı. Suriye'de daha fazla kargaşa.

"Bu savaş hiç bitmeyecekmiş gibi hissediyorum," dedi

Mia. Joaquin'in telefonu çalınca Mia yerinden sıçradı.

"Ben Darcangelo." O cevapladı. "Hey, ne yaptın?"

Joaquin'in gözleri sertleşti, çenesi gerildi ve Mia'nın nabzını hızlandırdı. "Anladım. Anladım. Tamamdır. Sağ ol, dostum."

Telefonu kapattı ve ayağa kalktı. "Laboratuvar bu sabah havlular üzerinde DNA testine başladı. Havlulardaki ve banyo paspasındaki kan insan kanı değil. Henüz ne olduğunu bilmiyorlar ama insan kanı değil."

Mia'nın ağzı kurudu.

JOAQUIN, Mia'nın arkasından merdivenleri koşarak çıktı. "Darcangelo'nun yolda bir ekibi var. Bize polis merkezine kadar eşlik edecekler ve oradan Darcangelo bizi Cimarron'a götürecektir. Wu'yu uyandırmış, o da Meyer için arama bülteni çıkarmış."

Mia o kadar ani durdu ki Joaquin ona çarptı, yüzünde şaşkın bir ifade vardı. "Powell'ın bacağı. Şarapnel yarası. Topallıyor. Gece kulübündeki adam, bana ateş eden adam, o ateş etmedi. Hepsi bu. İçimi kemiren şey bu."

¡Carajo! İşte bu her şeyi çözdü.

Katil Powell değildi. Hiçbir zaman Powell olmamıştı. Andrew Meyer'di.

"Kâbuslarının sana anlatmaya çalıştığı şey buydu." Joaquin bu bilgiyi Darcangelo'ya mesaj attı, sonra da Mia'yı merdivenlerin sonuna kadar takip etti.

Henüz eşyalarını yerleştirmemişti, bu yüzden banyodan banyo malzemelerini alıp sırt çantasına tıktırdı ve gitmeye hazırdı. Mia her şeyi bir kenara koymuştu, bu yüzden onun spor çantasına külot, tuvalet malzemeleri ve birkaç parça giysi koymasına yardım etti. Birlikte aşağı indiler ve çantalarını kapının yanına koydular.

O zaman beklemekten başka yapacak bir şey yoktu.

Joaquin Mia'yı pencerelerden uzaklaştırdı, dışarıda kimin olabileceğinden emin değildi. Mia'nın hayatı söz konusu olduğunda işini şansa bırakmıyordu. Onu kollarının arasına aldı. "İnanılmazsın."

"O kadar da inanılmaz değil. Topallamayı daha önce hatırlamış olsaydım, polis Powell yerine Meyer'i gözaltına alabilirdi."

"Kendine bu kadar yüklenme. Powell'ı görmeyeli ne kadar oldu, beş yıl mı?"

"Sanırım. Bu gece sen de üzerine düşeni yaptın." "Sanırım biraz yardımcı oldum."

Ona alaycı bir bakış attı. "Öyle mi düşünüyorsun?"

Kanepeye oturdular, Joaquin takıntılı bir şekilde saatine bakıyordu. "Darcangelo memurun on-on beş dakika içinde burada olması gerektiğini söyledi."

Mia'nın hayatının tehlikede olduğu bir sonsuzluk gibi görünüyordu.

Mia tuvaleti kullanmak için üst kata koşarken Joaquin tabancasını tekrar kontrol etti ve elinde tutmak istedi. Hunter ve Darcangelo'yla poligonda öğrendiklerini kullanarak Mia'nın dairesini güvenlik açısından değerlendirirken buldu kendini. Sürgülü cam kapı. Çok sayıda pencere. Açık kat planı. Zayıf koruma.

Evet, ideal değil.

Saatine tekrar baktı ve on beş dakikanın çoktan geçtiğini gördü. Neredeydi bu polis?

Mia aceleyle merdivenlerden indi. "Polis arabası az önce otoparka girdi."

"O kapıya gelene kadar içeride kalacağız."

"Doğru. Tamam." Mia oturdu, bakışları pencerelerin üzerinde geziniyordu.

Birkaç saniye geçti ve sonra...

Kırmızı, mavi, beyaz. Kırmızı, mavi, beyaz.

Polis tepe lambalarının renkleri çekilmiş perdelerinde parıldıyordu.

Ayağa kalktılar, Mia kapıya doğru yöneldi. Joaquin onu geri çekti. "Bekle. Kapıyı çalacak."

"Tamam. Nasıl isterseniz öyle olsun, Bay Koruyucu." "Aynen öyle."

Merdivenlerdeki ayak sesleri. Polis ekiplerinin konuşmaları. Kapı zili çaldı.

Tabancasını eline alan Joaquin gözetleme deliğinden dışarı baktı ve Petersen'ı tanıdı. "Oh, hey, küçük bir buluşma yaşayacağız. Petersen'ı hatırladın mı?"

"Üzerimi arayan, beni kelepçeleven ve arabasının arkasına iten polisi nasıl unutabilirim?" Çantasını aldı ve omzuna astı.

Joaquin kapıyı açtı. "Hey, Petersen."

"Ramirez. Siz ikiniz gitmeye hazır mısınız?"

Joaquin çantasını almak için döndü.

Her şey bir anda oldu. Silah sesleri. Mia'nın cıııııı. Merdivenlerden yuvarlanırken Petersen'in gözlerindeki şaşkın bakış.

Joaquin tabancasını kaldırdığı anda bir şey tam ortasına sertçe çarptı. Bacakları altında kaybolmuş gibiydi, dünya etrafında kayboluyordu.

Vurulmuştu.

Mia.

Onu yakaladı, kapı aralığından çekmeye çalıştı, tam o sırada siyah kapüşonlu bir adam arabanın arkasından çıktı.

Meyer.

Görüşü zayıflayan Joaquin, Mia'yı itti. "Kaç."

Acı ve karanlık onu ele geçirmeden önce söyleyebildiği tek şey buydu.

Joaquin!" Mia'nın kalbi göğsünde patlayacak gibiydi.
Yüce Tanrım, hayır!

Ona ulaşamadı, yardım edemedi, tabancasına bile ulaşamadı.

Andy ona doğru koşuyordu, tabancasını kaldırmıştı.

Tüfeğe doğru yöneldi, sonra peşinden gitmenin kendisini ateş hattına sokacağını fark etti, Andy'nin ağır ayak sesleri zaten ön basamaklarda duyuluyordu.

Orospu çocuğu ön kapıdan çıkıp tekrar ateş açtığı sırada merdivenlere doğru fırladı.

BAM! BAM! BAM! BAM! BAM!

Sağ kolu uyuştı, alçıpanlar yüzünün önünde patladı, kurşunlar duvarları parçaladı, kendi kanı beyaz boyaya sıçradı.

Kahretsin!

Sahanlığa ulaştı, yatak odasına koştu ve kapıyı kilitledi, sol kolunu kullanarak kapıyı bir sandalyeyle kapattı. Geri çekildi, telefonuna koştu ve 911'i aradı. Merkeze adını ve adresini verdi. "Memur Petersen vuruldu. Yaralandı. Joaquin Ramirez'i de vurdu. Ölüyor olabilirler. Yardıma ihtiyacımız var, SWAT ve tıbbi yardım. Katil Andrew Meyer. O burada."

BAM! BAM! BAM!

Andy kilidi patlatmak için kapısına birkaç kurşun sıktı. "Mia, seni lanet sürtük! Kazanamazsın. Pes etsen iyi olur."

Kadın onu görmezden gelerek memurun sözünü kesti. "Yatak odamın kapısından girerse beni öldürecek. Tanrı aşkına acele edin!"

Lütfen, Tanrım, hayır. Joaquin olmaz. Benim Joaquin'im olmaz.

Sadece birkaç dakikası olduğunu bildiğinden, ahizeyi yerine bıraktı ve silah olarak kullanabileceği herhangi bir şey aramak için dolabına gitti.

Kayak sopaları. Eğilirler. Onları bir kenara fırlattı.

Bir beyzbol sopası. Tek koluyla kullanamayacağı kadar ağırdı.

Ayı spreyi! Sırt çantasında bir yerlerde küçük bir kutu vardı. Ceplerini aradı, buldu ve dişlerini kullanarak plastik emniyet şeridini sıyırdı.

Andy öfkeyle kükreyerek kapıyı tekmeledi ve sandalyeyi yerinden oynatmaya çalıştı.

Mia yere baktı ve parmaklarından kan damladığını gördü. Lanet olsun. Turnike yapacak zamanı yoktu. Andy o kapıdan geçerse, kolu sorunlarının en küçüğü olacaktı.

Joaquin!

Elinden geldiğince dolabının içinde saklandı. Andy'ye açık ya da kolay bir hedef vermeyecekti. Eğer o herif onu istiyorsa, savaşmak zorunda kalacaktı.

Derin bir nefes aldı, zihnini odaklamaya ve kalbinin atışını sakinleştirmeye çalıştı. Joaquin'e yardım etmek istiyorsa, hayatta kalmak zorundaydı. Hayatta kalmak zorundaydı. Dövüş eğitiminden geçmişti ama üç yıldan uzun süredir talim yapmamıştı ve gerçek hayatta hiç kimseyle göğüs göğüse dövüşmemişti.

Yatak odasının kapısı parçalanıyor, köpük ve sunta parçaları uçuşuyordu.

Andy öfkelen-di, tekmeledi, vücudunu kapıya çarptı. "Aç şu lanet kapıyı!"

Biber gazını hazırladı, boynunu tahmin etmeye çalıştı. Kendisini havaya uçurmasını engellemek için sadece bir ya da iki saniyesi vardı. Onu kör edebilirse, tabancayı ondan uzaklaştırabilirse...

Uzaktan siren sesleri duydu.

"Duydun mu Andy? Senin için geliyorlar. Sen olduğunu biliyorlar. Hayvan kanıyla yaptığın küçük numaranın peşindeler. Garcia ve Frank'i senin öldürdüğünü biliyorlar. Seni vurduğum zamanki DNA'n ellerinde."

Bu onu daha da öfkelen-dirdi, yatak odasının dışından gelen sesler artık insandan çok hayvana aitti.

Kapı çatırdayarak kırıldı.

Andy kalan parçalara tekme atarak ilerledi ve sandalyeyi kenara itti.

Mia sol koluyla dolaptan dışarı uzandı ve ayı spreyini adamın yüzüne doğrultarak gözlerinden vurdu.

Acı içinde çığlık attı, silahını bıraktı ve yüzünü tuttu. "Amcık!"

Dışarı fırladı, tabancaya doğru hamle yaptı, sol eliyle kavradı, sağ kolu tamamen işe yaramaz haldeydi. Adam ona tekme attı, göğüs kafesinden yakaladı, onu geriye savurdu, ezici acı ciğerlerindeki nefesi tüketti. Tabanca yatak odasının zemininde sıçradı. Ona ulaşmaya çalıştı, acı onu neredeyse hasta ediyordu.

Andy onu saçlarından tutup ayağa kaldırdı ve yatağına geri fırlattı. "Hayatımı mahvettin!"

"Kendi hayatını mahvettin, seni zavallı bok parçası!" Adamı olabildiğince sert tekmeledi, yüzüne ve boğazına vurdu, göğsündeki acı nefes almasını zorlaştırdı.

Kırık kaburga mı?

Gözleri kızarmış ve sulanmış bir halde kadının üzerine düştü, ellerini boğazına doladı ve onu boğmaya çalışarak sıktı.

"Sanırım seni çıplak ellerimle öldürmek daha çok hoşuma gider." Hayır, bilmiyorsun, seni pislik.

Sol eliyle bir kayak sopasını tuttu ve sivri ucunu adamın şakağına sapladı. Adam çığlık attı ve onu bıraktı, kafasındaki yaradan kan akıyordu.

Havayı içine çekti, göğsüne ağrı saplandı. "Baş ağrın şimdi nasıl?"

Yumruğunu geri çekti ve yanağına sertçe vurdu, kafatasının içinde acı patladı, gözlerinin önünde ışıklar dans etti, karanlık onu aşağıya sürükledi.

Uyanık kal!

Eğer yapmazsa, ölecekti.

Karanlıkla savaştı, gözlerini açtı ve Andy'nin tabancayı aldığını gördü.

Bitmişti.

Mia tutunmak için mücadele etti, acı ve kan kaybı onu aşağı çekiyordu. "Elini tuttum. Sen revirdeyken elini tuttum. Sana yardım ettim."

"Sonra da gidip Frank'e her şeyi anlattın!"

Sirenler yaklaşıyordu.

"Gitmen gerek, Andy. Kaçman gerek. Neredeyse geldiler."

"Umurumda değil." Geriye doğru birkaç adım attı, tabancasını ona doğrultmuştu. "Sen öldüğünde, kafama bir kurşun sıkacağım. Bunu görmenin, her gün bu acıyla yaşamamanın ne kadar zor olduğunu bilemezsin. Uzun zamandır buna bir son vermek istiyordum ama önce senin ölümünü izleyebilmek için dayandım."

BAM!

Meyer uludu, yere düştü ve şok içinde kapıya doğru baktı.

Joaquin!

Sahanlıkta yüzüstü yatıyordu, tabancası bir eliyle havadaydı. "Yerde kal..."

Joaquin onunla mı yoksa Meyer'le mi konuşuyordu, Mia emin olamadı. Meyer tabancasını tekrar kaldırdığı sırada yataktan yuvarlanıp kendini koruyabildiği kadar korudu.

Bu sefer Joaquin'e doğrultulmuştu.

Mia kendi ılığını duydu. "Hayır!"

BAM! BAM! BAM!

Meyer yere düştü ve hareket etmedi.

Mia ayağa kalkmak için mücadele etti, tabancayı piçin elinden tekmeyle aldı ve Joaquin'e doğru koşmadan önce beline soktu.

Onu sırt üstü yatırdı, bu fiziksel hareket göğsündeki acıyı dayanılmaz hale getirdi. Diz çöktü ve yüzüne dokundu. Solgun ve soğuktu, çoktan ve kan kaybından titriyordu. Parkası ve tişörtü kanla ıslanmıştı, açık ön kapıdan oturma odasına ve merdivenlere kadar uzanan kırmızı bir iz vardı.

Başını kaldırıp ona baktı, yüzünü acı kaplamıştı. "Sen... güvende misin?"

"Evet. Kanamayı durdurmak için bir şey getirmem gerek."

Banyoya koştu, bir avuç lif aldı ve koşarak yanına diz çöktü, göğsündeki acı her nefes alışında onu zorluyordu. Gömleğini yırtıp açtı, sağ karnının üst kısmında bir kurşun yarası gördü ve katlanmış bir bezi yaraya bastırarak tek eliyle yapabildiği kadar baskı uyguladı.

Yüzünü buruşturdu, inledi, çenesi gerildi. "Çok üzgünüm, Joaquin. Çok üzgünüm."

Yüzünü endişe kapladı. "Yaralanmışsın. Kanaman var."

Kolu şimdi zonkluyordu, parkasının kolunun altından kan damlıyor ve elini kırmızıya boyuyordu. Ama onun durumu çok daha kötüydü, kan hızla bezi ıslatıyordu.

Bir tane daha aldı, ilkinin üzerine yerleştirdi ve daha sert bastırdı. "Benim için endişelenme. Ben seninle ilgileneceğim."

Uzandı ve onun yanağını okşadı. "Önemli olduğunu sanmıyorum..."

"Hayır! Öyle söyleme." Ölümüne korkmuyormuş gibi davranmaya çalıştı. "İyi olacaksın. Neredeyse geldiler. Sadece dayan."

"Sen...
ağlıyorsun."
Ağlıyor muydu?
"Seni daha önce hiç ağlarken görmemiştim."
"Daha önce hiç ölüyor olmandan korkmamıştım!"
Dudakları bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Sen... inanılmazsın."
"Benimle kal, Joaquin." Gözyaşları yanaklarından aşağı szld. "Lütfen, benimle kal. Seni seviyorum, Joaquin. Seni seviyorum. Lütfen beni bırakma."
Neden ona daha önce söylememişti?
Her kelime için savaşıyor gibiydi, kahverengi gözleri onunkilere bakıyordu, ona olan sevgisi acısının arasından parlıyordu. "Te amo, Mia. Ben de seni seviyorum."
Sonra gözleri tekrar kapandı.
"Hayır! Joaquin, lütfen." Ama Mia şimdi mücadele ediyordu, her nefes acı veriyordu.
Karanlık etrafını sararak göğsünü sıkıca kavradı ve başını döndürdü.
Bilincini kaybetmemeli, uyanık kalmalıydı. Eğer bunu yapmazsa, basıncı koruyamayacaktı ve adam burada, yatak odasının dışında kan kaybından ölecekti.
"Benimle kal... Seni seviyorum, Joaquin... Seviyorum..."
Noktalar görüşünü ele geçirdi ve sonra hiçbir şey yoktu.

MIA KENDİSİNİN İĞLİĞİNİ DUYDU, nazik eller onu Joaquin'den çekip sırt üstü çevirdi, acı göğsünde bir ağırlık gibiydi.

"Mia, beni duyabiliyor musun?" Tanıdık bir ses onunla konuştu, elleri üzerinde geziniyordu. "Kahretsin. Bu kanın bir kısmı onun. Vurulmuş. Sekiz yirmi beş."

Bir parazit patlaması. "Sekiz yirmi beş, devam edin."

"Başka bir ambulansa ihtiyacımız var. Sağ kolunda kurşun yarası olan bir kadın kurban. Çok kan kaybetmiş gibi görünüyor. I

Sanırım akciğerinde bir çökme ya da bir tür göğüs yaralanması da var. Nefes almakta zorlanıyor."

Biri koluna baskı uyguladı, acı gözlerini açtı.

Julian'ın yüzü Mia'nın üzerinde belirdi. "Acıdığını biliyorum Mia, ama kanamanı yavaşlatmalıyım."

"Hayır. Yardım edin... Joaquin."

"Sadece dinlen Mia. O emin ellerde."

"Tanrım! Ramirez bütün bu yolu sürüklenerek mi geldi?" Arayan Marc'tı.

"Öyle görünüyor." Yine Julian'ın sesi. "Adamı buradan dört atışta indirdi; biri leğen kemiğine, üçü de orta kütleye. Yatak odası savaş alanı gibi görünüyor."

"Tanrım! O herif kızın ağzını burnunu kırdı." "Ona ne yaptığını görmelisin."

Tekrar bayılmış olmalı çünkü bir sonraki gözlerini açtığında acı içinde ağlıyordu, mavi eldivenli acil tıp teknisyenleri parmaklarını çıplak göğsüne dokunduruyordu.

"Pnömotoraks yok. Sanırım göğüs kafesi kırılmış."

Hareket. Parlak ışıklar.

Üşüyordu. Çok soğuktu.

Etrafında konuşmalardan kesitler dolaşıyordu.

"Görünüşe göre müthiş bir mücadele vermiş."

"Soluk borusunun şişmediğinden emin olmalıyız."

"Onu kurtarmaya çalıştılar ama acil serviste öldüğü açıklandı."

Joaquin mi? Ölmüş müydü?

Acı onu doldurdu, kalbi paramparça olacak gibiydi. Konuşacak gücü bulamadı, gözyaşları şakaklarından aşağı yuvarlandı.

"Bunu hak etmiş gibi görünüyor. Polislerden birinin, aralarında bir tuğgeneralin de bulunduğu üç kişiyi öldürdüğünü söylediğini duydum."

Hayır, Joaquin değil.

Andy. Andy ölmüştü.

Sirenler. İnsanlar koşuşturuyor. Bir hemşire koluna serum takıyor. "Mia, Biz gidiyor için ver sen bazı Oksijenve Ağrı için bir şey, tamam mı? Sonra göğsünüzün tomografisini çekeceğiz."
"Joaquin?" diyebildi.
Sonra tüm farkındalığıyla birlikte acısı da azaldı.

MIA KENDİ INILTISINI DUYDU.

"Mia, nekahet odasındasın. Ben Doktor Aito. Kolundan o sümüklü böceği çıkardık ve kol kemiğini bazı donanımlarla tekrar bir araya getirdik. Hasarlı siniri de onardık. Nasıl hissediyorsun?"

"Göğsüm... acıyor. Kolum... kesilmiş gibi hissediyorum."

"Neyse ki bunu yapmak zorunda kalmadık. Ağrınızı kontrol altına almaya çalışacağız."

Ama Mia'nın bilmesi gerekiyordu. "Joaquin. Joaquin nasıl? Lütfen. ... söyle bana."

"Arkadaşınız ve polis memuru hala ameliyatta."

Ameliyatta.

Bu, ikisinin de hâlâ hayatta olduğu anlamına geliyordu.

Tanrı'ya şükür.

Joaquin hayattaydı ama hayatı hâlâ tehlikedeydi.

MIA uyandığında hastane odasının penceresinden gün ışığını görüyordu, morfinin etkisiyle düşünceleri bulanıktı.

"Uyanmışsın." Joaquin'in annesi Isabel yatağının yanında durmuş, rahatlatıcı elini sol koluna koymuştu. "Nasıl hissediyorsun?"

"Joaquin-o... o mu?" Nefes almak canını yakıyordu, göğsündeki acı hâlâ çok keskindi.

Isabel gülümsedi, yüzünde yorgunluk çizgileri vardı. "Kurşun karaciğerine isabet etmiş. Ameliyattan sağ çıktı. Doktor ona kırk ünite kan vermek zorunda kaldıklarını söyledi. Onu bir gece yoğun bakımda tuttular ama şu anda durumu stabil."

Tanrıya şükür!

Rahatlama Mia'nın üzerine çöktü ve gözleri yaşardı. "Onu kaybetmekten korkuyordum."

Isabel ona bir mendil verdi. "Ben de öyle. Ben de senin için endişelendim, hijita. Sen de incindin. Bana ne olduğunu söyle ki Quino'ya anlatabileyim."

"Andy'nin beni tekmelediği yerde göğüs kafesim kırıldı ama kalbimde hasar yok. Bir kurşun kolumu kırdı ama tekrar birleştirdiler. Beyin sarsıntısı geçirdiğimi de düşünüyorlar."

Isabel onun saçlarını okşadı. "Seni zavallı şey! Sana bir şey getireyim mi?"

Mia başını salladı. "Sadece onu görmek istiyorum."

"Bunu yakında gerçekleştireceğiz ama şimdilik dinlenmen gerek." Mia'nın kolunu okşadı. "Oğlumun sana neden aşık olduğunu anlayabiliyorum. Çok cesursun."

Joaquin'in merdivenlerin başında, tabancasını kaldırmış, yüzükoyun yatarkenki görüntüsü gözünün önüne geldi. Kanlar içinde, acı içinde ve güçsüz bir halde, onu kurtarmak için kendini oturma odasına ve merdivenlere sürüklemişti.

"Bana karşı neden bu kadar nazik olduğunuzu anlamıyorum. Joaquin beni güvende tutmaya çalışırken neredeyse ölüyordu. Beni geride tuttu ve kapıyı açtı ve ..."

BAM! BAM! BAM!

Mia gözlerini sıktı, silah seslerini hatırlamamak için kendini zor tuttu. "O benim hayatımı kurtardı."

Isabel onun elini tuttu. "Suçlanması gereken tek kişi onu vuran katil piç ve o öldü. Oğlumun dönüştüğü adamla gurur duyuyorum. Eğer seni, senin hayatın için kendi hayatını vermeye razı olacak kadar çok seviyorsa, ben de seni seviyorum. Artık ailemizin bir parçasısın."

Mia kendini yine gözyaşlarını kırptıştırırken buldu. "Teşekkür ederim."

"Elena burada. Seni görmek istiyor. Sorun olur mu?" "Elena burada mı?"

"Ailenin çoğu buradaydı." Isabel gülümsedi. "Dün gece bizim için özel bir oda hazırladılar çünkü ameliyat bekleme alanının çoğunu biz kaplıyorduk."

Bu Mia'yı da gülümsetti ve kalbini sızlattı. Polis departmanının ailesiyle temasa geçtiğini biliyordu. Görünüşe göre bir gemi yolculuğuna çıkmışlardı ve Meksika Körfezi'nde bir yerdeydiler. Ona çiçek ve kart göndermişlerdi ama gemiden inip onu görmek için ABD'ye geri dönmemişlerdi.

"Dinlen, hijita. Koridorun hemen aşağısındayız. Elena'yı içeri göndereceğim."

Mia elini tutup onu durdurdu. "Joaquin'e onu sevdiğimi söyle."

Isabel parmaklarını sıktı. "Yapacağım ama o biliyor, Mia. O biliyor."

JOAQUIN yastıklara yaslanmış, etrafı arkadaşlarıyla çevrili bir şekilde oturuyor, morfin sersemliği içindeki zihniyle sohbete ayak uydurmaya çalışıyordu.

Hunter, "Çok iyi bir nişancısın Ramirez," dedi. "Tek elle ateş ettin, değil mi?"

"Evet." Meyer'in tabancasını kaldırıp Mia'ya doğrulttuğu an morfinin etkisiyle Joaquin'in midesinde bir düğüm oluşturdu. "Onu vuramayacağımdan korkuyordum."

Darcangelo, "Onu dört kez hakladın," dedi.

Matt, "Sanırım polis poligonunda ateş etmek işe yaradı," diye ekledi.

Hunter Matt'in sırtına bir tokat attı. "Ne zaman istersen gelebilirsin, Harker."

"Petersen'ı yoğun bakımdan çıkardıklarını duydum. Sanırım kurşun akciğerinde bir delik açmış. Kan kaybından ölmek üzereydi."

"Başardığına sevindim." Joaquin arkadaşlarına her şeyi söyleyebileceğini biliyordu, ama yapmak üzere olduğu itiraf kolay değildi. "Yanlış olduğunu biliyorum ama Meyer denen o pisliğin öldüğünü duyduğumda, onu öldürenin ben olduğuma sevindim."

"Eğer içimizden birinin sana bunun için üzülmen gerektiğini söylemesini umuyorsan, yanlış ağaca havlıyorsun demektir." Tessa Darcangelo'nun tatlı bir Georgia ağız vardı ve söylediği her şey kulağa kibar geliyordu. "Onu öldürdüğünüz için ben de memnunum."

"Ya o ya da sen ve Mia'ydı," dedi Kara. "O olduğuna sevindim."

Zach McBride, Joaquin'in yatağının ayakucunda durmuş, kollarını Natalie'nin omuzlarına dolamış, "Kendini öldürdü," diyordu. "O doktoru öldürdüğü anda, kendisini senin kurşunlarının önüne atacak bir yola girdi. Senin tek yaptığın tetiği çekmekti."

"Çok üzgünüm, Joaquin." Sophie solgun ve üzgün görünüyordu. "İkiniz için de çok korkunç olmalı."

Joaquin, kendisine ve Mia'ya olanları duymanın, cehennemden gelen tatil partisi sayesinde travma sonrası stres bozukluğu teşhisi konan Sophie için iyi olamayacağını biliyordu. "Benim için endişelenme. Sen sadece kendine dikkat et."

Başını salladı, Hunter'ın parmakları onunkilere dolandı.

Reece, "Bu soruşturmayla ilgili bilgi almak üzere ilgili kurumlarla bir araya geleceğim," dedi. "Polisin iyi bir çalışması vardı ama bazı ihmaller de vardı. Neler olduğunu anlamam ve eyalet kolluk kuvvetlerimizin olması gerektiği gibi birlikte çalıştıklarından emin olmam gerekiyor."

"Sağ ol dostum." Joaquin Sheridan'ı yumruklamak için uzandı.

Cate odaya girdi. "Hey. Bunu isteyebileceğini düşündüm."

Gazetenin bir nüshasını kucağına koydu, üzerinde "Ölümcül Atış: Gözden düşmüş asker intikam arayışında iki kişiyi öldürdü, üç kişiyi yaraladı" ifadeleri ön sayfanın en üstünde yer alıyordu.

"İyi iş, Cate."

"İyi olmana sevindim." Kız ona sert bir gülümseme verdi, belli ki hâlâ kızgındı. "Yakında işte görüşürüz."

Sonra döndü ve odadan çıktı.

"Tanrı onun kalbini korusun. Bu da neydi şimdi?" Tessa sordu. "Her şeyi berbat eden o," dedi Alex. "Yapması gereken aş bunu."

Alex, Cate ve belgeleri çalmasını istediği kaynak hakkında bildiklerini anlatırken Joaquin uyuyakaldı.

Kapının çalınmasıyla Joaquin yeniden uyandı ve Holly içeri girip yanına giderek onu yanağından öptü. "Aman Tanrım, şu haline bak! Her tarafın tüp ve kablolarla dolmuş. Duyduğuma göre o piçi havaya uçurmuşsun. Aferin sana. Nick hâlâ İstanbul'da ama sana geçmiş olsun dememi söyledi. Seni görmek isteyen başka birini getirdim."

Holly kapıdan çıktı ve tekerlekli sandalyesini iterek geri geldi.

"Mia." Joaquin'in kalbi onu görünce küt küt atmaya başladı.

Yanaklarından biri morarmış ve şişmişti, sağ kolu sargılıydı ve askıdaydı, sol kolunda birkaç serum vardı. Annesi Meyer'in ona ne yaptığını anlatmıştı.

-Kırık göğüs kafesi, kolunu kıran bir kurşun yarası, beyin sarsıntısı. Ama çürükler ve serum dışında muhteşem görünüyordu.

Ruj mu sürmüş?

"Seni görmek istediğini söyledi ve hemşireler meşguldü. Hasta kuyularını ve tekerlekli sandalyelerini ödünç almamın bir sakıncası olmayacağını düşündüm."

"Odasına mı gittin?"

Holly ona bir bakış attı. "Cidden onu kendine saklamana izin vereceğimizi düşünmedin, değil mi? Olanları duyduktan sonra onunla tanışmak zorundaydım."

Holly odayı dolaşarak tanışma faslını gerçekleştirdi.

Mia gülümsedi. "Hepinizi şimdiden tanıyormuşum gibi hissediyorum. Joaquin bana sizden ve maceralarınızdan o kadar çok bahsetti ki."

Matt, "Eminim hepsi yalandı," dedi.

Mia gülmeye başladı, sonra yüzünü buruşturarak bir elini göğsüne bastırdı. "Lütfen komik olma. Gülmek çok acı veriyor."

"Pekâlâ. Gitme zamanı." Hunter kapıya doğru işaret etti. "Bu hırpalanmış aşk kuşlarını biraz yalnız bırakalım. Muhtemelen konuşacak çok şeyleri vardır."

Joaquin'in arkadaşları kapıdan çıktı.

"Sonra görüşürüz, Ramirez."

"Memnun oldum, Mia."

"Ama ben daha yeni geldim," diye sızlandı Holly.

Hunter, "Onlarla daha sonra konuşabilirsin," dedi.

"Tamam." Holly Joaquin'i yanağından tekrar öptü, sonra Mia'yı yatağına yaklaştırdı. "Daha iyi ol, tamam mı? Mia, seninle sohbet etmek çok güzeldi. Yakında tekrar konuşuruz."

Ve sonra Joaquin ve Mia yalnız kaldılar. "Holly odana mı geldi?"

Mia sol elini uzatıp parmaklarını onunkilerin arasından geçirdi. "İçeri adımını attığı anda kim olduğunu anladım. Ona neler olduğunu ve hayatımı nasıl kurtardığını anlattım. Seni ziyaret edebilmek için bir hemşirenin tekerlekli sandalye getirmesini beklediğimi söyledim. Çantasından bir makyaj seti çıkardı, yüzümü yaptı ve saçımı taradı, sonra da tekerlekli sandalyenin peşinden gitti."

"Bu Holly."

"Annen bir süre benimle kaldı-Elena ve Mateo da öyle."

Joaquin bunu duyduğuna sevinmişti. Annesinden ona göz kulak olmasını istemişti, ona göz kulak olacak bir ailesi olmadığı için yalnız kalmasına kızmıştı. "Artık bizden birisin."

"O da öyle dedi. Web sitenizde bir sayfam var mı?"

Mia ne sorduğunu biliyor muydu? "Bunu görmemiz gerekecek."

"Seni öpmek istiyorum ama eğilemiyorum."

"Seni öpmek isterdim ama küfür etmeden daha yükseğe oturamam."

Mia küçük bir kahkaha attı. "Tam bir çift olduk." Sonra yüz ifadesi buruştu.

Elini yaralanmamış yanağına götürdü, yüzünü avucuna çevirdi ve öptü. "Çok korkmuştum, Joaquin. O silah sesleri duyuldu, sen düştün ve ben seni kaybettiğimi sandım. Ne yapardım bilmiyorum."

"Tanrım, Mia, çok üzgünüm. Keşke onu görseydim..."

"Nasıl yapabildiniz? Gece vaktiydi. Siyah giyyordu ve benim siyah arabamın arkasına saklanıyordu. Kimse onu görmedi. Memur Petersen onun yanından kapıya doğru yürüdü ve onu görmedi. Lütfen kendini suçlama."

"Kapını yumrukladığınızı duydum. Sana ulaşmak istedim ama ayağa kalkmaya çalıştığınızda her şey tekrar karardı. Sürünmek zorunda kaldım. Ben sana ulaşmadan seni parçalara ayıracak sandım. Çok mücadele ettin ama sana zarar verdiğini duyabiliyordum. Kafamı kaldırdığınızda o tabancayı sana doğrulttuğunu gördüm... Madre de Dios."

"Sen benim hayatımı kurtardın."

Joaquin onun çenesini kavradı. "Sen benim hayatımsın, Mia."

Joaquin ertesi sabah Dedektif Wu kapıyı çalıp hastane odasına girdiğinde Mia'yla birlikte Cate'in vurulma olayıyla ilgili makalesini okuyordu. O davayı kapatabilmek için ifadelerini almak istedi.

"İsterseniz taburcu olana kadar bekleyebilir ve bir mağdur avukatının hazır bulunmasını sağlayabiliriz."

"Ben iyiyim," dedi Mia, ama Joaquin onun gözlerinden şu anda yapmak isteyeceği son şeyin hayat mücadelesini yeniden yaşamak olduğunu görebiliyordu.

"Hayır." Joaquin'in bu saçmalıkla işi bitmişti. Zaten Wu'yla bir alıp veremediği vardı. Adam onu başından savmıştı ve Mia'yla birlikte neredeyse ölüyorlardı. "İkimizden biriyle konuşmak istiyorsan, buradan çıktıktan sonra bir randevu al."

Mia ona bön bön baktı ama Joaquin onun rahatladığını görebiliyordu.

Wu başını salladı. "Bilmenizi isterim ki, dairenizdeki asansörün yanında bulduğumuz kan Meyer'e aitti. Havlulardaki ve banyo paspasındaki DNA bir kediye ait. Meyer'in sırf kötü niyetli olmak için size komplo kurma fikrini ortaya attığını tahmin ediyoruz. Onu Botanik Bahçeleri'ndeki güvenlik görüntülerinin arka planında gördük."

sırt çantasıyla malç bahçesine doğru ilerliyordu. Yüzünü göremiyorduk ama üzerinde o lanet kapüşon vardı."

"Powell'ı serbest bıraktın mı?" Joaquin bilmek zorundaydı. Eğer o orospu çocuğu sokaktaysa, Joaquin onun Mia'nın yanına bile yaklaşmadığından emin olacaktı.

Wu başını salladı. "Hâlâ gözaltında. Üzerinde çeşitli yasadışı uyuşturucular bulundu ve DNA'sı çözülmemiş üç cinsel saldırıyla eşleşti. Yargıç kefaleti reddetti ve savcı mahkumiyet alacağımızdan emin. Powell şu anda boğazına kadar pisliğe batmış durumda, bu yüzden uzun bir süre parmaklıklar altında kalacak."

Joaquin bunu duyduğuna sevindi. "Bir tecavüzcü, ha? Hiç şaşırmadım."

"DNA örneğini almaya çalıştığınızda bu yüzden direnmiş olmalı," dedi Mia.

Wu başını salladı, sonra kaşlarını çattı. "İkinizden de özür dilemek istiyorum ama özellikle sizden Bayan Starr. Bu dava için topladığımız diğer tüm DNA'ları aceleyle getirdiğimiz sırada o havlulardaki DNA'yı da aceleyle getirseydim, Meyer'i aramamız gerektiğini bilirdik. Geçen gece aradığınızda dinlemeliydim. Örnek hizmet siciliniz ve bu soruşturma sırasındaki dürüstlüğünüz benden daha iyi bir yanıt almayı hak ediyordu. Powell'ın adamımız olduğundan o kadar emindim ki. Bu beni kör etmişti."

"Bu kararları veren tek kişi sen değildin." Arayan Mia'ydı. Kocaman kalbiyle Wu'nun paçayı kurtarmasına izin veriyordu. "Peki ya Shoals ve FBI? Onlar da Powell'ın doğru kişi olduğunu düşünüyorlardı."

"Yaptılar, doğru, ama bu benim davamdı." Wu gitmek için döndü. "Oh, son bir şey daha. Sizin katil olduğunuzu hiç düşünmedim Bayan Starr, ama o zamanlar elimde sadece siz vardınız. Eğer bana kalsaydı, üniformalı olduğunuz süre boyunca sizi yüzüstü bırakan herkesin kellesi giderdi."

"Teşekkür ederim." Mia onun uzaklaşmasını izledi. Joaquin Mia'nın elini tuttu. "İyi misin?"

"Sadece özür dilemenin onun için ne kadar zor olduğunu düşünüyordum."

Evet, Joaquin pek etkilenmemiştir. "Ne biliyorsun ki? Powell bir tecavüzcü."

"Hiç şaşırmadım. O her zaman acımasızdı."

"Powell'ın nefret ettiği sen değilsin Mia. Asla sen olmadın. O kadınlardan nefret eder. Kadın olduğunu gördüğü anda onun gözünde bir hedef haline geldin."

"Kurbanları için üzgünüm ama sonunda adalete kavuşacakları için mutluyum."

"Sana da saldırdı. Sana tecavüz etmedi ama sana saldırdı. Bu bir bakıma senin için de adalet." Joaquin bunun onun için bir fark yaratacağını umuyordu.

"Sanırım haklısın."

"Hapishanenin tecavüzcüler için dostane bir yer olmadığını keşfedecek, zengin babaları olan West Point mezunları için bile."

Bir an için sessizlik oldu, Wu'nun haberleri üzerinde düşünecek çok şey vardı.

"Zavallı kedi," dedi Mia.

Joaquin başparmağıyla onun elini okşadı. "Keşke bu haberi daha önce alsaydık."

"Bir daha evime adım atabileceğimi sanmıyorum."

Joaquin bunun için onu suçlayamazdı. "Yapmak zorunda değilsin. Sat gitsin. İkimiz de iyileşene ve bundan sonra ne yapacağımıza karar verecek zamanımız olana kadar eşyalarını depoya kaldır."

"Birinin tüm kanı temizlemesi gerekiyor. Eşyalarımı toplamam ve taşımam gerekiyor. Bunları yapabilmem için uzun bir süre geçmesi gerekecek. Doktor, kolum yüzünden değil ama göğsüm yüzünden bir şey kaldırabilmemin üç ay sürebileceğini söyledi."

Joaquin'in buna bir çözümü vardı. "Burayı temizlemesi için bir olay yeri temizleme ekibi tutabiliriz. Kuzenim José Luis

-Elena'nın ağabeyinin bir nakliye şirketi var. Ekibiyle gelip eşyalarınızı paketlemekten ve hepsini Danilo Amcamın U-Store-It'ine taşımaktan mutluluk duyacaktır. Kardeşim Antonio'yu arayabiliriz. O da ekibini getirebilir.

inşaat ekibi evinizi onaracak. Dairenizi, oraya bir daha adım atmadan, bir servet harcamadan veya herhangi bir iş yapmadan satışa çıkarabilirsiniz."

"Gerçekten mi?"

"Gerçekten." Kadının yüzündeki rahatlamayı izledi ve morarmış ve şişmiş yanağındaki bir tutam saçı kaldırdı. "Büyük ailelerin faydaları olur ve sen de artık o ailenin bir parçasısın, hatırladın mı?"

Ve o gülümseme vardı - dünyasını aydınlatan gülümseme.

MIA iki gün sonra hastaneden taburcu edildi. Evine asla geri dönemeyecekti ve kırık bir kol ve çatlak bir göğüs kemiğiyle pek bir şey yapabilecek durumda değildi. Sağlam koluyla araba kullanamıyor ya da birkaç kilodan fazlasını kaldıramıyordu. Saçını taramak bile acı veriyordu.

Holly onu kendi evinde kalmaya davet etti. "Çok geniş bir alanımız ve en üst düzey güvenliğimiz var. Nick şu anki işinden birkaç hafta daha dönmeyecek. Seni her gün Joaquin'i ziyaret etmen için hastaneye götürebilirim ve birbirimizi tanıyabiliriz."

"Bunu isterim."

Holly'nin kocasıyla paylaştığı dört yatak odalı daire, Cheesman Parkı'nın ve ötesindeki şehrin muhteşem manzarasına sahip lüks bir daireydi. Holly, Mia'nın oturarak uyuyabilmesi için misafir yatak odalarından birine bir uzanma koltuğu taşıdı - Mia ancak bu şekilde uyuyabiliyordu. Holly ayrıca Mia'nın dairesine gidip banyo malzemelerini, giysilerini ve ayakkabılarını topladı ve kendi evine getirdi.

"Evim çok dağınık, değil mi?" Mia sordu.

Holly ilk kez son derece ciddiye. "Orada bir katliam olmuş gibi görünüyordu. Sen ve ben

Joaquin yaşıyor. O kadar yolu nasıl sürünerek geldi bilmiyorum. Seni çok seviyor olmalı."

Mia'nın zihninde, onun tabancasını kaldırmış, orada yattığı anı canlandı. "Evet."

"Ama iyileştiğinde seni alışverişe götürmem gerek," dedi Holly. "Üç çift yürüyüş botun olduğunu ama sadece bir çift topuklu ayakkabın olduğunu biliyor muydun?"

Mia her gün bütün gününü Joaquin'le geçirmeyi planlamıştı ama ona verdikleri Percocet onu bayıltmıştı. Eğer ilacı almazsa, hem kolu hem de göğsü işlevini yerine getiremeyecek kadar çok ağrıyordu. Her gün Joaquin'le sadece birkaç saat geçirebiliyor, onun elini tutuyor ve hayatta ve birlikte oldukları gerçeğinin tadını çıkarıyordu. Geri kalan zamanlarda Holly'nin evinde Holly ile konuşuyor ya da uyumaya çalışıyordu.

Holly tam da Joaquin'in tarif ettiği gibiydi; güzel, sarışın, zeki ve kocaman bir kalbi vardı. Her akşam ikisi için yemek getiriyor ve Mia'nın rahat etmesini sağlıyordu. Ayrıca Mia'ya hiç öğrenmediği şeyleri, örneğin nasıl makyaj yapılacağını öğretti. Hepsinden önemlisi, Mia'yı güldürüyordu - gülmek canını çok yaksa bile.

"Çok güzel bir cildin, muhteşem gözlerin, beni kışkıandıran dudakların ve elmacık kemiklerin var." Holly Mia'nın morarmış yanağına hafifçe kapatıcı sürdü. "Fazla makyaja ihtiyacın yok. Senin durumunda, daha azı kesinlikle daha çoktur -kötü bir adam yakın zamanda yüzüne yumruk atmadıysa, o zaman daha fazlası daha çoktur."

Mia'nın taburcu edilmesinden üç gün sonra gazlı şöminenin yanında oturup Mateo'nun bizzat getirdiği Meksika yemeklerini yediler. Karısıyla birlikte Joaquin ve Mia'nın sağlık sigortaları tarafından ödenmeyen tıbbi masraflarını karşılamak için bir bağış kampanyası başlattıklarını Mia'ya bildirmek istemişti.

"Beni de dahil etmeniz büyük incelik." Mia tıbbi masrafları düşünmemişti bile - muafiyetler ve ek ödemeler

ve bunların hepsi.

Mateo onun elini tuttu ve öptü. "Joaquin seni evime getirdiği ilk geceden beri senin aradığım kişi olduğunu biliyordum - her ne kadar soğukkanlı davranmaya çalışsa da."

Mateo gittikten sonra elinde bir kadeh şarapla Mia'nın yanına oturan Holly, "Kulağa bir hikâye gibi geliyor," dedi.

Mia, Holly'ye Joaquin'le nasıl tanıştıklarını en başından başlayarak anlattı. "Ona karşı kabaydım. Benimle tekrar konuşmasına şaşırdım."

"Hikayenin onun versiyonunda, ilk görüşte aşık olmuş, bu yüzden endişelenmene gerek olduğunu sanmıyorum." Holly komik bir şey hatırlamış gibi gülümsedi. "Nick ve ben tanıştığımızda neredeyse birbirimizi öldürüyorduk."

"Gerçekten mi?"

Holly ona Nick'in peşinden nasıl gönderildiğini, yozlaşmış amiri tarafından Holly'nin ülkesine ihanet ettiğine inandırılarak nasıl yanıltıldığını anlattı. "Patronu bilmediğim bir şey bildiğimi düşündü ve ölmemi istedi. Nick ilk başta benim de Teşkilat'tan olduğumu bilmiyordu. Beni kaçırdı, sorguladı ve beni öldürmek için emir aldı. Neyse ki vicdanı vardı. Şaşırtıcı bir şekilde, sadece Teşkilat'ta çalışmakla kalmadım, aynı zamanda ondan daha yüksek güvenlik yetkisine sahiptim."

"Ve ikiniz de bunu atlattınız mı?"

"Kurşunlar uçuşmaya başladığında garip şeyler olur."

Mia bunun doğru olduğunu biliyordu. Sonra Holly'nin söylediği bir şey aklına bir fikir getirdi. "Hâlâ üst düzey güvenlik izniniz var mı?"

Holly başını salladı. "Yaptığım iş için buna ihtiyacım var." "Ne tür bir iş bu?"

Holly ona tatlı bir gülümseme verdi. "Eski ordu subaylarıyla bile tartışamayacağım türden."

"Anlamıştım." Güvenle konuşabileceği biri olduğu için rahatlayan Mia, Powell'ı yağmacılık yaptığı için ilk kez ihbar ettiği andan Meyer'in onu ve Joaquin'i yakaladığı geceye kadar Tell al-Sharruken'in tüm hikâyesini Holly ile paylaştı.

"Ve onu gömdüler - yağmalama, hardal maddesi?"

Mia başını salladı. "Hepsi gizli bilgi. Frank bana Tell al-Sharruken hakkında kimseyle konuşamayacağımı söyledi. Cinayetlerin muhtemelen orada olanlarla bir ilgisi olduğunu fark ettiğimde polise -Marc, Julian ve Dedektif Wu'ya- ve sonra da FBI'a haber verdim. Hayatlar tehlikedeydi. Kendime bakıp başkalarının ölmesine izin veremezdim. Ama Meyer öldü. Powell hapse girecek. Frank öldü. Sanırım artık her şey bitti."

Holly ona gizemli bir gülümseme verdi. "Bunu göreceğiz."

SİLAHLI SALDIRIDAN DOKUZ GÜN SONRA Joaquin hastaneden eve döndü. Kardeşi Antonio onu aldı ve Mia'yla birlikte Joaquin'in dairesine götürdü, otoparktan asansöre doğru ilerlerken Joaquin'in eşyalarını taşıdı. Güvenlik kapısının camı değiştirilmişti. Uzaktan bakıldığında, orada korkunç bir şey olmamış gibi görünüyordu.

Joaquin anahtarını kilide soktu. "İyi misin?" Mia başını salladı, bakışları beton zemindeydi.

Bunun onun için kolay olmayacağını biliyordu. Kâbusları, hatta vurulduğu geceden beri gördükleri bile tam burada, bu asansörlerin önünde durmasıyla başlamıştı.

Antonio ikisi için kapıyı tuttu. "Burası... burası mı?"

Joaquin ona ağzını kapatan bir bakış fırlattı ama Mia'nın dikkati, kurşun izlerinin çeliği çukurlaştırdığı asansör kapılarına odaklanmıştı. Duvar da henüz onarılmamıştı. Uzanıp Mia'nın elini tuttu.

"Ben iyiyim." Yüzündeki gergin çizgiler ve sert duruşu aksini söylüyordu.

Antonio onları yerleştirdikten sonra Jos -Luis ve ekibinden biri için güvenlik kapısını a mak üzere aŗađı indi ve Mia'nın eŗyalarını - Holly ve Nick'in evinden kıyafetlerini ve g  s  iyileŗene kadar uyumak için aldığı yeni yatar koltuğu - taŗıdılar. Kıyafetlerini Joaquin'in dolabına koydular, yatar koltuğu Joaquin'in yatağının yanına yerleştirdiler ve sonra Joaquin'in düz ekran televizyonunu ve DVD oynatıcısını yatak odasına taŗıdılar, Joaquin onlara Mia'nın anlayamayacağını hatırlatana kadar birbirleriyle İspanyolca konuŗtular.

"Annem Aleta Teyze'yle birlikte burada, yani buzdolabınız dolu olmalı. Baban ve ben yarın kamyonetini almaya gideceğiz. Baŗka bir Şey var mı kardeŗim?"

Joaquin oturmak zorunda kaldı, az önce yaptığı y r y ŗ onu çok yormuŗtu. "Sanırım iyiyiz dostum. Teŗekk rler. Sana da teŗekk rler, primo."

"De nada... er... Rica ederim," dedi Jos -Luis. "Bir Şeye ihtiyacınız olursa arayın."

Joaquin etrafına bakındı. "Tanrım, evde olmak çok güzel."

Mia onun yanına oturdu. "Emlak  az önce mesaj atıp dairemin bu öğleden sonra web sitelerinde yer alacağını söyledi.  abucak satılacağını d ŗ n yor."

"Bu iyi haber." Joaquin'in ailesi birkaç gün içinde bir araya gelmiŗ ve evinin icabına bakmıŗtı, tüm eŗyaları artık depodaydı. Dairesi çabucak satılırsa, yakında yeni bir yere taŗınmakta  zg r olacaktı. Bu konuda fikirleri vardı.

Joaquin onun elini tuttu. "Burada benimle kalacağını umuyordum."

Yüzü aydınlandı. "Seninle yaŗamamı mı istiyorsun?"

Kadının elini dudaklarına götürdü. "Sanırım bu biraz ani oldu-"

"Hayır. Hayır, değil." Yüzünü ona dönebilmek için döndü. "Sadece..."

"Ne oldu?"

"Senin evini seviyorum. Beni ilk kez orada  pm ŗt n. Manzarası inanılmaz. Ama kapalı otopark

Asansörler... Belki de sadece zayıfım, ama bunu aşmak zaman alacak."

Kolunu omzuna dolamak ve onu kendine çekmek istedi ama bu onun için dayanılmaz olurdu. "Sen zayıf değilsin Mia. Bence senin yaşadıklarını yaşayan herkes böyle hissedirdi. Bakalım nasıl olacak. Eğer senin için çok zorsa, başka bir plan yaparız. Önemli olan bu daire değil. İkimizin birlikte olması."

Öğle yemeği için biraz tamale güveci ısıttılar - annesinin ve Tía Aleta'nın buzdolabında ömür boyu bıraktığı yemeklerden sadece biri - sonra masaya geçtiler.

Joaquin oturdu ve bir elini yarasına bastırdı. "Vurulmak berbat bir şey."

Mia onun karşısına oturdu, vücudunun üst kısmını sabit tutmaya dikkat ediyordu, dudaklarında küçük bir gülümseme vardı. "Yaşlandığımızda ikimiz de inleyip sızlandığımızda böyle mi olacak?"

"Benimle yaşlanmak istediğini mi söylüyorsun?"

Mia Joaquin'in gözlerinin içine baktı ve gülümsedi. "Belki."

SONRAKİ ALTI HAFTA Mia'nın hatırlayabildiği en iyi haftalar arasındaydı. Hayır, her gün kolu için yapması gereken egzersizler eğlenceli değildi ve hâlâ Joaquin'le yatakta uyumak yerine uzanma koltuğunda uyumak zorundaydı. Kabuslar ve acı vardı. Yine de her gün Mia için bir hazine gibiydi.

Hayattaydılar ve birlikteydiler.

Zamanlarını konuşarak, Joaquin'in Xbox'ında video oyunları oynayarak, Netflix'te tüm dizileri izleyerek ve parkta kısa yürüyüşlere çıkarak geçirdiler. Birkaç haftalık istemsiz perhizden sonra, dikkatli olurlarsa ve Mia üstte olursa tekrar seks yapabileceklerini anladılar.

Prezervatifler eskimiş olsa da, dünyadaki tüm zaman boyunca bunu da çok yaptılar.

Vurulma olayından bir ay sonra kadın kliniğini ziyaret etmişler, burada hem test yaptırmışlar hem de Mia'ya RİA taktırmışlar.

Joaquin ikisini eve bırakırken, "Yirmi dört saat içinde bir daha prezervatif kullanmak zorunda kalmayacağız," dedi.

Adamın yüzündeki saf şehvet onu güldürdü. "Bunun nasıl bir his olduğunu hatırlayamıyorum."

"Öğrenmek istersen elimde bir vajina var."

"Tanrım, evet ama muhtemelen bir dakika içinde boşalacağım."

Ortak zevklerine göre, bundan çok daha uzun sürdü.

Artık daha uzun yürüyüşler yapabiliyorlardı, bu yüzden bir sabah Mia onu Botanik Bahçeleri'nde bir tura çıkardı ve en sevdiği bahçe yataklarını gösterdi, itiraf etmek zorundaydı ki şu anda görülecek pek bir şey yoktu.

Mia iş arkadaşlarından birine el salladı. "Hayal gücünü kullanmalısın."

"Tamam." Joaquin kurumuş ot tutamları ve çıplak çalılarla noktalanmış çıplak zemine baktı.

"Bu Bouteloua gracilis - en sevdiğim çim."

"En sevdiğin ot var mı?" Bunu komik bulmuş gibiydi.

"Çiçekleri - siz buna tutam ya da tohum kabuğu diyebilirsiniz - kirpiklere benziyor. Gördün mü?"

Joaquin eğildi. "Öyle."

"Bir gün kendime ait bir bahçem olduğunda, orada burada büyüyen Bouteloua gracilis tutamlarına sahip olacağım."

"Büyük bir bahçe mi istiyorsun?"

"Bir gün param yettiğinde."

Akşamları sık sık ziyaretçileri oluyordu; aileleri ya da arkadaşları onları kontrol etmeye geliyordu. Bir akşam Memur Petersen bir tişört ve kot pantolonla uğradı. Özür dilemek istedi ama ne Mia ne de Joaquin buna izin verdi. Polislikten ayrılacağı haberini vererek onları şaşırttı.

"Sokaklara geri dönersem karım buna dayanamaz."

Mia onu suçlayamazdı. "Bizi güvende tutmak için yaptığınız her şey için teşekkür ederim efendim."

"Keşke başarmış olsaydım."

İzinlerinin son iki haftası uçup gitmiş gibiydi, değerli zaman Mia'nın parmaklarının arasından kayıp gidiyordu.

Joaquin bir sabah kahvaltıda "Dairemi satıyorum," dedi.

"Ne?" Mia bunu beklemiyordu.

"Asansörden her çıkışımızda, bunun sana ne yaptığını görüyorum. Sana Meyer'i hatırlatan bir yerde yaşamayı istemiyorum. Bence yeniden başlamanın, paramızı bir araya getirmenin ve birlikte sahip olacağımız, kötü anıları olmayan bir yer bulmanın zamanı geldi."

"Ama burası tam senlik."

"Seninle tanışmadan önce ben buydum. Biz olan bir yer bulalım."

Ertesi Pazartesi ikisi de işlerine geri döndüler; Joaquin gazetede, Mia ise Botanik Bahçeleri'nde hafif işlerde çalışıyordu, kolu hâlâ askıdaydı ve göğsü henüz tam olarak iyileşmemişti. Personel onu pasta ve eve götürmesi için canlı orkidelerden oluşan güzel bir aranjmanla karşıladı.

"Herkes teşekkürler. Geri döndüğüm için çok mutluyum."

Grup adına konuşan Kevin, "Personelimizin değerli bir üyesisiniz ve tekrar bizimle birlikte olduğunuz için çok mutluyuz," dedi.

Güvenlik şefi Michael onu kenara çekerek, yaşananlar ışığında güvenlik protokollerini değiştirdiklerini ve artık misafirlerin bahçeye getirmek istedikleri büyük çantaları veya sırt çantalarını kontrol ettiklerini söyledi. "Bunu yapmış olsaydık, belki de o piçi size silah doğrultmaya fırsat bulamadan çok önce yakalamış olurduk."

"Teşekkürler Michael. Bunun benim için anlamı çok büyük."

Sonra tüm erkeklerin kafaları döndü, çeneleri düştü, Michael'ınki bile.

Holly siyah deri motorcu ceket, gri boncuklu eteği ve çılgın deri çizmeleriyle odanın karşısına geçti. "Hey, Mia, bir saniyen var mı?"

"Elbette." Mia onunla birlikte dışarı çıktı. "Ne var ne yok?"

"Cobra International Solutions'ın -benim çalıştığım yer- Pentagon ile bayrak direğine kadar uzanan yakın bağları var. Benimle paylaştıklarınızı patronuma anlattım ve kuruluşumuz bunun üzerinde çalışmaya başladı. Savunma Bakanlığı'ndaki kilit kişilerle birkaç görüşme yaptık. Frank sana yalan söylemiş. Ordu yetkilileri Tell al-Sharruken'de olanları gizledi ama belgeler asla gizli değildi. Frank sadece seni susturmak istedi. Kongre oturumlarından bahsediliyor, yani er ya da geç ortaya çıkacak."

Mia şaşkınlıkla ona baktı. "Gizli değil mi?"

Mia'ya ağır bir zarf uzattı. "Bunları almanı istiyorum. Hikâyeyi sen anlatmalısın."

Joaquin, Mia ve Cate ile birlikte konferans salonunda oturuyordu, Mia'nın elindeki belge klasörü de elindeydi.

"Siz ikiniz artık birlikte mi yaşıyorsunuz?" Cate soruyu gülümseyerek sordu ama tatlılığının altında bir asit tonu vardı.

Joaquin, "Ev arıyoruz," diye cevap verdi.

"Güzel." Cate ona sahte bir gülümseme verdi.

Tom konferans odasına girip kapıyı kapattı, elinde not defteri ve kalem, kulağının arkasında bir kalem daha vardı. Mia'nın elini sıktı. "Bayan Starr. İyileştığınızı gördüğüme sevindim.

Oturdu ve etrafındakilere baktı. "Bu da ne demek oluyor?"

Mia, orijinallerinin kopyalarının bulunduğu klasörü masanın üzerinden Tom'a doğru itti. "Size anlatacağım her şey 2013 yılına ait dosyalar olan bu belgelerde yer alıyor. Bana gizli oldukları söylenmişti ama bu bir yalandı. Artık gerçeği bildiğime göre bunları sizinle paylaşabilirim."

Tom dosyayı açtı, sayfalara göz gezdirdi, sonra tekrar Mia'ya baktı, yüzünde biraz şaşkınlık vardı. "Dinliyorum."

Mia, Tom'a Powell'ın cinsel tacizi ve sözlü taciziyle başlayıp devam eden olayları anlattı

Tell al-Sharruken'de yaşananlar ve sonrasında örtbas edilmesi. "Andrew Meyer maluliyet yardımı alamadığı için beni suçladı, oysa bu kararlar hiçbir ilgim yoktu. İşten çıkarılmasında ve yardım alamamasında rolü olduğunu düşündüğü herkesi öldürmek istedi ve sonra da kendini öldürmeyi planladı."

"Polisler tüm bunları biliyor muydu?"

"Tabii ki öyle," diye ağzından kaçırdı Cate. "Kaynağımın duyduğu şey bu olmalı. Onu bu yüzden kovdular. Biliyordun, değil mi?"

Joaquin başını salladı. "Evet ama Mia'nın benimle gizlilik içinde paylaştığı sözde gizli bilgileri kendi gazeteme bile vererek başını yasal belaya sokacak değildim."

"Irving'in adamları biliyordu ve sanırım FBI ve diğer alfabe çorbası ajansları da biliyordu."

"Evet efendim, ama failin Powell olduğunu düşünüyorlardı. En azından sonuna kadar benim inandığım şeye, Andrew Meyer'in kayıp olduğuna inandılar."

Joaquin için Tom'a gerçeği söyleme zamanı gelmişti. "Personelden birinin Şef Irving'in Pentagon'dan aldığı dosyaları çalacağı konusunda uyarmak için bir polis dedektifine ihbarda bulundum."

Cate ona ters ters baktı. "Biliyordum!"

"Mia'ya, kolluk kuvvetlerine olanları anlatırsa, suçlamalarla karşılaşmaktan endişe etmesine gerek kalmayacağına dair söz vermiştim. Bana güvenmişti. Onu sıcak sulara ya da hapse atmaya izin vermeyecektim."

"Bana bir hikayeye mal oldun."

"Şimdi aynı hikayeyi senin kucağına bırakıyorum."

Cate Tom'a döndü, yüzü öfkeden kıpkırmızıydı. "Onu kovmayacak mısın?"

"Seni ben kovmadım ve sen lanet yasayı çiğnedin." "Bu gazeteye ve bana ihanet etti."

"Hırsın sana ihanet etti," diye karşılık verdi Joaquin. "Masum bir kadını yakabilirdin. Tek istediğin

bir byline ve bir-"

"Siktir git!" Cate ayağa kalktı ve kapıya doğru yürümeye başladı.

Joaquin masanın altına uzandı ve Mia'nın elini tutarak onu rahatlattı.

"Bayan Warner!" Tom'un sesi odanın içinde gürledi. "Bu kapıdan çıkarsanız, I-Takımı'ndan atılırsınız."

Cate bir an durdu, sonra kapıyı açtı ve gözden kayboldu.

Tom bir nefes aldı, sonra sayfalara göz gezdirdi ve birkaç soru sordu. "Tecavüzcü olduğu iddia edilen Powell'ın yağma elebaşı olduğunu mu söylüyorsunuz?"

"Evet."

Tom dosyayı kapattı. "Bunlar bende kalabilir mi?"

"Evet. Bunlar kopya." Mia'nın çenesi yukarı kalktı. "Başka hiçbir gazeteyle konuşmadım. Haberi önce Joaquin'in gazetesinin almasını istedim. Ama Laura Nilsson'la yarın akşam yayınlanması planlanan bir röportaj yaptım. Sizin sahip olduğunuz tüm bilgilere o da sahip."

"Nilsson nasıl?"

Laura, Tom'un Holly'yi kovması onu işten ayrılmaya itene kadar I-Team'de çalışmıştı. Artık dünya çapında milyonlarca kişi tarafından izlenen haftalık haber saatiyle ülkenin en sevilen haber sunucularından biriydi.

"O harika biri. Kocası Javier Corbray, bu hikayeyi anlatabilmem için bu dosyalarla ilgili gerçeklerin ortaya çıkmasına yardımcı oldu."

Tom başını salladı. "Röportaj yarın akşam mı yayınlanacak? Yeterince makul. Bu da bize hikayeyi toparlamak için yarına kadar süre veriyor. Teşekkürler Bayan Starr. Bu hikayeyi doğru anlatmak ve bu piçleri duvara çivilemek için elimizden geleni yapacağız."

Ayağa kalktı. "Ramirez, konuşmamız gerek."

Mia'nın bakışları Joaquin'inkilerle buluştu ve Joaquin onun endişeli olduğunu gördü.

Eğildi ve onun yanağına bir öpücük kondurdu. "Hemen geliyorum."

Tom o gidene kadar bekledi. "Onunla yatmadığını sanıyordum."

"O zamanlar değildim."

Tom bir elini ensesinde gezdirdi. "Ne diyeceğimi bilemiyorum. Sana güvenmiştim. Hepimiz güvendik."

"Mia da bana güvendi. Eğer Cate o dosyaları ele geçirmiş olsaydı, bu benim hatam olacaktı çünkü Mia'yı polise güvenmeye ben ikna ettim. Sevdiğim kadın ve işim arasında bir seçim yapmak zorunda kaldım. Ben seçimimi yaptım."

Tom başını salladı, mavi gözleri Joaquin'i ölçüyor gibiydi. "Sonunda, en iyisi buydu. Cate gazetenin ve kendisinin başını büyük belaya sokabilirdi. Beni en çok rahatsız eden şey bana güvenmemiş olman. Bana neler olduğunu anlatsaydın, Cate'i dizginlerdim. Bir manşet için hiç masum bir insanı otobüsün altına attım mı?"

"Eğer beni yazmak istiyorsanız, tamam. Eğer beni kovmak istiyorsanız-"

"Dur!" Tom gözlerini devirdi. "Seni kovmayacağım Ramirez. Senin yerini asla dolduramam. Sen bu gazetenin sahip olduğu en iyi foto muhabirisin."

Bu durumda.

Joaquin şansını denemeye karar verdi. "Nöbetleşe çalışmaktan ve saçma sapan haberler yapmaktan bıktım usandım. Daha zorlu bir iş istiyorum."

Tom başını salladı. "Tamam. İyi o zaman. Syd'e seni nöbet çizelgesinden çıkarmasını söylerim, sen ve ben de ne tür görevler istediğini konuşuruz."

Bu iş Joaquin'in hayal ettiğinden daha iyi sonuçlanmıştı.

"Hughes'a buraya gelmesini söyle. Ona Cate'in koltuğunu ve bu hikayeyi veriyorum."

Anna sonunda I-Takımı'ndaki yerini alıyordu.

"Tamamdır."

MIA, Cimarron'daki büyük evin oturma odasında oturuyordu, her yaştan çocuk her yerde koşuşturuyor, insanlar konuşuyor ve gülüyordu. Joaquin'in tüm I-Takımı arkadaşları aileleriyle birlikte buradaydı. Marc ve Sophie. Julian ve Tessa. Reece ve Kara. Zach ve Natalie. Alex Carmichael. Matt. Bugünkü Denver Independent'ta yer alan haber için Mia'yla röportaj yapan Anna Hughes. Laura ve Javier'le hasret gidermek ve Laura'nın Mia'yla yaptığı röportajı West'lerin evindeki sinema salonunda büyük ekranda izlemek için bir araya gelmişlerdi.

Jack ve Janet her zamanki gibi onlar için bir sofrayı hazırlamıştı. -Pastırmaya sarılmış incirlerden baget dilimleri ile bir düzine peynir çeşidine, zeytin ve şarküteriye kadar her şey. Patlamış mısır, tortilla cipsi ve salsa bile vardı.

Bir parti gibiydi.

"Gergin misin?" Soluk sarı saçları ve İsveçli güzelliğiyle Laura, mavi kot pantolonu ve İskandinav kazağıyla göz alıcı görünmeyi başarıyordu.

"Görüşme konusunda gergin değilim. Sonrası için biraz endişeliyim."

Laura ona doğru uzandı ve elini sıktı. "Anlıyorum."

Mia onun bunu öylesine söylemediğini biliyordu. Laura görüşmeden önce Mia'ya kaçırıldığını, esir tutulduğunu ve El Kaide'ye bağlı bir grubun lideri tarafından defalarca tecavüze uğradığını anlatmıştı, ta ki o sırada Donanma SEAL'i olan Javier onu kurtarıp hayatına yeniden başlamasına yardım edene kadar. Mia'nın, içinde bulunduğu durumu istismar etmeyeceğini anlamasını istemişti. Sadece Mia'nın hikâyesini anlatmak istemişti.

"Haberin devamı için yaptığım görüşmelere dayanarak, askeri camiadan büyük bir destek bekleyebileceğinizi düşünüyorum. Sen bir ordu subayının olması gerektiği gibisin ve üniformalı herkes bunu biliyor."

"Umarım haklısındır."

"Biraz daha şarap?" Jack sordu.

Mia başını salladı. "Hayır, teşekkür ederim. Büyük bir evinizin olması iyi bir şey."

Jack sırtarak etrafına bakındı. "Kaos. Bunu seviyorum. İlk karımın ölümünden sonra bir süre bu ev bana çok büyük geldi, buradaki tek kişi bendim. Sonra Nate ağır yaralı olarak eve geldi. Zor zamanlardı."

Mia bu tür bir yalnızlığı anlayabilirdi. Evet, anlayabilirdi.

"Oğlum Megan'la tanıştı ve onu hayata döndürdü. Bu rengarenk ekibi de yanında getirdi. Ona minnettar olmadığım bir gün bile yok."

Janet duymuş olmalı. Eğildi. "Arkadaşlarını ağırlamayı sever, ne kadar çok olursa o kadar iyi olur. Nate ve Javier birlikte görev yapmışlar. Bunu biliyor muydun?"

"Joaquin yolda söyledi." Kapı zili çaldı.

"Ben hallederim." Megan cevap vermeye gitti.

Mia'nın gazetede tanıştığı Kat ve kocası Gabe ile birlikte, iki okul öncesi çocukları ve tatil partisi rehine krizi sırasında doğan üç aylık kız bebekleriyle birlikte döndü.

"Çok küçük!" Mia battaniyenin arasından çıkan değerli yüze baktı. "Adı ne?"

"Noelle Yanaha. Ona Yana diyoruz. Yanaha Navajo dilinde cesur anlamına geliyor. Doğduğu gece herkes bizim için çok cesurdu. Joaquin yanımda kaldı ve sürekli elimi tuttu. Beni dışarı çıkarmaya çalıştı, teröristlerin beni serbest bırakmasını sağlamaya çalıştı. O olmasaydı o geceyi atlatamazdım."

Sonra Kat Mia'yı kocası Gabe Rossiter'la tanıştırdı. Bir kayakçının rakun bronzluğuna sahip, uzun boylu, siyah saçlı adam Mia'yı yanağından öptü. "Seninle tanışmak güzel, Mia. Senin hakkında çok şey duydum. Hunter ve Darcangelo senin hakkında susmak bilmiyorlar."

Mia, Gabe'i Joaquin'in kartel çatışmasında çektiği bir dizi fotoğraftan tanıdı. Zach'e

CPR. "Ben de onların hayran kulübünün bir üyesiyim."

Gabe Joaquin'e döndü. "Yani ben sekiz haftalığına gidiyorum ve sen gidip kendini vurduruyorsun öyle mi? Bu da ne demek oluyor?"

"Kötü adamı indirdiğim kısmı kaçırdın mı?"

"Bunu duydum. Tanrı'ya şükür." Gabe Joaquin'e sarıldı. "İyi olmana sevindim dostum. Bu beni seni dövmekten kurtarıyor."

Mia, duygularını mizahın arkasına saklamaya çalışsa da Gabe'in Joaquin'in başına gelenlerden etkilendiğini anlayabiliyordu.

"O iki palyaçonun yardım edebilmesine sevindim." Gabe başını sallayarak Julian ve Marc'ı işaret etti. "Sanırım evlilik tartışması yaşıyorlar."

İkili güvertede durmuş bira içiyor ve bir şey hakkında tartışmış gibi yapıyordu. Kapı kapalıydı, bu yüzden duyamıyordu ama çok kızgın görünüyorlardı ve yine de eğlendiklerini biliyordu.

Erkekler.

"Başlamak üzere," dedi Javier, elinde birayla. "Mia, onur konuğu sensin."

Tessa, Julian ve Marc'ı almaya giderken Mia da diğerlerini koridorda takip etti. Kat ve Sophie çocukları oyun odasına götürürken, yetişkinler de koridorun sonundaki ev sinemasında kendilerine yer buldular.

"Sophie şu anda bununla başa çıkamaz," dedi Marc sadece Mia'nın duyması için.

"Açıklamana gerek yok. Anlıyorum." Joaquin'le tanıştığından beri Mia, Palace Hotel'e yapılan terörist saldırıyı okumuş ve Sophie'nin neler yaşadığını öğrenmişti. Eğer o Mia olsaydı ve teröristler Joaquin'i infaz etmek için götürmüş olsalardı...

Mia, Laura ve Joaquin'in arasına oturmuş, nabızı hızlanmıştı.

Joaquin onun elini tuttu ve kulağına fısıldadı. "Rahatla. Her şey yoluna girecek."

Bir araba reklamı. Bira reklamı. Meşrubat reklamı.

Program başladı, giriş müziği oldukça dramatikti.

Laura eğildi. "Onlardan bunu yeniden yapmalarını, daha haberci ve daha az Olimpiyatlar gibi yapmalarını istedim ama hayır. Trompet ve tantana istiyorlar."

Sonra Laura ekranda belirdi, cilalı ve güzel görünüyordu. "Bu gece sizlere, komutanı da dahil olmak üzere kendi bölüğünün üyeleri tarafından işlenen suçları bildirmeye cesaret ettiği için tacize, istismara uğrayan ve neredeyse öldürülen bir subayın rahatsız edici hikayesini sunuyoruz. Mia Starr ilk kez hikayesinin tamamını paylaşıyor ve bize anlattıkları sizi şok edecek. Bu hikaye yaralanma ve şiddet içeren grafik görüntüler içermektedir. İzleyicilerin sağduyulu davranmaları tavsiye edilir."

Mia izledi, kendi konuşmasını dinledi, çalınan eserlerin ve hardal gazıyla kabarmış derisinin fotoğraflarını gördü, hayatının en kötü anılarından bazılarının ekranda ortaya çıkışını izledi. Parçalanmış cam ve kan görüntüleri. Powell'ın mahkemesinin görüntüleri. Andy'nin kız kardeşi gözyaşları içinde mezarının başında duruyordu.

Program sona erdiğinde, Joaquin yanında, yeni arkadaşları etrafını sarmışken, Mia bu anıların artık ona ait olmadığını fark etti. Onlar geçmişte kalmıştı. Joaquin, büyük ailesi ve çılgın arkadaş grubu artık onun hayatıydı.

Nisan ayının ikinci haftasında Joaquin ve Mia, Denver'ın eski havaalanının kentsel yeniden gelişiminin bir parçası olan yeni evlerini kapattılar. Antonio ve ekibi evi inşa etmiş ve Joaquin'e haber vermişlerdi, böylece o ve Mia herkesten önce teklif verebileceklerdi. Evde dört yatak odası, bitmemiş bir bodrum katı, bir çalışma odası, büyük bir mutfak, etrafı saran bir ön sundurma ve

arkadaşlar ve aile. Joaquin evin modern havasını ve geniş alanını çok sevmişti. Ama Mia bahçeyi seviyordu - tabii yarım dönümlük çamur ve yabancı otlara bahçe denebilirse.

Adam kamyonetiyle, kadın Mazda'sıyla evlerinin önüne geldiler ve ön merdivenlerde buluştular. Joaquin kapının kilidini açtı, sonra Mia'yı kollarına aldı ve onu eşikten geçirirken attığı şaşkın çığlığa güldü.

"Evine hoş geldin, aşkım." Onu o tatlı dudaklarından öptü, sonra saatine baktı. "José-Luis otuz dakika içinde nakliye kamyonuyla birlikte burada olacak."

Bu ona fazla zaman vermedi.

Birlikte keşfe çıktılar, tüm odalara göz atıldılar, sesleri boş alanda yankılandı, gün ortası güneş ışığı pencerelerden altın ahşap zeminlere, zarif kemerli girişlere ve gri granit tezgahlara döküldü.

"Bu çok güzel, Joaquin. Bayıldım. Çok aydınlık, neşeli ve huzurlu."

Her ikisi için de en iyisi, kurşun delikleri ve kötü anılar olmadan geldi.

Uluslararası manşetlere taşınan hikayesini kamuoyuna açıkladığında biraz huzur bulmuş ve iyileşmişti. Çok sayıda röportaj talebi almış ve ayrıca Ordu adına kendisinden özür dileyen ve cinsel taciz konusunda daha iyisini yapacaklarına söz veren üç yıldızlı bir generalden telefon almıştı.

Şimdi çok daha mutlu görünüyordu, kendine daha çok güveniyordu, yatakta ve dışarıda daha dışa dönüktü. Artık entelektüel yeteneklerinden daha fazlasına inanıyordu. Kırmızı kanlı bir kadın olarak kendine inanıyordu. Ve evet, bu seks hayatlarına zarar vermemişti.

Santa Maria Madre de Dios, onu şaşırtmıştı.

Hiçbir kadın ona Mia'nın yaptığını yapamazdı.

Ailesi ve arkadaşları ona hayrandı. Şimdi Joaquin bunu resmileştirmek istiyordu. Kızın evet diyeceğinden emindi ama ya kız ona sürpriz yaparsa?

Mia arkadaki büyük beton verandaya açılan sürgülü cam kapıya doğru ilerledi. Çamura ve yabani otlara bakmak için sabırsızlanıyordu elbette. Mia'nın er ya da geç o yöne gideceğini biliyordu. Aslında bunu planlarına dahil etmişti.

Dışarı çıkıp ılık bahar havasına girdiler. "Çok güzel değil mi?"

Joaquin onun sadece yüzünü görebiliyordu. "Evet."

Ona dikmek istediği ağaçları anlatmaya başladı. "Sonbahar rengi için şuraya büyük dişli bir akçaağaç düşünüyorum. Ön bahçede ve arkada birkaç çam istiyorum, böylece onları Noel ışıklarıyla süsleyebiliriz. Güzel olmaz mı?"

"Evet. Kulağa hoş geliyor." Kızın bunu ne zaman fark edeceğini merak ediyordu, bir yanı heyecanlıydı, bir yanı da korkudan aklını kaçıracaktı.

"Mugo çamları ve bir tür İsviçre taş çamı arasında kaldım. Mugo'lar Colorado'da gerçekten iyi iş çıkarıyor çünkü iklimimize iyi adapte olmuşlar ve oldukça kurakçılar ama taş çamları da iyi iş çıkarıyor. Ağaççıklardan kaçınmak istiyorum. Burada gelişmiyorlar."

Ağaçlar, ağaçlar, ağaçlar.

Gerçekten de çok sevimliydi ama José-Luis ve ekibi gelip her yere kutuları taşımaya başlamadan önce onun görmesi gerekiyordu.

"Peki ya şurası?" Joaquin işaret etti.

Başını çevirdi ve küçük bir nefes verdi. "Bouteloua gracilis."

Küçük saksıya doğru yürüdü, eline aldı ve parmaklarını çimenlerin üzerinde sevgiyle gezdirdi. "Bana en sevdiğim otu almışsın. Beni çok iyi tanıyorsun."

Bu iş planladığı gibi gitmiyordu. Hâlâ görmemişti.

"İstedığınız çimin bu olduğuna emin misiniz?"

¡Carajo! Kız fark etmese ne yapardı?

Ona bir bakış attı. "Ben otlarımı tanırım."

Artık çaresizdi, Bouteloua otundan yapılmış tencereyi aldı ve niyetini belli edeceğini umarak tek dizinin üzerine çöktü. "Şuna bak, aşkım."

"Neden dizlerinin üzerindesin?" Kadın ona bir deliymiş gibi baktı -ki belki de öyleydi- sonra otların arasından aşağı baktı. "Ne yapmam gerekiyor-oh, Tanrım! Oh, Joaquin!"

Gözleri irileşti ve dikkatli parmaklarıyla ot yığınının içine uzanıp yüzüğü çıkardı; beyaz altından antika bir bant içine yerleştirilmiş, etrafı pırlantalarla çevrili tek bir oval kesim pırlanta. "Bu çok güzel!"

"Mia Rose, aşkım, ruhum, benimle evlenir misin?" Kelimeler artık ağzından çıkmıştı, kalbi kolunda çırılçıplak atıyordu.

Cevap vermesi için onu bekletmedi. "Şaka mı yapıyorsun? Evet! ¡Sí!"

Ayağa kalktı, yüzüğü ondan aldı ve parmağına geçirdi, uyduğunu görünce rahatladı.

Burnunu çekti, gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyordu. "Bayıldım buna." "Ağlıyorsun. Seni daha önce hiç ağlarken görmemiştim. mutlu."

Güldü, burnunu çekti ve ona gülümsedi. "Ben hiç daha önce bu kadar mutlu olmamıştım."

Onu kendine çekti, sarıldı ve başının üstünü öptü. "Bu sadece başlangıç, Mia."

Gelecekte çok mutlu günler olacaktı.

EPILOG

June 2

Mia aynaya baktı, yüreği kabarmıştı. Yansıması ona gülümsedi, yüzünde heyecan vardı, Uzun kırmızı bukleleri omuzlarına dökülüyordu. "Vay canına."

"Muhteşem görünüyorsun." Holly onun yanında durmuş, elinde makyaj fırçaları, ıslıl ıslıl parlıyordu.

"Çok güzel görünüyorsun, tıpkı bir gelin gibi." Isabel, Mia'nın buklelerini yüzünden uzak tutan tokaya iliştirilmiş dantel duvağı düzeltti. "Oğlum çok şanslı bir adam."

"Ah, Mia." Mia'nın nedimesi Elena gözlerini kırptırdı. "Quino'yla birbiriniz için doğru kişi olduğunuzu biliyordum."

Mia uzanıp Elena'nın elini tuttu. "Bunun için seni her zaman seveceğim."

Mia odaya göz gezdirdi. "Yardımlarınız için teşekkürler. Siz olmasaydınız bu kadar çabuk toparlayamazdım."

Elena, Mia'nın çiçek siparişi vermesine, davetiyeleri bastırıp postalamasına ve resepsiyonu düzenlemesine yardımcı olmak için Kuzen Mafyası'yla -Mia artık onlara böyle diyordu- birlikte çalışmıştı.

Isabel Mia'ya duvağını ödünç vermişti; kendi düğününde ve ondan önce annesinin taktığı antika dantel duvağın aynısını.

Mia'nın en yakın arkadaşı haline gelen Holly, Mia'nın saçını ve makyajını yapmıştı. Ayrıca Mia'nın elbisesini seçmesine de yardım etmişti: Mia'nın göğsünü en iyi şekilde ortaya çıkaran illüzyon yakalı ve tatlı göğüslü beyaz kolsuz bir elbise ve dar belini vurgulayan ipek taftadan dolgun bir etek. Yakasındaki narin dantel detaylar Isabel'in duvağındaki dantellerle neredeyse birebir örtüşüyordu. Ama gelinliğin en güzel yanı eteğiydi.

Bir sürprizle gelmişti ve bunun ne olduğunu sadece Mia ve Holly biliyordu.

Mia, yatak odasının kapısının yanında duran annesinin de görebileceği şekilde döndü. "Ne düşünüyorsun?"

Annesi ona sıkı bir gülümseme verdi, şiş gözleri ağladığının kanıtıydı. "Çok güzel görünüyorsun."

Mia annesinin elbisenin kollarının olmamasının utanılacak bir şey olduğunu düşündüğünü biliyordu ama Mia'nın elbise seçimi annesinin itirazlarının en önemsiziydi. Ailesini daha çok rahatsız eden şey Joaquin'in Katolik olarak yetiştirilmiş olması ve esmer tenli olmasıydı. Bunu asla açıkça söylememişlerdi ama Mia bunun doğru olduğunu biliyordu.

Holly dünkü prova yemeğinden sonra "Unut onları," demişti. "Sen günün tadını çıkar."

Mia'nın ailesi onu yemeğe götürmeyi teklif etmişti ama Mateo'nun restoranına giden manzaralı yolu seçtikleri için Mia geç kalmıştı. Yol boyunca onu düğünü iptal etmesi için ikna etmeye çalışmışlardı. Joaquin'e ısındıklarını düşünmüştü. Ne de olsa onun hayatını kurtarmaya çalışırken neredeyse ölüyordu. Ama o yolculukta söyledikleri, Mia'ya onu önemsiyormuş gibi yaptıklarını kanıtlamıştı.

Aztlán'ın otoparkına girdiklerinde babası, "Bu senin son şansın Mia," demişti. "Başka bir pişmanlığa dönüşmeden bu işi bitir."

"Hiç pişman değilim baba. Yaptığım seçimlerle gurur duyuyorum. Bu senin son şansın. Ya sevdiğimi kabul et

Joaquin ve onunla evleneceğimi ya da eve gidip hayatımdan uzak duracağımı."

Mia çok sinirlenmişti.

Ailesinin neşesini çalmasına izin vermemeye kararlı olan Holly, pembe lahana güllerinden oluşan buketini Elena'dan alırken, Holly ve Isabel de eteğini ve duvağını düzelttiler.

"Limuzin geldi," diye seslendi Mia'nın babası alt kattan.

Isabel, "Buketini Elena taşıyın, böylece sen de eteğini tutabilirsin," dedi.

Mia'nın annesi kapıdan uzaklaştı. "Kızım la biraz yalnız kalmak istiyorum."

Isabel ve Holly Mia'ya baktı, o da başını salladı.

Mia'nın annesi kapı kapanana kadar bekledi. "Bunu sana vermek istedim. Eskiden anneme aitti."

Mia'ya dikdörtgen bir kutu uzattı. İçinde beyaz altından yapılmış safir ve pırlanta bir tenis bileziği vardı. "Ah, anne. Çok güzelmiş. Takmama yardım eder misin?"

Annesi bileziği kutudan çıkardı ve kızının bileğine taktı. "Bunu saklamayı istiyorum. Bana büyükannenin hatırlatıyorsun. Onun yaşama tutkusu sende var."

"Teşekkür ederim."

Annesinin yüzünde sıkıntılı bir ifade belirdi. "Geçen geceki davranışlarımız için özür dilerim. Joaquin'e karşı bir şeyim yok. Sadece senin ruhun için endişeleniyorum."

"Joaquin'in büyükannesinle uzun uzun konuşmalısın. O da endişeli çünkü ben din değıştirmiyorum ve Katolik Kilisesi'nde evlenmiyoruz."

Annesi Mia'ya baktı, sonra gülümsedi. "Sanırım o ve benim ortak bir noktamız var."

"Joaquin'i hayatıma sokanın Tanrı olduğunu düşünmüyor musun?" Mia dindar biri değildi ama bu sözler ona doğru gelmişti. "O beni kurtardı anne. Kelimenin tam anlamıyla benimle bir kurşun arasına girdi ve sonra beni öldürmeye çalışan adamı öldürmek için ölmek üzereyken sürünerek evime girdi."

Annesi anlamıyor muydu?

"O çok cesur ve sen de öylesin."

"Özrün kabul edildi. Babamın bu küçük konuşmadan haberi olduğunu sanmıyorum."

"Sen sadece günün tadını çıkar. Babanla ben ilgilenirim." Annesi bir eliyle Mia'nın buklelerini düzeltti. "Sen çok güzel bir gelinsin. Joaquin'i bekletmeyelim."

JOAQUIN, Matt'le birlikte Botanik Bahçeleri'ndeki Gül Köşkü'nde oturuyordu; köşk, düğün üyeleri ve konukları dışında herkese kapatılmıştı. Güller tamamen açmış, kokuları havayı doldurmuştu. Mia'nın burayı sevmesine şaşmamalı.

Sandalyeler yerleştirilmişti ve koltukların çoğu doluydu, aile ve arkadaşlar her iki tarafa da dağılmıştı, bazıları Joaquin'i tebrik etmeye geliyordu. Kiraladıkları yaylı çalgılar dörtlüsü gölgede oturmuş, enstrümanlarını akort ediyordu.

Her şey bir araya geliyordu.

"Yargıç ödemesini aldı mı?" Joaquin, onları mahkeme salonunun dışında evlendirmeye razı olan İspanyolca konuşan bir yargıç bulmuştu - ekstra bir ücret karşılığında.

"Evet." Joaquin'in sağdıçı Matt, Joaquin'in gül goncası yaka çiçeğiyle oynadı. "Sakin olur musun?"

"Düğününde gergin değil miydin?"

Matt başını salladı. "Sarhoştum. Bu yüzden bir düğün oldu."

Bu Matt'in neden boşanmış olduğu gibi birkaç şeyi açıklıyordu.

Matt etrafına bakındı. "Düğünü burada yaparak çiçeklerden bir servet tasarruf ettin, dostum. Şuraya baksana."

"Burası Mia'nın bahçelerde en sevdiği yer."

"Burada çalışıyor olması ve burada evleniyor olması çok garip. Ben olsam haber merkezinde evlenmek istemezdim."

Joaquin güldü. "Gülleri sever."

Konukların çoğu gelmişti, akrabaları I-Takımı'ndan arkadaşları ve Mia'nın iş arkadaşlarıyla kaynaşmış, birbirleriyle konuşup gülüşüyorlardı. Jack ve Nate, Janet ve Megan'la birlikte kalabalığın arasından ilerliyordu; Jack askeri üniforma, Nate ise denizci üniforması giymişti. Zach de Onur Madalyası'yla birlikte üniformasıyla gelmişti. Üniformalarını Mia'yı onurlandırmak için giymişlerdi.

Uzun süredir acı çeken abuelita da dahil olmak üzere herkes gülümsüyordu. Anne ve babasıyla birlikte önde oturmuş, kucağında lazo tutuyordu. Bu, Mia'yla birlikte geleneksel Meksika düğününün korudukları tek unsuruydu. Padrinolar -vaftiz ebeveynleri ya da akıl hocaları- gelin ve damat yeminlerini etmeden önce, ek bir kutsama ve evliliğin bütünlüğünün bir işareti olarak sekiz rakamı şeklinde lazoyu etraflarına sararlardı. Eğer bir kilise düğünü yapmış olsalardı, lazo ekstra uzun bir tespih olacaktı ama Joaquin ve Mia yine geleneksel olan portakal çiçeklerini tercih etmişlerdi.

Yargıç siyah cübbesiyle koridora doğru ilerledi. Joaquin ve Matt'in ellerini sıktı. "Büyük gün sonunda geldi. Burası çok güzel."

Joaquin ona Mia'nın burada çalıştığını ve güllerin bahçenin en sevdiği kısmı olduğunu söylemek üzereydi ki Matt sözünü kesti.

Matt, "İşte Mia'nın annesi geliyor," dedi.

Bu Mia'nın burada olduğu ve törenin başlamak üzere olduğu anlamına geliyordu.

Mia'nın annesi yerine oturduğunda toplantının üzerine bir sessizlik çöktü.

"Buna hazır mısın, dostum?" Matt sordu.

Joaquin fazlasıyla hazırды.

Dörtlü, Bach'ın "Air on a G String" şarkısını çalmaya başladı.

Pastel pembe denizkızı elbisesi içinde inanılmaz görünen Elena belirdi, bakışları Joaquin'inkilerle buluştu, yüzünde parlak bir gülümseme vardı. Elinde buket, gül yapraklarıyla dolu orta koridordan yukarı doğru yürüdü.

"Vay canına," diye fısıldadı Matt. "O-"

"Kuzenim," diye bitirdi Joaquin onun yerine. "Doğru."

Mia.

Babasının kolunda pavyona adım attığında herkes ayağa kalktı.

Joaquin'e kalbi durmuş gibi geldi. Beyaz elbisesi içinde bir rüya gibi görünüyordu, saçları omuzlarında kıvrılıyordu, elinde büyük bir gül buketi vardı. Direkt ona bakıyordu, gülümsemesi güneş ışığını utandıracak kadar parlaktı.

Joaquin kendini gözyaşlarını geri kırıparken buldu. Bu kadın için, Mia için bir ömür beklemişti. Pek çok yalnız gece. Pek çok boş gün. Onu bulup bulamayacağını merak ettiği zamanlar olmuştu -hayatını paylaşacağı, hayatının geri kalanında değer verebileceği özel bir kadını. Şimdi, işte buradaydı, ona doğru yürüyordu.

Mia'nın babası elini Joaquin'in elinin içine koydu ama Joaquin'in görebildiği tek şey Mia'ydı. "Çok güzelsin."

Eğildi, onu öptü. Sessiz kahkahalar.

Yargıç törene katılan herkesi İngilizce ve İspanyolca selamladı, sözleri Joaquin'in üzerinde bir esinti gibi dolaştı. Ardından Joaquin'in vaftiz ebeveynleri ayağa kalktı ve portakal çiçeklerinin kokusu güllere karışarak lazoyu etraflarına örtmeye geldi.

Yemin etme vakti gelmişti.

Joaquin Mia'nın gözlerinin içine baktı. "Ben, Joaquín Cristián, seni seveceğime ve yaşadığım sürece diğer herkesten vazgeçeceğime yemin ederim. Bu dünyada sahip olduğum her şeyi sana vereceğim. Hayatım boyunca seni tutup kollayacağım, seni rahat ettireceğim, sana bakacağım, iyi ve zor günlerinde seni koruyup kollayacağım."

Şimdi Mia'nın gözlerinde yaşlar vardı. "Ben, Mia Rose, seni seveceğime ve yaşadığım sürece diğer herkesten vazgeçeceğime yemin ederim, Joaquín. Bu dünyada sahip olduğum her şeyi sana vereceğim. Seni koruyacağım.

iyi ve zor zamanlarda, hayatımın tüm günleri boyunca sana sarılacağım, seni rahatlatacağım ve sana bakacağım, seni koruyacağım ve sana sığınak olacağım."

Matt, Joaquin'e Mia'nın alyansını uzattı ve Joaquin de Mia'nın parmağına taktı. "Bu yüzüğü sana aşkımın ve sadakatimin bir işareti olarak veriyor ve kendimi bedenim ve ruhumla sana adıyorum."

Mia beyaz altından bir kordonu adamın parmağına geçirirken bu sözleri tekrarladı.

"Te amo, Mia."

Yargıç onları karı koca ilan etmeye başladığında, Joaquin onu kollarının arasına aldı ve öptü.

"Öpebilirsin... şey... iyi."

Şerefe.

MIA, Joaquin'le birlikte limuzinde açtıkları şampanyadan bir yudum aldı ve resepsiyon salonuna baktı. Kuzen Mafya burayı kiralamış ve dekore etmişti. Ne bekleyeceğinden emin değildi ama yine başarmışlardı. Duvarlara pembe ve beyaz kumaştan şeffaf paneller serilmişti. Her masanın üzerinde çiçek demetleri duruyordu. Bir ses sistemi ve yemek şirketinden gelen yiyeceklerle dolu uzun bir masa da vardı.

Joaquin onun kulağına sokuldu. "Neredeyse dans vaktimiz geldi."

Joaquin'in evlenme teklif ettiği günden beri bunun -ilk danslarının- üzerinde çalışıyorlardı. Mia ustalaşana ve dans pistinde kendini rahat hissedene kadar çalışmışlardı. Elena, Mia'nın salsanın bazı seksi unsurlarını öğrenmesine yardım etmişti - o şehvetli, dalgalı hareket, tüm o kalça hareketleri.

Joaquin'in bir başka kuzeni ve öğleden sonraki DJ'leri Alejandro sahneye çıkarak herkesi İngilizce ve İspanyolca selamladı. "Ailenin en yeni üyesi için bir sürprizimiz var. Mia, prima, izliyor musun?"

Joaquin'in erkek kuzenleri sahnenin önünde yere dizildi. Takım elbise ceketlerini çıkarıp arkadaşlarına, eşlerine ve kız arkadaşlarına fırlattılar.

"Umarım başka bir şey çıkarmayı planlamıyorsundur!" Joaquin bağırdı.

Gülüşmeler.

Hepsi gömleklerinin düğmelerini açmaya başlarken Alejandro, "Mia, ailemizde olduğun için çok minnettarız," dedi. "Artık biz de senin kuzeniniz. Biz senin kendi kişisel ..."

"Kuzen Mafya!" diye hep bir ağızdan bağırdılar ve tişörtlerini çıkarıp önlerinde büyük kırmızı harflerle KUZEN MAFYA yazan tişörtler giydiler.

Şerefe. Alkışlar. Kahkahalar.

Mia da güldü. Hayatı hiç bugünkü kadar onu seven insanlarla dolu olmamıştı. Onlara bir öpücük kondurdu. "¡Gracias!"

Joaquin onu öptü. "Gördün mü? Onlar da seni seviyor."

"Şimdi Quino ve güzel gelininden piste çıkmalarını ve geleneksel ilk dansla bu partiyi başlatmalarını rica ediyoruz."

"Bunun için hazır mısınız?" Joaquin smokin ceketini çıkardı ve kollarını sıvadı.

"Öyle misin?" Zavallı adam. Mia aklını başından almak üzereydi.

Onunla birlikte dans pistine çıktı, insanlar onları alkışlıyor ve tezahürat yapıyordu, Holly de Mia ile planladıkları gibi yanlarında duruyordu.

Joaquin onu kollarının arasına alacaktı ama Joaquin onu şakacı bir şekilde itti ve ondan uzaklaştı. Sonra aşağı uzandı, tokayı açtı ve tam eteği çıkararak altındaki boncuklu, beyaz mini elbiseyi ortaya çıkardı.

Düdükler. Şerefe. Alkışlar.

"¡Ay, carajo!" Joaquin'in çenesi düştü, bakışları kızın üzerinde gezindi.

Holly gelip Mia'dan eteği aldı, dudaklarında komplocu bir gülümseme vardı.

Alejandro kıkırdayarak mikrofona, "Damada kendine gelmesi için biraz zaman vereceğiz," dedi. "Quino, iyi misin dostum? Bize bir işaret ver."

Joaquin Mia'ya doğru bir adım attı, onu zorla kollarının arasına aldı, bakışları Mia'ninkilerden hiç ayrılmadı. "Müziği başlat!"

Çalıştıkları gibi dans ettiler, seksi ve çığ. Mia'nın Joaquin'e duyduğu tüm aşk, onunla bulduğu tüm tutku, onlar hareket ettikçe, Joaquin onu kollarında döndürdükçe, Mia'nın kalçaları Joaquin'inkilerle senkronize oldukça, bedenleri tek bir ritmi paylaştıkça Mia'nın içinden akıyor gibiydi. Joaquin onu arkaya doğru eğdi, üzerine eğildi, yüzünü göğüslerinin arasındaki boşluğa indirdi ve müzik biterken onu orada öptü.

Oda alkışlarla inledi.

Mia, Marc'ın, "Ramirez'in böyle dans edebildiğini bilmiyordum," dediğini duydu.

"Şaka yapıyorsun, değil mi?" Bu Julian'dı. "Salsa hakkında konuştuğunda, acı sostan bahsettiğini mi düşündün? Sen sandın."

Joaquin Mia'yı yavaşça tekrar kaldırdı, gözlerindeki yoğunluk Mia'nın nabzını hızlandırdı, dudakları neredeyse birbirine değiyordu, kalpleri birlikte atıyordu. "Eres mía-para siempre."

Sen sonsuza dek
benimsin. "Y tú eres
mío, Joaquín." Ve sen
benimsin.

PAMELA CLARE TARAFINDAN DA YAZILMIŞTIR.

Romantik gerilim:

I-Takımı Serisi

Aşırı Maruziyet (Kitap 1)

Cennet Bekleyemez (Kitap 1.5)

Zor Kanıt (Kitap 2)

Yasadışı Temas (3. Kitap)

Çıplak Kenar (Kitap 4)

Kırılma Noktası (Kitap 5)

Skin Deep: Bir I-Team After Hours Novellası (Kitap 5.5)

İlk Saldırı: Çarpıcı Mesafe'nin Önsözü (Kitap 5.9)

Çarpıcı Mesafe (6. Kitap)

Soul Deep: Bir I-Team After Hours Novellası (Kitap 6.5)

Baştan Çıkarma Oyunu (7. Kitap)

Gece Yarısına Kadar Ölü: Bir I-Takımı Noel'i (Kitap 7.5)

Ölümcul Niyet (8. Kitap)

Çağdaş romantizm:

Colorado High Country Serisi

Zorlukla Nefes Almak (Kitap 1)

Yavaş Yanık (Kitap 2)

Sert Düşmek (3. Kitap)

Cazip Kader (Kitap 4)

Cennete Yakın (5. Kitap)

Tarihi romantizm:

Kenleigh-Blakewell Aile Destanı

Sweet Release (Kitap 1)

Carnal Gift (Kitap 2)

Ateşe Binmek (3. Kitap)

MacKinnon'ın Rangers serisi

Teslimiyet (Kitap I)

Evcilleşmemiş (Kitap 2)

Meydan Okuyan (Kitap 3)

Bir Kış Gecesi: Bir MacKinnon Korucusu Noel'i (Kitap 3.5)

YAZAR HAKKINDA

USA Today'in en çok satan yazarı Pamela Clare, yazarlık kariyerine köşe yazarı ve araştırmacı muhabir olarak başladı ve sonunda iki farklı gazetenin ilk kadın genel yayın yönetmeni oldu. Bu süreçte kendisi ve ekibi, Ulusal Kamu Hizmeti Gazetecilik Ödülü de dahil olmak üzere çok sayıda eyalet ve ulusal ödül kazandı. Clare, 2011 yılında yaptığı çalışmalar nedeniyle Keeper of the Flame Yaşam Boyu Başarı Ödülü'ne layık görüldü. İki oğlu olan bekar bir anne olarak, güzel Rocky Dağları'nın eteklerinde tarihi romantizm ve çağdaş romantik gerilim yazıyor. [Web sitesini](#) ziyaret edin ve yeni çıkan hiçbir kitabı kaçırmamak için [e-posta listesine](#) katılın!

I-Takımı Hayran Grubu
Goodreads

www.pamelaclare.com

